

Bodleian Libraries

UNIVERSITY OF OXFORD

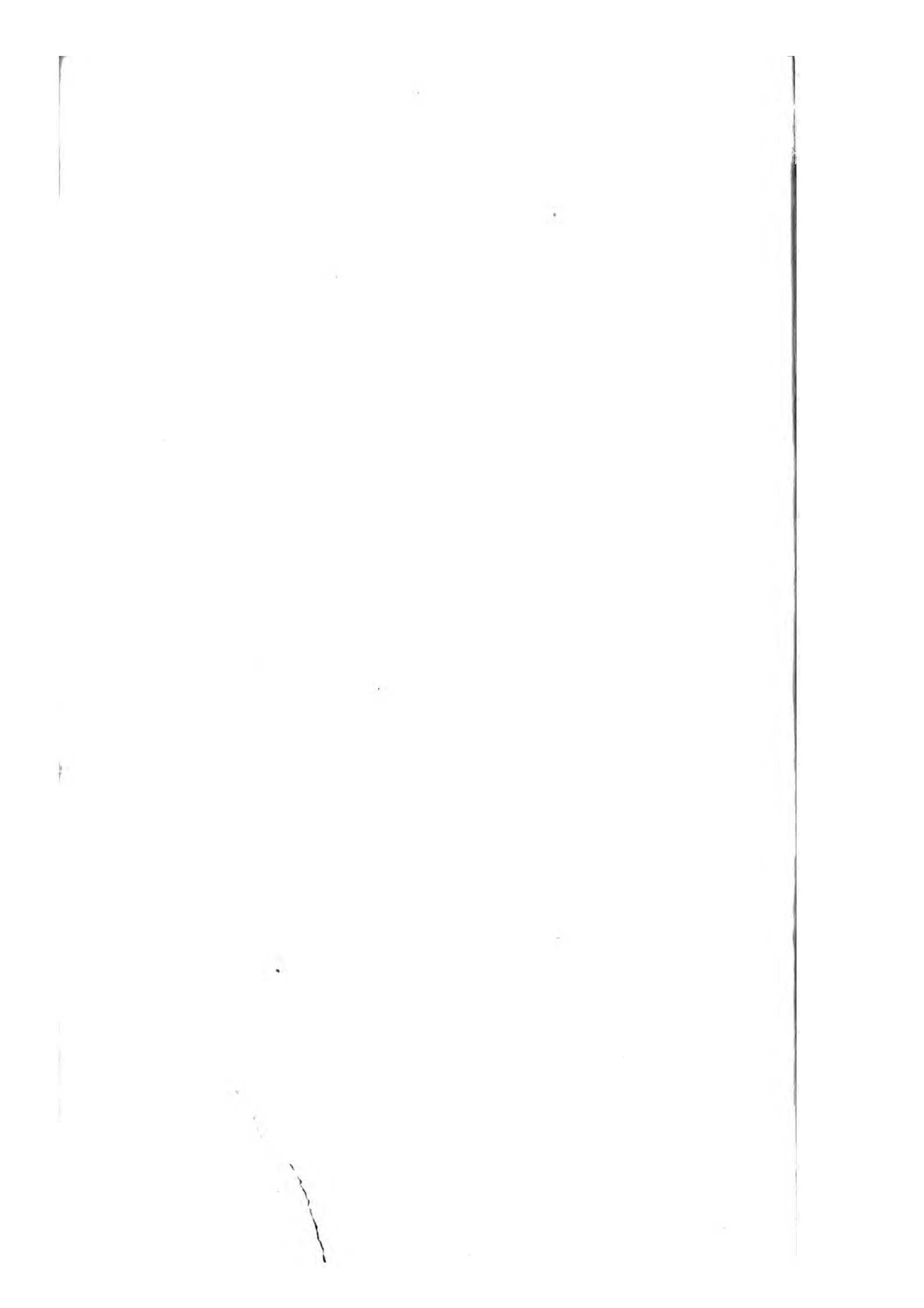
This book is part of the collection held by the Bodleian Libraries and scanned by Google, Inc. for the Google Books Library Project.

For more information see:

<http://www.bodleian.ox.ac.uk/dbooks>

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 2.0 UK: England & Wales (CC BY-NC-SA 2.0) licence.

W. H. S.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Η ΛΟΓΓΙΝΟΥ

ΠΕΡΙ ΥΨΟΥΣ

DE SVBLIMITATE LIBELLVS

IN VSVM SCHOLARVM

EDIDIT

OTTO IAHN

BONNAE
APVD A. MARCVM
MDCCCLXVII

[Illegible handwritten mark]

ADOLFO MICHAELIS

STVDIORVM ET CVRARVM

SOCIO FIDISSIMO

Hotel de la Poste,
Airolo

Canton Tessin
Hollymount, ~~Switz~~
Fleet, R.S.O.

~~Hants~~

31 August 1905

My dear Ellis,

I am sorry to find that I have left England without a letter which you kindly write me (when you returned the last part of my Longinus notes), giving me your addresses for the weeks then coming, but I shall like to thank you for it now, and will send this to Oxford when

I hope to be coming myself
at some time in September -
I have been staying here & took
advantage of some bad weather
to run down to Milan and
Florence & look at Longinus
MSS. - The one in the Ambrosian
Library did not seem of any
importance: it agrees with the
Venice MS. in every particular
where the latter ^(so far as I had noted, instances) deviates from the
Ad Paris P., & being written in
a 16th century hand, may be a
copy of it -

The Laurentian MS. is interesting -
It is carefully written in many
particulars, but clearly has a
different origin from the two named
above; & it seems to agree ^{throughout} with
the Paris no 2968 (called 'd' by Vahlen)
which was written at Verona in 1491 -
I hope to verify this at Paris in
returning -

As all these must be derived
from P. (upon the evidence of the gaps)
perhaps this is of no great importance -

(By the way the most important
correction of P. ascribed to the copies
is not given by any of the three -
i.e. ἀνάτῃα for ἀνάτῃα in C. 7. 12 -
All have ἀνάτῃα).

The Homer MS. is headed

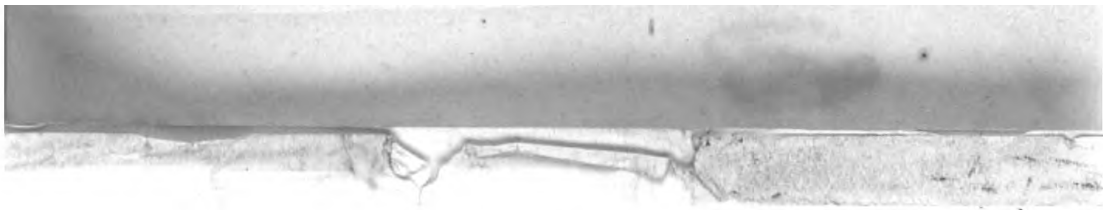
λογισμὸν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς
top of the page, cut into by the
are the faint remains of Διοσκουρίδης
but probably this was only done
for literary purposes.

In a parchment strip fastened
over, & secured by a metal pin
x "Ανορέπον πρὸς τὴν ἑξέτην

De altitudine meti antk

The Librarian tells me the
leather binding is of the 15th c.

Some day I hope to see if
this is rightly described as a
(sillybr.) - My notes for a
Review were too late for the press
of *Episcopia* should have been
held back. I thought of writing
shortly to justify it - (I mean I do not
think I should put it into a book) -
A. O. P.

100

101

102

P codex bibliothecae imperialis parisiensis 2036, saeculo decimo in membranis quaternionibus scriptus, foliorum 207, continet Ἀριστοτέλους φυσικὰ προβλήματα κατ' εἶδος συναγωγῆς (fol. 1—178b), de quibus LEVESQUIUS accuratius egit (notices et extraits VII, 2 p. 101 sqq.), pauca de libello Διονυσίου ἢ Λογγίνου περὶ ὕψους addens, qui illa excipit. olim Florentiae in bibliotheca cardinalis RIDOLFI servatus, post eius mortem anno 1550 ad PETRUM STROZZIUM pervenit, cuius, postquam in obsidione thionvilliana anno 1558 interfectus est, bibliothecam CATHARINA MEDICAEA haereditatis ius praetexens occupavit. denique THVANO curam agente cum ceteris reginae libris anno 1599 regiae bibliothecae traditus est. lacunarum, quibus hic libellus laceratus est, ratione habita BOIVINUS intellexit, e codice parisino omnes quotquot praeter eum innotuerunt descriptos esse. teste Rostgaardio in fronte codicis haec adscripsit *ex hoc descripta sunt omnia quae hodie extant manuscripta Longini περὶ ὕψους exemplaria, ut patet ex lacunis, quarum originem prodit hic codex: nam ubi lacunam habent alii codices, ibi desunt in hoc codice folia integra, vel duo praecise vel quatuor, vel etiam plura. secunda tamen lacuna maior est in hoc, quam in aliis: hoc vero ideo factum, quod cum alii codices descripti sunt, nondum hic codex compactus foret, haberetque tunc amplius quam hodie folia duo, quae, cum compingeretur, excidisse verisimile est.* accuratius etiam rem in notis, quas cum Boileavio a. 1701 communicavit, ad c. 7 hisce verbis, tradidit. *il y a six grandes lacunes dans le traité du sublime. les chapitres, où elles se trouvent, sont le 2 le 7 le 10 le 16 le 25 le 31. elles sont non seulement dans tous les imprimés, mais aussi dans tous les manuscrits. les copistes ont eu soin, pour la plupart, d'avertir, combien il manque dans chaque endroit. l'ancien manuscrit de la bibliothèque du roi a cela du singulier, qu'il nous apprend la mesure juste de ce que nous avons perdu. les cahiers y sont cottés j'usque au nombre de trente. les cottes ou signatures sont de même antiquité que le texte. les vingt trois premiers cahiers, qui contiennent les problèmes d'Aristote, sont tous de huit feuillets chacun. à l'égard des sept derniers, qui appartiennent au sublime de Longin, le premier, le troisième, le quatrième et le sixième, cottés (KΔ) 24 (KϚ) 26 (KZ) 27 et (KΘ) 29, sont de six feuillets, ayant perdu chacun les deux feuillets du milieu, c'est ce qui a fait la première, la troisième, la quatrième et la sixième lacune des imprimés et des autres manuscrits. le second cahier manque entièrement; mais comme il en restoit encore deux feuillets dans le tems que les premières copies ont été faites, il ne manque en cet endroit dans les autres manuscrits et dans les imprimés, que la valeur de six feuillets. c'est ce qui a fait la seconde lacune, que Gabriel de Petra a prétendu remplir de trois ou quatre lignes. le cinquième cahier, cotté (KH) 28 n'est que de quatre feuillets, les quatre du milieu sont perdus. c'est la cinquième lacune. le septième n'est que de trois feuillets continus, et remplis*

jusqu'à la dernière ligne de la dernière page. on examinera ailleurs s'il y a quelque chose de perdu en cet endroit; de tout cela il s'ensuit qu'entre les six lacunes spécifiées, les moindres sont de quatre pages, dont le vide ne pourra jamais être rempli par de simples coniectures. il s'ensuit de plus, que le manuscrit du roi est original par rapport à tous ceux qui nous restent aujourd'hui; puisqu'on y découvre l'origine et la véritable cause de leur imperfection. Boivinum, qui de eadem re etiam cum Pearcio litteras communicavit, eo tantum errasse nuntiavit mihi Augustus Reifferscheidius testis oculatus, quod numeros graecos, quibus singuli quaterniones insigniti sunt, ab ipso librario scriptos esse putavit, eos enim viri cuiusdam docti manu, quae saeculum XIV excedere non videatur, additos videri, qui idem *λείπει* ad significantiam lacunam adscripserit; nisi quod fol. 182b manus saeculo XVI recentior *λείπει* desunt folia octo seu quaternio KE adnotavit. ceterum summam rei indicasse fertur RICARDUS SIMON epistulis Amstelodami a. 1730 editis (lettres choisies II, 27), FREDERICUS autem ROSTGAARDUS, dum medio saeculo praeterito Parisiis versatur, codice examinato in exemplo editionis tollianae, quod in bibliotheca universitatis lipsiensis extat, singularum paginarum finem quaternionumque numeros diligenter adnotavit -- ut in hac editione ex Vahleni testimonio factum est --, praeterea paucas varias lectiones et unam quandam paginam (fol. 197r.) totam, aliarum particulas ita descriptas addidit, ut codicis imaginem redderet. Florentiae olim hoc codice usus est PETRUS VICTORIUS, antiquissimum codicem in variis lectionibus (XXVII, 13) a. 1568 primum editis antestatus. variarum lectionum satis diligenter ab eo exemplo roboratelliano, quod nunc bibliotheca monacensis servat, adscriptarum ope LEONHARDUS SPENGLIUS primus artem criticam in hoc libello scite exercuit (a. 1853), cuius gratus vestigia libero iudicio secutus sum. tum ISAAC VOSSIUS, ut ipse testatur (ad Catull. p. 114), Parisiis codicem consuluit, cuius excerptis IACOBUS TOLLIVS (Trai. 1694) usus est. paulo accuratius per graecum quendam hominem collatum codicem habuit ZACHARIAS PEARCIUS (Lond. 1724. 1732. 1743), qui in praefatione specimen aere expressum repraesentavit; quaedam ex codice a se relecto cum BENIAMINO WEISKIO (Lips. 1809) communicavit BASTIUS. ut tandem aliquando certo de unico codice constaret IOANNES VAHLENUS a. 1861 votis meis humanissime obtemperans quam accuratissime totum excussit ita, ut ubicumque ab eis quae e Victorii exemplo a Spengelio enotata erant diversa adnotasset denuo inspecto codice quid in eo legeretur diserte indicaret. quae omnia fidelissime transscripsi, nisi quod praeter compendia quaedam vulgaria atque certa accentus licenter positos, et temere vel adscriptum vel neglectum, et praeter necessitatem additum non constanter adnotavi. codex haud paucis locis lituram passus est, quod asteriscis, quantum quidem fieri potuit ad litterarum deletarum rationem positus, significavi. quidquid librarius ipse vel correxit vel in margine addidit eadem littera P notavi. adscripsit autem margini paucis locis ea, quae incuria omiserat, vel lectiones emendatas, tum vero res vel verba aliquo modo adnotatione digna, adpositis etiam signis & (fol. 202v.) et & i. *ῥαίων*. atque hoc, ut ex Reifferscheidio comperi, quater fol. 183r, fol. 186v. verbis *εὐτως ἀπὸ τῆς τῶν ἀρχαίων* addito &, fol. 192v. verbis *εἰ τις συνδῆσει*, fol. 193r. verbis *τότε γὰρ ἡ τέχνη* adpictum apparet. quodcumque a recentiore manu vel mutatum vel additum est p littera notavi.

FRANCISCUS ROBORTELLUS, qui Patavii nonis aug. a. 1554 cardinali Ranuntio Farnesio *Dionysii Longini rhet. antiqui opus redivivum antea ignotum opera industriaque sua e tenebris in lucem eductum atque expo-*

litum dicavit et Basileae per Ioa. Oporinum edidit, codice ipso non videtur usus esse, sed apographo quodam non indiligenter facto. ignoravit eius operam qui anno post libellum edidit PAULUS MANUTIUS, ut ignoravit MURETUS, qui ad Catullum a. 1554 editum haec adnotavit (f. 57). *etenim cum Dionysii Longini libellum περί ὕψους, qui nondum a quoquam editus est, hortante eodem, qui me ad haec scribenda impulit, singularis doctrinae eximiaque virtutis viro, Paulo Manutio, latine interpretari coepissem, ut eodem tempore optimus liber et graecus et mea opera latinus factus ederetur, cum alia in eo deprehendi, — tum Sapphus oden suavisimam poetriae Sapphus. — eam autem oden, — iam ante quam liber in meas manus veniret, emendaverat distinxeratque homo et latinarum et graecarum cognitione excellens Franciscus Portus.* et Paulus quidem Manutius, ut ipse in epistula ad cardinalem Michaellem Silvium graece scripta testatur, novicio codice ex Bessarionis bibliotheca deprompto, nunc marciano 422, librum edidit, quem coniecturis haud raro emendavit, saepius tamen, praesertim in scriptorum verbis ad editorum librorum fidem mutatis, licenter corrupit. retinuerunt tamen fere eius recensionem qui insecuti sunt editores, quamquam in magna saepe audacia non nisi pedetentim ab ea recedere ausi, donec Spengelius ad verum fontem rediit. tribus vaticanis apographis, uno veneto usus est IACOBUS TOLLIVS (Trai. 1694), cantabrigiensi sive eliensi IOANNES HUDSONUS (Ox. 1710. 1718. 1730), ambrosiano, cuius varias lectiones exemplo manutiano nunc in bibliotheca dresdensi servato MARQUARDUS quoque GUDIUS adscripserat, HENRICVS LEONHARDUS SCHURZFLEISCHIVS in commentatione qua Longinum recensuit (Witteb. 1711), florentino et vaticanis 285. 194. 1417 accuratius collatis BENIAMIN WEISKIVS (Lips. 1809). apographorum si quando lectiones indicandas duxi ε notavi. sed eorum cum nullus fere in arte critica facitanda usus sit nisi in eis foliis, quae iam in P desiderantur, ut tamen certo quid scriptum sit testimonio constet, duos codices parisi- nos, quos Augustus Reifferscheidius mihi contulit, adhibui

c cod. chartac. saec. XVI fol. 52 n. 2974

d cod. chartac. manu Francisci Bernardi Veronae a. 1491 scriptum fol. 170 n. 2960.

miro consensu duo codices miscellanei

a vaticanus cod. gr. 245 saec. XV

b parisius 985 (olim 3171) chartac. saec. XV

quorum illum Augustus Wilmannsius, hunc Augustus Reifferscheidius excusserunt, post Aristotelis problemata praescripto titulo Διονυσίου ἡ Δογγίου περί ὕψους initium huius libelli ita descriptum habent, ut in capite 2, fol. 179 v. nondum finito in verbis τῶν ἀγαθῶν desinant et nullo interstitio facto in reddendis problematis (IV, 25) pergant. iam vero Tollivus ea quae post fol. 179 v. verba ὡς ἡ μὲν excipiunt tamquam ex cod. vaticano deprompta edidit. at cum in hoc codice minus etiam legatur, quam in P, qua fide ea nitantur, incertum est.

alii editores non apographorum sed ingenii ope libro corrupto mederi conati sunt. FRANCISCUS PORTUS quas emendationes in margine libri cum Aphthonio et Hermogene a. 1569 (1570) apud Ioa. Crispinum editi addi curavit similiter repetiverunt GABRIEL DE PETRA (Col. 1612) et GERARDUS LANGBAINIVS (Ox. 1638). haud pauca sagaciter temptavit, nonnulla egregie restituit TANAQUIL FABER (Salm. 1694). gallicus interpres DESPREAVIVS BOILEAVIVS (1674) ad emendanda scriptoris verba ipse quidem nihil contulit, sed communicaverunt quaedam cum eo ANDREAS DACERIVS (1614) et BOIVIVS (1701), ut cum editore operum boileavianorum DE SANCTO MARCO (1747) IOA. CAPPERONNERIVS. SAMUELIS NATHANAELIS MORI editio (Lips. 1769) cui libellum animadversionum comitem addidit (Lips. 1776), IOANNI IACOBO REISKIO occasionem

praebuit huius libelli a. 1769 suo more critice pertractandi, cuius animadversiones ex ipsius exemplo in bibliotheca regia havniensi adservato transscribendas curavi. multa molitus est IOANNES TOUPIUS, quocum elegantes observationes DAVIDES RUHNKENIUS communicavit (Ox. 1778), quaedam temptavit nuperrimus editor LUDOVICUS VAUCHERUS (Gen. 1854). alia via scriptori succurrere conatus est [KNOXIIUS] in libro *remarks on the supposed Dionysius Longinus* (Lond. 1826). is enim ita verba transposuit, ut post cap. 13 reliqua hoc se ordine exciperent c. 30. 31. 43. 42. 41. 16. 17. 18. 25. 26. 32. 37. 38. 33. 34. 35. 36. 44; tum vero quae de figuris disputantur (19—24) pleraque omnia, praeterea singula quaedam (26, 3. 32, 5. 6) ut ab interpolatore profecta delenda censet.

HIERONYMUS AMATIUS apud Weiskium primus monuit de nomine scriptoris nihil certi traditum esse, neque cur de Cassio Longino cogitemus causam subesse. is igitur Dionysium Halicarnasensem, Weiskius Dionysium Pergamenum, Vaucherus Plutarchum libri scriptorem esse voluit. ROEPERI egregio invento, quo Ammonium 13, 3 commemoratum grammaticum alexandrinum intellegi docuit (philol. I p. 630), usus GEORGIUS BUCHENAVIUS in dissertatione de scriptore libri *περί ὑψους* (Marb. 1849) aliis quoque adhibitis argumentis, non usquequaque certis, ut uno quodam exemplo docui (Herm. II p. 238 sq.), libellum Vespasiani tempore scriptum esse, evincere studuit. denique pro Longino L. B. DES FRANCS in thesi, utrum Dionysio Longino adscribendus sit liber qui *περί ὑψους* inscribitur (Gratianop. 1862) proposita inutiliter pugnavit.

ΠΕΡΙ ΥΨΟΥΣ

Τὸ μὲν τοῦ Κεκιλίου συγγραμμάτιον, ὃ περὶ ὕψους συνετά-
 ξατο, ἀνασκοπούμενοις ἡμῖν ὡς οἶσθα κοινῇ, Ποστούμιε Τερεντιανῆ
 φίλτατε, ταπεινότερον ἐφάνη τῆς ὅλης ὑποθέσεως καὶ ἥκιστα τῶν
 5 καιρίων ἐφαπτόμενον, οὐ πολλὴν τε ὠφέλειαν, ἧς μάλιστα δεῖ στο-
 χάζεσθαι τὸν γράφοντα, περιποιοῦν τοῖς ἐντυγχάνουσιν, εἰγ' ἐπὶ πάσης
 τεχνολογίας δυεῖν ἀπαιτουμένων, προτέρου μὲν τοῦ δεῖξαι, τί τὸ ὑπε-
 κείμενον, δευτέρου δὲ τῇ τάξει, τῇ δυνάμει δὲ κυριωτέρου, πῶς ἂν
 ἡμῖν αὐτὸ τοῦτο καὶ δι' ὧν τινων μεθόδων κτητὸν γένοιτο, ὅμως ὁ
 Κεκίλιος ποῖον μὲν τι ὑπάρχει τὸ ὑψηλὸν διὰ μυρίων ὄσων ὡς
 10 ἀγνοοῦσι πειρᾶται δεικνύναι, τὸ δὲ δι' ὅτου τρόπου τὰς ἑαυτῶν φύ-
 σεις προάγειν ἰσχύοιμεν ἂν εἰς ποσὴν μεγέθους ἐπίδοσιν, οὐκ οἶδ'
 2 ὅπως ὡς οὐκ ἀναγκαῖον παρέλιπεν. πλὴν ἴσως τουτονὶ μὲν τὸν
 ἄνδρα οὐχ οὕτως αἰτιαῖσθαι τῶν ἐκλελειμμένων, ὡς αὐτῆς τῆς ἐπι-

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΛΟΓΓΙΝΟΥ ΠΕΡΙ ΥΨΟΥΣ: P at fol. 1 verso in fine

indicis problematum Aristoteleorum † ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Η ΛΟΓΓΙΝΟΥ Η
 ΥΨΟΥΣ † P Διονυσίου ἢ Λογγίνου περὶ ὕψους ab | 2 ἀνετάξετο ab | ἦσθα a | πι-
 στούμιε φλωρεντιανῆ a | 2 Τερεντιανῆ Manutius: φλωρεντιανῆ P | Ποστούμιε Φλ. Τερεν-
 5 τιανῆ Schurzfleischius | 3 ὅλης Peircius | 4 τε del. Tourpius γε Reiskius |
 5 περιποιεῖν Tourpius | εἰγ' Spengelius: εἴτ' Pab εἴτ' Manutius | 6 δυοῖν b |
 9 μέντοι a | ὡς om. a | 10 διότου a | 11 ἰσχύοιμεν P | 12 ὡς om. b | 13 μὲν
 del. Tourpius | 13 ἐκλελειμένων b

1 SUIDAS Καικίλιος Σικελιώτης Καλακτῖνος (Καλαντιανός codd.)
 — Καλάκτη (Κάλαντις codd.) δὲ πόλις Σικελίας — ῥήτωρ σοφιστεύσας
 ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος [καὶ ἕως Ἀδριανοῦ] καὶ ἀπὸ δού-
 λων, ὡς τινες ἱστορήκασιν, καὶ πρότερον καλούμενος Ἀρχάγαθος, τὴν δὲ
 δόξαν Ἰουδαῖος. cf. Ἑρμαγόρης Τήμνου τῆς Αἰολίδος, ὃ ἐπικληθεὶς
 Καρίων, ῥήτωρ. — ἐπαίδευσεν δὲ οὗτος μετὰ Καικιλίου ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Καί-
 10 σαρος Αὐγούστου καὶ τελευτᾶ πόρρω τῆς ἡλικίας. — Τιμαγένης βα-
 σιλικοῦ ἀργυραμοιβοῦ υἱός, Ἀλεξανδρεύς, ῥήτωρ, ὡς δὲ τινες Αἰγύπτιος,
 ὃς ἐπὶ Πομπηίου τοῦ μεγάλου αἰχμάλωτος ἄχθεῖς ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ τοῦ
 Γαβινίου (a. u. c. 700, a. Chr. 54) ἐξωνήθη ὑπὸ Φαύστου τοῦ υἱοῦ
 Σύλλου, καὶ ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ τε αὐτοῦ Πομπηίου καὶ μετ'
 αὐτόν, ἐπὶ τε Καίσαρος τοῦ Αὐγούστου καὶ μετέπειτα ἅμα Καικίλιω.

1 νοίας καὶ σπουδῆς ἄξιον ἐπαινεῖν. ἐπεὶ δ' ἐνεκελεύσω καὶ ἡμᾶς τι
 179 γ. περὶ ὕψους πάντως εἰς σὴν ὑπομνηματίσασθαι χάριν, φέρε, εἴ τι δὴ
 δοκοῦμεν ἀνδράσι πολιτικοῖς τεθεωρηκέναι χρήσιμον, ἐπισκεψώμεθα.
 αὐτὸς δ' ἡμῖν, ἑταῖρε, τὰ ἐπὶ μέρους, ὡς πέφυκας καὶ καθήκει, συ-
 νεπικρινεῖς ἀληθέστατα· εὖ γὰρ δὴ ὁ ἀποφηνάμενος, τί θεοῖς ὅμοιον 5
 ἔχομεν, 'εὐεργεσίαν' εἶπας 'καὶ ἀλήθειαν'. γράφων δὲ πρὸς σέ, 3
 φίλτατε, τὸν παιδείας ἐπιστήμονα, σχεδὸν ἀπήλλαγμαί καὶ τοῦ
 διὰ πλείονων προὔποτιθεσθαι, ὡς ἀκρότης καὶ ἔξοχή τις λόγων ἐστὶ
 τὰ ὕψη, καὶ ποιητῶν τε οἱ μέγιστοι καὶ συγγραφέων οὐκ ἄλλοθεν
 ἢ ἐνθένδε ποθὲν ἐπρώτευσαν καὶ ταῖς ἑαυτῶν ὑπερέβαλον εὐκλείαις 10
 τὸν αἰῶνα. οὐ γὰρ εἰς πειθῶ τοὺς ἀκρωμένους, ἀλλ' εἰς ἔκστασιν 4
 ἄγει τὰ ὑπερφυᾶ· πάντα δὲ γε σὺν ἐκπλήξει τοῦ πιθανοῦ καὶ τοῦ
 πρὸς χάριν αἰεὶ κρατεῖ τὸ θαυμάσιον, εἶγε τὸ μὲν πιθανὸν ὡς τὰ
 πολλὰ ἐφ' ἡμῖν, ταῦτα δὲ δυναστείαν καὶ βίαν ἄμαχον προσφέ-
 ροντα παντὸς ἐπάνω τοῦ ἀκρωμένου καθίσταται. καὶ τὴν μὲν 15
 ἐμπειρίαν τῆς εὐρέσεως καὶ τὴν τῶν πραγμάτων τάξιν καὶ οἰκονο-
 μίαν οὐκ ἔξ ἑνὸς οὐδ' ἐκ δυεῖν, ἐκ δὲ τοῦ ὅλου τῶν λόγων ὕψους
 μάλιστα ἐκφαινομένην ὀρῶμεν, ὕψος δὲ που καιρίως ἔξενεχθὲν τὰ τε
 πράγματα δίκην σκηπτοῦ πάντα διεφόρησεν καὶ τὴν τοῦ ῥήτορος
 εὐθὺς ἀθρόαν ἐνεδείξατο δύναμιν. ταῦτα γὰρ οἶμαι καὶ τὰ παρα- 20
 179 ν. πλήσια, Τερεντιανὲ ἤδιστε, κὰν αὐτὸς ἐκ πείρας ὑφηγήσαιο.

'Ἡμῖν δ' ἐκεῖνο διαπορητέον ἐν ἀρχῇ, εἴ ἐστὶν ὕψους τις [ἢ βιά- 2
 θους] τέχνη, ἐπεὶ τινες ὅλως οἴονται διηπατῆσθαι τοὺς τὰ τοιαῦτα
 ἄγοντας εἰς τεχνικὰ παραγγέλματα. γεννᾶται γάρ, φησί, τὰ με-

4 ἐτ*ρε P ἑταῖρε P | 4 πεφυκᾶς P πέφυκε a | συνεπικρινεῖς φιλοφρονέστατα
 καὶ ἀληθέστατα Ruhnkenius | 6 ἔχομεν ε | 6 εἶπας Pb, in margine ἀντὶ τοῦ εἰπῶν P
 εἶπε ε | 7 φίλτατον παιδείας ε | 9 ἄλλοθεν ποθὲν ἢ ἐνθένδε Weiskius | 10 ὑπερέβαλον
 Langbainius: περιέβαλον Pab περιέλαβον Toupius περιεβάλλοντο Weiskius |
 12 τὸ σὺν ἐκπλήξει Langbainius σὺν ἐκπλήξει del. Vaucherus | τοῦ πρὸς χάριν del.
 Weiskius | 13 ἔστι γε Pearcius ἔτι γε Koenius ad Greg. Cor. p. 123 (267) |
 15 πάντως Faber | 16 εὐπορίαν Taylorus ad Aesch. c. Ctes. p. 441 | 17 δυοῖν
 corr. δυεῖν a | 19 δίκην σκηπτοῦ corr. a | πάντα Tollius | 20 ταῦτα δὲ Faber |
 21 ὑφηγήσαιο ab | 22 ἢ ἐστὶν a | πάθους G. S. A. class. journ. III, 5 p. 64 Cour-
 tierius ad Xenoph. hipp. p. 81 | οἴοντ*κ Ροῖονται P | διηπατησῆται corr. διηπατῆσθαι
 a | 24 φασί Manutius

22 AELIANUS V. H. XII, 59 Πυθαγόρας ἔλεγε δύο ταῦτα ἐκ τῶν
 θεῶν τοῖς ἀνθρώποις δεδῶσθαι κάλλιστα τό τε ἀληθεύειν καὶ τὸ εὐεργετεῖν·
 καὶ προσετίθει, ὅτι καὶ ἔοικε τοῖς θεῶν ἔργοις ἐκάτερον. ARSENIUS VIOL.
 p. 189 Δημοσθένης, ἐρωτηθεὶς, τί ἄνθρωπος ἔχει ὅμοιον θεῷ, ἔφη 'τὸ
 εὐεργετεῖν καὶ ἀληθεύειν'.

γαλοφυῆ καὶ οὐ διδακτὰ παραγίνεται, καὶ μία τέχνη πρὸς αὐτὰ τὸ 2
 πεφυκέναι· χεῖρω τε τὰ φυσικὰ ἔργα, ὡς οἴονται, καὶ τῷ παντὶ
 2 δειλότερα καθίσταται ταῖς τεχνολογίαις κατασκευετούμενα. ἐγὼ
 δὲ ἐλεγχθήσεσθαι τοῦθ' ἐτέρως ἔχον φημί, εἰ ἐπισκέψαιτό τις, ὅτι
 5 ἡ φύσις, ὡς περ τὰ πολλὰ ἐν τοῖς παθητικοῖς καὶ διηρημένοις αὐτόνο-
 μον, οὕτως οὐκ εἰκαῖόν τι κακὸν πάντος ἀμέθοδον εἶναι φιλεῖ· καὶ
 ὅτι αὕτη μὲν πρῶτόν τι καὶ ἀρχέτυπον γενέσεως στοιχεῖον ἐπὶ πάν-
 των ὑφέστηκεν, τὰς δὲ ποσότητας καὶ τὸν ἐφ' ἐκάστου καιρὸν, ἔτι
 δὲ τὴν ἀπλανεστάτην ἀσκησίν τε καὶ χρῆσιν ἱκανὴ πορίσαι καὶ συ-
 10 νευγεῖν ἢ μέθοδος, καὶ πῶς ἐπικινδυνότερα αὐτὰ ἐφ' ἑαυτῶν, δίχα
 ἐπιστήμης [ἀστήρικτα καὶ] ἀνερμάτιστα ἐαθέντα τὰ μεγάλα, ἐπὶ
 μόνῃ τῇ φορᾷ καὶ ἀμαθεῖ τόλμῃ λειπόμενα· δεῖ γὰρ αὐτοῖς ὡς
 3 κέντρον πολλάκις, οὕτω δὲ καὶ χαλινου. ὅπερ γὰρ ὁ Δημοσθένης
 ἐπὶ τοῦ κοινοῦ τῶν ἀνθρώπων ἀποφαίνεται βίου, μέγιστον μὲν εἶναι
 15 τῶν ἀγαθῶν τὸ εὐτυχεῖν, δεύτερον δὲ καὶ οὐκ ἔλαττον τὸ εὖ βου-
 λεύεσθαι, ὅπερ οἷς ἂν μὴ παρῆ συναναίρει πάντως καὶ θάτερον,
 τοῦτ' ἂν καὶ ἐπὶ τῶν λόγων εἴποιμεν, ὡς ἡ μὲν φύσις τὴν τῆς εὐ-
 τυχίας τάξιν ἐπέχει, ἡ τέχνη δὲ τὴν τῆς εὐβουλίας. τὸ δὲ κυρι-
 ῶτατον, ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ εἶναι τινα τῶν ἐν λόγοις ἐπὶ μόνῃ τῇ φύ-

4 ὅτι ὡς περ ἡ φύσις τὰ πολλὰ Faber | 5 παθητικῆς a | διηρημένοις (a corr. ex διηρημένος) ab | 7 πρῶτον τε Spengelius | 8 ὑφέστησεν G. S. A. class. Journ. III, 5 p. 54 | 9 παρορίσαι in marg. γρ. πορίσαι P πορίσαι ab προσορίσαι Faber περιορίσαι Pearceius | 10 πῶς Spengelius: ὡς Pab | ἐπικινδυνότερα τὰ πλοῖα τὰ ἐφ' Tollius ἐπικινδυνότερα τὰ πλοῖα αὐτὰ Tourpius | αὐτῶν Pb αὐτῶν corr. αὐτῶν a | ἀνερμάτιστα ab | ἑαυτῶν ἐαθέντα τὰ μεγάλα, δίχα — ἀνερμάτιστα ἐπὶ μόνῃ Vaucherius | 11 οὕτω τὰ μεγάλα ε οὕτω καὶ τὰ μεγάλα Tollius οὕτω καὶ ἐπικινδύνα τὰ μεγάλα Tourpius τὰ μεγάλα del. Morus τὰ μεγάλα φύσεων Weiskius | ἐαθέντα τὰ πλοῖα, οὕτω καὶ τὰ Dobreeus adv. I p. 565 | 12 λειπόμενα del. Morus | 13 δὴ Robortellus | γὰρ del. Vaucherius | 15 post ἀγαθῶν desinunt ab | 17 φύσις — θεωρίαν om. P. in P desunt duo folia | 19 ἔτι Pearceius: τε Tollius

11 PLATO THEAET. P. 144 A οἱ ὄξεις — ἄττοντες φέρονται ὡς περ τὰ ἀνερμάτιστα πλοῖα. BEKKERI ANECD. P. 398, 9 SUIDAS ἀνερμάτιστον· ἀστήρικτον, ἀοπλον, ἀπαρασκευάστον. | 12 DIOGENES LAERTIUS V, 39 λέγεται δὲ ἐπ' αὐτοῦ (Θεοφράστου) τε καὶ Καλλισθέους τὸ ὅμοιον εἶπεν Ἀριστοτέλην ὅπερ Πλάτωνα φασὶν εἶπεν ἐπὶ τε Πεισοκράτους καὶ αὐτοῦ τούτου, ὡς τῷ μὲν χαλινου δεῖ, τῷ δὲ κέντρον. SUIDAS Ἐφορος· ὁ γοῦν Ἰσοκράτης τὸν μὲν Θεόπομπον ἔφη χαλινου δεῖσθαι, τὸν δὲ Ἐφορον κέντρον. | 13 DEMOSTHENES C. ARISTOCR. 113 ὅτι, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐοῖν ἀγαθοῖν ὄντων πᾶσιν ἀνθρώποις, τοῦ μὲν ἡγουμένου καὶ μεγίστου πάντων, τοῦ εὐτυχεῖν, τοῦ δὲ ἐλάττονος μὲν τούτου τῶν δ' ἄλλων μεγίστου, τοῦ καλῶς βουλευέσθαι, οὐχ ἅμα ἢ κτήσις παραγίνεται τοῖς ἀνθρώποις, οὐδ' ἔχει τῶν εὖ πραττόντων οὐδεὶς ὄρον ἢ τελευτὴν τῆς τοῦ πλεονεκτεῖν ἐπιθυμίας.

2 σει, οὐκ ἄλλοθεν ἡμᾶς ἢ παρὰ τῆς τέχνης ἐμαθεῖν δεῖ. εἰ ταῦθ',
ὡς ἔφην, ἐπιλογίσαιτο καθ' ἑαυτὸν ὁ τοῖς χρηστομαθοῦσιν ἐπιτιμῶν,
οὐκ ἂν ἔτι, μοι δοκεῖ, περιττὴν καὶ ἄχρηστον τὴν ἐπὶ τῶν προκειμέ-
νων ἠγήσαιο θεωρίαν. * * |

5

180 γ.

* * | καὶ καμίνου σχῶσι μάκιστον σέλας.

3

εἰ γάρ τιν' ἐστιοῦχον ὄψομαι μόνον,

μίαν παρείρας πλεκτάνην χειμάρροον,

στέγην πυρώσω καὶ κατανθρακώσομαι.

10

νῦν δ' οὐ κέκραγά πω τὸ γενναῖον μέλος.

οὐ τραγικά ἔτι ταῦτα, ἀλλὰ παρατράγωδα, αἱ πλεκτάναι, καὶ
τὸ πρὸς οὐρανὸν ἐξεμεῖν, καὶ τὸ τὸν Βορέαν ἀύλητὴν ποιεῖν, καὶ τὰ
ἄλλα ἐξῆς· τεθόλωται γὰρ τῇ φράσει καὶ τεθορύβηται ταῖς φαν-
τασίαις μᾶλλον ἢ δεδεινῶται, καὶ ἕκαστον αὐτῶν πρὸς αὐγὰς ἀνα- 15
σκοπῆς, ἐκ τοῦ φοβεροῦ κατ' ὀλίγον ὑπονοστεῖ πρὸς τὸ εὐκατα-
φρόνητον. ὅπου δ' ἐν τραγωδίᾳ, πράγματι ὀγκηρῶ φύσει καὶ ἐπι-
δεχομένῳ στόμφον, ὅμως τὸ παρὰ μέλος οἰδεῖν ἀσύγγνωστον, σχολῇ
γ' ἂν οἶμαι λόγοις ἀληθινοῖς ἀρμόσειεν. ταύτη καὶ τὰ τοῦ Λεον- 2
τίνου Γοργίου γελαῖται γράφοντος 'Ξέρξης ὁ τῶν Περσῶν Ζεὺς', καὶ 20
'γύπες ἔμφυχοι τάφοι', καὶ τινὰ τῶν Καλλισθέους ὄντα οὐχ

1 ἄλλοθεν ποθεν Tourpius | 2 καθ' ἕκαστα vel καθ' ἕκαστον Weiskius | 3 ἐμοὶ
Spengelius | προσκειμένων Tourpius | 4 ἠγήσαιο Boivinus: κομίσαιο Tol-
lius νομίσαιο Pearcius | 7—11 continua scriptura P in marg. appositis
notis (| καὶ μὴ Tollius εἰ καὶ Musgravius apud Ruhnkenium | 8 τὸν Tou-
pius | ψόλον Musgravius δόμων Dobreeus adv. II p. 31 δόμον Gennadius |
9 βία Ruhnkenius | χειμάρρον P | 11 κέκραγεις | 12 τραγικά ἐστι Pearcius |
14 τετύλαται Dacierius | 16 ὑπονοστεῖ in marg. ἀντὶ τοῦ χαρισθῆναι διηή αν-
σοι P | 18 σχολή P | 20 τῶν Περσῶν Καλλισθέους ε τῶν Περσικῶν Καλλισθέ-
ους Tourpius

7 IOANNES SICELIOTA SCHOL. AD HERMOG. DE ID. VI p. 225 W.
φαίνεται δὲ ἡ ἀτοπία τοῦ ποιητοῦ (Αἰσχύλου) μᾶλλον ἐν τῷ τῆς
᾽Ωρειθυίας δράματι, ὅπου ταῖς δυσὶ σιαγόσι φυσῶν ὁ Βορέας κυκᾶ
τὴν θάλασσαν — οὐ γὰρ φέρω ἐπὶ μνήνης τὰ ἰαμβικά ἐπιλαθόμενος. διὸ
καὶ Σοφοκλῆς (οὐ add. Ruhnkenius) μιμεῖται (μέμφεται Nauckius). λέγει
δὲ περὶ τούτων Λογγῖνος ἀκριβέστερον ἐν τῷ κα' τῶν φιλολόγων.
SCHOL. HERMOG. DE ID. VII p. 963 W. φησὶ δὲ Λογγῖνος ἐν κα'
τῶν φιλολόγων ὁμιλιῶν (βιβλίῳ Bakius ad Apsin. rhet. p.
XXXIV) περὶ λέξεως στομφώδους. | 20 HERMOGENES DE ID. A III
p. 226 W. I p. 292 SP. παρὰ δὲ τοῖς ὑποξύλοις τούτοις σοφισταῖς πάμ-
πολλα εὔροις ἂν· τάφους τε γὰρ ἔμφυχους τοὺς γύπας λέγουσιν, ὥνπερ
εἰσι μάλιστα ἄξιοι, καὶ ἄλλα τινὰ ψυχρεῦνται πάμπολλα.

ullisn Tourpe
126n
Kuzheleni
1m3/dnli:5
Gombast

11/15

in m. clm. 15

f. 117v (Havell)

ὑψηλά, ἀλλὰ μετέωρα, καὶ ἔτι μᾶλλον τὰ Κλειτάρχου· φλοιώδης γὰρ 3

ἀνὴρ καὶ φυτῶν κατὰ τὸν Σοφοκλέα μικροῖς μὲν αὐλίσκοισι, φορβειᾶς 4

δ' ἄτερ. τὰ γε μὴν Ἀμφικράτους τοιαῦτα καὶ Ἥγησιου καὶ Μάτρι-

δος· πολλαχοῦ γὰρ ἐνθουσιᾶν ἑαυτοῖς δοκοῦντες οὐ βακχεύουσιν,

5 ἀλλὰ παίζουσιν. ὅλως δ' ἔοικεν εἶναι τὸ οἰδεῖν ἐν τοῖς μάλιστα

3 δυσφυλακτότατον. φύσει γὰρ ἅπαντες οἱ μεγέθους ἐφίεμενοι, φεύ-

γοντες ἀσθενείας καὶ ξηρότητος κατὰ γνώσιν, οὐκ οἶδ' ὅπως ἐπὶ τοῦθ

ὑποφέρονται, πειθόμενοι τῷ μεγάλων ἀπολισθαίνειν ὅμως εὐγενές

10 ἀμάρτημα. κακοὶ δὲ ὄγκοι καὶ ἐπὶ σωμάτων καὶ λόγων οἱ χαῦν-180v. *Wink,*

νοι καὶ ἀναλήθεις καὶ μήποτε περιστάντες ἡμᾶς εἰς τὸναντίον· οὐ-

4 δὲν γὰρ φασι ξηρότερον ὑδρωπικοῦ. ἀλλὰ τὸ μὲν οἰδοῦν ὑπεραί-

ρειν βούλεται τὰ ὕψη, τὸ δὲ μειρακιῶδες ἀντικρυς ὑπεναντίον τοῖς

μεγέθεσι· ταπεινὸν γὰρ ἐξ ὄλου καὶ μικρόψυχον καὶ τῷ ὄντι κα-

κὸν ἀγεννέστατον. τί ποτ' οὖν τὸ μειρακιῶδες ἔστιν; ἢ δῆλον ὡς

15 σχολαστικῆ νόησις, ὑπὸ περιεργίας λήγουσα εἰς ψυχρότητα; ὀλι-

σθαίνουσι δ' εἰς τοῦτο τὸ γένος ὀρεγόμενοι μὲν τοῦ περιττοῦ καὶ

πεποιημένου καὶ μάλιστα τοῦ ἠδέος, ἐποκέλλοντες δὲ εἰς τὸ ῥωπι-

5 κὸν καὶ κακόζηλον. τούτῳ παράκειται τρίτον τι κακίας εἶδος ἐν

τοῖς παθητικοῖς, ὅπερ ὁ Θεόδωρος παρένθυσον ἐκάλει. ἔστι δὲ πά-

2 ἀνὴρ P | οὐ μικροῖς Tollius | 8 ὅπως P | 9 μεγάλων Columbus ad
Lactant. de mort. pers. 13: μεγάλω P μεγάλως ε | ἀπολισθαίνειν Tourpius |
ἀμάρτημ' εὐγενές Manutius | 10 οἱ χαῦνοι καὶ ἀναλήθεις del. Vaucherus | 11 ἀνα-
λήθης P ἀναλήθεις P ἀναλήθεις Faber | δήποτε Manutius ἤδη ποτε Reiskius |
***ιστάντες P περιστάντες ε | 13 ἀντικρὺς ἔστιν ἐναντίον Faber | 14 ἐξ ὄλου

in marg. ἀπὸ τοῦ δι' ὄλου P | 15 ἢ Faber | 16 περιεργασίας P | 18 ὑποκέλλοντες
Robortellus | ῥωπικὸν Is. Vossius: ῥοπικὸν P τροπικὸν ε

3 CICERO AD ATT. II, 16, 2 Cnaeus quidem noster iam plane
quid cogitet nescio

φυσᾶ γὰρ οὐ μικροῖσιν αὐλίσκοις ἔτι,

ἀλλ' ἀγρίαις φύσασιν φορβείας ἄτερ.

20 SUIDAS Θεόδωρος Γαδαρενός, σοφιστής, ἀπὸ δούλων, διδάσκαλος
γεγονώς Τιβερίου Καίσαρος (SUETONIUS TIB. 57 saeva ac lenta natura
ne in puero quidem latuit: quam Theodorus Gadareus rhetoricae
praeceptor et perspexisse primus sagaciter et assimilasse aptissime
visus est, subinde in obiurgando appellans eum πηλὸν αἵματι πεφυρα-
μένον. QUINTILIANUS III, 1, 17 Theodorus Gadareus, qui se dici
maluit Rhodium, quem studiose audisse, cum in eam insulam seces-
sisset, dicitur Tiberius Caesar), ἐπεὶ δὲ συνεκρίθη περὶ σοφιστικῆς ἀγω-
νισάμενος Ποτάμωνι καὶ Ἀντιπάτρῳ, ἐν αὐτῇ τῇ Ῥώμῃ***. HIERONYMUS
OL. 137 (a. u. c. 724 a. Chr. 30) Nicetas et Hybreas et Theo-
dorus et Plutio nobilissimi artis rhetoricae graeci praeceptores
habentur.

καταλήχεται. v. 180v

? ἡμερῶν
οὐδὲ

Wink,

Wink

AB

in common

in de affectatione

(125)

1) ? διφρασητικῆς

3 θος ἄκαιρον καὶ κενόν, ἔνθα μὴ δεῖ πάθους, ἢ ἄμετρον, ἔνθα με-
τρίου δεῖ. πολλά γὰρ ὥσπερ ἐκ μέθης τινὲς εἰς τὰ μικρέτι τοῦ
πράγματος ἴδια ἑαυτῶν καὶ σχολικὰ παραφέρονται πάθῃ· εἴτα
πρὸς οὐδὲν πεπονθότας ἀκροατὰς ἀσχημονοῦσιν εἰκότως, ἐξεστηκότες
πρὸς οὐκ ἐξεστηκότας. πλὴν περὶ μὲν τῶν παθητικῶν ἄλλος ἡμῶν 5
ἀπόκειται τόπος.

Θατέρου δὲ ὧν εἶπομεν, λέγω δὲ τοῦ ψυχροῦ, πλήρης ὁ Τί- 4
μαιος, ἀνὴρ τὰ μὲν ἄλλα ἰκανὸς καὶ πρὸς λόγων ἐνίοτε μέγεθος
οὐκ ἄφορος, πολυῖστωρ, ἐπινοητικὸς· πλὴν ἀλλοτρίων μὲν ἐλεγκτι-
κώτατος ἀμαρτημάτων, ἀνεπαίσθητος δὲ ἰδίων, ὑπὸ δὲ ἔρωτος τοῦ 10
181r. ξένας νοήσεις ἀεὶ κινεῖν πολλάκις ἐκπίπτων εἰς τὸ παιδαριωδέστα-
τον. παραθήσομαι δὲ τάνδρος ἐν ἡ δύο, ἐπειδὴ τὰ πλείω προέλα-
βεν ὁ Κεκίλιος. ἐπαινῶν Ἀλέξανδρον τὸν μέγαν ὅς τὴν Ἀσίαν 2
ὄλην φησὶν ἔτεσιν ἐλάττοσι παρέλαβεν ἢ ὅσοις τὸν ὑπὲρ τοῦ πρὸς
Πέρσας πολέμου πανηγυρικὸν λόγον Ἰσοκράτης ἔγραψεν. θαυμα- 15
στή γε τοῦ Μακεδόνα ἢ πρὸς τὸν σοφιστὴν σύγκρισις· δῆλον γάρ,
ὦ Τίμαιε, ὡς οἱ Λακεδαιμόνιοι διὰ τοῦτο πολὺ τοῦ Ἰσοκράτους κατ'
ἀνδρίαν ἐλείποντο, ἐπειδὴ οἱ μὲν τριάκοντα ἔτεσι Μεσσήνην παρέλα-
βον, ὁ δὲ τὸν πανηγυρικὸν ἐν μόνοις δέκα συνετάξατο. τοῖς δὲ
Ἀθηναίοις ἀλοῦσιν περὶ Σικελίαν τίνα τρόπον ἐπιφωνεῖ; ὅτι εἰς τὸν 20
Ἐρμῆν ἀσεβήσαντες καὶ περικόψαντες αὐτοῦ τὰ ἀγάλματα, διὰ 3
τοῦτ' ἔδωκαν δίκην, οὐχ ἥμιστος δι' ἓνα ἄνδρα, ὅς ἀπὸ τοῦ παρα-
νομηθέντος διὰ πατέρων ἦν, Ἐρμοκράτην τὸν Ἐρμῶνος· ὥστε θαυ-
μάζειν με, Τερεντιανὲ ἠδιστε, πῶς οὐ καὶ εἰς Διονύσιον γράφει τὸν
τύραννον· ἐπεὶ γὰρ εἰς τὸν Δία καὶ τὸν Ἡρακλέα δυσσεβῆς ἐγέ- 25

1 ἄκαιρον καὶ del. Weiskius | μέτρον Faber | 2 πολλάκις γὰρ τινες ὥσπερ
ἐν μέθαις Faber | 3 ἀλλ' ἴδια Reiskius ἴδια δ' ἑαυτῶν Faber | 4 εἰκότως, ὡς
Weiskius | 12 τάνδρος P | 14 ἔτεσιν ἐλάττοσι scripsi: ἐν ἐλάττοσι P ἐν ἐλάτ-
τοσιν ἔτεσι Spengelius ἐν ἐλάττοσι παρέλαβεν ἔτεσι Manutius | παρέλαβεν P |
16 τοῦ ἡγέμονος Faber | πρὸ P | 17 ἰσοκράτους P | 18 ἀνδρίαν P | εἰκοσί Fa-
ber | μεσσήνη P σ add. p. | 21 ἔρμῆν P | 22 δὲ δι' Faber | ἦν Manutius:
ἀν P | 25 γὰρ del. Morus

20 DIONYSIUS HALIC. DE COMP. v. 25 p. 208 R. ὁ μὲν γὰρ (Ἰσο-
κράτης) τὸν πανηγυρικὸν λόγον, ὡς οἱ τὸν ἐλάχιστον χρόνον γράφοντες
ἀποφαίνουσιν, ἐν ἔτεσι δέκα συνετάξατο. PLUTARCHUS v. X ORAT.
p. 837 F. τὸν δὲ πανηγυρικὸν ἔτεσι δέκα συνέθηκεν, οἱ δὲ δεκάπεντε λέ-
γουσιν. | 21 PLUTARCHUS NIC. 1 ὅταν λέγη Τίμαιος τοῖς Ἀθηναίοις
αἰωνὸν ἠγάσασθαι, γεγονέναι τὸν ἀπὸ τῆς νίκης ἔχοντα τοῦνομα στρατηγὸν
ἀντειπόντα πρὸς τὴν στρατηγίαν. καὶ τῇ περικοπῇ τῶν ἔρμῶν προσημαί-
νειν αὐτοῖς τὸ δαιμόνιον, ὡς ὑπὸ Ἐρμοκράτους τοῦ Ἐρμῶνος πλείστα
πέπονται παρὰ τὸν πόλεμον.

νετο, διὰ τοῦτ' αὐτὸν Δίων καὶ Ἡρακλείδης τῆς τυραννίδος ἀφεί- 4
 λοντο. τί δὲ δεῖ περὶ Τιμαίου λέγειν, ὅπου γε καὶ οἱ ἥρωες ἐκείνοι,
 4 Ξενοφῶντα λέγω καὶ Πλάτωνα, καίτοιγ' ἐκ τῆς Σωκράτους ὄντες
 παλαιστρας, ὅμως διὰ τὰ οὕτως μικροχαρῆ ἑαυτῶν ποτε ἐπιλανθά-
 5 νονται; ὁ μὲν γε ἐν τῇ Λακεδαιμονίων γράφει πολιτεία· ἐκείνων
 μὲν γοῦν ἦττον μὲν ἂν φωνῆν ἀκούσαις ἢ τῶν λιθίνων, ἦττον δ' ἂν
 ὄμματα στρέψαις ἢ τῶν χαλκῶν, αἰδημονεστέρους δ' ἂν αὐτοὺς 181r.
 ἠγήσαιο καὶ αὐτῶν τῶν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς παρθένων. Ἀμφικράτει
 καὶ οὐ Ξενοφῶντι ἔπρεπε τὰς ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν κόρας λέγειν
 10 παρθένους αἰδήμονας. οἷον δὲ Ἡράκλεις τὸ τὰς ἀπάντων ἐξῆς κόρας
 αἰσχυνητῆλας εἶναι πεπεισθαι, ὅπου φασὶν οὐδενὶ οὕτως ἐσημαίνεσθαι
 τὴν ἴτινων ἀναίδειαν ὡς ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς· ἰταμόν· οἶνοβαρές, κυνός
 5 ὄμματ' ἔχων φησίν. ὁ μέντοι Τιμαίος, ὡς φωρίου τινὸς ἐφαπτό-
 μενος, οὐδὲ τοῦτο Ξενοφῶντι τὸ ψυχρὸν κατέλιπεν. φησὶ γοῦν ἐπὶ
 15 τοῦ Ἀγαθοκλέους καὶ τοῦ τὴν ἀνεψιᾶν ἐτέρω δεδομένην ἐκ τῶν ἀνα-
 καλυπτηρίων ἀρπάσαντα ἀπελθεῖν· ὁ τίς ἂν ἐποίησεν ἐν ὀφθαλμοῖς
 κόρας, μὴ πόρνας ἔχων; τί δὲ ὁ τᾶλλα θεῖος Πλάτων; τὰς δέλτους
 6 θέλων εἰπεῖν· γράψαντες φησίν· ἐν τοῖς ἱεροῖς θήσουσι κυπαριττίνας
 20 μνήμας. καὶ πάλιν· περὶ δὲ τειχῶν, ὦ Μέγιλλε, ἐγὼ ξυμφεροί-
μην ἂν τῇ Σπάρτῃ τὸ καθεύδειν ἑᾶν ἐν τῇ γῆ κατακείμενα τὰ
τείχη, καὶ μὴ ἐπανίστασθαι. καὶ τὸ ἠροδότειον οὐ πόρρω, τὸ

2 τί δὲ δεῖ Schurzfleischius: δὲ om. P | καίτοι τί δεῖ Manutius καὶ τί
 δεῖ Toupius | 3 γε P | 5 τοῦτο Ξενοφῶντος in marg. P | ἐκείνων γ' οὖν
 codd Xenoph. | 7 μεταστρέψαις codd. Xenoph. | 8 ἐν τοῖς θαλάμοις παρθένων
 codd. Xenoph. | 12 τινῶν P fort. κυνῶν | τῶν — ἰταμῶν Spengelius | ὡς τῶ —
 ἰταμῶ Toupius | 13 φησὶν Ὁμηρος G. S. A. class. Journ. III. 5 p. 65 | ἰταμόν
 del. Cumanudes spec. emendatt. p. 11 | ἰταμόν — φησὶν del. Kayserus n.
 Jahrb. LXX p. 292 | φωρίου κύων ἐφαπτόμενος Faber | 15 Ἀγαθοκλέους αὐτὸν
 τὴν Tollius | καὶ τοῦ Reiskius: καὶ τὸ P | 18 τί δέ; Morus | 18 περὶ
 ΠΛΑΤΩΝΟΣ in marg. P | 20 ἐγὼ γ' ἂν τῇ Σπάρτῃ ξυμφεροίμην codd. Plat. |
 22 ἐπανίστασθαι codd. Plat. | περὶ ΗΡΟΔΟΤΟΥ in marg. P

9 XENOPHON DE RE P. LACED. 3, 5. | 14 ARETAEUS DE CAUS.
 MORB. I, 7 τάδε πάσχει ἀμφω τὰ εἶδεα καὶ ἡ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖσι παρ-
 θένος. | 16 HOMERUS IL. A, 225. schol. BL τὸ δὲ διὰ τὸ μὴ περι-
 φρονεῖσθαι ἰταμόν ἀναιδεῖαν εἶπε. | 20 PLUTARCHUS DE VIT. PUD. I
 p. 528 E ὅθεν ὁ μὲν ῥήτωρ τὸν ἀναίσχυντον οὐκ ἔφη κόρας ἐν τοῖς ὄμ-
 μασιν ἔχειν, ἀλλὰ πόρνας. | 20 PLATO DE LEGG. V P. 741 C. | 21 PLATO
 DE LEGG. VI P. 778 D. | 22 HERODOTUS V, 18. PLUTARCHUS ALEX. 21
 γὰς δὲ ἄλλας αἰχμαλώτους ὄρων ὁ Ἀλέξανδρος κάλλει καὶ μεγέθει δια-
 φερούσας ἔλεγε παίζων, ὡς εἰσὶν ἀλγηδόνες ὀμμάτων αἱ Περσίδες.
 EUSTATHIUS AD HOM. IL. Γ, 446 P. 433 πρὸς δὲ ταῦτα ἑτεροιοῦσθαι
 δοκεῖ παρά τινος ῥηθὲν μεγάλου σοφοῦ τὸ — τὰς κόρας ἀλγηδόνας ὀφθαλ-
 μῶν εἶναι, ὃ καὶ ὑπ' εὐθύνην πίπτει. πῶς γὰρ ἀλγυνοῦσιν ὀφθαλμούς αἱ
 γλυκὺν ἐμποιοῦσαι ἴμερον διὰ δράσεως.

philis
 190. φ. Κορυθῆ
 καὶ θαλάμοις.

stolen goods

? κλειτῶ (α
 Cumanus name.

argue...

4 φάναι τὰς καλὰς γυναῖκας ἀλγηδόνας ὀφθαλμῶν. καίτοιγε ἔχει
τινὰ παραμυθίαν· οἱ γὰρ παρ' αὐτῷ ταυτὶ λέγοντες εἰσὶν οἱ βάρ- 7
βαροι καὶ ἐν μέθῃ, ἀλλ' οὐδ' ἐκ τοιούτων προσώπων διὰ μικροψυ-
χίαν καλὸν ἀσχημονεῖν πρὸς τὸν αἰῶνα.

διὰ τὴν ἀσχημ.

Ἄπαντα μέντοι τὰ οὕτως ἄσεμνα διὰ μίαν ἐμφύεται τοῖς 5
λόγοις αἰτίαν, διὰ τὸ περὶ τὰς νοήσεις καινόςπουδον, περὶ ὃ δὴ μά- 5
182r. λιστα κορυβαντιῶσιν οἱ νῦν. ἀφ' ὧν γὰρ ἡμῖν τὰ γαῖθά, σχεδὸν
ἀπ' αὐτῶν τούτων καὶ τὰ κακὰ γεννᾶσθαι φιλεῖ. ὅθεν ἐπίφορον
εἰς συνταγματῶν κατόρθωσιν τὰ τε κάλλη τῆς ἐρμηνείας καὶ τὰ
ὑψηλὰ καὶ πρὸς τούτοις αἱ ἡδοναί· καὶ αὐτὰ ταῦτα καθάπερ τῆς 10
ἐπιτυχίας, οὕτως ἀρχαὶ καὶ ὑποθέσεις καὶ τῶν ἐναντίων καθίσταν-
ται. τοιοῦτόν πως καὶ αἱ μεταβολαὶ καὶ ὑπερβολαὶ καὶ τὰ πλη-
θυντικά· δεῖξομεν δ' ἐν τοῖς ἔπειτα τὸν κίνδυνον, ὃν ἔχειν εἰκόσασι.
διόπερ ἀναγκαῖον ἤδη διαπορεῖν καὶ ὑποτίθεσθαι, δι' οὗτου τρόπου
τὰς ἀνακεκραμένους κακίας τοῖς ὑψηλοῖς ἐκφεύγειν δυνάμεθα. ἔστι 15
δέ, ὡς φίλος, εἴ τινα περιποικισαίμεθ' ἐν πρώτοις καθαρὰν τοῦ κατ'
ἀλήθειαν ὑψους ἐπιστήμην καὶ ἐπικρίσιν. καίτοι τὸ πρᾶγμα δύσλη- 6
πτον· ἢ γὰρ τῶν λόγων κρίσις πολλῆς ἐστὶ πείρας τελευταῖον ἐπι-
γέννημα· οὐ μὴν ἀλλ', ὡς εἰπεῖν ἐν παραγγέλματι, ἐντεῦθεν ποθεν
ἴσως τὴν διάγνωσιν αὐτῶν οὐκ ἀδύνατον πορίζεσθαι. 20

Εἰδέναι χρὴ, φίλτατε, διότι, καθάπερ κὰν τῷ κοινῷ βίῳ οὐδὲν 7
ὑπάρχει μέγα, οὗ τὸ καταφρονεῖν ἐστὶ μέγα, οἷον πλοῦτοι τιμαὶ
δόξαι τυραννίδες καὶ ὅσα δὴ ἄλλα ἔχει πολὺ τὸ ἐξῶθεν προστρα-
γωδούμενον, οὐδ' ἂν τῷ γε φρονίμῳ δόξαιεν ἀγαθὰ ὑπερβάλλοντα,
ὣν αὐτὸ τὸ περιφρονεῖν ἀγαθὸν οὐ μέτριον — θαυμάζουσι γοῦν τῶν 25
ἐχόντων αὐτὰ μᾶλλον τοὺς δυναμένους ἔχειν καὶ διὰ μεγαλοψυ-
χίαν ὑπερορῶντας — τῆδέ που καὶ ἐπὶ τῶν διηρμένων ἐν ποιήμασι καὶ
λόγοις ἐπισκεπτέον, μή τινα μεγέθους φαντασίαν ἔχοι τοιαύτην, ἢ
182v. πολὺ πρόσκειται τὸ εἰκῆ προαναπλαττόμενον, ἀναπτυσσόμενα δὲ
ἄλλως εὐρίσκειτο χαῦνα, ὧν τοῦ θαυμάζειν τὸ περιφρονεῖν εὐγενέ- 30
στερον. φύσει γὰρ πως ὑπὸ τάληθοῦς ὑψους ἐπαίρεται τε ἡμῶν ἢ 2

3 προφάσεων Faber | 4 αἰῶνα ἅπαντα. Ταῦτα μέντοι Stephanus | 6 κε-
νόςπουδον Vaucherus | 8 φιλεῖ P | τὸ γοῦν ἐπίφορον Faber οἷον ἐπίφορον Weis-
kuis | φιλεῖ. ἐπίφορα μὲν οὖν εἰς Tollius | 9 κάλλει corr. κάλλη P | 10 καὶ τὰ
τοιαῦτα Faber | 11 ὑποθέσεις τῶν Faber | 16 ὡς φιλότης Faber | 17 καίτοι —
δύσληπτον del. Vaucherus | 24 οὐδ' Reiskius: οὐκ P | δόξαιεν P | 28 ἔχει Kay-
serus n. jahrb. LXX p. 294 | ἔχει γε Nolteius ztschr. f. alterth. wiss. 1854
p. 303. | τοιαύτη P τοιαύτην p | 30 ὅλως Schurzfleischius μᾶλλον Morus | ὧν —
εὐγενέστερον del. Vaucherus

ψυχὴ καὶ γαῦρόν τι ἀνάστημα λαμβάνουσα πληροῦται χαρᾶς καὶ 7
 3 μεγαλαυχίας, ὡς αὐτὴ γεννήσασα ὅπερ ἤκουσεν. ὅταν οὖν ὑπὲρ
 ἀνδρὸς ἔμφρονος καὶ ἐμπείρου λόγων πολλάκις ἀκουόμενόν τι πρὸς
 μεγαλοφροσύνην τὴν ψυχὴν μὴ συνδιατιθῆ μηδ' ἐγκαταλείπη τῇ
 5 διανοίᾳ πλεῖον τοῦ λεγομένου τὸ ἀναθεωρούμενον, πίπτῃ δ', ἂν εἴ
 τὸ συνεχὲς ἐπισκοπῆς, εἰς ἀπαύξῃσιν, οὐκ ἂν εἴ ἀληθὲς ὕψος εἴη
 μέχρι μόνῃς τῆς ἀκοῆς σωζόμενον. τοῦτο γὰρ τῷ ἔντι μέγα, οὐ
 πολλὴ μὲν ἡ ἀναθεώρησις, δύσκολος δέ, μᾶλλον δ' ἀδύνατος ἢ
 11 4 κατεξανάστασις, ἰσχυρὰ δὲ ἢ μνήμη καὶ δυσεξάλειπτος. ὅλως δὲ
 10 καλὰ νόμιζε ὕψη καὶ ἀληθινὰ τὰ διὰ παντὸς ἀρέσκοντα καὶ πᾶ-
 σιν. ὅταν γὰρ τοῖς ἀπὸ διαφύρων ἐπιτηδευμάτων βίων ^{αἰσθητικῶν} ζήλων ἡλι-
 κίων λόγων ἔν τι καὶ ταῦτόν ἅμα περὶ τῶν αὐτῶν ἅπασιν δοκῆ,
 τόθ' ἢ ἐξ ἀσυμφώνων ὡς κρίσις καὶ συγκατάθεσις τὴν ἐπὶ τῷ θαυ-
 μαζομένῳ πίστιν ἰσχυρὰν λαμβάνει καὶ ἀναμφίλεκτον.
 15 Ἐπεὶ δὲ πέντε, ὡς ἂν εἴποι τις, πηγαί τινές εἰσιν αἱ τῆς ὕψη-
 8 γορίας γονιμώταται — προὔποκειμένης ὥσπερ ἐδάφους τινὸς κοινοῦ ταῖς
 πέντε ταύταις ἰδέαις τῆς ἐν τῷ λέγειν δυνάμεως, ἧς ὅλως χωρὶς οὐ-
 δέν —, πρῶτον μὲν καὶ κράτιστον τὸ περὶ τὰς νοήσεις ἀδρεπήβολον, ὡς
 κὰν τοῖς περὶ Ξενοφῶντος ὠρισάμεθα, δεύτερον δὲ τὸ σφοδρὸν καὶ
 20 ἐνθουσιαστικὸν πάθος· ἀλλ' αἱ μὲν δύο αὗται τοῦ ὕψους κατὰ τὸ
 πλεόν αὐθιγενεῖς συστάσεις, αἱ λοιπαὶ δ' ἤδη καὶ διὰ τέχνης, ἢ τε
 ποιά τῶν σχημάτων πλάσις — δισσὰ δέ που ταῦτα τὰ μὲν νοήσεως,
 θάτερα δὲ λέξεως —, ἐπὶ δὲ τούτοις ἡ γενναία φράσις — ἧς μέρη πάλιν
 ὀνομάτων τε ἐκλογὴ καὶ ἡ τροπικὴ καὶ πεποιημένη λέξις —, πέμπτη
 25 δὲ μεγέθους αἰτία καὶ συγκλείουσα τὰ πρὸ αὐτῆς ἅπαντα, ἢ ἐν

1 ἀνάστημα ε: ἀνάθημα P | 4 ἐγκαταλίπη corr. ἐγκαταλείπη P | 5 ἂν εἴ
 Reiskius Weiskius f.: ἀν** P ἀνευ ρ ἂν τὸ ε / ἂν αὐτὸ (Percius) συνεχῶς Wa-
 kefieldus silv. crit. IV p. 175 | 6 ἐπισκοπῆ Toupius ἀνασκοπῆς Faber | ἂν —,
 ἐπισκοπῆς del. Vaucherus | 11 ἡλικίων τρόπων ἐν Morus | 13 ἀσυμφώνων Tollius |
 καῶσις Percius | 14 καὶ del. Spengelius | 16 προὔποκειμένης corr. προὔποκειμέ-
 νης P | 17 ἧς ὄφελος Toupius | 18 ἀδρὸν καὶ ἐπήβολον Stephanus ἀδράς ἐπήβολον
 Ruhnkenius | ὡς — p. 22, 13 ἰδέσθαι om. P infra in marg. adscriptum a manu
 rec. λείπει desunt octo folia seu quaternio KE | 19 ὠρισάμεθον d | 22 δισσὰ — λέ-
 ξεως del. Spengelius | 25 αὐτῆς Spengelius: ἐαυτῆς ε | πρὸ ἐαυτῆς c πρὸς αὐτῆς d.

2 QUINTILIANUS VIII, 2, 21 sed auditoribus etiam nonnullis
 grata sunt haec, quae cum intellexerint, acumine suo delectantur et
 gaudent, non quasi audiverint, sed quasi invenerint. | 22 LONGINUS
 RHET. P. 143B. I p. 310 SP. ὅσα δὲ σχήματα τῶν ἐννοιῶν ὠνόμασται,
 οἷον προδιόρθωσις ἐπιδιόρθωσις ἀποσιώπησις παράλειψις εἰρωνεία ἠθοποιία,
 ἅπαντα ταῦτα οὐ μοι δοκεῖ δικαίως σχήματα καλεῖσθαι, ἀλλ' ἐννοιαὶ ἐν-
 θυμήματα καὶ λογισμοὶ τοῦ πιθανοῦ χάριν καὶ πίστεων εἶδη.

8 ἀξιώματι καὶ διάρσει σύνθεσις· φέρε δὴ τὰ ἐμπεριεχόμενα καθ' ἐκάστην ἰδέαν τούτων ἐπισκεψώμεθα, τοσοῦτον προειπόντες, ὅτι τῶν πέντε μορίων ὁ Κεκίλιος ἔστιν ἃ παρέλιπεν, ὡς καὶ τὸ πάθος ἀμέλει. ἀλλ' εἰ μὲν ὡς ἐν τῇ ταυτ' ἄμφω, τό τε ὕψος καὶ τὸ 2 παθητικόν, καὶ ἔδοξεν αὐτῷ πάντη συνυπάρχειν τε ἀλλήλοις καὶ 5 συμπεφυκέναι, διαμαρτάνει. καὶ γὰρ πάθη τινὰ διεστῶτα ὕψους καὶ ταπεινὰ εὐρίσκεται, καθάπερ οἴκτοι λῦπαι φόβοι,⁶ καὶ ἔμπαλιν πολλά ὕψη δίχα πάθους, ὡς πρὸς μυρίοις ἄλλοις καὶ τὰ περὶ τοὺς Ἀλωάδας τῷ ποιητῇ παρατετολμημένα

*Οσσαν ἐπ' Οὐλύμπω μέμασαν θέμεν· αὐτὰρ ἐπ' *Οσση 10 Πήλιον εἰνοσίφυλλον, ἴν' οὐρανὸς ἄμβατος εἴη·

καὶ τὸ τούτοις ἔτι μείζον ἐπιφερόμενον 8 καὶ νύ κεν ἐξετέλεσσαν.

παρά γε μὴν τοῖς ῥήτορσι τὰ ἐγκώμια καὶ τὰ ^{ῥητορ}πομπικὰ καὶ 3 ἐπιδεικτικὰ τὸν μὲν ὄγκον καὶ τὸ ὑψηλὸν ἐξ ἅπαντος περιέχει, πά- 15 θους δὲ χηρεύει κατὰ τὸ πλεῖστον, ὅθεν ἥκιστα τῶν ῥητόρων οἱ περιπαθεῖς ἐγκωμιαστικοὶ ἢ ἔμπαλιν οἱ ἐπαινετικοὶ περιπαθεῖς. εἰ δ' 4 αὖ πάλιν ἐξ ὅλου μὴ ἐνόμισεν ὁ Κεκίλιος τὸ ἐμπαθὲς τὰ ὕψη ποτὲ συντελεῖν καὶ διὰ τοῦτ' οὐχ ἠγήσατο μνήμης ἀξίον, πάνυ διηπάτῃται· θαρρῶν γὰρ ἀφορισαίμην ἄν, ὡς οὐδὲν οὕτως ὡς τὸ γεν- 20 ναῖον πάθος, ἐνθα χρή, μεγαλήγορόν ἐστι, ὥσπερ ὑπὸ μανίας τινὸς καὶ πνεύματος ἐνθουσιαστικοῦ ἐκπνέον καὶ οἶονεὶ φοιβάζον τοὺς λόγους.

Οὐ μὴν ἀλλ' ἐπεὶ τὴν κρατίστην μοῖραν ἐπέχει τῶν ἄλλων 9 τὸ πρῶτον, λέγω δὲ τὸ μεγαλοφυές, χρή κἀνταῦθα, καὶ εἰ δωρη- 25 τὸν τὸ πρῶγμα μᾶλλον ἢ κτητόν, ὅμως καθ' ὅσον οἶον τε τὰς ψυχὰς ἀνατρέφειν πρὸς τὰ μεγέθη καὶ ὥσπερ ἐγκύμονας αἰεὶ ποιεῖν γενναίου παραστήματος. τίνα, φήσεις, τρόπον; γέγραφέα που καὶ 2

1 καθ' ἕκαστον corr. ἐκάστην d | 3 καὶ in marg. d | num τοῦ πάθους ἀμελεῖ? | πάθος. ἀλλ' εἰ μὲν ἀμέλει ὡς sive ὡς ἀμέλει Spengelius | 4 ἐν τῇ ταυτε ἄμφω d | ταυτὸ Dobreeus adv. I p. 565 | ἄμφω ἐνόμιζε καὶ Tollius ἄμφω ἐποίησε Pearceius ἄμφω ἐνομίσθη καὶ Toupius | 5 παθητικὸν ἔδοξε Pearceius παθητικὸν ὄντα, καὶ Reiskius | ἔδοξεν d | σὴν ὑπάρχειν d | 9 ὑλωάδας d | 10 μέμασιν c | 11 εἰνοσίφυλον d | ἄμματος c | 12 ἐστὶ c | 15 παρέχει Reiskius | 16 πάθους καὶ χηρεύει Toupius | χηρεύσει corr. 2 m. c | 17 ἐκωμιαστικοὶ c | 18 ἐξ ὅλου del. Vaucherus | μηδὲν Nolteius ztschr. f. alterth. wiss. 1854 p. 303 | ἐνόμησεν d | ὁ om. c | ἐς ὕψη Faber | 21 ἐνθα χρή del. Vaucherus | ἐστὶ om. cd | 21 ὑπὸ — πνεύματος del. Vaucherus | ἐν θουσιαστικοῦ Faber: ἐνθουσιαστικῶς c | 22 ἐκπνέων d | ἐμπνέον vel ἐπιπνέον Morus | 28 φήσεις cd: φήσει τις c δεήσει in marg. Robertellus

echo Αχιόχ

3 ἐτέρωθι τὸ τοιοῦτον ὕψος μεγαλοφροσύνης ἀπήχημα. ὅθεν καὶ 9
 φωνῆς δίχα θαυμάζεται ποτε ψιλὴ καθ' ἑαυτὴν ἢ ἔννοια δι' αὐτὸ
 τὸ μεγαλόφρον, ὡς ἢ τοῦ Αἴαντος ἐν νεκυία σιωπὴ μέγα καὶ παν-
 5 τὸς ὑψηλότερον λόγου. πρῶτον οὖν τὸ ἐξ οὗ γίνεται προϋποτίθεσθαι
 πάντως ἀναγκαῖον, ὡς ἔχειν δεῖ τὸν ἀληθῆ ῥήτορα μὴ ταπεινὸν
 φρόνημα καὶ ἀγεννές. οὐδὲ γὰρ οἷόν τε μικρὰ καὶ δουλοπρεπῆ φρο-
 νοῦντας καὶ ἐπιτηδεύοντας παρ' ὅλον τὸν βίον θαυμαστόν τι καὶ
 τοῦ παντὸς αἰῶνος ἐξενεγκεῖν ἄξιον· μεγάλοι δὲ οἱ λόγοι τούτων,
 4 κατὰ τὸ εἰκός, ὧν ἂν ἐμβριθεῖς ὦσιν αἱ ἔννοιαι. ταύτη καὶ εἰς τοὺς
 10 μάλιστα φρονηματίας ἐμπίπτει τὰ ὑπερφυᾶ· ὁ γὰρ τῷ Παρμενίῳ
 φήσαντι ἔγω μὲν ἠρέσθην * *

10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

* * τὸ ἐπ' οὐρανὸν ἀπὸ γῆς διάστημα· καὶ τοῦτ' ἂν εἴποι
 15 τις οὐ μᾶλλον τῆς Ἐριδος ἢ Ὀμήρου μέτρον. ὦ ἀνόμοιόν γε τὸ
 5 ἠσιόδειον ἐπὶ τῆς Ἀχλῦος, εἶγε Ἡσιόδου καὶ τὴν ἀσπίδα θετέον,
τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύζαι ῥέον·

1 ὅτι τὸ τοιοῦτον Tourpius | 2 ἔνοια d | 5 δεῖ om. c | 9 εἰκός d | ἐμβριθεῖς d |
 11 ἂν ἠρέσθην c ἀηρέε d σθην add. 2 m. | ἠρέσθην τούτοις Tourpius | post
 ἠρέσθην in P desunt sex folia | λείπουσιν ὅκτω ἢ δέκα φύλλα c in marg. |
 14 εἴποι Tollius: εἰπεῖν c εἶπεν c | 16 εἰσιόδειον d | ἦγε d | 17 τῆς δ' ἐκ Ma-
 natius

3 HOMERUS OD. λ, 543

αἶψα δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο
 νόσφι ἀφεστήκει κεχολωμένη εἵνεκα νίκης,
 τὴν μιν ἐγὼ νίκησα δικάζόμενος παρὰ νηυσίν.

552 τὸν μὲν ἐγὼν ἐπέεσσι προσηΐδων μελιχίαισιν

663 ὡς ἐφάμην, ὁ δὲ μ' οὐδὲν ἀμείβετο, βῆ δὲ μετ' ἄλλας
 ψύχας εἰς ἔρεβος νεκῶν κατατεθνηῶτων.

SCHOL. δῆλον οὖν ὅτι καὶ τῶν παρὰ τραγωδοῖς λόγων βέλτιον αὐτοῦ
 ἢ σιωπῆ. | 6 DEMOSTHENES OLYNTH. 3, 22 (DE SYNT. 25) ἔστι δ'
 οὐδέποτ' οἶμαι μέγα καὶ νεανικὸν φρόνημα λαβεῖν μικρὰ καὶ φαῦλα πράτ-
 τοντας· ὅποι' ἄττα γὰρ ἂν τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν ἀνθρώπων ἦ, τοιοῦτον
 ἀνάγκη καὶ τὸ φρόνημα ἔχειν. | 11 ARRIANUS II, 25, 2 Παρμενίωνα
 μὲν λέγουσιν Ἀλεξάνδρῳ εἰπεῖν, ὅτι αὐτὸς ἂν Ἀλεξάνδρος ὧν ἐπὶ τούτοις
 ἠγάπησε καταλύσας τὸν πόλεμον μηκέτι πρόσω κινδυνεύειν. Ἀλεξάνδρου
 δὲ Παρμενίῳ ἀποκρίνασθαι, ὅτι καὶ αὐτὸς ἂν, εἴπερ Παρμενίων ἦν, οὕτως
 ἔπραξεν. | 12 HOMERUS IL. Δ, 442

ἦτ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει.

15 HESIODUS SCUT. 267 | ARGUMENTUM SCUTI ὑπώπτευκε δὲ Ἀρι-

9 οὐ γὰρ δεινὸν ἐποίησε τὸ εἶδωλον, ἀλλὰ μισητόν. ὁ δὲ πῶς μεγε-
θύνει τὰ δαιμόνια; *dim. διπλασιάζει, φαν.*

115 ὅσον δ' ἠεροειδῆς ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν,
ἤμενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσων ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
τόσσον ἐπιθρόσκουσι θεῶν ὑψηχέες ἵπποι.

1. 17 τὴν ὁρμὴν αὐτῶν κοσμικῶ διαστήματι καταμετρεῖ. τίς οὖν οὐκ ἂν
εἰκότως διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ μεγέθους ἐπιφθέγγεται, ὅτι ἂν δις
ἐξῆς ἐφορμήσωσιν οἱ τῶν θεῶν ἵπποι, οὐκέθ' εὐρήσουσιν ἐν κόσμῳ
τόπον; ὑπερφυᾶ καὶ τὰ ἐπὶ τῆς θεομαχίας φαντάσματα

ἀμφὶ δ' ἐσάλπιγξεν μέγας οὐρανὸς οὐλυμπός τε.

* * *

ἔδδεισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων Ἀιδωνεύς,
δείσας δ' ἐκ θρόνου ἄλτο καὶ ἴαχε, μή οἱ ἔπειτα
γαίαν ἀναρρήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανεῖη,
σμερδαλέ', εὐρώνεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ.

ἐπιβλέπεις, ἑταῖρε, ὡς ἀναρρηγνυμένης μὲν ἐκ βάθρων γῆς αὐτοῦ τε

1 ἐποίησθι d | ὁ δὲ ὑπερμεγεθύνει Manutius | 3 ὅσον cd | 4 λεύσσω d | 5 ἐπι-
θρόσκουσι cd | ὑψηχέες c corr. 2 m. ὑψαυχέες Manutius | ἵπποι — αὐτῶν om.
d in marg. add. 2 m | 6 τίς οὖν — τόπον del. Nolteius ztschr. f. alterth.
wiss. 1854 p. 303. | 8 ἐβρήσκουσι d εὐρίσκουσιν c | 9 καὶ τὰ Manutius: καὶ om.
bc τὰ om. ε | 10 σάλπιγξεν d | οὐλυμπός d | huc transferendus versus p. 21, 15 |
12 καὶ ἔδδεισεν Portus | 13 δ' ἐκ — ἀναρρήξειε om. d in marg. 2 m. add. | ἴαχε bc |
οἱ ὑπερθεν Homeri codd. | 17 τε scripsi: δὲ ε

στοφάνης — ὡς οὐκ οὔσαν αὐτὴν Ἡσιόδου —, Μεγακλῆς (l. Μεγακλεί-
δης) δὲ ὁ Ἀθηναῖος γνήσιον μὲν εἶδε τὸ ποίημα, ἄλλως δὲ ἐπιτιμᾶ τῷ
Ἡσιόδῳ. — Ἀπολλωνίος δὲ ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ γ' φησὶν αὐτοῦ εἶναι. —
ὡσαύτως δὲ καὶ Στησίχορος φησὶν Ἡσιόδου εἶναι τὸ ποίημα. CRAMERI
ANECD. OXON. IV p. 315 πολλὰ γὰρ νοθευόμενά ἐστιν, ὡς — Ἡσιόδου
ἀσπίς. BEKKERI ANECD. p. 672 τοῦτο δὲ διὰ τὰ ψευδεπίγραφα τῶν
βιβλίων, ὡς ἔχει ἡ ἀσπίς Ἡσιόδου. p. 1165 εἰσὶ γὰρ — ὁμώνυμα βι-
βλία ψευδῆ, οἷον ἡ ἀσπίς Ἡσιόδου. THEODOS. GRAMM. p. 54 εἰσὶ γὰρ
πολλὰ ψευδεπίγραφα τῶν βιβλίων, ὡς ἡ ἀσπίς Ἡσιόδου. | 1 HOMERUS
IL. E, 770 | 10 HOMERUS IL. Φ, 388

ἀμφὶ δ' ἐσάλπιγξεν μέγας οὐρανός· αἰε δὲ Ζεὺς

DEMETRIUS DE ELOC. 83 δεῖ μέντοι μὴ λανθάνειν, ὅτι ἔναι μεταφορᾷ
σμικροπρέπειαν ποιῶσι μᾶλλον ἢ μέγεθος, καίτοι τῆς μεταφορᾶς πρὸς
ὄγκον λαμβανομένης, ὡς τό

ἀμφὶ δ' ἐσάλπιγξεν μέγας οὐρανός.

οὐρανὸν γὰρ ὅλον ἠχούντα οὐκ ἔχρην προσεικᾶσαι ἠχούσῃ σάλπιγγι, πλὴν
εἰ μὴ τις ἄρα ἀπολόγοιτο ὑπὲρ τοῦ Ὀμήρου λέγων· ὡσαύτως ἠχῆσε μέ-
γας οὐρανός, ὡς ἂν ἠχῆσειε σαλπίζων ὅλος οὐρανός. | 12 HOMERUS IL.
T, 61

γυμνουμένου ταρτάρου, ἀνατροπήν δὲ δι' ὅλου καὶ διάστασιν τοῦ 9
 κόσμου λαμβάνοντος, πάνθ' ἅμα οὐρανὸς ἄδης, τὰ θνητὰ τὰ ἀθά-
 7 νατα [ἅμα] τῇ τότε συμπολεμῆι καὶ συγκινδυνεύει μάχῃ; ἀλλὰ
 ταῦτα φοβερά μὲν, πλὴν [ἄλλως] εἰ μὴ κατ' ἀλληγορίαν λαμ-
 5 βάνοιτο, παντάπασιν ἄθεα καὶ οὐ σώζοντα τὸ πρέπον. Ὅμηρος
 γὰρ μοι δοκεῖ παραδιδούς τραύματα θεῶν, στάσεις τιμωρίας δά-
 κρυα δεσμὰ πάθη πάμφυρτα τοὺς μὲν ἐπὶ τῶν ἰλιακῶν ἀνθρώπους
 ὅσον ἐπὶ τῇ δυνάμει θεοὺς πεποιηκένας, τοὺς θεοὺς δὲ ἀνθρώπους.
 ἀλλ' ἡμῖν μὲν δυσδαιμονοῦσιν ἀπέκειται λιμὴν κακῶν ὁ θάνατος·
 10 τῶν θεῶν δ' οὐ τὴν φύσιν, ἀλλὰ τὴν ἀτυχίαν ἐποίησεν αἰώνιον.
 8 πολὺ δὲ τῶν περὶ τὴν θεομαχίαν ἀμείνω ὅσα ἄχραντόν τι καὶ
 μέγα τὸ δαιμόνιον ὡς ἀληθῶς καὶ ἀκρατον παρίστησιν, οἶα — πολλοῖς
 δὲ πρὸ ἡμῶν ὁ τόπος ἐξείργασται — τὰ ἐπὶ τοῦ Ποσειδῶνος
 τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη
 15 [καὶ κορυφαὶ Τρώων τε πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν]
 ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντας.

1 δὲ δι' ὅλου Ruhnkenius: δὲ ὅλου cd | 2 πάνθ' ἅμα d | 3 ἅμα del. Ruhn-
 kenius | συγκινδυνεύει c συγκινδενέβει d | μάχῃ d | 4 ἄλλως — λαμβάνοιτο del. Weis-
 kius | πλὴν ἀλλ' εἰ Manutius | 6 στάσειν d | 10 καὶ τὴν G. S. A. class. Journ.
 III, 5 p 65 | 11 ὅσα Vaucherus: τὰ ὅσα c | 12 ἀκράτον Portus | πόλις d |
 13 τοπῶς d | ποδῶνος d σει in marg. add. 2 m. | 15 locum suum habet p.
 20, 11

4 PLUTARCHUS DE AUD. POET. 4 p. 19E οὗς ταῖς πάλαι μὲν
 ὑπονοίαις, ἀλληγορίαις δὲ νῦν λεγομέναις παραβιαζόμενοι καὶ διαστρέ-
 φοντες ἔνιοι μοιχευομένην φασὶν Ἀφροδίτην ὑπὸ Ἄρεως μηνύειν τὸν ἥλιον
 ὅτι τῷ τῆς Ἀφροδίτης ἀστέρι συνελθὼν ὁ τοῦ Ἄρεως μοιχικὰς ἀποτελεῖ
 γενέσεις. SCHOL. B HOMERI (PORPHYRIUS) τοῦ ἀσυμφόρου μὲν ὁ περὶ
 θεῶν ἔχεται καθόλου λόγος, ὁμοίως δὲ καὶ τοῦ ἀπρεποῦς· οὐ γὰρ πρέ-
 ποντας τοὺς ὑπὲρ τῶν θεῶν μύθους φησὶν. πρὸς δὲ τὴν τοιαύτην ἐπίλυσιν
 οἱ μὲν ἀπὸ τῆς λέξεως κατηγοροῦντες ἀλληγορίαν πάντα εἰρῆσθαι νομίζουσι
 ὑπὲρ τῆς τῶν στοιχείων φύσεως. — οὗτος μὲν οὖν τρόπος ἀπολογίας ἀρ-
 χαῖος ὢν πάνυ καὶ ἀπὸ Θεαγένους τοῦ Ῥηγίνου, ὃς πρῶτος ἔγραψε περὶ
 Ὀμήρου, τοιοῦτός ἐστιν ἀπὸ τῆς λέξεως. ἔνιοι δὲ ἀπὸ ἔθνους ἀπολογοῦν-
 ται, — οἱ δ' ἀπὸ τοῦ καιροῦ τοῦτο (l. τοῦ τότε) κατὰ τὴν Ἑλλάδα
 παραμυθοῦνται. | 9 PLUTARCHUS CONS. AD APOLL. 10 P. 106 C τοῦ-
 τον (Αἰσχύλον) γὰρ ἀπεμιμήσατο καὶ ὁ εἰπὼν

ὦ Θάνατε παιὰν ἰατρὸς μόλοις,
 λιμὴν γὰρ ὄντως αἰδᾶς ἀν' αἴαν (ἀνιᾶν Ruhnkenius)

SOTADES (STOB. FLOR. CXX, 11)

πάντων ὁ λιμὴν τῶν μερόπων ὁ θάνατός ἐστιν.

14 HOMERUS IL. N, 18 | 15 IL. Υ, 60. | 16 IL. N, 19

9 βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ', ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτοῦ
πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησεν ἄνακτα·
γηθοσύνη δὲ θάλασσα διίστατο, τοὶ δὲ πέτοντο.

ταύτη καὶ ὁ τῶν Ἰουδαίων θεσμοθέτης, οὐχ ὁ τυχὼν ἀνὴρ, 9
ἐπειδὴ τὴν τοῦ θεοῦ δύναμιν κατὰ τὴν ἀξίαν ἐχώρησε καξέφηγεν, 5
εὐθύς ἐν τῇ εἰσβολῇ γράψας τῶν νόμων εἶπεν ὁ θεὸς φησί· τίς
γενέσθω φῶς, καὶ ἐγένετο· γενέσθω γῆ, καὶ ἐγένετο. οὐκ ὀχλη-10
ρὸς ἂν ἴσως, ἑταῖρε, δόξαιμι, ἐν ἔτι τοῦ ποιητοῦ καὶ τῶν ἀνθρωπίνων
παραθέμενος τοῦ μαθεῖν χάριν, ὡς εἰς τὰ ἡρωϊκὰ μεγέθη συνεμβαί-
νειν ἐθίζει. ἀχλὺς ἀφνω καὶ νύξ ^{ἀπὸρος} αὐτῷ τὴν τῶν Ἑλλήνων 10
ἐπέχει μάχην· ἔνθα δὴ ὁ Δίας ἀμνηχανῶν 'Ζεῦ πάτερ', φησὶν
'ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἠέρος υἱας Ἀχαιῶν,
ποίησον δ' αἶθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσαν'.

183r.
K5

ἔστιν ὡς ἀληθῶς τὸ πάθος Αἴαντος, οὐ γὰρ ζῆν εὐχεται — ἦν 15
γὰρ τὸ αἴτημα τοῦ ἥρωος ταπεινότερον —, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν ἀπράκτω
σκότει τὴν ἀνδρίαν εἰς οὐδὲν γενναῖον εἶχε διαθέσθαι, διὰ ταῦτ' ἀγα-
νακτῶν [ὅτι πρὸς τὴν μάχην ἀργεῖ] φῶς ὅτι τάχιστα αἰτεῖται, ὡς
πάντως τῆς ἀρετῆς εὐρήσων ἐντάφιον ἀξίον, καὶ αὐτῷ Ζεὺς ἀντι-
τάττηται. ἀλλὰ γὰρ Ὁμηρος μὲν ἐνθάδε οὐριος συνεμπνεῖ τοῖς 20
ἀγῶσιν καὶ οὐκ ἄλλο τι αὐτὸς πέπονθεν ἢ

11

μαίνεται, ὡς ὅτ' Ἄρης ἐγχέσπαλος ἢ ὀλοὸν πῦρ
οὔρεσι μαίνεται, βαθέης ἐνὶ τάρφεσιν ὕλης,
ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίγνεται'.

δείκνυσι δ' ὁμῶς διὰ τῆς Ὀδυσσεΐας — καὶ γὰρ ταῦτα πολλῶν 25
ἔνεκα προσεπιθεωρητέον — ὅτι μεγάλης φύσεως ὑποφερομένης ἤδη
ἰδίον ἐστὶν ἐν γήρα τὸ φιλόμυθον. δῆλος γὰρ ἐκ πολλῶν τε ἀλ-12

1 καὶ βῆ Tollius | κύματος ἄταλλυδε d | αὐτῷ Τουπίου | 2 κευθμῶν d | 3 δι-
στατο d | 4 ταύτη — ἐγένετο del. Spengelius spec. emend. in Tacit. p. 7 sq. Vau-
cherus | θεσμοδότης Robortellus | 5 ἐγνώρισε Manutius ἐχώρησε ἐγνώρισε Τουπίου
ἐχώρισε Barkerus class. journ. V, 9 p. 40 | καξέφηνεν d | 6 εὐθὲ d corr. is 2 m. |
8 κατὰ τῶν Tollius | 10 ἀπειρος Manutius | ἐλλήνων d | 11 ἐπέχειν d | 14 ὄλεσον P σ
add. p | 17 ἀνδρῖαν P | διὰ — ἀργεῖ del. Vaucherus | 18 ὅτι — ἀργεῖ del. Ruhn-
kenius | 22 μαίνεται δ' Homeri codd. | 23 ἐν P ἢ Faber | 24 ἀφλοισμὸς P | γίγνετο
Homeri codd. | 27 γερ** P | δῆλα ε

1 HOMERUS IL. N, 27 | 6 GENES. I, 3 καὶ εἶπεν ὁ θεὸς 'γενη-
θήτω φῶς'. — 9 καὶ εἶπεν ὁ θεὸς 'συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ
οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά'. καὶ ἐγένετο οὕτως.
'Longinus fortasse non tam septuaginta seniores legit, quam hoc
exemplum a Caecilio rhetore, qui τὴν δόξαν Ἰουδαῖος vocatur a Suida,
mutuatus est'. Schurzfleischius. | 12 HOMERUS IL. P, 645 | 22 IL. O, 605

ἐξώρησε.

συνεμπνεῖ
σὺν ἐντὸς
καὶ μετὰ
αὐτῶν (H.)

1/

at the first legend number

λων συντεθεικῶς ταύτην δευτέραν τὴν ὑπόθεσιν, ἀτὰρ δὴ καὶ τοῦ 9
λείψανα τῶν ἰλιακῶν παθημάτων διὰ τῆς Ὀδυσσεΐας ὡς ἐπεισόδιά
τινα τοῦ τρωϊκοῦ πολέμου προσπεισφέρειν, καὶ νῆ Δί' ἐκ τοῦ τὰς
ὀλοφύρσεις καὶ τοὺς οἴκτους, ὡς πάλαι που προεγνωσμένους τοῖς
5 ἥρωσιν, ἐνταῦθα προσαποδιδόναι. οὐ γὰρ ἄλλ' ἢ τῆς Ἰλιάδος ἐπίλο-
γὸς ἐστὶν ἡ Ὀδύσεια.

αὐτὴ αἰ
εὐφραίνεται,

ἐνθα μὲν Αἴας κεῖται ἀρήϊος, ἐνθα δ' Ἀχιλλεύς,
ἐνθα δὲ Πάτροκλος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος
ἐνθα δ' ἐμὸς φίλος υἱός.

7 present
or laid out
planned

10 ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς αἰτίας, οἶμαι, τῆς μὲν Ἰλιάδος γραφομένης
13 ἐν ἀκμῇ [πνεύματος] ὅλον τὸ σῶμα^{σώματιον} δραματικὸν ὑπεστήσατο | καὶ 183v.

αφλάττω

ἐναγωνίον, τῆς δὲ Ὀδυσσεΐας τὸ πλεόν διηγηματικόν, ὅπερ ἴδιον γή-
ρωσ. ὅθεν ἐν τῇ Ὀδυσσεΐᾳ παρεικάσαι τις ἂν καταδυομένῳ τὸν
Ὅμηρον ἡλίῳ, οὐ δίχα τῆς σφοδρότητος παραμένει τὸ μέγεθος. οὐ
15 γὰρ ἔτι τοῖς ἰλιακοῖς ἐκείνοις ποιήμασιν ἴσον ἐνταῦθα σώζει τὸν
τόνον, οὐδ' ἐξωμαλισμένα τὰ ὕψη καὶ ἰζημάτα^{σημάματα} μηδαμῶς λαμβάνοντα,
οὐδὲ τὴν πρόχυσιν ὁμοίαν τῶν ἐπαλλήλων παθῶν,
οὐδὲ τὸ ἀγχίστροφον καὶ πολιτικὸν καὶ ταῖς ἐκ τῆς ἀληθείας
φαντασίαις καταπεπυκνωμένον· ἀλλ' οἷον ὑποχωροῦντος εἰς ἑαυτόν
20 ὠκεανοῦ καὶ περὶ τὰ ἴδια + μέτρα ἐρημουμένου τὸ λοιπὸν φαίνον-
ται τοῦ μεγέθους ἀμπώτιδες καὶ τοῖς μυθώδεσι καὶ ἀπίστοις πλά-
14 νοις. λέγων δὲ ταῦτ' οὐκ ἐπιλέησμαι τῶν ἐν τῇ Ὀδυσσεΐᾳ
χειμῶνων καὶ τῶν περὶ τὸν Κύκλωπα καὶ τινῶν ἄλλων, ἀλλὰ

αὐτὸν
αὐτὸν
αὐτὸν

νῦν, ἰσχυρῶς
τοῦτο, ἰσχυρῶς
ἐκ τῆς ἀληθείας
αὐτὸν
ἐκ τῆς ἀληθείας
αὐτὸν
αὐτὸν
αὐτὸν

4 προεγνωσμένοι Reiskius G. S. A. class. Journ. III, 5 p. 66 | 5 οὐ γὰρ —
Ὀδύσεια post υἱός ponenda | ἄλλο τι ἢ Nolteius ztschr. f. alterth. wiss. 1854
p. 303 | 16 ἐξωμαλικκηνα P ἐξωμαλισμένα P | 20 τέρματα Manutius | περὶ τ' αἶδινα
τέλματα v. d. apud Ruhnkenium | τέρματα ἡμερουμένου Picaeus Ruhnkenius μέτρα
ἡπειρουμένου Toupius | ἡγνυμένου Nolteius ztschr. f. alterth. wiss. 1854 p. 303 |
21 ἀμπώτιδες, οὕτω παρ' Ὀμήρω, ὃ ἐν τοῖς Faber | ἀμπώτιδες, οὕτω καὶ Ὀμήρου
φαίνεται τὸ μέγεθος καὶ ταῖς Toupius | πλάνοις Pearceius: πλάνος P | Ὀδυσσεύς,
πλάναις Toupius | φαίνονται τεκμήρια τοῦ μεγέθους ἀμπώτιδες, οὕτω καὶ — πλά-
νοις φαίνεται οὐκ ἀδηλα τοῦ ὕψους τεκμήρια Reiskius | 25 τῶν om. P add. p |
Ὀδύσεια P Ὀδύσεια P

καὶ τῶν ἐν τῇ Ὀδύσειᾳ

1 SENECA DE BREVI. VIT. 13 Graecorum iste morbus fuit
quaerere, quem numerum remigum Ulixes habuerit, prior scripta
esset Ilias an Odyssea, praeterea, an eiusdem essent auctoris. LU-
CIANUS VER. HIST. II, 20 καὶ μὴν κακέينو ἐπεθύμουν εἰδέναι, εἰ πρό-
τερον ἔγραψε τὴν Ὀδύσειαν τῆς Ἰλιάδος, ὡς πολλοὶ φασιν. | 7 HOME-
RUS OD. γ, 809. EUSTATH. p. 1459, 29 Νέστωρ ἐξαριθμούμενος ἐν
ἐπιτομῇ ἀνδρας ἐν τῷ τρωϊκῷ πολέμῳ τρωθέντας ἀρίστους καὶ οὕτω παι-
κίλλων τὴν Ὀδύσειαν τοῖς ἐξ Ἰλιάδος ἐλλείμμασι χρῆται σχήμασι ἐπι-
μονῆς. | 24 HOMERUS OD. ε, 182

καὶ τῶν ἐν τῇ Ὀδύσειᾳ

9 γῆρας διηγοῦμαι, γῆρας δ' ὅμως Ὀμήρου. πλὴν ἐν ἅπασιν αὐτοῖς ἐξῆς τοῦ πρακτικοῦ κρατεῖ τὸ μυθικόν. παρεξέβην δ' εἰς ταῦθ', ὡς ἔφην, ἵνα δείξαιμι, ὡς εἰς λῆρον ἐνίοτε ῥᾶστον κατὰ τὴν ἀπακμὴν τὰ μεγαλοφυῆ παρατρέπεται, οἷα τὰ περὶ τὸν ἄσκον καὶ τοὺς ἐκ Κίρκης συμορφουμένους, οὓς ὁ Ζωΐλος ἔφη χοιρίδια κλαίοντα, καὶ 5 τὸν ὑπὸ τῶν πελειάδων ὡς νεοσσὸν παρατρεφόμενον Δία, καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ ναυαγίου δέχ' ἡμέρας ἄσιτον, τὰ τε περὶ τὴν μνηστροφονίαν ἀπίθανα. τί γὰρ ἂν ἄλλο φήσαιμεν ταῦτα ἢ τῶ ὄντι † τοῦ Διὸς ἐνύπνια; δευτέρου δὲ εἵνεκα προσιστορήσθω τὰ κατὰ τὴν Ὀδυσσεϊαν, 15 184r. ὅπως ἤ σοι γινώριμον, ὡς ἡ ἀπακμὴ τοῦ παθους ἐν τοῖς μεγάλοις 10 συγγραφεῦσι καὶ ποιηταῖς εἰς ἦθος ἐκλύεται. τοιαῦτα γὰρ που τὰ περὶ τὴν τοῦ Ὀδυσσεῶς ἠθικῶς αὐτῷ βιολογούμενα οἰκίαν, οἰοῖν κωμῳδία τίς ἐστὶν ἠθολογούμενη.

Φέρε νῦν, εἴ τι καὶ ἕτερον ἔχομεν ὑψηλοῦς ποιεῖν τοὺς λόγους 10 δυνάμενον, ἐπισκεψώμεθα. οὐκοῦν ἐπειδὴ πᾶσι τοῖς πράγμασι 15 φύσει συνεδρεῖ τινὰ μόρια ταῖς ὕλαις συνυπάρχοντα, ἐξ ἀνάγκης γένοιτ' ἂν ἡμῖν ὕψους αἴτιον τὸ τῶν ἐμφερομένων ἐκλέγειν αἰεὶ τὰ καιριώτατα καὶ ταῦτα τῇ πρὸς ἄλληλα ἐπισυνθέσει καθάπερ ἔν τι σῶμα ποιεῖν δύνασθαι. ὁ μὲν γὰρ τῇ ἐκλογῇ τὸν ἀκροατὴν τῶν λημμάτων, ὁ δὲ τῇ πυκνώσει τῶν ἐκλελεγμένων προσάγεται. οἷον 20 ἢ Σαπφῶ τὰ συμβαίνοντα ταῖς ἐρωτικαῖς μανίαις παθήματα ἐκ τῶν παρεπομένων καὶ ἐκ τῆς ἀληθείας αὐτῆς ἐκάστοτε λαμβάνει. ποῦ δὲ τὴν ἀρετὴν ἀποδείκνυται; ὅτε τὰ ἄκρα αὐτῶν καὶ ὑπερτεταμένα δεινὰ καὶ ἐκλέξαι καὶ εἰς ἄλληλα συνδῆσαι.

1 γῆρας δὴ ἡγοῦμαι Boissonadeus ad Greg. Cor. p. 478 | 3 ἀπακμὴν Manutius: ἀκμὴν P παρακμὴν Vaucherus | 4 ἐν Κίρκῃ Faber | 5 συμορφουμένους Valckenaerius ad Herod. VII, 174: συμορφουμένους P | 6 τὴν — ἀσιτίαν Dobreeus adv. I p. 555 | 7 ἄσιτον Ὀδυσσεῖα Tollius | 9 προσιστορήσθω Weiskius | 14 ἔχομεν Manutius | 17 ἐμφερομένων Tollius: ἐκφερομένων P | τὰ αἰεὶ Weiskius | 19 ὁ μὲν — προσάγεται del. Toupius | ὁ μὲν — ὁ δὲ Spengelius: ὁ μὲν — ὁ δὲ P τὸ μὲν — τὸ δὲ Manutius | τὸν ἀκροατὴν del. Weiskius | τῶν ἀκρων λημμάτων Faber | ἐκλογῇ τῶν λημμάτων τῶν ἀκροτάτων Tollius | 23 ταύτην τὴν Faber | continue scripta Sapphus verba ita P φαίνεται μοι κῆνος ἴσος θεοῖσιν ἐμμενων ἥρασις ἐναντίος τοῖς ἀνέροις καὶ πλησίον ἀσφῶν σαῖσ ὑπακούει καὶ γελασισίμερον τὸ μὴ ἐμὴν καρδίαν ἐν στηθέσιν ἐπτόασεν ὡς | γὰρ σίδω βρόχεωσ με φανὰς οὐδὲν ἔτ' εἶκει ἀλλὰ κἂν | μὲν γλῶσσα ἔαγε· λεπτόν δ' αὐτίκα χροῦ πῦρ ὑπαδεδρόμακεν ἰππάτεσι δ' οὐδὲν ὀρήμῃ, ἐπιρομβεῖσι δ' ἄκουε. | ἐκάδε μ' ἰδρῶς ψυχρὸς κακχέεται τρόμος δὲ πᾶσάναγρεῖ, χλωροτέρα δὲ ποίας ἐμμι· τεθνάκην δ' ὀλίγω | πιδεύσῃ φαίνομαι ἀλλὰ παντόλμακτον ἐπεὶ καὶ πέλητα

4 HOMERUS OD. κ, 17 | 5 OD. κ, 237 | 6 OD. μ, 62 | 7 OD. μ, 447 | OD. χ, 79

φαίνεται μοι κῆνος ἴσος θεοῖσιν
 ἔμμεν' ὠνήρ, ὅστις ἐναντίος τοι
 ἰζάνει καὶ πλησίον ἀδὺ φωνεύ-
 σας ὑπακούει

5

καὶ γελαίσας ἱμερόεν, τό μοι μὰν
 καρδίαν ἐν στήθεσιν ἐπτόασεν.
 ὡς σε γὰρ ἴδω, βροχέως με φώνας
 οὐδὲν ἔτ' εἴκει·

1 Apollonius de pron. p. 75 (335) Αἰολεῖς κῆνος· 'φαίνεται μοι κῆνος ἴσος θεοῖς ἔμμεν ὠνήρ' Σαπφῶ. cf. p. 106 (366) Αἰολεῖς σὺν τῷ F 'φαίνεται Foi κῆνος' Σαπφῶ | 2 ἔμμεν' Ahrensius de dial. aeol. p. 146 | ὅστις Blomfieldus mus. crit. I p. 7 | ἐναντίον Stephanus | 3 ἰσδάνει Blomfieldus ἰσδάνει Ahrensius | πλασίον Robortellus πλατίον Blomfieldus | φωνούσας Robortellus φωνοῖσας Blomfieldus φωνεῖσας Neuius ἀδυφάνου σεί Manutius φωνᾶσαι σ' Boivinus | 4 ἐπακούει Hemsterhusius obs. misc. IV p. 287 (ad Xen. Ephes. II, 4) | 5 γελαίσας Buttmanus gr. gr. ampl. I p. 503: γελώσας Manutius καγγελαίς Schurzfleischius καὶ γελαῖς Doederleinius reden u. aufs. II p. 300 | μοι μὰν Schneidewinus: μοι ἔμμεν σ μοι τὰν Stephanus μοι ἄμμαν Hermannus elem. d. m. p. 679 | 7 ὡς σε γὰρ ἴδω Ahrensius mus. rhen. VI p. 360: ὡς τε γὰρ ἴδω Blomfieldus ὡς γὰρ ἴδω σε Robortellus ὡς γὰρ εἰσίδω Hermannus elem. d. m. p. 679 Seidlerus mus. rhen. III p. 161 ὡς ἴδω γὰρ σε Hermannus opp. VI, 1 p. 109 ὡς γὰρ εὔιδον Bergkius ὡς τε γὰρ σ' ἴδω Neuius | Hesychius βρουχέων ἢ βρουκε... (βρουχέως ἢ βροχέως Is. Vossius) σαφῶς, συντομῶς. Αἰολεῖς | βροχέ' ὡς Tollius | σε Seidlerus Bergkius | φώνας Ahrensius: φωνᾶς Robortellus | 8 ἔθ' ἤκει Robortellus ἔτ' ἴκει Toupius | Plutarchus de prof. in virt. 10 p. 81D τὰ σαπφικά ταῦτα παρέπεται 'κατὰ μὲν γλώσσ' ἔαγ' ἂν δὲ λεπτόν αὐτίκα χρῶ πῦρ ὑποδεδρόμε καὶ (ὑποδεδρόμηκε Canterus nov. lectt. V, 27) ἀθόρυβον δὲ ὄψιν καὶ πρᾶον ἔμμα (θόρυβος δὲ ὄψων καὶ ἀκοῶν βόμβος Canterus) φθεγγομένου δ' ἀκούειν ποθησείας (ποθήσεις Canterus)

look right

1 PLUTARCHUS EROT. 18 p. 763A ἀναμνησον ἡμᾶς, ἐν οἷς ἡ καλὴ Σαπφῶ λέγει τῆς ἐρωμένης ἐπιφανείσης τὴν τε φωνὴν ἴσχεσθαι καὶ φλέγεσθαι (Xylander φθέγγεσθαι codd.) τὸ σῶμα καὶ καταλαμβάνειν ὠχρότητα καὶ πλάνον αὐτὴν καὶ ἱλιγγον. Demetr. 38 τῆς δὲ Στρατονίκης — φοιτώσης πολλάκις ἐγένετο τὰ τῆς Σαπφούς ἐκεῖνα περὶ Ἀντίοχον πάντα, φωνῆς ἐπίσχεσις, ἐρύθημα πυρῶδες, ὄψων ὑπολείψεις (Canterus nov. lectt. V, 27 ὑποδείξεις codd.), ἰδρῶτες ὄξεις, ἀταξία καὶ θόρυβος ἐν τοῖς σφυγμοῖς, τέλος δὲ τῆς ψυχῆς κατὰ κράτος ἠττωμένης, ἀπορία καὶ θάμβος καὶ ὠχρίασις. CATULLUS 51

ille mi par esse deo videtur
 ille, si fas est, superare divos,
 qui sedens adversus identidem te
 spectat et audit
 dulce ridentem, misero quod omnis
 eripit sensus mihi: nam simul te
 Lesbia, aspexi, nihil est super mi
 * * *

lingua sed torpet, tenuis sub artus
 flamma demanat, sonitu suo

10

ἀλλὰ καμ μὲν γλῶσσα ἔαγε· λεπτὸν δ'
αὐτίκα χρῶ πῦρ ὑπαδεδρόμακενι
ὀππάτεσσι δ' οὐδὲν ὄρημ', ἐπιρόμ-
βεισι δ' ἄκουαι·

ἀ δέ μ' ἰδρῶς κακχέεται, τρόμος δὲ
παῖσαν ἀγρεῖ, χλωροτέρα δὲ ποίας
ἐμμί· τεθνάκην δ' ὀλίγω| πιδεύην
φαίνομαι ἄλλα.

184 v.

f. Χαλεφθη.

ἵππο τὸ αὐτὸ φησὶ
el.πάντως P.
ἀλλ' ἵππο αὐτὸ φησὶ
ὅτι τὸ αὐτὸ φησὶ
ὅτι τὸ αὐτὸ φησὶ

πάν τὸ ἀσμάτιον † ἐπεὶ καὶ πένητα | οὐ θαυμάζεις, ὡς ὑπ' αὐτὸ τὴν 3
ψυχὴν τὸ σῶμα τὰς ἀκοὰς τὴν γλῶσσαν τὰς ὄψεις τὴν χροῖαν, 10
πάντως ἀλλότρια διοιχόμενα ἐπιζητεῖ, καὶ καθ' ὑπεναντιώσεις ἅμα
ψύχεται κἀεται, ἀλογιστεῖ φρονεῖ; ἢ γὰρ φοβεῖται ἢ παρ' ὀλίγον
τέθνηκεν· ἵνα μὴ ἔν τι περὶ αὐτὴν πάθος φαίνεται, παθῶν δὲ σύ-
νοδος. πάντα μὲν τὰ τοιαῦτα γίνεται περὶ τοὺς ἐρῶντας, ἢ λῆψις δ'
ὡς ἔφην τῶν ἄκρων καὶ ἢ εἰς ταῦτ' συναίρεσις ἀπειργάσατο τὴν 15
σελίτι, σελέσται ἢ αὐτὸ φησὶ

1 καμ ε | καμμεῦ Is. Vossius ad Catull. p. 114, ἀλλ' ἀκάν μὲν Boivinus |
FέFαγε Blomfieldus Fέαγε Ahrensius | 2 χρῶν Ahrensius | χροῖ — ἐπιδεδρόμακεν
Blomfieldus | 3 κάπιβομβεῦσι Robortellus ὄρημι βομβεῦσι Manutius ὄρημι βομ-
βεῦσ' ἐν δ' Ursinus ἴρημι ἐπιρρομβεῦσι δ' Boivinus | ἐπιβρόμεισι Bergkiius |
4 ἄκουαι Robortellus | 5 Cramerii anecd. Oxon. I p. 208 ἰδρῶς· τοῦτο παρ'
Διολεῦσι θηλυκῶς λέγεται. ἀναδέχεται κλισίαν ἀκόλουθον θηλυκῶ 'ἀδεμ' ἰδρῶς κακὸς
χέεται | ἀ δέ μ' Bergkiius: ἐκ δέ μ' ε ἐκ δὲ Fιδρῶς vel καθ' δὲ Fιδρῶς Schnei-
dewinus καθδὲ μ' ἰδρῶς Ahrensius de dial. dor. p. 542 | 6 ψυχρός del. Spen-
geliius krit. bibl. 1828 p. 557 | 6 παῖσαν Ahrensius | 7 πιδεύην Ahrensius:
πιδευῆς Hermannus opp. VI, 1 p. 109 | ὀλίγου δέοισα Muretus ad Catull. 51 |
8 φαίνομαι ἄλλα Is. Vossius Bergkiius: φαίνομαι ἄπνους Manutius φαίνομαι Ἀτθί
Hermannus elem. d. m. p. 679 φαίνομαι οὐδὲν Hermannus opp. VI, 1 p. 113 |
9 ἀλλὰ πάν τολματόν, ἐπεὶ εὐγενῆτα Seidlerus mus. rhen. III p. 165 ἀλλὰ παν-
τόλματον ἀπέειπεν ἤτορ Hermannus opp. VI, 1 p. 113

ἀλλὰ πάν τολματόν, ἐπεὶ χλιαίνῃ
πᾶς, ὁ θαυμάζοις ἀν' ἴσως, ὑπ' αὐτῶ

Hermannus elem. d. m. p. 679 cf. opp. I p. 336 | τὸ ἀσμάτιον Ahrensius
de dial. dor. p. 542 Bergkiius | ὡς ἔπος εἰπεῖν — ἢ γὰρ οὐ; — θαυμάζεις Ah-
rensius ἐπέειπον· εἶτα οὐ θαυμάζεις Bergkiius | θαυμάζεις Robortellus: θαυμά-
ζοις P | ὑπὸ τὸ αὐτὸ Spengeliius ἐπὶ ταῦτ' Tolliius | 11 πάντως Spengeliius:
πανθ' ὡς P | 12 ἀλογιστεῖ Manutius ἀλογιστί P | φρονεῖ πτοεῖται ἢ Ruhnkenius
φρονεῖ, οὐ γὰρ φοβεῖται ἢ Seidlerus mus. rhen. III p. 165 | ἢ γὰρ φοβεῖται del.
Hermannus opp. VI, 1 p. 110 | ἢ γὰρ — τέθνηκεν del. Weiskiius | 14 τὰ add.
Manutius: om. P

tintinant aures geminæ, teguntur
lumina nocte.

cf. LUCRETIIUS III, 154

sudoresque ita palloremque existere toto
corpore et infringi linguam vocemque aboriri,
caligare oculos, sonare auris, succidere artus.

ἔξοχὴν· ὄνπερ οἶμαι καὶ ἐπὶ τῶν χειμῶνων τρόπον ὁ ποιητὴς ἐκλαμ- 10
4 βάνει τῶν παρακολουθούντων τὰ χαλεπώτατα. ὁ μὲν γὰρ τὰ ἀρι-
μάσπεια ποιήσας ἐκεῖνα οἶεται δεινά·

5 θαῦμ' ἡμῖν καὶ τοῦτο μέγα φρεσὶν ἡμετέρησιν. *Aristar. procl. ARIMAS*
ἄνδρες ὕδωρ ναίουσιν ἀπὸ χθονὸς ἐν πελάγεσσι· *PEA.*
δύστηνοὶ τινές εἰσιν, ἔχουσι γὰρ ἔργα πονηρά,
ὄμματ' ἐν ἄστροισι, ψυχὴν δ' ἐν πόντῳ ἔχουσιν.
ἦπου πολλὰ θεοῖσι φίλας ἀνά χειῖρας ἔχοντες
εὐχονται σπλάγχνοισι κακῶς ἀναβαλλομένοισι.

10 παντὶ οἶμαι δῆλον, ὡς πλέον ἄνθος ἔχει τὰ λεγόμενα ἢ δέος. ὁ δὲ *ἐπιφάνει*
5 Ὅμηρος πῶς; ἐν γὰρ ἀπὸ πολλῶν λεγέσθω· *ἐπιφάνει*

ἐν δ' ἔπεσ', ὡς ὅτε κῦμα βοῆ ἐν νηϊ πέσησι
λάβρον ὑπαὶ νεφέων ἀνεμοτρεφές, ἢ δέ τε πᾶσα
ἄχνη ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτης
15 ἰστίῳ ἐμβρέμεται, τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται
δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπέκ θανάτοιο φέρονται.

6 ἐπεχείρησε καὶ ὁ Ἄρατος τὸ αὐτὸ τοῦτο μετενεγκεῖν,
ὀλίγον δὲ διὰ ξύλον αἰδ' ἐρύκει· *185 r.*

πλὴν μικρὸν αὐτὸ καὶ γλαφυρὸν ἐποίησεν ἀντὶ φοβεροῦ· ἔτι δὲ πα- *κρητὸς*
20 ρώρισε τὸν κίνδυνον, εἰπὼν 'ξύλον αἰδ' ἐρύκει'· οὐκοῦν ἀπείργει. ὁ δὲ
ποιητὴς οὐκ εἰς ἅπαξ παρορίζει τὸ δεινόν, ἀλλὰ τοὺς αἰεὶ καὶ μο-
εἰς τὴν φράσιν ἐκείνην

1 ὄνπερ Tollius: ὄπερ P | τῶν^{τον} P | 2 ἀριμάσπεια P | 4 *μῖν P ἡμῖν P
ἢ μῖν Faber | 5 ὕρον Tournierius de Aristeia p. 28 cl. Hesych. ὕρον· σημήνος |
ναίουσι P ναίουσι P | πελάγεσι P σ add. p | ἐν P | 8 ἦπου P | 9 εὐχοντ' ἀσπλάγ-
χνοισι Morus | 10 παντὶ* P | παντὶ μὴν Portus | ἢ δέος Victorius Toupus: ἢ-
δέως P | ἄνθος — ἢ δέους Tollius | 13 ὑπὸ Homeri codd. | 16 τυτθὸν P τ add. p |
20 ἐρύκει Manutius: ἀπείργει P | κινδὺν P οὐκοῦν P | αἰδ' ἦγον ἀπείργει Ruhnke-
nius | οὐκοῦν ἀπείργει del. Toupus | 21 οὐχ ὅπως Carperonnerius

2 SUIDAS Ἀριστέας Δημοχάριδος ἢ Κουστροβίου, Προκοννήσιος,
ἐποποιός, τὰ ἀριμάσπεια καλούμενα ἔπη· ἔστι δὲ ἱστορία τῶν ὑπερβορέων
Ἀριμασπῶν, βιβλία γ'. DIONYSIUS HALIC. IUD. DE THUC. 23
p. 864 R. οὐθ' αἰ διασωζόμεναι (γραφαί) παρὰ πᾶσιν ὡς ἐκείνων οὔσαι
τῶν ἀνδρῶν πιστεύονται· ἐν αἷς εἰσὶν ἢ τε Κάδμου τοῦ Μιλησίου καὶ
Ἀριστέου τοῦ Προκοννησίου καὶ τῶν παραπλησίων τούτοις. | 11 HOME-
RUS IL. O, 624 SCHOL. πρῶτος δὲ εἶπε τὸ Ἀναχάρσιδος τοῦ Σκύθου,
ὃς ἐρόμενός τινα τῶν ναυτῶν 'πόσον ἀπέχομεν τοῦ ὕδατος' καὶ μαθὼν
ὡς τέσσαρας δακτύλους, 'τοσοῦτον' εἶπε 'καὶ τοῦ θανάτου'. καὶ Ἄρατος
'ὀλίγον δὲ διὰ ξύλον', καὶ Καλλιμάχος 'μέσον ἐπὶ (μείστον ἐπεὶ Dil-
theius anal. Callim. p. 12 sqq.) ναύταις'. | 14 SCHOL. IL. A 17 ὅτι
ἀρσενικῶς δεινὸς ἀήτης, ἀλλ' οὐ δεινὴ. ἐνιοὶ δὲ ἀγνοοῦντες ποιοῦσι δεινὸς
ἀήτης· ἀλλ' οὐ δεῖ γράφειν οὕτως. | 17 ARATUS PHAEN. 299

which will produce great effects if Smith together (συνεικοδομῆσθαι) is connected with our verb by mutual adjustment.

Dobree says τὰ ἐπιπλέον ἢ γένηται 28

10 νουουχὶ κατὰ πᾶν κύμα πολλάκις ἀπολλυμένους εἰκονογραφεῖ. καὶ
μὴν τὰς ^{hemicorinth} προθέσεις ἀσυνθέτους οὐσας συναναγκάσας παρὰ φύσιν καὶ
εἰς ἀλλήλας συμβιασάμενος ὑπέκ θανάτοιο τῷ μὲν συνεμπύπτουσι
πάθει τὸ ἔπος ὁμοίως ἐβασάνισεν, τῇ δὲ τοῦ ἔπους συνθλίψει τὸ
πάθος ἄκρως ἀπεπλάσαστο καὶ μόνον οὐκ ἐνετύπωσε τῇ λέξει τοῦ
κινδύνου τὸ ιδίωμα ὑπέκ θανάτοιο φέρονται. οὐκ ἄλλως ὁ Ἄρ-
χιλοχος ἐπὶ τοῦ ναυαγίου * * καὶ ἐπὶ τῇ προσαγγελίᾳ ὁ Δη-
μοσθένης ἔσπερα μὲν γὰρ ἦν φησὶν ἀλλὰ τὰς ^{hemicorinth} ἐσχάτας, ὡς
ἂν εἴποι τις, ἀριστίνδην ἐκκαθήραντες ἐπισυνέθησαν, οὐδὲν ^{hemicorinth} φλοιῶδες
ἢ ἀσεμνὸν ἢ ^{hemicorinth} σχολικὸν ἐγκατατάττοντες διὰ μέσου. λυμαίνεται
γὰρ ταῦτα τὸ ὅλον, ὡσανεὶ ψήγματα † ἢ ἀραιώματα ἐμποιούντα
μεγέθη συνεικονομούμενα τῇ πρὸς ἀλλήλα σχέσει συντετειχισμένα.
Σύνεδρός ἐστι ταῖς προεκκειμέναις ἀρετῇ [καὶ] ἦν καλοῦσιν
αὐξήσιν, ὅταν δεχομένων τῶν πραγμάτων καὶ ἀγώνων κατὰ περιό-
δους ἀρχάς τε πολλὰς καὶ ἀναπαύλας, ἕτερα ἑτέροις ἐπεισκυκλού-
μενα μεγέθη συνεχῶς ἐπεισάγηται κατ' ἐπίβασιν. τοῦτο δὲ εἴτε
διὰ τοπηγορίαν, εἴτε δεινῶσιν, ἢ πραγμάτων ἢ κατασκευῶν ἐπίρρωσιν,
185v. εἴτ' οἰκονομίαν ἔργων ἢ παθῶν | — μυρίαὶ γὰρ ἰδέαι τῶν αὐξήσεων
— γίνονται, χρὴ γινώσκειν ὅμως τὸν ῥήτορα, ὡς οὐδὲν ἂν τοῦτων
καθ' αὐτὸ συσταίη χωρὶς ὕψους τέλειον, πλὴν εἰ μὴ ἐν οἴκτοις ἄρα
νῆ Δία ἢ ἐν εὐτελισμοῖς, τῶν δ' ἄλλων αὐξητικῶν ὅτου περ ἂν
τὸ ὑψηλὸν ἀφέλης, ὡς ψυχὴν ἐξαιρήσεις σώματος· εὐθὺς γὰρ ἀτο-
νεῖ καὶ κενοῦται τὸ ἐμπρακτον αὐτῶν μὴ τοῖς ὕψεσι συνεπιρρωννύ-
μενον. ἢ μέντοι διαφέρει τοῦ ἀρτίως εἰρημένου τὰ νῦν παραγγελ-

1 ἀπολλυμένους P | 3 συμβιασάμενος Petra | ὑπέκ θανάτοιο del. G. S. A. class. Journ. III, 5 p. 67 | 8 ἦν P ἦν corr. P | reliqua omisit scriptor | ὡς ἂν Ruhnkenius: ὡς P | 9 ἀριστίνδην P ἀριστίνδην P | ἐπικρίναντες Ruhnkenius ἐκλέξαντες καὶ ἐκκαθήραντες Tourpius | 10 διαμέσου P | 11 ψήγματα Manutius: ψύγματα P | αἰ P ἢ suprascr. p | ἂ εἰς ἀραιώματα ἐμβύεται τὰ μεγέθη Ruhnkenius | ἀραιώματα Faber παραπληρώματα Tollius | ἐμπιλοῦντα τὰ Tollius | τὰ ἐν ποιούντα v. d. apud Tourpius | τὰ ἐμποιούντα Tourpius | τὰ ἐμποιούντ' ἂν Dobreeus adv. I p. 565 | 12 συνεικονομούμενα Manutius | ἐμποιούντα μεγέθη συνεικονομούμενα del. Pearceus | τῇ τε Tollius | καὶ τῇ Faber | συντετειχισμένα P σ add. p | 13 καὶ del. Tollius | 14 κατὰ — ἀναπαύλας del. Kayserus n. jahrb. LXX p. 292 | 16 κατὰ P | * * τε P εἴτε P | 17 δεινῶσιν πραγμάτων Weiskius f. | εἴτε πραγμάτων Tollius | πραγματικῶν κατασκευῶν Ruhnkenius | ἢ πραγμάτων del. Pearceus | εἴτ' ἐπίρρωσιν Spengelius | ἢ πραγμάτων — ἐπίρρωσιν del. Vaucherus | 18 οἰκονομίαν Spengelius | παθῶν γίνονται Weiskius | 19 γίνονται Morus: γίνονται P del. Weiskius | γινώσκων P σ add. p | 23 σβέννυται Ruhnkenius | χανοῦται Nolteius ztschr. f. alterth. wiss. 1854 p. 304 | συνέπιρρωννύμενον P | 24 διαφέρη P διαφέρει P

6 ARCHILOCHUS 43B ἴσθη κατ' ἤκην κύματός τε κἀνέμου. fr. 23 ψύχας ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις. | 7 DEMOSTHENES DE COR. 169

λόμενα, — περιγραφή γάρ τις ἦν ἐκεῖνο τῶν ἄκρων ἰλημάτων καὶ 11
 εἰς ἐνότητα σύνταξις — καὶ τίνι καθόλου τῶν αὐξήσεων παραλλάτ-
 τει τὰ ὕψη, τῆς σαφηνείας αὐτῆς ἕνεκα συντόμως διοριστέον.

12 Ὁ μὲν οὖν τῶν τεχνογράφων ὄρος ἔμοιγ' οὐκ ἀρεστός. αὐξή-
 5 σίς ἐστὶ, φασί, λόγος μέγεθος περιτιθεῖς τοῖς ὑποκειμένοις· δύναται
 γὰρ ἀμέλει καὶ ὕψους καὶ πάθους καὶ τρόπων εἶναι κοινὸς οὗτος
 ὁ ὄρος, ἐπειδὴ κάκεινα τῷ λόγῳ περιτίθῃσι ποιὸν τι μέγεθος. ἐμοὶ
 δὲ φαίνεται ταῦτα ἀλλήλων παραλλάττειν, ἢ κεῖται τὸ μὲν ὕψος
 ἐν διάρματι, ἢ δ' αὖξησης καὶ ἐν πλήθει· δι' ὃ ἐκεῖνο μὲν κἀν νοή-
 10 ματι ἐνὶ πολλάκις, ἢ δὲ πάντως μετὰ ποσότητος καὶ περιουσίας
 2 τινὸς ὑφίσταται. καὶ ἔστιν ἡ αὖξησης, ὡς τύπῳ περιλαβεῖν, συμ-
 πλήρωσις ἀπὸ πάντων τῶν ἐμφορομένων τοῖς πράγμασι μορίων καὶ
 τόπων, ἰσχυροποιούσα τῇ ἐπιμονῇ τὸ κατεσκευασμένον, ταύτῃ τῆς
 πίστεως διεστῶσα, ὅτι ἡ μὲν τὸ ζητούμενον ἀποδεί * *

15

* * πλουσιώτατα, καθάπερ τι πέλαγος, εἰς ἀναπεπταμένον 185 γ.
 3 κέχυται πολλαχῇ μέγεθος. ὅθεν οἶμαι κατὰ λόγον ὁ μὲν ῥήτωρ
 ἄτε παθητικώτερος πολὺ τὸ διάπυρον ἔχει καὶ θυμικῶς ἐκφλεγόμε-
 20 νον, ὁ δὲ καθεστῶς ἐν ὄγκῳ καὶ μεγαλοπρεπεῖ σεμνότητι οὐκ ἐψυ-
 4 κται μὲν, ἀλλ' οὐχ οὕτως ἀπαστράπτει. οὐ κατ' ἄλλα δὲ τινα
 ἢ ταῦτα, ἐμοὶ δοκεῖ, φίλτατε Τερεντιανέ, — λέγω δέ, εἰ καὶ ἡμῖν
 ὡς Ἑλλησιν ἐφεῖται τι γινώσκειν — καὶ ὁ Κικέρων τοῦ Δημοσθένους
 ἐν τοῖς μεγέθεσι παραλλάττει. ὁ μὲν γὰρ ἐν ὕψει τὸ πλεόν
 25 ἀποτόμῳ, ὁ δὲ Κικέρων ἐν χύσει, καὶ ὁ μὲν ἡμέτερος διὰ τὸ μετὰ
 βίας ἕκαστα, ἔτι δὲ τάχους ῥώμης δεινότητος οἶον καίειν τε ἅμα
 καὶ διαρπάζειν, σκηπτῶ τινι παρεικάζοιτ' ἂν ἢ κεραυνῶ, ὁ δὲ Κικέ-

2 παραλλάττει P | 3 αὖθις Schurzfleischius | 4 ὄρος αὐξήσεως in marg. P |
 7 ὁ add. Manutius: om. P | 9 διόπερ Manutius | κείνο P | 12 μορίων Portus:
 ορίων P | 14 ἀποδείκνυσι Manutius | in P desunt duo folia | 21 ἀπαστράπτει
 Bentleyus: ἐπέστραπτει P ἐπισκίπτει Vaucherus | 22 εἰ καὶ Manutius: καὶ P |
 24 τίνι παραλάττει Κικέρων Δημοσθένους P in marg. | 27 ἢ κεραυνῶ del. Valcke-
 narius ad Eurip. Hipp. 438 ἢ χειμαύρω Ruhnkenius

4 ANON. RHET. I p. 457 SP. αὐξήσις ἐστὶ λόγος μείζον ποιῶν
 φαίνεσθαι τὸ πρᾶγμα. | 22 PLUTARCHUS DEMOSTH. 2 τὸ δὲ τοὺς λό-
 γους (Δημοσθένους καὶ Κικέρωνος) ἀντεξετάζειν καὶ ἀποφαίνεσθαι, πότερος
 ἡδίων ἢ δεινότερος εἰπεῖν, εἴσομεν. κακεῖ γὰρ, ὡς φησὶν ὁ Ἴων, 'δελφίνος
 ἐν χέρσῳ βία', ἣν ὁ περιττός ἐν ἅπασι Καικίλιος ἀγνοήσας ἐνεανιεύσατο
 σύγκρισιν τοῦ Δημοσθένους καὶ Κικέρωνος ἐξενεγκεῖν. ἀλλὰ γὰρ ἴσως,
 εἰ παντός ἦν τὸ γινῶθι σαυτὸν ἔχειν πρόχειρον, οὐκ ἂν ἐδόκει πρόσταγμα
 θεῖον εἶναι.

12] ρων ὡς ἀμφιλαφῆς τις ἐμπρησμός οἶμαι πάντα νέμεται καὶ ἀνει-
 λείπεται, πολὺ ἔχων καὶ ἐπίμονον αἰεὶ τὸ καῖον καὶ διακληρονομούμε-
 νον ἄλλοτ' ἄλλοίως ἐν αὐτῷ καὶ κατὰ διαδοχὰς ἀνατρεφόμενον.
 ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὑμεῖς ἂν ἀμεινον ἐπικρίνοιτε, καιρὸς δὲ τοῦ Δη- 5
 μοσθενικοῦ μὲν ὕψους καὶ ὑπερτεταμένου ἐν τε ταῖς δεινώσεσι καὶ 5
 τοῖς σφοδροῖς πάθεσι, καὶ ἔνθα δεῖ τὸν ἀκροατὴν τὸ σύνολον ἐκ-
 πλῆξαι· τῆς δὲ χύσεως, ὅπου χρὴ καταντλήσασθαι· τοπηγορίαις τε
 γὰρ καὶ ἐπιλόγοις κατὰ τὸ πλεόν καὶ παραβάσεσι καὶ τοῖς φρα-
 στικαῖς ἅπασι καὶ ἐπιδεικτικαῖς ἱστορίαις τε καὶ φυσιολογίαις καὶ
 οὐκ ὀλίγοις ἄλλοις μέρεσιν ἀρμόδιος. *accus of the dem. & imbr.* 10

Ἔστι μὲντοι ὁ Πλάτων — ἐπάνειμι γάρ — τοιοῦτῳ τινὶ χεῦ- 13
 186ν. ματι ἀψοφητὴν ῥέων | οὐδὲν ἦττον μεγεθύνεται, ἀνεγνωκῶς τὰ ἐν τῇ
 πολιτεία [τὸν τύπον] οὐκ ἀγνοεῖς. οἱ ἄρα φρονήσεως φησὶ καὶ
 ἀρετῆς ἀπειροὶ εὐωχίαις δὲ καὶ τοῖς τοιοῦτοις αἰεὶ συνόντες κάτω
 ὡς εἴκοι φέρονται καὶ ταύτῃ πλανῶνται διὰ βίου, πρὸς δὲ τὸ ἀλη- 15
 θές ἄνω οὐτ' ἀνέβλεψαν πώποτε οὐτ' ἀνῆχθησαν οὐδὲ βεβαίου
 τε καὶ καθαρᾶς ἡδονῆς ἐγεύσαντο, ἀλλὰ βοσκημάτων δίκην κάτω
 αἰεὶ βλέποντες καὶ κεκυφότες εἰς γῆν καὶ εἰς τραπέζας βόσκονται
 χορταζόμενοι καὶ ὀχεύοντες, καὶ ἔνεκα τῆς τούτων πλεονεξίας
 λακτίζοντες καὶ κυρίττοντες ἀλλήλους σιδηροῖς κέρασι καὶ ὀπλαῖς 20
 ἀποκτιννύουσι δι' ἀπληστίαν.

Ἐνδείκνυται δ' ἡμῖν οὗτος ἀνὴρ, εἰ βουλοίμεθα μὴ κατολιγω- 2
 ρεῖν, ὡς καὶ ἄλλη τις παρὰ τὰ εἰρημένα ὁδὸς ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ τείνει.
 ποία δὲ καὶ τίς αὕτη; ἢ τῶν ἔμπροσθεν μεγάλων συγγραφέων καὶ
 ποιητῶν μίμησις τε καὶ ζήλωσις. καί γε τούτου, φίλτατε, ἀπρίξ 25
 ἐχώμεθα τοῦ σκοποῦ· πολλοὶ γὰρ ἀλλοτρίῳ θεοφοροῦνται πνεύματι

1 ἐμπρησμός P ἐμπρησμός P | 2 διακληρονομούμενον P διακληρονομούμενον P |
 4 δημοσθενικοῦ P δημοσθενικοῦ P | 6 ἀκροατὴν P ἀκροατὴν P | 7 αὕτη γὰρ Tol-
 lius | 8 ἀπολόγοις s | ἐκφραστικαῖς Capperonnerius | 10 ἀρμόδιος P ἀρμόδιος P |
 11 ῥέυματι Gennadius | 13 πολιτεία P πολιτεία P | τὸν τύπον del. Faber [τὸν
 τόπον] Vaucherus | 15 ὡς εἴκοι καὶ μέχρι πάλιν πρὸς τὸ μεταξύ φέρονται τε καὶ —
 βίου ὑπερβάντες δὲ τοῦτο πρὸς τὸ ἀληθὲς ἄνω — ἠνέχθησαν, οὐδὲ τοῦ ὄντος τῷ ὄντι
 ἐπληρώθησαν, οὐδὲ βεβαίου codd. Platonis | 20 ἀλλήλους codd. Platonis: ἀλλή-
 λους P | 22 ἀνὴρ P | 24 ἢ add. Manutius: om. P. | 25 καὶ τούτου γε Manutius |
 φιλότατε P | 26 ἐχώμεθα P ἐχώμεθα P

5 CICERO ORAT. 70, 234 cuius (Demosthenis) non tam vibra-
 rent fulmina illa, nisi numeris contorta fuissent. | 7 PLATO, REP.
 I p. 344 D ταῦτα εἰπὼν ὁ Θρασύμαχος ἐν νῶ εἶχεν ἀπιέναι, ὡσπερ βα-
 λανεύς ἡμῶν καταντλήσας κατὰ τῶν ὠτῶν ἀθρόον καὶ πολὺν τὸν λόγον. |
 14 PLATO THEAETET. p. 144 B οἷον ἐλαίου ῥεῦμα ἀψοφητὴν ῥέοντος. |
 PLATO REP. IX p. 586 A

τὸν αὐτὸν τρόπον, ὃν καὶ τὴν Πυθίαν λόγος ἔχει τρίποδι πλησιάζουσαν, ἔνθα ῥῆγμά ἐστι γῆς ἀναπνεῖν, ὡς φασιν, ἀτμὸν ἔνθεον, αὐτόθεν ἐγκύμονα τῆς δαιμονίου καθισταμένην δυνάμειος παραυτίκα χρησμοδεῖν κατ' ἐπίπνοιαν. οὕτως ἀπὸ τῆς τῶν ἀρχαίων μεγαλοφυΐας εἰς τὰς τῶν ζηλούντων ἐκείνους ψυχάς, ὡς ἀπὸ ἱερῶν στομίων, ἀπόρροιαί τινες φέρονται, ὑφ' ὧν ἐπιπνεόμενοι καὶ οἱ μὴ λίαν

f. ἀναπνεῖν, 20

3 φοιβαστικοὶ τῷ ἑτέρων συνενθουσιῶσι μεγέθει. ἢ μόνος Ἡρόδοτος ὁμηρικώτατος ἐγένετο; Στησίχορος ἔτι πρότερον ὃ τε Ἀρχίλοχος, πάντων δὲ τούτων μάλιστα ὁ Πλάτων ἀπὸ τοῦ ὁμηρικοῦ κείνου

10 νάματος εἰς αὐτὸν μυρίας ὄσας παρατροπὰς ἀποχετευσάμενος. καὶ ἴσως ἡμῖν ἀποδείξων ἔδει, εἰ μὴ τὰ ἐπ' εἶδους καὶ οἱ περὶ Ἀμ-
4 μώνιον ἐκλέξαντες ἀνέγραψαν. ἔστι δ' οὐ κλοπὴ τὸ πρᾶγμα, ἀλλ' ὡς ἀπὸ καλῶν εἰδῶν ἢ πλασμάτων [ἢ δημιουργημάτων] ἀποτύπω-
15 ρ. σις. καὶ οὐδ' ἂν ἐπακμάσαι μοι δοκεῖ τηλικαῦτά τινα τοῖς τῆς φιλοσοφίας δόγμασι καὶ εἰς ποιητικὰς ὕλας πολλαχοῦ συνεμβῆ-
14 ναι καὶ φράσεις, εἰ μὴ περὶ πρωτείων (ἢ Δία παντὶ θυμῷ πρὸς Ὀμηρον, ὡς ἀνταγωνιστὴς νέος πρὸς ἡδὴ τεθαύμασμένον, ἴσως μὲν φίλωνικότερον καὶ οἰονεὶ διαδορατιζόμενος, οὐκ ἀνωφελῶς δ' ὅμως διηριστεύετο. ἀγαθὴ γὰρ κατὰ τὸν Ἡσίοδον ἔρις ἦδε βροτοῖσι. καὶ
20 τῷ ὄντι καλὸς οὗτος καὶ ἀξιονικώτατος εὐκλείας ἀγών τε καὶ στέφανος, ἐν ᾧ καὶ τὸ ἠτᾶσθαι τῶν προγενεστέρων οὐκ ἄδοξον.

? the particular

talked an intention
acc. fut. tunc, sed
opus necesse manil.

intend an exhibition
one may think
skirmishing (Kas)
+ a st. ~~comb.~~
+ νεώτερος G.S.A.
+ work of exhibition

it being
remotely
with a st.

work of handiwork

of the
admission

14 Οὐκοῦν καὶ ἡμᾶς, ἡνίκ' ἂν διαπονῶμεν ὑψηγορίας τι καὶ μεγαλοφροσύνης δεόμενον, καλὸν ἀναπλάττεσθαι ταῖς ψυχαῖς, πῶς ἂν εἰ τύχοι ταυτό τοῦθ' Ὀμηρος εἶπεν, πῶς δ' ἂν Πλάτων ἢ Δη-
25 μοσθένης ὑψωσαν ἢ ἐν ἱστορίᾳ Θουκυδίδης. προσπίπτοντα γὰρ

υψηλὴν φωνήν

2 ἔνθα — ἔνθεον del. Reiskius | ἀναπνεῖν Manutius | 3 καὶ ἐγκύμονα Manutius | 7 ἢ μόνος Morus: μόνος P τί; μόνος Toupius μῶν μόνος Schurzfleischius οὐ γὰρ μόνος Tollius | ὃ μὲν Ἡρόδοτος — Στησίχορος δὲ Faber | 8 ὃ τε Manutius: ὃ γε P καὶ Robortellus | 10 αὐτὸν Manutius: αὐτόν P | παρατροπὰς φαίνεται Reiskius | 11 ἡμῖν ἂν G. S. A. class. iourn. III, 5 p. 67 | ἐπ' εἶδους Faber: ἐπ' ἰδούς P ἐπὶ μέρους Reiskius | 12 πρᾶγμα ἄλλως Seagerus class. journ. XXIII, 46 p. 318 | 13 εἰδῶν Tollius: ἡδῶν P | 14 ἐμβιβάζουσαι Manutius ἐπιπάσαι Morus ἐποκμάσαι Reiskius ἐγκαταμίξαι Toupius | τοῖς om. P add. p. 20 ἀξιονικώτατος P ἀξιονεικώτατος G. S. A. class. journ. III, 5 p. 67 | 25 ὑψωσαν Pearceius | προσπίπτοντα Manutius: προπίπτοντα P

2 POLLUX I, 15 εἰ δὲ ποῦ καὶ πνεῦμα εἴη μαντικόν. — τὸ δὲ πνεῦμα εἴποις ἂν καὶ ἀτμον μαντικόν. | 12 SCHOL. A HOMERI IL. I, 540 ἔρδεσκεν. Ἀμμωνίος ἐν τῷ περὶ τῶν ὑπὸ Πλάτωνος μετενηνεγμένων διὰ τοῦ ζ προφέρεται ἔρεζεν. SUIDAS Ἀμμωνίος Ἀμμωνίου Ἀλεξανδρεὺς, Ἀλεξάνδρου γινώριμος, ὃς καὶ διεδέξατο τὴν σχολὴν Ἀριστάρχου πρὸ τοῦ μοναρχῆσαι τὸν Αὐγουστον. | 19 HESIODUS OPP. 14

Amnigena ex ac pro fusca
omnis justitiam laticia in carminibus dixit
Amnigena in tenes acis et diducan eius

Manil. II. 8-10

Amnigena in tenes acis et diducan eius

14 hinc q. 2. 2. 2. 2.

καλῶς

14 ἡμῶν κατὰ τὸν ἕκαστον τὰ πρόσωπα καὶ οἷον διαπρέποντα, τὰς
 187v. ψυχὰς ἀνοίσει πῶς πρὸς τὰ ἀειδωλοποιούμενα μέτρα· ἔτι δὲ μάλ- 2
 λον, εἰ κάκεινο τῇ διανοίᾳ προσυπογράφοιμεν, πῶς ἂν τότε τι ὑπ'
 ἑμοῦ λεγόμενον παρῶν Ὅμηρος ἤκουσεν ἢ Δημοσθένης, ἢ πῶς ἂν
 ἐπὶ τούτῳ διετέθησαν· τῷ γὰρ ὄντι μέγα τὸ ἀγώνισμα, τοιοῦτον 5
 ὑποτίθεσθαι τῶν ἰδίων λόγων δικαστήριον καὶ θέατρον καὶ ἐν τηλι-
 κούτοις ἤρωσι κριταῖς τε καὶ μάρτυσιν ὑπέχειν τῶν γραφομένων
 εὐθύνας † πεπαῖχθαι. πλέον δὲ τούτων παρορμητικόν, εἰ προστιθείης, 3
 πῶς ἂν ἑμοῦ ταῦτα γράψαντος ὁ μετ' ἑμὲ πᾶς ἀκούσειεν αἰῶν; εἰ
 δέ τις αὐτόθεν φοβοῖτο, μὴ τοῦ ἰδίου βίου καὶ χρόνου φθέγγαιτό 10
 τι ὑπερήμερον, ἀνάγκη καὶ τὰ συλλαμβανόμενα ὑπὸ τῆς τούτου
 ψυχῆς ἀτελῆ καὶ τυφλά ὡς περ ἀμβλοῦσθαι, πρὸς τὸν τῆς ὑστερο-
 φημίας ὅλως μὴ τελεσφορούμενα χρόνον. *καὶ ἐν αὐτῷ περὶ*

187v. 2. 2. 2. 2.

πεπεῖσθαι Reiske
stimulating

beyond the limits of
his existence

? τὰς αὐτὰς

Ὅγκου καὶ μεγαληγορίας καὶ ἀγῶνος ἐπὶ τούτοις, ὧ Τερεντιανέ, 15
 καὶ αἱ φαντασίαι παρασκευαστικώταται· οὕτω γοῦν εἰδωλοποιίας 15
 αὐτὰς ἔνιοι λέγουσι. καλεῖται μὲν γὰρ κοινῶς φαντασία πᾶν τὸ
 ὁπωσοῦν ἐννόημα γεννητικὸν λόγου παριστάμενον· ἤδη δ' ἐπὶ τού-
 των κεκράτηκε τὸ ὄνομα, ὅταν ἂ λέγεις ὑπ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ πά-

1 διαπρέποντα Reiskius | 2 μετέωρα Langbainius | 3 τότε τὸ Morus | 5
 τοῦτο P τούτω P | 8 πεπαῖχθαι P πεπαῖχθαι P om. Robortellus asterisco posito,
 del. Spengelius τετάχθαι Morus πεπεῖσθαι Reiskius προσῆχθαι Weiskius f. καὶ
 μὴ παῖσαι Manutius καὶ μὴ πταῖσαι Langbainius | 10 οὐ φθέγγαιτο Pearecius |
 13 ὅλης Manutius ὅλον G. S. A. class. Journ. III, 5 p. 67 | 14 ὧ Τερεντιανέ
 Schurzfleischius: ὧ νεανία P ὧ γεναῖε Steinheiliius | 15 τὰς εἰδωλοποιίας Do-
 breeus adv. I p. 565 εἰδωλοποιούς Reiskius | 16 αὐτὰς del. Morus | 17 ἐνόη-
 ματι Spengelius | ἰδίως δ' Manutius | 18 λέγεις Spengelius: λέγεις P

14 hinc q. 2. 2. 2. 2.

a. 2. 2. 2. 2.

15 QUINTILIANUS VI, 2, 29 quas φαντασίας Graeci vocant, nos
 sane visiones appellemus, per quas imagines rerum absentium ita
 repraesententur animo, ut eas cernere oculis ac praesentes habere
 videamur. has quisquis bene conceperit, is erit in affectibus poten-
 tissimus. hunc quidam dicunt εὐφαντασίωτον. cf. XII, 10, 6 concipi-
 endis visionibus, quas φαντασίας vocant, Theon Samius praestan-
 tissimus. | HERMOGENES PROGYMN. 9 εἰδωλοποιίαν δὲ φασιν ἐκεῖνο,
 ὅταν τοῖς τεθνεῶσι λόγοις περιάπτωμεν. APHTHON. PROGYMN. 11
 εἰδωλοποιία δὲ (ἡθοποιία) ἢ πρόσωπον μὲν ἔχουσα γνώριμον τεθνεὸς δὲ καὶ
 τοῦ λέγειν παυσάμενον· ὡς ἐν Δήμοις Εὐπόλις ἔπλασεν καὶ Ἀριστείδης
 ἐν τῷ ὑπὲρ τῶν τεσσάρων· ὅθεν καὶ εἰδωλοποιία προσαγορεύεται. cf. PLA-
 TONIUS DE CHAR. 2 Εὐπόλις δὲ εὐφάνταστος μὲν εἰς ὑπερβολὴν ἔστι
 κατὰ τὰς ὑποθέσεις, τὰς γὰρ εἰσηγήσεις μεγάλας τῶν δραμάτων ποι-
 εῖται καὶ ἥπερ ἐν τῇ παραβάσει φαντασίαν κινούσιν οἱ λοιποί, ταύτην
 ἐκεῖνος ἐν τοῖς δράμασιν, ἀναγεῖν ἰκανὸς ὢν ἐξ Αἰδοῦ νομοθετῶν πρόσωπα
 καὶ δι' αὐτῶν εἰσηγούμενος ἢ περὶ θέσεως νόμων ἢ καταλύσεως.

2 θους βλέπειν δοκῆς καὶ ὑπ' ὄψιν τιθῆς τοῖς ἀκούουσιν. ὡς δ' ἔτε- 15
 ρόν τι ἢ ῥητορικῆ φαντασία βούλεται καὶ ἕτερον ἢ παρὰ ποιηταῖς,
 οὐκ ἂν λάθοι σε, οὐδ' ὅτι τῆς | μὲν ἐν ποιήσει τέλος ἐστὶν ἐκπληξίς, 188 γ.
 τῆς δ' ἐν λόγοις ἐνάργεια, ἀμφότεραι δ' ὅμως τό τε * ἐπιζητοῦσι καὶ

5 τὸ συγκεκινημένον.

αἰσθητικῶν. εἰς τὸ κατὰ:

ὦ μήτηρ ἱκετεύω σε, μὴ πίσειέ μοι
 τὰς αἵματωπούς καὶ δρακοντώδεις κόρας·
 αὗται γάρ, αὗται πλησίον θρώσκουσί μου.

καὶ

10 οἷ μοι, κτανεῖ με· ποῖ φύγω;

ἐνταῦθ' ὁ ποιητὴς αὐτὸς εἶδεν Ἐρινύας· ὁ δ' ἐφαντάσθη, μικροῦ δεῖν
 3 θεάσασθαι καὶ τοὺς ἀκούοντας ἠνάγκασεν. ἐστὶ μὲν οὖν φιλοπο-
 νώτατος ὁ Εὐριπίδης δύο ταυτὶ πάθη, μανίας τε καὶ ἔρωτας, ἐκ-
 τραγωδῆσαι κἀν τούτοις, ὡς οὐκ οἶδ' εἶ τισιν ἑτέροις, ἐπιτυχέστα-
 15 τος, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ταῖς ἄλλαις ἐπιτίθεσθαι φαντασίαις οὐκ
 ἄτολμος. ἥκιστα γέ τοι μεγαλοφυῆς ὢν ὅμως τὴν αὐτὸς αὐτοῦ
 φύσιν ἐν πολλοῖς γενέσθαι τραγικὴν προσηνάγκασε καὶ παρ' ἕκαστα
 ἐπὶ τῶν μεγεθῶν, ὡς ὁ ποιητὴς,

οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχίον ἀμφοτέρωθεν
 20 μαστιγέται, ἐξ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι.

4 τῷ γοῦν Φαέθοντι παραδιδούς τὰς ἠνίας ὁ Ἥλιος
 ἔλα δὲ μήτε λιβυκὸν αἰθέρ' εἰσβαλῶν·
 κρᾶσιν γὰρ ὑγρὰν οὐκ ἔχων ἀψίδα σὴν
 † κάτω διήσει

25 φησὶν, εἶθ' ἐζῆς,

ἶει δ' ἐφ' ἑπτὰ Πλειάδων ἔχων δρόμον.

· · · · ·
 τ· ο· σ· αὔ· τ' ἀ· κού· σ· α· ς εἶ· τ' ἔ· μα· ρ· φ· ε· ν ἠ· νί· α· ς·
 κ· ρού· σ· α· ς δὲ π· λευ· ρά π· τε· ρο· φό· ρων ὀ· χη· μά· των

τίς P πῶς Grotius

2 ἢ παρὰ P | 3 λάθοι P | ἐμποήσει P | ἐκπληξίς Robortellus | 4 τό τ' ἐνθεον
 Morus ταῦτόν Τουπίου ταυτό τοῦτ' Weiskins τοῦτο τε Gennadius τό τε παθητικὴν
 Kayserus n. jahrb. LXX p. 293 | 11 οὐκ εἶδεν Manutius | ὁ δ' Manutius: ὁ δὲ P |
 14 εἶ τις ἕτερος Stanleins in vita Aesch. p. 64 Butl. ἑτέροις P | 18 ἐπὶ del.
 Morus ἐστὶ Vaucherus | 19 ἰσχία codd. Homeri | 20 ἐξ codd. Homeri: εἰ P |
 μαχέσασθαι codd. Homeri: μάχεσθαι P. | 23 ἀψίδα σὴν Faber: ἀψιδας ἦν P |
 24 διήσει Faber: διείσι P | post 26 quaedam omisit scriptor | 27 τ· ο· σ· αὔ· ς P
 τ add. p | εἶτ' ἔμαρψεν Manutius: τίς ἔμαρψεν P πῶς ἔμαρψεν Grotius χέρσ' ἔμαρψεν
 Salmasius exerc. Plin. p. 630 τὰς ἔμαρψεν G. S. A. class. journ. III, 5 p. 67 |
 29 πλευράν Robortellus

· · · · ·
 · 6 EURIPIDES OREST. 241 | 10 IPHIG. TAUR. 291 | 18 HOMERUS IL. Υ, 170 | 21 EURIPIDES PHAETH.

15

μεθήκεν, αἱ δ' ἔπταντ' ἐπ' αἰθέρος πτύχας.

πατήρ δ' ὅπισθε νῶτα σειραίου βεβῶς

ἵππευε παῖδα νουθετῶν· ἐκεῖσ' ἔλα,

τῆδε στρέφ' ἄρμα, τῆδε.

ΤΗΡΑΕΣΤΡΕΦ

f. πῆ ΤΑΡ

188v. ἄρ' οὐκ ἂν εἶποις, ὅτι ἡ ψυχὴ τοῦ γράφοντος συνεπιβαίνει τοῦ 5

ἄρματος καὶ συγκινδυνεύουσα τοῖς ἵπποις συνεπτέρωται; οὐ γὰρ ἂν, εἰ μὴ τοῖς οὐρανίοις ἐκείνοις ἔργοις ἰσοδρομοῦσα ἐφέρετο, τοιαῦτ' ἂν ποτε ἐφαντάσθη. ὅμοια καὶ τὰ ἐπὶ τῆς Κασσάνδρας αὐτῶ

ἀλλ', ὦ φίλιπποι Τρῶες

τοῦ δ' Αἰσχύλου φαντασίαις ἐπιτολμῶντος ἠρωϊκωτάταις, ὥσπερ οἱ 10
ἐπτά ἐπὶ Θήβας παρ' αὐτῶ — 'ἄνδρες' φησὶν 5

'ἐπτά θούριοι λοχαγέται,

ταυροσφαγοῦντες εἰς μελάνδετον σάκος

καὶ θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου

'Ἄρην τ' Ἐνυῶ καὶ φιλαίματον Φόβον

15

ὀρκωμότησαν —

τὸν ἴδιον αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους δίχα οἴκτου συνομνύμενοι θάνατον, ἐνίοτε μέντοι ἀκατεργάστους καὶ οἰονεὶ ποκοιθεῖς τὰς ἐννοίας καὶ ἀμαλάκτους φέροντος, ὅμως ἑαυτὸν ὁ Εὐριπίδης κακείνοις ὑπὸ φιλοτιμίας 6 τοῖς κινδύνοις προσβιβάζει. καὶ παρὰ μὲν Αἰσχύλῳ παραδόξως τὰ τοῦ 20 Λυκούργου βασιλεία κατὰ τῆς ἐπιφάνειαν τοῦ Διονύσου θεοφορεῖται ἐνθουσιᾷ δὴ δῶμα, βακχεύει στέγη·

ὁ δ' Εὐριπίδης τὸ αὐτὸ τοῦθ' ἐτέρως ἐφηδύνας ἐξεφώνησε

πᾶν δὲ συνεβάκχευ' ὄρος.

ἄκρως δὲ καὶ ὁ Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ θνήσκοντος Οἰδίου καὶ ἑαυτὸν 25 μετὰ δισσημείας τινὸς θάπτοντος πεφάντασται, καὶ κατὰ τὸν ἀπό- 7 πλουν τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τοῦ Ἀχιλλέως προφαινομένου τοῖς ἀναγο-

1 ἔπταντο P | 2 ὅπισθεν ὦτα P | 2 σειραίου Rutgersius var. lect. I, 10: σειρίος P | σεῖρι ἐμβεβῶς Ravins de Eurip. Phaet. p. 37 | 3 ἔλα τῆδε στρέφ' Portus: ἐλατῆρα ἔστρεφ' P ἔλα, τῆρει, στρέφ' Bergkiius de rell. com. att. ant. p. 397 ἔλα στρέφ' Hartungus Eurip. restit. II p. 202 | 6 συκινδυνεύουσα P συγκινδυνεύουσα P | ἀνεπτέρωται Schaeferus | 9 reliqua omisit scriptor | 10 οἱ Manutius: καὶ P | 14 θιγγανοντισχερσι P o corr. in ω | 17 αὐτῶν P | 18 ἀμαλάκτους φέροντος Manutius: ἀκαλλάκτους φέροντας P | 19 φιλοτιμίας P φιλοτιμίας P | αἰσχύλῳ P | 21 θεοφορεῖται P θεοφορεῖται P | 24 συνεβάκχευ' Porsonus advers. p. 266: συνεβάκχευσεν P συνεβάκχευσ' codd. Euripidis | 25 οἰδίου P οἰδίου P | 26 μεταξὺ Reiskius | 27 ἐπὶ τοῦ Ἀχιλλέως scripsi: ἔπειτ' Ἀχιλλέως P ἐπὶ τ' Ἀχιλλέως Tollius

11 AESCHYLUS SEPT. 42 | 17 SEPT. 51 οἴκος δ' οὔτις ἦν διὰ στόμα | 20 AESCHYLUS LYCURGIA | 23 EURIPIDES BACCH. 726 (716) | 25 SOPHOCLES OEDIP. COL. 1586 | 27 PORPHYRIUS (IOANN. STOB. ECL. 1, 41, 50) Σοφοκλῆς ἐν Πολυξένη τὴν (om. codd.) τοῦ Ἀχιλλέως ψυχὴν εἰσάγει.

manutius
ἐπὶ καὶ ἀπὸ καὶ
(Lad)
Lanney

μένοις ὑπὲρ τοῦ τάφου, ἣν οὐκ οἶδ' εἴ τις ὄψιν ἐναργέστερον εἶδω- 15
 8 λοποιήσε Σιμωνίδου· πάντα δ' ἀμήχανον παρατίθεσθαι. οὐ μὴν
 ἀλλὰ τὰ μὲν παρὰ τοῖς ποιηταῖς μυθικωτέραν ἔχει τὴν ὑπερέκ- 189r.
 πτωσιν, ὡς ἔφην, καὶ πάντα τὸ πιστὸν ὑπεραίρουσαν, τῆς δὲ ῥητο- KZ
 5 ρικῆς φαντασίας κάλλιστον αἰεὶ τὸ ἔμπρακτον καὶ ἐνάληθες. δειναὶ
 δὲ καὶ ἔκφυλοι αἰ. παραβάσεις, ἠνίκ' ἂν ἦ ποιητικὸν τοῦ λόγου καὶ
 μυθῶδες τὸ πλάσμα καὶ εἰς πᾶν προσεκπίπτει τὸ ἀδύνατον, ὡς ἦδη
 νῆ Δία καὶ οἱ καθ' ἡμᾶς δεινοὶ ῥήτορες, καθάπερ οἱ τραγωδοί, βλέ-
 πουσιν Ἐρινύας καὶ οὐδὲ ἐκεῖνο μαθεῖν οἱ γενναῖοι δύνανται, ὅτι ὁ
 10 λέγων [Ὁρέστης]

μέθες, μί' οὔσα τῶν ἐμῶν Ἐρινύων·

μέσον μ' ὀχμάζεις, ὡς βάλῃς ἐς τάρταρον

9 φαντάζεται ταῦθ' ὅτι μαίνεται. τί οὖν ἡ ῥητορικὴ φαντασία δύ-
 ναται; πολλὰ μὲν ἴσως καὶ ἄλλα τοῖς λόγοις ἐναγώνια καὶ ἐμ-
 15 παθῆ προσεισφέρειν, κατακιρναμένη μέντοι ταῖς πραγματικαῖς ἐπι-
 χειρήσεσιν* οὐ πείθει τὸν ἀκροατὴν μόνον, ἀλλὰ καὶ δουλοῦται. 'καὶ
 μὴν εἴ τις' φησὶν 'αὐτίκα δὴ μάλα κραυγῆς ἀκούσειε πρὸ τῶν δι-
 καστηρίων, εἴτ' εἴποι τις, ὡς ἀνέωκται τὸ δεσμοτήριον, οἱ δὲ δεσμῶ-
 ται φεύγουσιν, οὐθεὶς οὕτως οὔτε γέρον οὔτε νέος ὀλίγωρός ἐστιν, ὅς
 20 οὐχὶ βοηθήσει καθ' ὅσον δύναται· εἰ δὲ δὴ τις εἴποι παρελθὼν, ὡς
 ὁ τούτους ἀφείς οὗτός ἐστιν, οὐδὲ λόγου τυχῶν παραυτίκ' ἂν ἀπό-
 10 λοιτο'. ὡς νῆ Δία καὶ ὁ Ὑπερίδης κατηγορούμενος, ἐπειδὴ τοὺς
 δούλους μετὰ τὴν ἦτταν ἐλευθέρους ἐψήφισατο, 'τοῦτο τὸ ψήφισμα'
 εἶπεν 'οὐχ ὁ ῥήτωρ ἔγραψεν, ἀλλ' ἡ ἐν Χαιρωνείᾳ μάχη'. ἅμα
 25 γὰρ τῷ πραγματικῶς ἐπιχειρεῖν ὁ ῥήτωρ πεφάντασται, διὸ καὶ τὸν

6 παρεβάσεις Petra ὑπερβάσεις Faber | τὸ τοῦ λόγου Manutius | 7 προσεκ-
 πίπτει Morus | ἀδύνατον Manutius: δυνατόν P | 12 τάρταρον P τα add. p | 17 τις
 om. odd. Demosthenis | κραυγῆν ἀκούσατε πρὸς τῷ δικαστηρίῳ codd. Demo-
 sthenis | 19 οὐδεὶς οὔτε γέρον οὔτ' ὀλίγωρος οὕτως ἐστίν, ὅστις οὐχὶ βοηθήσειεν ἂν
 codd. Demosthenis | 21 ἀφείς ἐστίν οὕτως codd. Demosthenis | εὐθὺς ἂν ἀπα-
 χθεὶς θανάτῳ ζημιωθείη codd. Demosthenis | 24 χαιρωνεία P χαιρωνεία P | 25 πρα-
 γματικῶς Morus: πραγματικῶ P | τῷ ἐπιχειρεῖν Reiskius

10 EURIPIDES OREST. 264 | 16 DEMOSTHENES c. TIMOCRAT. 208 |
 22 [PLUTARCHUS] V. DEC. ORR. p. 849 A κριθεὶς δὲ (Ὑπερίδης) ὑπὸ τοῦ
 Ἀριστογείτονος παρανόμων ἐπὶ τῷ γράφει μετὰ Χαιρωνείαν τοὺς μετόι-
 κους πολίτας ποιήσασθαι, τοὺς δὲ δούλους ἐλευθέρους, ἱερά δὲ καὶ παῖδας
 καὶ γυναῖκας εἰς τὸν Πειραιᾶ ἀποθέσθαι, ἀπέφυγεν. αἰτιωμένων δὲ τινῶν
 αὐτὸν ὡς παριδόντα πολλοὺς νόμους ἐν τῷ ψήφισματι, 'ἐπισκότει' ἔφη
 'μοι τὰ Μακεδόνων ὄπλα' καὶ 'οὐκ ἐγὼ τὸ ψήφισμα ἔγραψα, ἢ δ' ἐν
 Χαιρωνείᾳ μάχη'.

15 τοῦ πείθειν ἕρον ὑπερβέβηκε τῷ λήμματι. φύσει δέ πως ἐν τοῖς 11
 τοιούτοις ἅπασιν αἰεὶ τοῦ κρείττονος ἀκούομεν, ὅθεν ἀπὸ τοῦ ἀπο-
 δεικτικοῦ περιελκόμεθα εἰς τὸ κατὰ φαντασίαν ἐκπληκτικόν, ᾧ τὸ
 πραγματικόν ἐγκρύπτεται περιλαμπόμενον. καὶ τοῦτ' οὐκ ἀπεικίτως
 πάσχομεν· δυεῖν γὰρ συνταττομένων ὑφ' ἐν αἰεὶ τὸ κρείττον εἰς 5
 ἑαυτὸ τὴν θατέρου δύναμιν περισπᾶ.

Τοσαῦτα περὶ τῶν κατὰ τὰς νοήσεις ὑψηλῶν καὶ ὑπὸ μεγα-12
 λοφροσύνης μιμήσεως ἢ φαντασίας ἀπογεννωμένων ἀρκέσει.

Αὐτόθι μέντοι καὶ ὁ περὶ σχημάτων ἐφεξῆς τέτακται τόπος· 16
 καὶ γὰρ ταῦτ', ἂν ὄν δεῖ σκευάζηται τρόπον, ὡς ἔφην, οὐκ ἂν ἡ 10
 τυχοῦσα μεγέθους εἴη μερίς. οὐ μὴν ἀλλ' ἐπεὶ τὸ πάντα διακρι-
 βοῦν πολύεργον ἐν τῷ παρόντι, μᾶλλον δ' ἀπεριόριστον, ὀλίγα τῶν
 ὅσα μεγαληγορίας ἀποτελεστικὰ τοῦ πιστώσασθαι τὸ προκείμενον
 ἔνεκα καὶ δὴ διέξιμεν. ἀπόδειξιν ὁ Δημοσθένης ὑπὲρ τῶν πεπολι- 2
 τευμένων εἰσφέρει. τίς δ' ἦν ἡ κατὰ φύσιν χρῆσις αὐτῆς; 'οὐχ 15
 ἡμάρτετε, ᾧ τὸν ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας ἀγῶνα ἀράμενοι·
 ἔχετε δὲ οἰκειὰ τούτου παραδείγματα· οὐδὲ γὰρ οἱ ἐν Μαραθῶνι
 ἡμαρτον οὐδ' οἱ ἐν Σαλαμῖνι οὐδ' οἱ ἐν Πλαταιαῖς. ἀλλ' ἐπειδὴ
 καθάπερ ἐμπνευσθεῖς ἐξαίφνης ὑπὸ θεοῦ καὶ οἰονεὶ φοιβόληπτος γε-
 νόμενος τὸν τῶν ἀριστεῶν τῆς Ἑλλάδος ὄρκον ἐξεφώνησεν 'οὐκ ἔστιν 20
 ὅπως ἡμάρτετε, μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας', φαίνεται
 190 γ.δ' εἰνὸς τοῦ ὁμοτικῶν σχήματος, ὅπερ ἐνθάδε ἀποστροφὴν ἐγὼ

1 ὑπερβέβηκε P | 7 καὶ del. Morus | 8 μιμήσεως 'deest duorum quae capp.
 10. 11 exposuit mentio' Spengelius | 9 περὶ σχημάτων P in marg. | ἐμφορῆς
 Manutius | 14 διέξιμεν P διέξιμεν P | 20 τὸν κατὰ τῶν Tourpius | 21 ἡμαρτε P |
 22 ἀποστροφή P in marg.

9 QUINTILIANUS IX, 3, 89 haec omnia (de figuris verborum et
 sententiarum) copiosius sunt exsecuti qui non ut partem operis
 transcurrerunt, sed proprie libros huic operi dedicaverunt sicut Caecil-
 ius Dionysius Rutilius Cornificius Visellius aliique non pauci. |
 14 DEMOSTHENES DE COR. 208 ἀλλ' οὐκ ἔστιν, οὐκ ἔστιν ὅπως ἡμάρ-
 τετε, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν ὑπὲρ τῆς ἀπάντων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας
 κίνδυνον ἀράμενοι, μὰ τοὺς Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων
 καὶ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς παραταξαμένους καὶ τοὺς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχή-
 σαντας καὶ τοὺς ἐπ' Ἀρτεμισίῳ καὶ πολλοὺς ἑτέροισι τοὺς ἐν ταῖς δημο-
 σίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἄνδρας, οὓς ἅπαντας ὁμοίως ἡ πόλις τῆς
 αὐτῆς ἀξιώσασα τιμῆς ἔθαψεν, Αἰσχίνη, οὐχὶ τοὺς κατορθώσαντας αὐτῶν
 οὐδὲ τοὺς κρατήσαντας μόνους. | 22 QUINTILIANUS IX, 2, 38 aversus
 quoque a iudice sermo, qui dicitur ἀποστροφή, mire movet, sive ad-
 versarios invadimus, sive ad invocationem aliquam convertimur, sive
 ad invidiosam implorationem.

καλῶ, τοὺς μὲν προγόνους ἀποθεώσας, ὅτι δεῖ τοὺς οὕτως ἀποθα- 16
 νόντας ὡς θεοὺς ὀμνύναι παριστάνων, τοῖς δὲ κρίνουσι τὸ τῶν ἐκεῖ
 προκινδυνευσάντων ἐντιθεῖς φρόνημα, τὴν δὲ τῆς ἀποδείξεως φύσιν
 † μεθεστακῶς εἰς ὑπερβάλλον ὕψος καὶ πάθος καὶ ξένων καὶ ὑπερ-
 5 φυῶν ὄρκων ἀξιοπιστίαν, καὶ ἅμα παιωνεῖόν τινα καὶ ἀλεξιφάρμα-
 κόν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀκούοντων καθιερὸν λόγον, ὡς κουφίζομένους
 ὑπὸ τῶν ἐγκωμίων μηδὲν ἔλαττον τῇ μάχῃ τῇ πρὸς Φίλιππον ἢ
 ἐπὶ τοῖς κατὰ Μαραθῶνα καὶ Σαλαμίνα νικητηρίοις παρίστασθαι φρο-
 νεῖν· οἷς πᾶσι τοὺς ἀκροατὰς διὰ τοῦ σχηματισμοῦ συναρπάσας
 10 ῥῆχτο. καίτοι παρὰ τῷ Εὐπόλιδι τοῦ ὄρκου τὸ σπέρμα φασὶν
 3 εὐρῆσθαι

οὐ γὰρ μὰ τὴν Μαραθῶνι τὴν ἐμὴν μάχην,
 χαίρων τις αὐτῶν τοῦμὸν ἀλγυνεῖ κέαρ.

ἔστι δ' οὐ τὸ ὀπωσοῦν τινὰ ὁμοῖαι μέγα, τὸ δὲ ποῦ καὶ πῶς καὶ
 15 ἐφ' ὧν καιρῶν καὶ τίνος ἕνεκα. ἀλλ' ἐκεῖ μὲν οὐδὲν ἔστ' εἰ μὴ
 ὄρκος, καὶ πρὸς εὐτυχοῦντας ἔτι καὶ οὐ δεομένους παρηγορίας τοὺς
 Ἀθηναίους· ἔτι δ' οὐχὶ τοὺς ἄνδρας ἀπαθανάτισας ὁ ποιητὴς ὤμοσεν,
 ἵνα τῆς ἐκείνων ἀρετῆς τοῖς ἀκούουσιν ἐντέκη λόγον ἀξιόν, ἀλλ' ἀπὸ
 τῶν προκινδυνευσάντων ἐπὶ τὸ ἀψυχον ἀπεπλανήθη, τὴν μάχην.
 20 παρὰ δὲ τῷ Δημοσθένει πεπραγμάτευται πρὸς ἠττημένους ὁ ὄρκος,
 ὡς μὴ Χαιρώνειαν ἔτ' Ἀθηναίοις ἀτύχημα φαίνεσθαι, καὶ ταυτόν, 190v.
 ὡς ἔφην, ἅμα ἀποδείξις ἔστι τοῦ μηδὲν ἡμαρτηκέναι, παράδειγμα,
 4 ὄρκων πίστις, ἐγκώμιον προτροπή, καὶ περὶ ὑπὲρ τῷ ῥήτορι
 ἄλεγεις ἦταν πολιτευσάμενος, εἴτα νίκας ὀμνύεις; διὰ ταῦθ' ἐξῆς
 25 κανονίζεις καὶ δι' ἀσφαλείας ἄγει καὶ ὀνόματα, διδάσκων ὅτι κἀν
 βακχεύμασι νήφειν ἀναγκαῖον. τοὺς προκινδυνεύσαντας φησὶ Μα-
 ραθῶνι καὶ τοὺς Σαλαμίνοι καὶ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυμαχήσαντας, καὶ
 τοὺς ἐν Πλαταιαῖς παραταξαμένους. οὐδαμοῦ 'νικήσαντας' εἶπεν,
 ἀλλὰ πάντη τὸ τοῦ τέλους διακέκλοφεν ὄνομα, ἐπειδήπερ ἦν εὐτυ-
 χήματα, καὶ ἐστὶν

4 μεριστὰς Manutius | βάθος Ruhnkenius βάρος Weiskius | 5 παιώνιον Mo-
 rus | 6 κουφίζομένοις Hudsonus | 15 ἔστ' Manutius: ἔτ' P | 17 ἀποθανάτισας P
 ἀπαθανάτισας P | 23 ὄρκων del. Kayserus n. jahrb. LXX p. 292 | ὑπὲρ τις τῷ
 Faber | 24 num τί λέγεις; | λέγεις λέγεις P | ταῦτα τὰ ἐξῆς Tourpius | 25 καὶ τὰ
 ὀνόματα Reiskius | καὶ ἐνταῦθα διδάσκων Faber | 27 καὶ τοὺς ἐπ' Manutius

10 EUPOLIS DEMIS | 12 cf. EURIPIDES MED. 396. 399

οὐ γὰρ μὰ τὴν δέσποιναν, ἣν ἐγὼ σέβω,
 χαίρων τις αὐτῶν τοῦμὸν ἀλγυνεῖ κέαρ |

26 EURIPIDES BACCH. 317 καὶ γὰρ ἐν βακχεύμασιν οὐσ' ἢ γε σώ-
 φρων οὐ διαφθαρήσεται.

16 χῆς καὶ τοῖς κατὰ Χαιρώνειαν ὑπεναντίον. διόπερ καὶ τὸν ἀκροατὴν φθάνων εὐθύς ὑποφέρει· οὗς ἅπαντας ἔβαψε δημοσία φησὶν ἡ πόλις, Αἰσχίνη, οὐχὶ τοὺς κατορθώσαντας μόνους.

Οὐκ ἄξιον ἐπὶ τούτου τοῦ τόπου παραλιπεῖν ἔν τι τῶν ἡμῖν 17 τεθεωρημένων, φίλτατε, ἔσται δὲ πάνυ σύντομον, ἅτ φῦσει πως 5 συμμαχεῖ τε τῷ ὕψει τὰ σχήματα καὶ πάλιν ἀντισυμμαχεῖται θαυμαστῶς ὑπ' αὐτοῦ. πῆ δὲ καὶ πῶς, ἐγὼ φράσω. ὑποπτόν ἐστιν ιδίως τὸ διὰ σχημάτων πανουργεῖν καὶ προσβάλλον ὑπόνοιαν ἐνέδρας ἐπιβουλῆς παραλογισμοῦ. καὶ ταῦθ' ὅταν ἦ πρὸς κριτὴν κύριον ὁ λόγος, μάλιστα δὲ πρὸς τυράννους βασιλέας ἡγεμόνας ἐν 10 ὑπεροχαῖς ἀγανακτεῖ γὰρ εὐθύς, εἰ ὡς παῖς ἄφρων ὑπὸ τεχνίτου 191 γ. ρήτορος σχηματίσις κατασοφίζεται, καὶ εἰς καταφρόνησιν ἑαυτοῦ λαμβάνων τὸν παραλογισμὸν ἐνίοτε μὲν ἀποθηριούται τὸ σύνολον, καὶ ἐπικρατήσῃ δὲ τοῦ θυμοῦ, πρὸς τὴν πειθῶ τῶν λόγων πάντως ἀντιδιατίθεται. διόπερ καὶ τότε ἀριστον δοκεῖ τὸ σχῆμα, ὅταν αὐτὸ 15 τοῦτο διαλαθάνῃ, ὅτι σχῆμά ἐστι. τὸ τοίνυν ὕψος καὶ πάθος τῆς 2 ἐπὶ τῷ σχηματίζειν ὑπονοίας ἀλεξήμα καὶ θαυμαστή τις ἐπικουρία καθίσταται, καὶ πῶς παραληφθεῖσα ἢ τοῦ πανουργεῖν τέχνη τοῖς πάθεσι καὶ μεγέθεσι τὸ λοιπὸν δέδυκε καὶ πᾶσαν ὑποψίαν ἐκπέφενγεν. ἰκανὸν δὲ τεκμήριον τὸ προειρημένον 'μὰ τοὺς ἐν Μαρα- 20 θῶνι. τίτι γὰρ ἐνταῦθ' ὁ ρήτωρ ἀπέκρυψε τὸ σχῆμα; δῆλον ὅτι τῷ φωτὶ αὐτῷ. σχεδὸν γὰρ ὥσπερ καὶ τὰ μυδρὰ φέγγη ἐναφανίζεται τῷ ἡλίῳ περιαιγούμενα, οὕτω τὰ τῆς ρητορικῆς σοφίσματα ἔξαμαυροῖ περιχυθὲν πάντοθεν το μέγεθος. οὐ πόρρω δ' ἴσως τούτου καὶ ἐπὶ τῆς ζωγραφίας τι συμβαίνει· ἐπὶ γὰρ τοῦ αὐτοῦ κειμένων 25 ἐπιπέδου παραλλήλων ἐν χρώμασι τῆς σκιᾶς τε καὶ τοῦ φωτός, ὅμως προὔπαντᾶ τε τὸ φῶς ταῖς ὄψεσι καὶ οὐ μόνον ἔξοχον, ἀλλὰ καὶ ἐγγυτέρω παρὰ πολὺ φαίνεται. οὐκοῦν καὶ τῶν λόγων τὰ πάθη καὶ τὰ ὕψη, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ἐγγυτέρω κείμενα διὰ τε φυσικὴν τινα συγγένειαν καὶ διὰ λαμπρότητα, αἰεὶ τῶν σχημάτων 30

ni aut meum
meum
? fraud

an expect in
auctus

midispora
si dicitur
in i. d. e.

o dicit in t. de uol

Solut
h. p. l. m. n. n. p. n.

Diphthongs

h. p. l. m. n. p. n.

ai anagly i

2 ἐπιφέρει Ruhnkenius | 6 συμμαχεῖ τε Schurzfleischius: συμμαχεῖται P | πάλιν αὖ συμμαχεῖται Nolteius ztschr. f. alterth. wiss. 1854 p. 304 | 7 αἰεὶ πως vel ιδίως Nolteius | 9 καὶ ταῦτα καὶ ὅταν Kayserus n. jahrb. LXX p. 294 | 10 ἡγεμόνας τοὺς ἐν ἐπαρχίαις Faber | 12 σχηματίον P in marg. | 15 ὅταν — σχῆμα om. in marg. add. P | 18 παραληφθεῖσα ἢ Tollius: παραληφθεῖσαν P παραληφθεῖσ' ἢ Schurzfleischius παρακαλυφθεῖσα ἢ Ruhnkenius παραλειφθεῖσα ἢ Toupius παρεκλειφθεῖσα Wakefieldus silv. crit. I p. 109 περιληφθεῖσα Kayserus n. jahrb. LXX p. 294 | 19 πάθεσι Tollius: κάλλεσι P | ὑποδέδυκε Manutius | 27 καὶ οὐ μόνον Victorius Boivinus: καιόμενον P | 29 οὐκ ἐγγυτέρω Weiskius

h. p. l. m. n. p. n.

προεμφανίζεται καὶ τὴν τέχνην αὐτῶν ἐπισκιάζει καὶ οἶον ἐν κατα- 17
λήψει τηρεῖ.] *μικροί τε ἐκείνῳ π-καταλήξει*

18 Τί δ' ἐκεῖνα φῶμεν, τὰς πύσεις τε καὶ ἐρωτήσεις; ἄρα οὐκ
 αὐταῖς ταῖς τῶν σχημάτων ^{εἰδικτικῆς} εἰδοποιῖαις ^{sc. ἐκείνη ? No} παρὰ πολὺ ἐμπρακτότερα
⁵ καὶ ^{ἴσως} σοβαρώτερα ^{ἴσως} συντείνει τὰ λεγόμενα; ἢ βούλεσθε, εἰπέ μοι, πε- 191v.
 ριῖόντες ἀλλήλων πυνθάνεσθαι· λέγεται τι καινόν; τί γὰρ ἂν γένοιτο
 τούτου καινότερον ἢ Μακεδῶν ἀνὴρ καταπολεμῶν τὴν Ἑλλάδα;
 τέβνηκε Φίλιππος; οὐ μὰ Δί'. ἀλλ' ἀσθενεῖ; τί δ' ὑμῖν διαφέρει;
 καὶ γὰρ ἂν οὗτός τι πάθῃ, ταχέως ὑμεῖς ἕτερον Φίλιππον ποιήσετε.
 10 καὶ πάλιν 'πλέωμεν ἐπὶ Μακεδονίαν' φησί. 'ποῖ δὴ προσορμιούμεθα,
 ἤρετό τις. εὐρήσει τὰ σαθρὰ τῶν Φιλίππου πραγμάτων αὐτὸς ὁ
 πόλεμος'. ἦν δὲ ἀπλῶς ῥηθὲν τὸ πρᾶγμα τῷ παντὶ ^{ἴσως} καταδεέστερον
 νυνὶ δὲ τὸ ἔνθουν καὶ ^{sc. ἀπὸ ἀπαιτήτων} ὀξύρροπον τῆς πύσεως καὶ ἀποκρίσεως καὶ τὸ
 πρὸς ἑαυτὸν ὡς πρὸς ἕτερον ἀνθυπαντᾶν οὐ μόνον ὑψηλότερον ἐποίησε
 15 τῷ ^{ἴσως} σχηματισμῷ τὸ ῥηθὲν, ἀλλὰ καὶ ^{ἴσως} πιστότερον. ἀγεί γὰρ τὰ πα-
 2 θητικὰ τότε μᾶλλον, ὅταν αὐτὰ φαίνηται μὴ ἐπιτηδεύειν αὐτὸς ὁ
 λέγων, ἀλλὰ γενναῖον ὁ καιρὸς, ἢ δ' ἐρώτησις ἢ εἰς ἑαυτὸν καὶ ἀπό-
 κρισις μιμεῖται τοῦ πάθους ^{ἴσως} τὸ ἐπίκαιρον. σχεδὸν γὰρ ὡς οἱ ὑφ'
 ἐτέρων ἐρωτῶμενοι παροξυνθέντες ἐκ τοῦ παραχρήμα ^{ἴσως} πρὸς τὸ λεχθὲν
 20 ^{ἴσως} ἐναγωνίως καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας ἀνθυπαντῶσιν, οὕτως τὸ
 σχῆμα τῆς πύσεως καὶ ἀποκρίσεως εἰς τὸ δοκεῖν ἕκαστον τῶν
 ἐσκεμμένων ἐξ ὑπογύσου κεκινήσθαι τε καὶ λέγεσθαι τὸν ἀκροατὴν
 ἀπάγον καὶ παραλογίζεται. ἔτι τοῖνυν — ἐν γὰρ τι τῶν ὑψηλο-
 τάτων τὸ ἠροδότειον πεπίστευται — ἐ' οὕτως ἔ * *

25

19 * * πλοκα ἐκπίπτει καὶ οἶονεῖ προχεῖται τὰ λεγόμενα, ὀλίγου 192r. *μικροί 9
πλοκα*

1 ἐπισκιάζει Reiskius Finckhiius n. iahrb. LXIX p. 638: ἀποσκιάζει P |
 καταλήψει s: κατακαλύψει P κάλυξι Valckenaerius Nolteius ztschr. f. alterth.
 wiss. 1854 p. 304 ἀκαταλήψια Kayserus n. iahrb. LXX p. 294 | 3 τε καὶ
 ἀποκρίσεις G. S. A. class. journ. III, 5 p. 68 | 4 οὐ ταύταις G. S. A. | 6 αὐτῶν
 codd. Demosthenis | γένοιτο γὰρ ἂν τι καινότερον codd. Demosthenis | 7 τούτου
 del. Pearcius | ἀνὴρ Ἀθηναῖος καταπολεμῶν καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων διοικῶν; codd.
 Demosthenis | 10 οὐκ ἐπὶ τὴν ἐκείνου πλευσόμενα; codd. Demosthenis | ποῖ οὖν
 codd. Demosthenis | 11 ἤρετό τις del. Pearcius | σαθρὰ ὡ ἀνδρες Ἀθηναῖοι τῶν
 ἐκείνου πραγμάτων codd. Demosthenis | 16 μάλιστα Spengelius | αὐτὸς ἰ καιρὸς
 Spengelius | 18 ὡς οἱ Faber: ὅσον P ὅσοι Petra | 19 παροξυνθέντες Morus:
 παροξύνοντες P | 21 ἐκ τοῦ δοκεῖν Toupius | 23 ἀπάγον P ἀπάγει Ro-
 bortellus | καὶ del. Schurzfleischius | 27 ἀπλοκα Manutius

19 δεῖν φθάνοντα καὶ αὐτὸν τὸν λέγοντα. ^{καὶ συμβαλόντες} καὶ συμβαλόντες φησὶν ὁ
 Ξενοφῶν 'τὰς ἀσπίδας ἐωθοῦντο ἐμάχοντο ἀπέκτεινον ἀπέβησκον'.
 καὶ τὰ τοῦ Εὐρυλόχου 2
 ἤλθομεν, ὡς ἐκέλευε, ἀνὰ δρυμά, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.
 εὕρομεν ἐν βήσσησι τετυγμένα δώματα καλά. 5
 τὰ γὰρ ἀλλήλων διακεκομμένα καὶ οὐδὲν ἦττον ^{κατεσπασμένα} κατεσπασμένα
 φέρει τῆς ἀγωνίας ἔμφασιν ἅμα καὶ ἐμποδιζούσης τι καὶ συνδιω-
 κούσης. τοιαῦθ' ὁ ποιητὴς ἐξήνεγκε διὰ τῶν ἀσυνδέτων.
 Ἄκρως δὲ καὶ ἡ ἐπὶ ταῦτὸ σύνδοδος τῶν σχημάτων εἴθε κινεῖν, 20
 ὅταν δύο ἢ τρία οἶον κατὰ συμμορίαν ἀνακιρνάμενα ἀλλήλοις ἐρα- 10
 νίζῃ τὴν ἰσχύν, τὴν πειθῶ, τὸ κάλλος, ὅποια καὶ τὰ εἰς τὸν Μειδίαν
 ταῖς ἀναφοραῖς ὁμοῦ καὶ τῇ διατυπώσει συναναπεπλεγμένα τὰ
 ἀσύνδετα. 'πολλὰ γὰρ ἂν ποιήσειεν ὁ τύπτων, ὧν ὁ παθὼν ἕνια
 οὐδ' ἂν ἀπαγγεῖλαι δύναίτο ἐτέρῳ, τῷ σχήματι, τῷ βλέμματι, τῇ
 φωνῇ'. εἶθ' ἵνα μὴ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὁ λόγος ἰὼν στῇ — ἐν στάσει 15
 γὰρ τὸ ἡρεμοῦν ἐν ἀταξίᾳ δὲ τὸ πάθος, ἐπεὶ φορὰ ψυχῆς καὶ 2
 συγκίνησις ἐστίν —, εὐθὺς ἐπ' ἄλλα μεθήλατο ἀσύνδετα καὶ ἐπα-
 ναφοράς. [τῷ σχήματι, τῷ βλέμματι, τῇ φωνῇ,] ὅταν ὡς ὑβρίζων,
 ὅταν ὡς ἐχθρός, ὅταν κονδύλοις, ὅταν [ὡς δοῦλον] ἐπὶ κόρρης. οὐδὲν
 ἄλλο διὰ τούτων ὁ ῥήτωρ ἢ ὅπερ ὁ τύπτων ἐργάζεται, τὴν διάνοιαν 20
 τῶν δικαστῶν τῇ ἐπαλλήλῳ πλήττει φορᾶ. εἶτ' ἐντεῦθεν πάλιν ὡς 3
 192v. αἱ καταιγίδες ἄλλην ποιούμενος ἐμβολήν 'ὅταν κονδύλοις, | ὅταν
 ἐπὶ κόρρης' φησὶ 'ταῦτα κινεῖ, ταῦτα ἐξίστησιν ἀνθρώπους, ἀήθεις
 ὄντας τοῦ προπηλακίζεσθαι. ὡδεῖς ἂν ταῦτα ἀπαγγέλλων δύναίτο
 τὸ δεινὸν παραστήσαι'. οὐκοῦν τὴν μὲν φύσιν τῶν ἐπαναφορῶν καὶ 25
 ἀσυνδέτων πάντη φυλάττει τῇ συνεχεῖ μεταβολῇ. οὕτως αὐτῷ καὶ

κατασπασμένα
 ἀπὸ τοῦ ἡεροῦ
 μ. ἀπὸ τοῦ

4 ἤομεν codd. Homeri | 5 ἴδομεν P εὕρομεν in marg. P | βήσσησι P |
 6 ἦσον P | κατεσπασμένα ε | 7 συνδιωκούσης Faber: συνδιωκούσης P | 10 συμμο-
 ρίαν Manutius: συμμορίας P | ἐρανίζε P ἐρανίζη P συνερανίζη Toupius | 11 τοῦ
 εἰς Reiskius | ὅποια τὰ εἰς Nolteius ztschr. f. alterth. wiss. 1854 p. 304 | 12 τὰ
 del Weiskius | 13 τύπτων, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι codd. Demosthenis | 15 τάξει
 Manutius | 18 τῷ σχήματι — φωνῇ del. Faber | 19 ἐχθρὸς ὑπάρχων codd. De-
 mosthenis | ὡς δοῦλον om. codd. Demosthenis | 21 πλήττων Faber | 22 ὅταν
 κονδύλοις — κόρρης del. Finckhiius n. jahrb. LXIX p. 638 | ὅταν — φησὶ om.
 Manutius | 23 ἐπὶ κόρρης om. P | ἀνθρώπους αὐτῶν codd. Demosthenis | 24 οὐ-
 δεῖς ἂν codd. Demosthenis: ἂν om. P | 25 ὡς οὖν τὴν φύσιν Morus | τὴν μεγα-
 λοφυίαν Vaucherus | lacunam post φύσιν statuit Weiskius

1 XENOPHON HIST. GR. IV, 3, 19. AGES. 2, 12 | 4 HOMERUS
 ODYSSEY, x, 251 | EUSTATHIUS p. 1657, 34 καλὸν δ' ἐν τούτοις καὶ
 ἡ ἀσύνδετος εἰσβολή. | 13 DEMOSTHENES IN MID. 72

ἡ τάξις ἀτακτον καὶ ἔμπαλιν ἡ ἀταξία ποιὰν περιλαμβάνει 20
τάξιν.

21 Φέρε οὖν, πρόσθεσ τοὺσ συνδέσμοσ, εἰ θέλεις, ὡσ ποιοῦσιν οἱ
ἰσοκράτειοι· καὶ μὴν οὐδὲ τοῦτο χρῆ παραλιπεῖν, ὡσ πολλὰ ἂν
5 ποιῆσειεν ὁ τύπτων, πρῶτον μὲν τῷ σχήματι, εἶτα δὲ τῷ βλέμματι,
εἶτα γε μὴν αὐτῇ τῇ φωνῇ, καὶ εἴση κατὰ τὸ ἐξῆσ οὔτωσ παρα-
γράφων, ὡσ τοῦ πάθουσ τὸ συνδεδιωγμένον καὶ ἀποτραχυνόμενον,
ἐὰν τοῖσ συνδέσμοισ ἐξομαλίσησ, εἰσ λειότητα ἀκεντρόν τε προσπίπτει
2 καὶ εὐθὺσ ἔσβεσται. ὡσπερ γὰρ εἰ τισ συνδῆσειε τῶν θεόντων τὰ
10 σώματα, τὴν φοραὴν αὐτῶν ἀφήρηται, οὔτωσ καὶ τὸ πάθουσ ὑπὸ τῶν
συνδέσμων καὶ τῶν ἄλλων προσθηκῶν ἐμποδιζόμενον † ἀγανακτεῖ τὴν
γὰρ ἐλευθερίαν ἀπολλύει τοῦ δρόμου καὶ τὸ ὡσ ἀπ' ὀργάνου τινὸσ
ἀφίσσθαι.

22 Τῆσ δὲ αὐτῆσ ἰδέασ καὶ τὰ ὑπερβατὰ θετέον. ἔστιν δὲ λέξεων
15 ἡ νοήσεων ἐκ τοῦ κατ' ἀκολουθίαν κεινημένη τάξισ καὶ οἰοεὶ χα-
ρακτῆρ ἐναγωνίου πάθουσ ἀληθέστατοσ. ὡσ γὰρ οἱ τῷ ὄντι ὀργιζό-
μενοὶ ἢ φοβούμενοὶ ἢ ἀγανακτοῦντεσ ἢ ὑπὸ ζηλοτυπίασ ἢ ὑπὸ
ἄλλου τινὸσ — πολλὰ γὰρ καὶ ἀναρίθμητα πάθη καὶ οὐδ' ἂν
εἰπεῖν τισ ὀπόσα δύναίτο — ἐκάστωτε παραπίπτοντεσ, ἄλλα προθέ- 193 P
20 μενοὶ πολλάκισ ἐπ' ἄλλα μεταπηδῶσι, μέσσα τινὰ παρεμβαλόντεσ
ἀλόγωσ, εἴτ' αὐθισ ἐπὶ τὰ πρῶτα ἀνακυκλοῦντεσ καὶ πάντη πρὸσ
τῆσ ἀγωνίασ, ὡσ ὑπ' ἀστατοῦ πνεύματοσ, τῆδε κακέϊσε ἀγχιστράφωσ
ἀντισπώμενοὶ [τὰσ λέξεισ τὰσ νοήσεισ] τὴν ἐκ τοῦ κατὰ φύσιν εἶρμου
παντοίωσ πρὸσ μυρίασ τροπὰσ ἐναλλάττουσι τάξιν· οὔτω παρὰ τοῖσ
25 ἀρίστοισ συγγραφεῦσι διὰ τῶν ὑπερβατῶν ἡ μίμησισ ἐπὶ τὰ τῆσ
φύσεωσ ἔργα φέρεται. τότε γὰρ ἡ τέχνη τέλειοσ, ἡνίκ' ἂν φύσισ
εἶναι δοκῆ, ἡ δ' αὖ φύσισ ἐπιτυχῆσ, ὅταν λαμβάνουσαν περιέχῃ τὴν
τέχνην. ὡσπερ λέγει ὁ Φωκαεὺσ Διονύσιοσ παρὰ τῷ Ἡροδότῳ· ἐπὶ
ξυροῦ γὰρ ἀκμῆσ ἔχεται ἡμῖν τὰ πράγματα, ἄνδρεσ Ἴωνεσ, εἶναι

1 ἀτακτόν τι Tollius | 3 θέλοισ P | CYNΔ. P in marg. | 8 ἀκεντρον P in
marg. | τε del. Faber | προσπίπτει Nolteius ztschr. f. alterth. wiss. 1854
p. 304 | 11 ἀγωνίζεται εἰκῆ Weiskius ἀτονεὶ Cumanudes spec. emend. p. 11 |
42 ἀπολλύει Finckhius n. jahrb. LXIX p. 638 Cumanudes: ἀπολύει P ἀπο-
κωλύει Ruhnkenius ἀπολύουσι Morus ἀπόλλουσι vel ἀποκλείουσι Weiskius |
14 περὶ ὑπερβατῶν ὄρος ὑπερβατοῦ P in marg. | 20 μέσσα P | 21 ἀλόγωσ P |
23 τὰσ τὴν τῶν λέξεων καὶ νοήσεων ἐκ Tollius νοήσεισ del. Nolteius ztschr. f.
alterth. wiss. 1854 p. 304 | 29 πρήγματα — ἡ εἶναι codd. Herodoti

22 ἐλευθέροις ἢ δούλοις, καὶ τούτοις ὡς δραπέτησι. νῦν ὧν ὑμεῖς ἦν
 μὲν βούλησθε ταλαιπωρίας ἐνδέχεσθαι, παραχρῆμα μὲν πόνος ὑμῖν,
 οἰοί τε δὲ ἔσεσθε ὑπερβαλέσθαι τοὺς πολεμίους'. ἐνταῦθ' ἦν τὸ 2
 κατὰ τάξιν· 'ὦ ἄνδρες Ἴωνες, νῦν καιρὸς ἐστὶν ὑμῖν πόνους ἐπιδέ-
 χεσθαι· ἐπὶ ξυροῦ γὰρ ἀκμῆς ἔχεται ἡμῖν τὰ πράγματα'. ὁ δὲ 5
 τὸ μὲν 'ἄνδρες Ἴωνες' ὑπερεβίβασεν· προεισέβαλεν οὖν εὐθύς ἀπὸ
 τοῦ φόβου, ὡς μὴδ' ἀρχὴν φθάνων πρὸς τὸ ἐφεστῶς δέος προσα-
 γορεύσαι τοὺς ἀκούοντας· ἔπειτα δὲ τὴν τῶν νοημάτων ἀνέστρεψε
 τάξιν. πρὸ γὰρ τοῦ φῆσαι ὅτι αὐτοὺς δεῖ πονεῖν — τοῦτο γὰρ
 ἐστὶν ὃ παρακελεύεται — ἔμπροσθεν ἀποδίδωσι τὴν αἰτίαν, δι' ἣν 10
 193v. πονεῖν δεῖ, 'ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς' φήσας 'ἔχεται ἡμῖν τὰ πράγματα'.
 ὡς μὴ δοκεῖν ἐσκεμμένα λέγειν, ἀλλ' ἠναγκασμένα. ἔτι δὲ μᾶλ- 3
 λον ὁ Θουκυδίδης καὶ τὰ φύσει πάντως ἠνωμένα καὶ ἀδιανέμητα
 ὅμως ταῖς ὑπερβάσεσιν ἀπ' ἀλλήλων ἀγειν δεινότητος. ὁ δὲ Δη-
 μοσθένης οὐχ οὕτως μὲν ^{ἀναγκάζει} αὐθαδέως ὥσπερ οὗτος, πάντων δ' ἐν τῷ 15
 γένει τούτῳ κατακορέστατος καὶ πολὺ τὸ ἀγωνιστικὸν ἐκ τοῦ ὑπερ-
 βιβάζειν καὶ ἔτι νῆ Δία τὸ ἐξ ὑπογούου λέγειν συνεμφαίνων, καὶ
 πρὸς τούτοις εἰς τὸν κίνδυνον τῶν μακρῶν ὑπερβατῶν τοὺς ἀκούοντας
 συνεπισπώμενος. πολλάκις γὰρ τὸν νοῦν, ὃν ὥρμησεν εἰπεῖν, ἀνα- 4
 κρεμάσας καὶ μεταξὺ ὡς εἰς ἀλλόφυλον καὶ ἀπεοικυῖαν τάξιν ἀλλ' 20
 ἐπὶ ἄλλοις διὰ μέσου καὶ ἐξωθέν ποθεν ἐπεισκυκλῶν, εἰς φόβον ἐμ-
 βαλὼν τὸν ἀκροατὴν, ὡς ἐπὶ παντελεῖ τοῦ λόγου διαπτώσει, καὶ
 συναποκινδυνεύειν ὑπ' ἀγωνίας τῷ λέγοντι συναναγκάσας, εἶτα πα-
 ραλόγως διὰ μακροῦ τὸ πάλαι ζητούμενον εὐκαιρῶς ἐπὶ τέλει που
προσαποδοὺς αὐτῷ τῷ κατὰ τὰς ὑπερβάσεις παραβόλῳ καὶ ἀκρο- 25
σφαλεῖ πολὺ μᾶλλον ἐκπλήττει. φειδῶ δὲ τῶν παραδειγμάτων
 ἔστω διὰ τὸ πλῆθος.

Τά γε μὴν πολύπτωτα λεγόμενα, ἀθροισμοὶ καὶ μεταβολαὶ 23
 καὶ κλίμακες, πάνυ ἀγωνιστικά, ὡς οἶσθα, κόσμου τε καὶ παντὸς
 ὕψους καὶ πάθους συνεργά. τί δέ; αἱ τῶν πτώσεων χρόνων προ- 30
 σῶπων ἀριθμῶν γενῶν ἐναλλάξεις πῶς ποτε καταποικίλλουσι καὶ

1 ἐλευθέροις ἢ δούλοις καὶ τούτοις ὡς δραπέτησι — ὑμεῖς — ἐνδέχεσθαι τὸ παραχρῆμα — ὑμῖν ἔσται — ὑπερβαλλόμενοι τοὺς ἐναντίους εἶναι ἐλεύθεροι codd. Herodoti | ἡμεῖς P | 6 προεισέβαλεν Morus | ἂν superscr. οὖν P οὖν ἂν Robortellus γοῦν G. S. A. class. Journ. III, 5 p. 69 γὰρ Portus | τὰ ἀπὸ G. S. A. | 7 ἀρχὴν Robortellus: ἀρχὴ P | φθάνων del. Faber | ἐφεστὸς Spengelius | προσαγορεύσας Dobreeus adv. I p. 565 | 8 ἀνέστρεψε Finckhius ztschr. f. alterth. wiss. 1838 p. 997: ἀπέστρεψε P | 15 ὥσπερ οὗτος del. Vaucherus | 19 ὧν Nolteius ztschr. f. alterth. wiss. 1854 p. 304 | 23 ὑπογονία P ὑπ' ἀγωνίας in marg. P | 26 φειδῶς P | 28 πολύπτωτα κλίμακες ἀθροισμοὶ μεταβολαὶ P in marg. | 29 κόσμου παντὸς καὶ Faber | πάντως Robortellus

καίτε

... μετ' ἑμῶν
 ... ἕως
 ...

... ἕως
 ...

... ἕως
 ...

2 ^{ἀνωκετ} ἐπεγείρουσι τὰ ἐρμηνευτικά; φημί δὲ τῶν κατὰ τοὺς ἀριθμούς οὐ 23
μόνα ταῦτα κοσμεῖν, ὅποσα τοῖς τύποις ἐνικὰ ὄντα τῇ δυνάμει κατὰ 194r.
τὴν ἀναθεώρησιν πληθυντικά εὐρίσκεται. 'αὐτίκα' φησί

λαὸς ἀπέιρων

5 Ουνῶν [ἐπ'] ἠιόνεσι διιστάμενοι κελάδησαν.
ἀλλ' ἐκεῖνα μᾶλλον παρατηρήσεως ἄξια, ὅτι ἔσθ' ὅπου προσπίπτει
τὰ πληθυντικά μεγαλορρημονέστερα καὶ αὐτῷ δοξοκοπούντα τῷ ὄχλῳ
3 τοῦ ἀριθμοῦ. τοιαῦτα παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ τὰ ἐπὶ τοῦ Οἰδίπου.

ὦ γάμοι, γάμοι,

10 ἐφύσαθ' ἡμᾶς καὶ φυτεύσαντες πάλιν
ἀνεῖτε ταῦτ' ὄσπρμα κάπεδεῖζατε
πατέρας ἀδελφούς παιδας αἰμὶ ἐμφύλιον,
νύμφας γυναῖκας μητέρας τε χῶπόσα
αἰσχιστ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίγνεται.

15 πάντα γὰρ ταῦτα ἐν ὀνομά ἐστιν Οἰδίπους, ἐπὶ δὲ θατέρου Ἰοκάστη,
ἀλλ' ὅμως χυθεῖς εἰς τὰ πληθυντικά ὁ ἀριθμὸς συνεπλήθυσε καὶ
τὰς ἀτυχίας· ὡς καὶ ἐκεῖνα πεπλεόνασται

ἔξηλθον Ἔκτορες τε καὶ Σαρπηδόνες.

καὶ τὸ πλατωνικόν, ὃ καὶ ἐτέρωθι παρεθεμίμεθα, ἐπὶ τῶν Ἀθηναίων.
20 'οὐ γὰρ Πέλοπες οὐδὲ Κάδμοι οὐδ' Αἴγυπτοὶ τε καὶ Δαναοὶ οὐδ'
4 ἄλλοι πολλοὶ φύσει βάρβαροι συνοικοῦσιν ἡμῖν, ἀλλ' αὐτοὶ Ἕλλη-
νες, οὐ μίξοβάρβαροι οἰκοῦμεν καὶ τὰ ἐξῆς. φύσει γὰρ ἐξακούεται
τὰ πράγματα κομπωδέστερα ἀγγελιδὸν οὕτως τῶν ὀνομάτων ἐπισυν-
τιθεμένων. οὐ μέντοι δεῖ ποιεῖν αὐτὸ ἐπ' ἄλλων, εἰ μὴ ἐφ' ὧν

25 δέχεται τὰ ὑποκείμενα αὐξήσιν ἢ πληθύν ἢ ὑπερβολὴν ἢ πάθος,
ἐν τι τούτων ἢ καὶ πλείονα, ἐπεὶ τοι τὸ πανταχοῦ κώδωνας ἐξῆφθαι 194v.

λίαν σοφιστικόν.

2 τῇ δυνάμει del. Nolteius ztschr. f. alterth. wiss. 1854 p. 447 | 5 Ου-
γῶν Bergkiius comm. crit. V (Marb. 1850) p. IV: θύνων P θυμὸν Schurzfle-
schius θύνον Langbainius θύνεν Toupius | ἐπ' del. Wyttenbachius ad Plutarch.
s. n. v. p. 53 | ἠιόνεσι P | δὲ ἰστάμενοι Pearceius | 6 ἐκεῖνο — ἄξιον Toupius | 7 με-
γαλορρημονέστερα P | δοξοκοπεῖν in marg. P δοξοκομποῦντα Toupius | 11 ταῦτ' ὄν
codd. Sophoclis | 14 αἰσχιστ' P | γίγνεται P | 15 ταῦτα ἐφ' ἐτέρου μὲν ἐν Tol-
lius ταῦτα τοῦ μὲν ἐν Pearceius ταῦτα τὰ μὲν ἐν Toupius | 17 ὡς καὶ Tollius:
καὶ ὡς P | 20 αἴγυπτικοὶ P | 21 φύσει μὲν βάρβαροι ὄντες, νόμῳ δὲ Ἕλληνας συνοι-
κοῦσιν codd. Platonis | 25 ὑποκείμενα Petra: ὑπερκείμενα P ὑπεκκείμενα Pearceius |
αὐξήσιν Robortellus: αὐχέσιν P | 26 ἢ ἐν Faber ἐν — πλείονα del. Weiskius | εἴτ'
ἐν τι τούτων εἴτε πλείονα, Morus | ἢ καὶ Weiskius: ἢ τὰ P | τὰ del. Faber | ἐπεὶ
τοι καὶ τὸ Schaeferus poett. gnom. p. 188

8 SOPHOCLES OED. R. 1403 | 19 PLATO MENEX. p. 245 D |
DEMOSTHENES C. ARISTOG. I, 90 καὶ ἃ τῶν ἄλλων τῶν ἡτυχηκότων

24 Ἄλλα μὴν καὶ τὸναντίον τὰ ἐκ τῶν πληθυντικῶν εἰς τὰ ἐνικά ἐπισυναγόμενα ἐνίοτε ὑψηλοφανέστατα. ἔπειθ' ἡ Πελοπόννησος ἅπασα διειστίκει' φησί. καὶ δὴ Φρυγίῳ δράμα Μιλήτου ἄλωσιν διδάξαντι εἰς δάκρυα [ἔπεσον οἱ θεώμενοι] ἔπεσε τὸ θήητρον. (τὸ ἐκ τῶν διηρημένων εἰς τὰ ἠνωμένα ἐπισυστρέψαι τὸν ἀριθμὸν σωματο- 5 εἰδέστερον. αἴτιον δ' ἐπ' ἀμφοῖν τοῦ κόσμου ταυτόν οἶμαι· ὅπου τε 2 γὰρ ἐνικά ὑπάρχει τὰ ὀνόματα, τὸ πολλὰ ποιεῖν αὐτὰ παρὰ δόξαν ἐμπαθῶς, ὅπου τε πληθυντικά, τὸ εἰς ἓν τι εὐχον συγκορυφοῦν τὰ πλείονα, διὰ τὴν εἰς τὸναντίον μεταμόρφωσιν τῶν πραγμάτων ἐν τῷ παραλόγῳ. 10

Ἄρα γε μὴν τὰ παρεληλυθότα τοῖς χρόνοις εἰσάγῃς ὡς γινόμενα 25 καὶ παρόντα, οὐ διήγησιν ἔτι τὸν λόγον, ἀλλ' ἐναγώνιον πρᾶγμα ποιήσεις. πεπτωκὼς δέ τις φησὶν ὁ Ξενοφῶν ὑπὸ τῷ Κύρου ἵπῳ καὶ πατούμενος παίει τῇ μαχαίρᾳ εἰς τὴν γαστέρα τὸν ἵππον· ὁ δὲ σφαδάζων ἀποσειέται τὸν Κῦρον, ὁ δὲ πίπτει. τοιοῦτος ἐν τοῖς 15 πλείστοις ὁ Θουκυδίδης.

Ἐναγώνιος δ' ὁμοίως καὶ ἡ τῶν προσώπων ἀντιμετάθεσις, καὶ 26 πολλὰκις ἐν μέσοις τοῖς κινδύνοις ποιούσα τὸν ἀκροατὴν δοκεῖν στρέφεσθαι

φαίης κ' ἀκυήτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν 20
ἀντεσθ' ἐν πολέμῳ· ὡς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.

καὶ ὁ Ἄρατος

μὴ κείνῳ ἐνὶ μηνὶ περικλύζοιο θαλάσση

Ἰδέ που καὶ ὁ Ἡρόδοτος· ἀπὸ δὲ Ἐλεφαντίνης πόλεως ἄνω πλεύ- 2
195r. σεαι καὶ | ἔπειτα ἀφίξῃ ἐς πεδίον λεῖον· διεξελθὼν δὲ 25
KH τοῦτο τὸ χωρίον αὐθις εἰς ἕτερον πλοῖον ἐμβὰς πλεύσει δὴ ἡμέ-

2 ἔπειθ' ἡ codd. Demosthenis: ἐπειδὴ P | 3 δὴ καὶ ποιήσαντι Φρυγίῳ — καὶ διδάξαντι ἐς δάκρυά τε ἔπεσον τὸ θήητρον καὶ ἐζημίωσάν μιν codd. Herodoti | 4 ἔπεσε τὸ θήητρον om. P | 7 τὸ Manutius: τὰ P | παράδοξον del. ἐμπαθοῦς Weiskius | 8 ἐμπαθῶς Weiskius: ἐμπαθοῦς P εὐπαθοῦς Robortellus ἐμπαθῆς Morus | ὅπου τε ὅποτε P | 9 τὰ πλείονα del. Vaucherus | τῶν πραγμάτων del. Vaucherus | 14 παίει εἰς τὴν γαστέρα τὸν ἵππον αὐτοῦ, ὁ δὲ ἵππος πληγῆς codd. Xenophontis | 15 τὸν P | ὁ δὲ πίπτει om. codd. Xenophontis | τοιαῦτα Weiskius | 20 ἀλλήλοισιν codd. Homeri: om. P | 24 δὲ om. codd. Herodoti | πίλιος — ἀπίξεται codd. Herodoti | 25 δὲ ἐν τῇσι τεσσαράκοντα ἡμέρησι τοῦτο — αὐτὶς — δωδέκα ἡμέρας πλεύσει καὶ — τῇ ὀνόμα' ἐστὶ codd. Herodoti | 26 πλεύσει P

ἕκαστος ἀφοψητὶ ποιεῖ, ταῦθ' οὗτος μόνον οὐ κώδωνας ἐξαφάμενος δια-
πράττεται. | 2 DEMOSTHENES DE COR. 18 | 3 HERODOTUS VI, 21 |
13 XENOPHON CYROP. VII, 1, 37 | 20 HOMERUS IL. O, 697 | 22
ARATUS PHAEN. 287 | 24 HERODOTUS II, 29

ρας, ἔπειτα ἤξεις ἐς πόλιν μεγάλην, ἣ ὄνομα Μερή. ἄρας, ὧ 26
 3 ἑταίρε, ὡς παραλαβὼν σου τὴν ψυχὴν διὰ τῶν τόπων ἄγει τὴν
 ἀκοὴν ὄψιν ποιῶν; πάντα* δὲ τὰ τοιαῦτα πρὸς αὐτὰ ἀπεριδόμενα
 5 ὅταν ὡς οὐ πρὸς ἅπαντας, ἀλλ' ὡς πρὸς μόνον τινὰ λαλῆς

Τυδείδην δ' οὐκ ἂν γνοίης, ποτέροισι μετείη,
 ἐμπαθέστερόν τε αὐτὸν ἅμα καὶ προσεκτικώτερον καὶ ἀγῶνος ἔμ-
 πλεων ἀποτελέσεις, ταῖς εἰς ἑαυτὸν προσφωνήσεις ἐξεγειρόμενον.

27 Ἔτι γε μὴν ἔσθ' ὅτε περὶ προσώπου διηγούμενος ὁ συγγραφεὺς
 10 ἐξαίφνης παρενεχθεὶς εἰς τὸ αὐτοπρόσωπον ἀντιμεθίσταται, καὶ ἔστι
 τὸ τοιοῦτον εἶδος ἐκβολῆς τις πάθους.

Ἔκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέλετο, μακρὸν αὔσας,
 νηυσὶν ἐπιστεύεσθαι, εἴαν δ' ἕναρα βροτόεντα.
 ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐθέλοντα νοήσω,

15 αὐτοῦ οἱ θάνατον μητίσομαι.

οὐκοῦν τὴν μὲν διήγησιν ἄτε πρέπουσαν ὁ ποιητὴς προσῆψεν ἑαυτῷ,
 τὴν δ' ἀπότομον ἀπειλὴν τῷ θυμῷ τοῦ ἡγεμόνος ἐξαπίνης οὐδὲν
 προδηλώσας περιέθηκεν· ἐψύχετο γάρ, εἰ παρενετίθει ἔλεγε δὲ τοῖα
 20 ἢ τοῦ λόγου μετάβασις. διὸ καὶ πρόχειρος ἢ χρεῖσις τοῦ σχήμα-
 2 τος τότε, ἢνικ' ἂν ὄξυς ὁ καιρὸς ὦν διαμέλλειν τῷ γράφοντι μὴ
 διδῶ, ἀλλ' εὐθύς | ἐπαναγκάζη μεταβαίνειν ἐκ προσώπων εἰς πρό-195v.
 σωπα· ὡς καὶ παρὰ τῷ Ἐκαταίῳ· Ἐκτῶρ δὲ ταῦτα δεινὰ ποιού-
 μενος αὐτίκα ἐκέλευε τοὺς Ἡρακλείδας [ἐπιγόνους] ἐκχωρεῖν· οὐ
 25 γὰρ ὑμῖν δυνατὸς εἰμι ἀρήγειν. ὡς μὴ ὦν αὐτοὶ τε ἀπόλησθε
 καμὲ τρώσητε, ἐς ἄλλον τινὰ δῆμον ἀποίχεσθε'. ὁ μὲν γὰρ Δημο-

3 ὄψιν — πρὸς om. in marg. add P | 4 καὶ σὺ οὖν ὅταν Weiskius | 6 del. Weiskius | 8 ἐξεγειρόμενον Faber: ἐξεγειρόμενος P | 9 διηγούμενου superscr. os in marg. μένον P | 10 τὸ αὐτοπρόσωπον Tollus: τὸ αὐτὸ πρόσωπον P αὐτὸ τὸ πρόσωπον Weiskius | 11 ἐκβολή Robortellus | 13 ἐπιστεύεσθαι P | 14 ἑτερῶν νοήσω codd. Homeri | 15 μητίσομαι P | 16 ἄτε πρέπουσαν Robortellus: ἄτε τρέπουσαν P ἄτρεπτον οὔσαν Weiskius, del. Vaucherus | 17 ἐξαίφνης Kayserus n. iahrb. LXX p. 294 | 18 γὰρ ἂν Pearceius | 20 καὶ πρόχειρος ἢ χρεῖσις Kayserus n. iahrb. LXX p. 294: ἢ πρόχειρος P ἢ πρόσχειρος Manutius καλὴ ἢ πρόσχειρος Nolteius ztschr. f. alterth. wiss. 1854 p. 448 καὶ ἔσται ἢ χρεῖσις Faber | 21 ἢνικ' ἂν scripsi: ἢνικα P | 24 ἐκέλευσε Victorius var. lect. XXVII, 13 | Ἡρακλείδας καὶ τοὺς τοῦ Δικυμίου ἐπιγόνους Morus | ἐπιγόνους del. Toupus ἐκ Τραχίνος Weiskius | 25 ὑμῖν Stephanus: ἡμῖν P | εἰ μὴ P | ἀπόλησθε — τρώσητε Robortellus: ἀπόλησθε — τρώσητε P | 26 ἀποίχεσθε Toupus: ἀποίχεσθαι P

27 σθένης κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον ἐπὶ τοῦ Ἀριστογείτονος ἔμπαθες τὸ πολυπρόσωπον καὶ ἀγχίστροφον παρέστακεν. 'καὶ οὐδεὶς ὑμῶν χολήν φησὶν 'οὐδ' ὄργην ἔχων εὐρεθήσεται, ἐφ' οἷς ὁ βδελυρὸς οὗτος καὶ ἀναιδὴς βιάζεται; ὅς, ὦ μιαρῶτατε ἀπάντων, κεκλειμένης σοι τῆς παρρησίας οὐ κιγκλίσιν οὐδὲ θύραις, ἀ καὶ παρανοίξειεν ἄν τις' ... ἐν ἀτελεῖ τῷ νῶ ταχὺ διαλλάξας καὶ μόνον οὐ μίαν λέξιν διὰ τὸν θυμὸν εἰς δύο διασπάσας πρόσωπα 'ὅς, ὦ μιαρῶτατε' εἶτα πρὸς τὸν Ἀριστογείτονα τὸν λόγον ἀποστρέψας καὶ ἀπολιπεῖν δοκῶν, ὅμως διὰ τοῦ πάθους πολὺ πλέον ἐπέστρεψεν. οὐκ ἄλλως ἢ 4

Πηνελόπη

κῆρυξ, τίπτε δέ σε πρόεσαν μνηστῆρες ἀγαυοί;
εἰπέμεναι δμῶϊσιν Ὀδυσσῆος θείοιο
ἔργων παύσασθαι, σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα πένεσθαι;
μὴ μνηστεύσαντες, μὴδ' ἄλλοθ' ὀμιλήσαντες,
ἕστατα καὶ πύματα νῦν ἐνθάδε δειπνήσειαν,
οἱ θάμ' ἀγειρόμενοι βίοτον κατακείρετε πολλόν,
κτῆσιν Τηλεμάχοιο δαίφρονος· οὐδέ τι πατρῶν
ὑμετέρων τῶν πρόσθεν ἀκούετε παῖδες ἑόντες,
οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε.

Καὶ μέντοι ἢ περίφρασις ὡς οὐχ ὑψηλοποιόν, οὐδεὶς ἂν οἶμαι 20

196r. διστάσειεν. ὡς γὰρ ἐν μουσικῇ διὰ τῶν παραφῶνων καλουμένων 28

ὁ κύριος φθόγγος ἡδίων ἀποτελεῖται, οὕτως ἢ περίφρασις πολλάκις συμφθέγγεται τῇ κυριολογίᾳ καὶ εἰς κόσμον ἐπὶ πολὺ συνηχεῖ, καὶ μάλιστα, ἂν μὴ ἔχη φυσῶδες τι καὶ ἄμουσον, ἀλλ' ἠδέως κεκρα- 2 μένον. ἱκανὸς δὲ τοῦτο τεκμηριῶσαι καὶ Πλάτων κατὰ τὴν εἰσβο- 25 λήν τοῦ ἐπιταφίου· 'ἔργω μὲν ἡμῖν οἶδ' ἔχουσι τὰ προσήκοντα σφίσιν αὐτοῖς, ὧν τυχόντες πορεύονται τὴν εἰμαρμένην πορείαν, προπεμφθέντες κοινῇ μὲν ὑπὸ τῆς πόλεως, ἰδία δὲ ἕκαστος ὑπὸ τῶν

3 χολήν codd. Demosthenis: σχολήν P | ἔχων φαίησεται codd. Demosthenis | βδελυρὸς καὶ ἀναιδὴς ἄνθρωπος βιάζεται τοὺς νόμους; codd. Demosthenis | 4 πάντων τῶν ὄντων ἀνθρώπων codd. Demosthenis | κεκλειμένης P | 5 τῆς ἐξουσίας codd. Demosthenis | οὐ om. P | κιγκλίσιν P | 8 πρὸς Manutius: τὸν πρὸς P | τὸν λόγον Manutius: λόγον P | 9 ἢ Πηνελόπη Faber: ἢ Πηνελόπην P | 12 δμῶϊσιν P | 13 σφησι P | 16 θάμ* P μ' add. p | κατακείρετε P | 17 κτῆσιν Τηλεμάχοιο δαίφρονος om. P | 18 ὑμετέρων P | ὄντες P | 19 οἷος P | 20 καὶ μέντοι ἢ Weiskius: καὶ μέντοι P καὶ μέντοι καὶ ἢ Manutius ἢ μέντοι Spengelius | οὐχ del. Faber | 24 φλοιῶδες Ruhnkenius | ἠδέως Manutius: ἀδεῶς P | 28 δὲ ὑπὸ τῶν οἰκείων codd. Platonis

προσηκόντων. οὐκοῦν τὸν θάνατον εἶπεν εἰμαρμένην πορείαν, τὸ δὲ 28
 τετυχηκέαι τῶν νομιζομένων προπομπήν τινα δημοσίαν ὑπὸ τῆς
 πατρίδος. ἄρα δὴ τούτοις (οὐ)μετρίως ὤγκωσε τὴν νόησιν, ἣν ψιλὴν
 λαβῶν [τὴν λέξιν] ἐμελοποίησε, καθάπερ ἀρμονίαν τινὰ τὴν ἐκ τῆς
 5 περιφράσεως περιχεάμενος εὐμέλειαν; καὶ Ξενοφῶν. 'πόνον δὲ τοῦ
 3 ζῆν ἠδέως ἠγεμόνα νομίζετε . . . κάλλιστον δὲ πάντων καὶ πολε-
 μικώτατον κτῆμα εἰς τὰς ψυχὰς συγκεκόμισθε. ἐπαινούμενοι γὰρ
 μάλλον ἢ τοῖς ἄλλοις πᾶσι χαίρετε'. ἀντὶ τοῦ 'πνεῖν θέλετε'
 'πόνον ἠγεμόνα τοῦ ζῆν ἠδέως ποιείσθε' εἰπὼν καὶ τᾶλλ' ὁμοίως
 10 ἐπεκτείνας μεγάλην τινὰ ἔννοιαν τῷ ἐπαινῷ προσπεριώρισατο. καὶ τὸ
 4 ἀμίμητον ἐκεῖνο τοῦ Ἡροδότου. 'τῶν δὲ Σκυθῶν τοῖς συλήσασι τὸ
 29 ἱερόν . . . ἐνέβαλεν ἡ θεὸς θήλειαν νοῦσον'. ἐπίκηρον μέντοι πρᾶγμα
 ἢ περίφρασις τῶν ἄλλων πλέον, εἰ μὴ συμμέτρως τινὶ λαμβάνοιτο.
 εὐθύς γὰρ ἀβλεμῆς προσπίπτει, κουφολογίας τε ὄζον καὶ παχύτα-
 15 τον. | ὅθεν καὶ τὸν Πλάτωνα — δεινὸς γὰρ αἰεὶ περὶ τὸ σχῆμα κἂν 196v.
 τισιν ἀκαιρῶς — ἐν τοῖς νόμοις λέγοντα, ὡς οὔτε ἀργυροῦν δεῖ πλοῦ-
 τον οὔτε χρυσοῦν ἐν πόλει ἰδρυμένον ἕαν οἰκεῖν, διαχλευάζουσιν, ὡς

3 ἄρα Faber: ἄρα P | οὐ μετρίως Tollius: μετρίως P | ἦν Morus: ἦν P |
 4 τὴν λέξιν del. Vaucherus τὴ λέξει Morus | καθάπερ ἀρμονίαν τινὰ del. Vaucherus |
 τινὰ αὐτῇ τὴν Reiskius Courierius ad Xenoph. hipp. p. 72 | 5 πόνους — ἠγεμόνας
 codd. Xenophontis | 7 συγκεκόμισθε P | 8 ἅπασι codd. Xenophontis | 9 ποιήσθε P
 ποιείσθε P | 11 συλήσασι τὸ ἱερόν τὸ ἐν Ἀσκάλωνι καὶ τοῖσι τούτων αἰεὶ ἐκγόνοισι ἐν-
 ἔσκηψε codd. Herodoti | 12 ἐπίκηρον Manutius | μέντοι del. Faber | μέντοι
 πρᾶγμα Weiskius | μέντοι τὸ πρᾶγμα P | 13 ἢ περίφρασις del. Weiskius |
 ἀσυμμέτρως Faber, σὺν μέτρῳ Morus | 14 παχύτητος Manutius | 15 τὸ σχῆμα
 Morus: σχῆμα P | τοῦτο τὸ σχῆμα Tollius | εἰ κἂν Tollius | 16 ἀκαιρος Schurz-
 fleischius

5 XENOPHON CYROP. I, 5, 12 | 11 HERODOTUS I, 105 | 15
 DIONYSIUS HALIC. EP AD POMP. 2 IUD. DE DEMOSTH. 5 p. 965R.
 μάλιστα δὲ χειμάζεται (ἡ πλατωνικὴ λέξις) περὶ τὴν τροπικὴν φράσιν.
 πολλὴ μὲν γὰρ ἐν τοῖς ἐπιθέτοις, ἀκαιρος δ' ἐν ταῖς μετωνυμίαις, σκληρὰ
 δὲ καὶ οὐ σιζούσα τὴν ἀναλογίαν ἐν ταῖς μεταφοραῖς γίνεταί, ἀλληγο-
 ρίας τε περιβάλλεται μακρὰς καὶ πολλὰς οὔτε μέτρον ἔχουσας οὔτε και-
 ρόν, σχήμασί τε ποιητικοῖς ἐσχάτην προσβάλλουσιν ἀηδίαν, καὶ μάλιστα
 ταῖς γοργειαῖς ἀκαιρῶς καὶ μεираκιμῶς ἐναβρύνεται, καὶ πολυτέλειά τις
 ἔστιν ἐν τοῖς τοιούτοις παρ' αὐτῇ, ὡς καὶ Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς εἰρηκέ-
 που καὶ ἄλλοι συχνοὶ πρότερον· οὐ γὰρ ἐμὸς ὁ μῦθος. | 17 PLATO DE
 LEGG. VII p. 801B οὐκοῦν ἡμεῖς ἔμπροσθεν σμικρὸν τῷ λόγῳ ἐπέισθημεν
 ὡς οὔτε ἀργυροῦν δεῖ Πλοῦτον οὔτε χρυσοῦν ἐν πόλει ἰδρυμένον ἐνοικεῖν.
 cf. ARISTOPH. PLUT. 1191

ἰδρῦσομεθ' οἷν αὐτίκα μάλ', ἀλλὰ περίμενε,
 τὸν Πλοῦτον, οὐπὲρ πρότερον ἦν ἰδρυμένος,
 τὸν ὀπισθόδομον αἰεὶ φυλάττων τῆς θεοῦ.

ἦ P
 fine melos)

comprehend
 à grandeur de la
 es n ho pomegias
 ? vocak
 à la pomegias
 the moment of
 is languis
 + smack of mephi
 - hudo a n uttois
 quos.

ὑπερβολὴ (not of καθ' ἑαυτὴν, ἀλλὰ καθ' ἑαυτὴν καὶ τὴν
ἀντιθέσιν αὐτῶν.

29 εἰ πρόβατα, φησὶν, ἐκώλυε κεντῆσθαι, δῆλον ὅτι προβάτειον ἂν καὶ
βόειον πλοῦτον ἔλεγεν.

Ἄλλὰ γὰρ ἄλλις ὑπὲρ τῆς εἰς τὰ ὑψηλὰ τῶν σχημάτων χρή- 2
σεως ἐκ παρενθήκης τοσαῦτα πεφιλολογήσθω, Τερεντιανὲ φίλτατε·
πάντα γὰρ ταῦτα παθητικωτέρους καὶ συγκεκινημένους ἀποτελεῖ 5
τοὺς λόγους· πάθος δὲ ὕψους μετέχει τοσοῦτον, ὅσον ἦθος ἡδονῆς.

Ἐπειδὴ μέντοι ἢ τοῦ λόγου νόησις ἢ τε φράσις τὰ πλείω δι' 30
ἐκατέρου διέπτυκται, ἴθι δὴ, ἂν τοῦ φραστικοῦ μέρους ἢ τινα λοιπὰ
ἔτι, προσεπιθεασώμεθα. ὅτι μὲν τοίνυν ἢ τῶν κυρίων καὶ μεγαλο-
πρεπῶν ὀνομάτων ἐκλογὴ θαυμαστῶς ἄγει καὶ κατακηλεῖ τοὺς 10
ἀκούοντας καὶ ὡς πᾶσι τοῖς ῥήτορσι καὶ συγγραφεῦσι κατ' ἄκρον
ἐπιτήδευμα, μέγεθος ἅμα κάλλος ^{ἴσως μετ'} εὐπίνειαν βάρος ἰσχυρὸν κράτος, ἔτι
δὲ τᾶλλα, ἂν ὥστις τινα, τοῖς λόγοις ὥσπερ ἀγάλμασι καλλίστοις
δι' αὐτῆς ^{ἐπιπνεῖ} επανθεῖν παρασκευάζουσα καὶ οἶονεῖ ψυχὴν τινα τοῖς
πράγμασι φωνητικὴν ἐντιθεῖσα, μὴ καὶ περιττὸν ἢ πρὸς εἰδότας διε- 15
ξιέναι. φῶς γὰρ τῶ ὄντι ἴδιον τοῦ νοῦ τὰ καλὰ ὀνόματα. ὁ 2
μέντοι γε ὄγκος αὐτῶν οὐ πάντῃ χρειώδης, ἐπεὶ τοῖς μικροῖς πρα-
γματίοις περιτιθέναι μεγάλα καὶ σεμνὰ ὀνόματα ταῦτον ἂν φαί-
νοιτο, ὡς εἴ τις τραγικὸν προσωπεῖον μέγα παιδὶ περιθεῖη νηπιῶ, πλὴν
ἐν μὲν ποιήσει καὶ ἰ * *

197r. * * | πτικώτατον καὶ γόνιμον, τὸ δ' Ἀνακρέοντος οὐκέτι θρη- 31
κίης ἐπιστρέφομαι. [ταύτη καὶ τὸ τοῦ Θεοπόμπου [καὶ τὸν] ἐπαί-
αι μιν

1 φασὶν Manutius | καὶ βοῶς ἐκώλυε Pearcius | 4 πεφιλολογήσθω Schurz-
fleischius: πεφιλολογήσθαι P | 5 πάντα δὲ Faber | 6 πάθος — ἡδονῆς del. Weis-
kiaus | 7 δι' Manutius: δὲ P | διὰ Κεκιλίου Nolteius ztschr. f. alterth. wiss.
1854 p. 448 | 8 διευθύνεται Tollius | * P δὴ P | αὐτοῦ Manutius αὐτοῦ τοῦ
Morus αὐ, τοῦ Toupius | ἢ Spengelius: εἰ P | 11 καὶ — ἐπιτήδευμα post ἐντι-
θεῖσα ponit Spengelius | συγγραφεῦσι ἄκρον κατεπιτήδευμα Ruhnkenius | κάτακρον
Robortellus | ἄκρον ὃν Weiskius | κατ' del. Nolteius ztschr. f. alterth. wiss.
1854 p. 448 | 12 ἐπιτηδεύεται Tollius | εὐπίνειαν Robortellus σαφήνειαν ἢ Ma-
nutius ἐπίνειαν Portus | 13 τᾶλλα Manutius: τ' P | 14 ἐπανθεῖν ἐστὶ Robor-
tellus | 15 ἐντιθεῖσα δῆλον ἐστὶ Morus | ἢ P | εἰδότα σε Tollius εἰδότα Weis-
kiaus | 20 desunt quattuor folia in P | 23 θρε add. p | ** P τὸ δ' P | γόνιμον τὸ δ'
Petra | θρηκίης πάλου Bergkiaus cl. Anacr. 75 | 24 ἐπιστρέφομαι P* | ἐπίνετον P |
ἐκεῖνο τὸ ἐπαίνετον Manutius καίτοι γ' ἀπηγὸς ὃν Morus καίτοι γ' ἐμπινὲς ὃν
Reiskiaus καίτοι ἐπαίνετον del. Vaucherus

19 QUINT. VI, 1, 36 in parvis quidam litibus has tragoedias
movere tale est, quale si personam Herculis ac cothurnos aptare
infantibus velis.

Compulsio dicit

ἀναγκοφαγεῖν τὰ πρᾶγματα

h. i. malleus dicitur hinc post dicitur dicitur in usum

49 f. M. Thun

31 νετον διὰ τὸ ἀνάλογον ἔμοιγε σημαντικώτατα ἔχειν δοκεῖ, ὅπερ ὁ

Κεκίλιος οὐκ οἶδ' ὅπως καταμέμφεται. 'δεινὸς ὢν' φησὶν ὁ Φί-

λιππος ἀναγκοφαγεῖν πρᾶγματα. ἔστιν ἄρ' ὁ ἰδιωτισμὸς ἐνίστε

τοῦ κόσμου παρὰ πολὺ ἐμφανιστικώτερον. ἐπιγινώσκεται γὰρ αὐ-

τόθεν ἐκ τοῦ κοινῆς βίου, τὸ δὲ σύνθηρες ἤδη πιστότερον. οὐκοῦν ἐπὶ

τοῦ τὰ αἰσχρὰ καὶ ῥυπαρὰ τλημόνως καὶ μεθ' ἡδονῆς ἔνεκα πλεο-

νεξίας καρτεροῦντος τὸ ἀναγκοφαγεῖν τὰ πρᾶγματα ἐναργέστατα

παρείληπται. ὠδὲ πως ἔχει καὶ τὰ ἠροδότεια. ὁ Κλεομένης φησί

'μανεῖς τὰς ἑαυτοῦ σάρκας ξιφιδίῳ κατέτεμεν εἰς λεπτά, ἕως ὅλον

καταχορδεύων ἑαυτὸν διέφθειρεν'. καὶ ὁ Πύθης ἕως τοῦδε ἐπὶ τῆς

νεὸς ἐμάχετο, ἕως ἅπας κατεκρεουργήθη. ταῦτα γὰρ ἐγγύς πα-

ραξῆζει τὸν ἰδιώτην, ἀλλ' οὐκ ἰδιωτεύει τῷ σημαντικῷ.

32 Περί δὲ πλήθους καὶ * μεταφορῶν ὁ μὲν Κεκίλιος ἔοικε συγ-

κατατίθεσθαι τοῖς δύο ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς ἐπὶ ταύτῳ νομοθετοῦσι

15 τάττεσθαι. ὁ γὰρ Δημοσθένης ὅρος καὶ τῶν τοιούτων. ὁ τῆς χρείας

δὲ καιρός, ἔνθα τὰ πάθη χειμάρρου δίκην ἐλαύνεται, καὶ τὴν πολυ-

2 πλήθειαν αὐτῶν ὡς ἀναγκαίαν ἐνταῦθα συνεφέλκεται. 'ἄνθρωποι

φησὶ 'μιαροὶ καὶ κόλακες, ἡκρωτηριασμένοι τὰς ἑαυτῶν ἕκαστοι πα-

20 τρίδας, τὴν ἐλευθερίαν προπεπωκότες πρότερον Φιλίππῳ, νυνὶ δὲ

'Ἀλεξάνδρῳ, τῇ γαστρὶ μετροῦντες καὶ τοῖς αἰσχί|στοις τὴν εὐδαιμο-

νίαν, τὴν δ' ἐλευθερίαν καὶ τὸ μηδένα ἔχειν δεσπότην, ἃ τοῖς πρό-

τερον Ἑλλήσιν ὅροι τῶν ἀγαθῶν ἦσαν καὶ κανόνες, ἀνατετροφέτες.

1 τ. P τὸ P | 7 ἀναγκοφαγεῖν P | τὰ πρᾶγματα Morus | 9 ξιφιδίῳ P |

κατέτεμεν P κατέτεμεν P | 12 σημαντικῶν Robortellus: σημαντικῶς P | 13 καὶ om. Robortellus | καὶ τολμῆς Kayserus n. jahrb. LXX p. 293 | τῶν μεταφορῶν Fa-

ber τρόπων καὶ μεταφορῶν Tollius | καὶ περὶ πλήθους δὲ Weiskius | 14 τοῖς Ro-

bertellus: τοῖς P | 15 ὁ γὰρ — τοιούτων post συνεφέλκεται posuit Morus, post φησι Spengelius | ὁ δὲ Δημοσθένης — ὁ τῆς χρείας γὰρ Schueekius commentarii περὶ ὕψους argum. (Vrat. 1855) p. 19 | 18 κόλακες καὶ ἀλάστορες codd. Demosthenis | 19 προπεπωκότες P προπεπωκότες P | πρότερον μὲν — νῦν codd. Demosthenis | 21 τὴν δ' ἐλευθερίαν del. Toupius | 22 ἀνατετροφέτες Σ Demosthenis

8 HERODOTUS VI, 75 Κλεομένης δὲ παραλαβὼν τὸν σίδηρον ἤρχετο ἐκ τῶν κνημέων ἑωυτὸν λυβώμενος. ἐπιτάμνων γὰρ κατὰ μῆκος τὰς σάρκας προέβαινε ἐκ τῶν κνημέων ἐς τοὺς μηρούς, ἐκ δὲ τῶν μηρῶν ἐς τὰ ἰσχία καὶ τὰς λαπάρας ἐς ὃ ἐς τὴν γαστέρα ἀπῆκετο, καὶ ταύτην καταχορδεύων ἀπέθανε τρόπῳ τοιούτῳ. | 10 HERODOTUS VII, 181 Πυθῆω τοῦ Ἰσχενοῦ ἐπιβατείνοντος, ἀνδρὸς ἀρίστου γενομένου ταύτην τὴν ἡμέραν, ὃς ἐπειδὴ ἡ νηὺς ἤλισκετο, ἐς τοῦτο ἀντίχε μαχόμενος, ἐς ὃ κατεκρεουργήθη ἅπας. | 17 DEMOSTHENES DE COR. 296. PLINIUS EPP. IX, 26, 8 sed Demosthenes ipse, ille norma oratoris, num se cohibet et comprimit, cum dicit illa notissima ἄνθρωποι μιαροὶ καὶ κόλακες καὶ ἀλάστορες?

parafrasi... parafrasi... parafrasi... parafrasi... parafrasi...

obovines (Touf)

32 ἐνταῦθα τῷ πλήθει τῶν τροπικῶν ὁ κατὰ τῶν προδοτῶν ἐπιπροσθεῖ MB
 τοῦ ῥήτορος θυμός. διόπερ ὁ μὲν Ἀριστοτέλης καὶ ὁ Θεόφραστος
 μειλίγματα φασί τινα τῶν θρασειῶν εἶναι ταῦτα μεταφορῶν τὰ
 ὡσπερὶ φάσαι καὶ οἰοεῖ καὶ εἰ χρή τοῦτον εἰπεῖν τὸν τρόπον
 καὶ εἰ δεῖ παρακινδυνευτικώτερον λέξαι. ἢ γὰρ ἐπιτίμησις, φασίν, 5
 ἰᾶται τὰ τολμηρά. ἐγὼ δὲ καὶ ταῦτα μὲν ἀποδέχομαι, ὅμως δὲ 4
 πλήθους καὶ τολμῆς μεταφορῶν — ὅπερ ἔφην κατὰ τῶν σχημά-
 των — τὰ εὐκαιρα καὶ σφοδρὰ πάθη καὶ τὸ γενναῖον ὕψος εἶναι
 φημι ἰδιά τινα ἀλεξιφάρμακα, ὅτι τῷ ροβίῳ τῆς φορᾶς ταυτὶ πέ-
 φυκεν ἅπαντα τὰλλα παρασύρειν καὶ προωθεῖν, μᾶλλον δὲ καὶ ὡς 10
 ἀναγκαῖα πάντως εἰσπράττεσθαι τὰ παράβολα, καὶ οὐκ ἐὰ τὸν
 ἀκροατὴν σχολάζειν περὶ τὸν τοῦ πλήθους ἔλεγχον διὰ τὸ συνεν-
 θουσιᾶν τῷ λέγοντι. ἀλλὰ μὴν ἔν γε ταῖς τοπηγορίαις καὶ δια- 5
γραφαῖς οὐκ ἄλλο τι οὕτως κατάσημαντικόν, ὡς οἱ συνεχεῖς καὶ
ἐπάλληλοι τρόποι. δι' ὧν καὶ παραξενοφῶντι ἢ τάνθρωπίνου σκή- 15
 νους ἀνατομὴ πομπικῶς καὶ ἐτι μᾶλλον ἀναζωγραφεῖται θείως
παραξ τῷ Πλάτωνι. τὴν μὲν κεφαλὴν αὐτοῦ φησιν ἀκρόπολιν, ἰσθ-

way of
 ὑποτίμησις P
 under valuation
 taking off something
 ἀναζωγραφεῖται
 126
 λοι
 ἡσυχία
 ἐκαστῶν
 ἰσθμὸς
 grandly
 ἰσθμὸς

exact
 ἰσθμὸς
 ἰσθμὸς

1 ἐπιπροσθεῖ Robortellus: ἐπίπροσθε P | 3 θρασειῶν Faber: θρασιῶν P | τὸ Spengelius | 5 ἐπιτίμησις Stephanus: ὑποτίμησις P | 7 κατὰ Pearcius: κάπειτα P καὶ Robortellus | 9 ἀλεξιφάρμακα P | 10 ***προωθεῖν P | 11 ἀναγκα** P ἀναγκαῖα P | 13 ταί*** πηγορίαις P ταῖς τοπηγορίαις P

2 ARISTOTELES περὶ ποιητικῆς | 3 QUINTILIANUS VIII, 3, 37 si quid periculosos finxisse videbimur, quibusdam remediis praemuniendum est 'ut ita dicam, si licet dicere, quodam modo, permittite mihi sic uti'. | 15 XENOPHON MEMOR. I, 4, 5 οὐκ οὐκ σοὶ ὁ ἐξ ἀρχῆς ποιῶν ἀνθρώπους ἐπ' ὠφελείᾳ προσθεῖναι αὐτοῖς δι' ὧν αἰσθάνονται ἕκαστα, ὀφθαλμοὺς μὲν ὥστε ὄραν τὰ ὄρατά, ὡτα δὲ ὥστε ἀκούειν τὰ ἀκουστά; ὁσμῶν γε μὴν, εἰ μὴ ῥίνες προστεθήσαν, τί ἂν ἡμῖν ὄφελος ἦν; τίς δ' ἂν αἰσθήσις ἦν γλυκέων καὶ ὀριμῶν καὶ πάντων τῶν διὰ στόματος ἠδέων, εἰ μὴ γλῶττα τούτων γνώμων ἐνεργάσθη; πρὸς δὲ τούτοις οὐ δοκεῖ σοὶ καὶ τότε προνοίας ἔργοις εἰκέναι, τὸ ἐπεὶ ἀσθενὴς μὲν ἐστὶν ἡ ὄψις, βλεφάρους αὐτὴν θυρῶσαι, ἃ ὅταν μὲν αὐτῇ χρῆσθαι τι δέη, ἀναπετάννυται, ἐν δὲ τῷ ὕπνῳ συγκλήεται; ὡς δ' ἂν μὴδὲ ἀνεμοὶ βλάπτωσιν, ἠθμὸν βλεφαρίδας ἐμφῦσαι ὀφρῦσι τε ἀπογεισῶσαι τὰ ὑπὲρ τῶν ὀμμάτων, ὡς μὴδ' ἢ ἐκ τῆς κεφαλῆς ἰδρῶς κακουργῆ· τὸ δὲ τὴν ἀκοὴν δεχέσθαι μὲν πάσας φωνάς, ἐμπίμπλασθαι δὲ μήποτε· καὶ τοὺς μὲν πρόσθεν ὀδόντας πᾶσι ζώοις οἴους τέμνειν εἶναι, τοὺς δὲ γομφίους οἴους παρὰ τούτων δεξαμένους λεαίνειν· καὶ στόμα μὲν, δι' οὗ ὧν ἐπιθυμεῖ τὰ ζῶα εἰσπέμπεται, πλησίον ὀφθαλμῶν καὶ ῥινῶν θεῖναι· ἐπεὶ δὲ τὰ ἀποχωροῦντα δυσχερῆ, ἀποστρέφει τοὺς τούτων ὄχετους ἢ δυνατόν προσωτάτω ἀπὸ τῶν αἰσθήσεων· ταῦτα οὕτω προνοητικῶς πεπραγμένα ἀπορεῖς πότερα τύχης ἢ γνώμης ἔργα ἐστίν; | 17 PLATO TIM. p. 69D ξυγκερασάμενοί τ' αὐτὰ ἀναγκαίως τὸ θνητὸν

ἰσθμὸς
 ἰσθμὸς
 ἰσθμὸς

μόν δὲ μέσον διωκοδομηῆσθαι μεταξὺ τοῦ στήθους τὸν αὐχένα, σφον- 32
 δούλους τε ὑπεστηρίχθαι φησιν οἷον στρόφιγγας καὶ τὴν μὲν ἴδο- *fixed bone*
 νὴν ἀνθρώποις εἶναι κακῶν | δέλεαρ, γλώσσαν δὲ γεύσεως δοκίμιον. 198 γ. *met. arbor*
 5 ἀνάμμα δὲ τῶν φλεβῶν τὴν καρδίαν καὶ πηγὴν τοῦ περιφερομένου *putred in*
 σφοδρῶς αἵματος, εἰς τὴν δορυφορικὴν οἴκησιν κατατεταγμένην· τὰς *guard room A*
 5 διαδραμὰς τῶν πόρων ὀνομάζει στενωπούς. (τῇ δὲ ^{καρδίᾳ} πηδύσει τῆς *atlas*
 καρδίας ἐν τῇ τῶν δεινῶν προσδοκίᾳ καὶ τῇ τοῦ θυμοῦ ἐπεγέρσει, *in zoei*)

1 μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ Percius | 2 καὶ — δοκίμιον del. G. S. A. class.
 journ. III, 5 p. 69 | 3 εἰ κακὸν P γαι add. p | 4 νᾶμα Petra

γένος ξυνέθεσαν. καὶ διὰ ταῦτα δὴ σεβόμενοι μιαίνειν τὸ θεῖον, ὅ τι μὴ
 πᾶσα ἦν ἀνάγκη, χωρὶς ἐκείνου κατοικίζουσιν εἰς ἄλλην τοῦ σώματος
 οἴκησιν τὸ θνητόν, ἰσθμὸν καὶ ὄρον διοικοδομήσαντες τῆς τε κεφαλῆς καὶ
 τοῦ στήθους, αὐχένα μεταξὺ τιθέντες, ἵνα εἴη χωρὶς. ἐν δὲ τοῖς στήθεσι
 καὶ τῷ καλουμένῳ θώρακι τὸ τῆς ψυχῆς θνητόν γένος ἐνέδουν. καὶ ἐπειδὴ
 τὸ μὲν ἀμεινον αὐτῆς, τὸ δὲ χεῖρον ἐπεφύκει, διοικοδομοῦσι τοῦ θώρακος
 αὐτὸ κύτος, διαρίζοντες οἷον γυναικῶν, τὴν δὲ ἀνδρῶν χωρὶς οἴκησιν, τὰς
 φρένας διάφραγμα εἰς τὸ μέσον αὐτῶν τιθέντες. τὸ μετέχον οὖν τῆς
 ψυχῆς ἀνδρίας καὶ θυμοῦ, φιλόνεικον ὄν, κατώκισαν ἐγγυτέρω τῆς κε-
 φαλῆς μεταξὺ τῶν φρενῶν τε καὶ αὐχένος, ἵνα τοῦ λόγου κατήκοον ὄν
 κοινῇ μετ' ἐκείνου βία τὸ τῶν ἐπιθυμιῶν κατέχοι γένος, ὅπῃ ἐκ τῆς
 ἀκροπόλεως τῷ ἐπιτάγματι καὶ λόγῳ μηδαμῇ πείβεσθαι ἐκὸν ἐθέλοι. τὴν
 δὲ δὴ καρδίαν ἀμμα τῶν φλεβῶν καὶ πηγὴν τοῦ περιφερομένου κατὰ
 πάντα τὰ μέλη σφοδρῶς αἵματος εἰς τὴν δορυφορικὴν οἴκησιν κατέστησαν,
 ἵνα, ὅτε ζέσειε τὸ τοῦ θυμοῦ μένος, τοῦ λόγου παραγγείλαντος, ὡς τις
 ἄδικος περὶ αὐτὰ γίγνεται πρᾶξις ἔξωθεν ἢ καὶ τις ἀπὸ τῶν ἐνδοθεν ἐπι-
 θυμιῶν, ὄξεως διὰ πάντων τῶν στενωπῶν πᾶν, ὅσον αἰσθητικὸν ἐν τῷ
 σώματι, τῶν τε παρακελεύσεων καὶ ἀπειλῶν αἰσθανόμενον γίγνοιτο ἐπήκοον
 καὶ ἔποιτο πάντα καὶ τὸ βέλτιστον οὕτως ἐν αὐτοῖς πᾶσιν ἡγεμονεῖν ἐῷ.
 τῇ δὲ δὴ πηδύσει τῆς καρδίας ἐν τῇ τῶν δεινῶν προσδοκίᾳ καὶ τῇ τοῦ
 θυμοῦ ἐγέρσει, προγιγνώσκοντες ὅτι διὰ πυρὸς ἢ τοιαυτῆ πᾶσα ἐμελλεν
 οἰδῆσις γίγνεσθαι τῶν θυμουμένων, ἐπικουρίαν αὐτῇ μηχανώμενοι τὴν τοῦ
 πλεύμονος ιδέαν ἐνεφύτευσαν, πρῶτον μὲν μαλακὴν καὶ ἀναιμον, εἶτα
 σφραγῆς ἐντὸς ἔχουσαν οἷον σπόγγου κατατετρημένης, ἵνα τὸ τε πνεῦμα
 καὶ τὸ πῦμα δεχομένη, ψύχουσα, ἀναπνοὴν καὶ ῥαστώνην ἐν τῷ καύματι
 παρέχοι. διὸ δὴ τῆς ἀρτηρίας ὀχετοῦς ἐπὶ τὸν πλεύμονα ἔτεμον καὶ περὶ
 τὴν καρδίαν αὐτὸν περιέστησαν οἷον ἄλμα μαλακόν, ἵν' ὁ θυμὸς ἡνίκα ἐν
 αὐτῇ ἀκμάζοι, πηδῶσα εἰς ὑπέικον καὶ ἀναψυχομένη, πονοῦσα ἦττον
 μᾶλλον τῷ λόγῳ μετὰ θυμοῦ δύναιτο ὑπηρετεῖν. | 1 PLATO TIM. p. 74 A
 καὶ περὶ τὸν διαυχένιον ἄμα καὶ νωτιαῖον μυελὸν ἐξ αὐτοῦ σφονδύλους
 πλάσας ὑπέτεινε οἷον στρόφιγγας, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, διὰ παν-
 τὸς τοῦ κύτους. | 2 PLATO TIM. p. 69 D πρῶτον μὲν ἴδονην, μέγιστον
 κακοῦ δέλεαρ. CICERO CATO M. 13, 44 divine Plato escam malo-
 rum voluptatem appellat. | 3 PLATO TIM. p. 65 C ὅσα μὲν γὰρ εἰσι-
 όντα περὶ τὰ φλέβια οἷον περ δοκίμια τῆς γλώττης τεταμένα ἐπὶ τὴν καρ-
 δίαν εἰς τὰ νότερα τῆς σαρκὸς — ξυνάγει τὰ φλέβια.

1) 2) 3) 4) 5) 6) 7) 8) 9) 10) 11) 12) 13) 14) 15) 16) 17) 18) 19) 20) 21) 22) 23) 24) 25) 26) 27) 28) 29) 30) 31) 32) 33) 34) 35) 36) 37) 38) 39) 40) 41) 42) 43) 44) 45) 46) 47) 48) 49) 50) 51) 52) 53) 54) 55) 56) 57) 58) 59) 60) 61) 62) 63) 64) 65) 66) 67) 68) 69) 70) 71) 72) 73) 74) 75) 76) 77) 78) 79) 80) 81) 82) 83) 84) 85) 86) 87) 88) 89) 90) 91) 92) 93) 94) 95) 96) 97) 98) 99) 100)

α' a softly springing organ Stallbaum
 καὶ ἵππῳ ἢ ἄλλῳ ζῴῳ ἢ ἄλλῳ κτλ. 52

32 ἐπειδὴ ^{υἱον} διάπυρρος ἦν, ἐπικουρίαν μηχανώμενοι φησί τὴν τοῦ πλεύμονος ἰδέαν ἐνεφύτευσαν, μαλακὴν καὶ ἀναιμον καὶ σφραγγασ ἐντὸς ἔχουσαν οἷον μάλαγμα, ἵν' ὁ ^{καὶ} θυμὸς ὀπότ' ἐν αὐτῇ ζέσῃ, πηδῶσα εἰς ὑπέικον μὴ λυμαίνηται. καὶ τὴν μὲν τῶν ἐπιθυμιῶν οἰκησιν προσεῖπεν ὡς γυναικωνίτιν, τὴν τοῦ θυμοῦ δὲ ὡς περ ἀνδρωνίτιν. τὸν γὰρ μὲν σπλήνα τῶν ἐντὸς μαγεῖον, ὅθεν πληρούμενος τῶν ἀποκαθαίρομένων μέγας καὶ ὑπουλος αὐξάνεται. μετὰ δὲ ταῦτα ^{καὶ} σαρξὶ πάντα φησί κατεσκίασαν, προβολὴν τῶν ἐξωθεν τὴν σάρκα, οἷον τὰ ^{καὶ} πηλήματα, προθέμενοι νομῆν δὲ σαρκῶν ἔφη τὸ αἷμα τῆς δὲ τροφῆς ἕνεκα φησί διωχέτευσαν τὸ σῶμα, τέμνοντες ὡς περ ἐν κήποις ὀχετούς, ὡς ἔκ τινος νάματος ἐπιάντος, ἀραιοῦ ὄντος αὐλῶνος τοῦ σώματος, τὰ τῶν φλεβῶν ῥέει νάματα. ἤνικα δὲ ἡ τελευτὴ παραστῆ, λύεσθαι φησι τὰ τῆς ψυχῆς οἰονεὶ νεῶς πείσματα, μεθεῖσθαι τε αὐτὴν ἐλευθέραν. ταῦτα καὶ τὰ παραπλήσια μυρὶ ἄλλα ἐστὶν ἐξῆς. ἀπόχρη δὲ τὰ δεδηλωμένα, ὡς μεγάλα τε φύ-
 198v. σιν εἰσὶν αἱ τροπικαὶ καὶ | ὡς ὑψηλοποιὸν αἱ μεταφοραὶ καὶ ὅτι

mollient
 ἢ κερδία
 a kind of
 napkin
 anhedon
 festoons (A. 10)
 food

2 ἐνεφύτευσε P | 3 οἷον Manutius: ὁποῖον P | ὀπότ' P add. P | 6 μαγεῖον P ρεῖ superscr. ρ ἐκμαγεῖον Tollius | πληρούμενος P | 8 φησί Robortellus: φύσιν P | 9 πηλήματα Faber: πηδήματα P πεδήματα Peircius | 10 διωχέτευσαν P | 12 ξέυματα Tourpius | 15 ἀποχρη δεδηλωμένα P δὲ τὰ add. p ἀποχρη δὲ τάδε δηλούμενα Peircius ἀπόχρη δὲ τάδε, δηλῶν μὲν ὡς Ruhnkecius ἀποχρη δὲ τάδε δηλοῦν μὲν ὡς Tourpius | ὡς — τροπικαὶ del. Vaucherus | 16 τροπαὶ Weiskius

6 PLATO TIM. p. 72D διὸ δὴ καὶ ὅταν τινὲς ἀκαθάρσiai γίνωνται διὰ νόσους σώματος περὶ τὸ ἦπαρ, πάντα ἡ σπληνὸς καθαίρουσα αὐτὰ δέχεται μανότης, ἄτε κοῖλον καὶ ἀναιμον ὑφανθέντος. ὅθεν πληρούμενος τῶν ἀποκαθαίρομένων μέγας καὶ ὑπουλος αὐξάνεται καὶ πάλιν, ὅταν καθαρῶν τὸ σῶμα, ταπεινούμενος εἰς ταῦτόν ξυνίξει. | 8 PLATO TIM. p. 74B τὴν δὲ σάρκα προβολὴν μὲν καυμάτων, προβλημα δὲ χειμῶνων, ἔτι δὲ πτωμάτων οἷον τὰ πηλήματα ἔσεσθαι κτήματα. — p. 74D οἷς ξυμπεριλαβῶν ὁ θεὸς ὅσα καὶ μυελόν, δῆσας πρὸς ἀλλήλα νεύροις, μετὰ ταῦτα σαρξὶ αὐτὰ κατεσκίασεν ἄνωθεν. | 9 PLATO TIM. p. 79E ὁ καλοῦμεν αἷμα, νομῆν σαρκῶν καὶ ξυμπάντος τοῦ σώματος, ὅθεν ὑδρευόμενα ἕκαστα πληροῖ τὴν τοῦ κενουμένου βᾶσιν. | 10 PLATO TIM. p. 77C ταῦτα δὴ τὰ γένη πάντα φυτεύσαντες οἱ κρείττους τοῖς ἥττοσιν ἡμῖν τροφὴν, τὸ σῶμα αὐτὸ ἡμῶν διωχέτευσαν τέμνοντες οἷον ἐν κήποις ὀχετούς, ἵν' ὡς περ ἐκ νάματος ἐπιάντος ἄρδοιτο. — p. 78E ὀπόταν — τὸ πῦρ — διαιωρούμενον αἰεὶ διὰ τῆς κοιλίας εἰσελθὼν τὰ σιτία καὶ ποτὰ λάβη, τῆκει ὅη καὶ κατὰ σμικρὰ διαιροῦν, διὰ τῶν ἐξόδων ἥπερ πορεύεται διάνον, οἷον ἐκ κρήνης ἐπ' ὀχετούς ἐπὶ τὰ φλέβας ἀντλοῖν αὐτὰ ῥεῖν ὡς περ δι' αὐλῶνος τοῦ σώματος τὰ τῶν φλεβῶν ποιεῖ ῥεύματα. | 13 PLATO TIM. p. 85E εἰάν μὲν ἰκανὴ διὰ τέλους κρατῆσαι γένηται (ἢ χολή), πρὸς τὸ τοῦ μυελοῦ διαπεράσασα γένος κάουσα ἔλυσε τὰ τῆς ψυχῆς αὐτόθεν οἷον νεῶς πείσματα μεθῆκε τε ἐλευθέραν.

f. αυτων. 'συνη' t. hnd. r. l. f. C. απ' ειναι δε t. καθ' ηθελησιν & r. l. f. d.
+ can συμπεριφερει of moderate confess'

53

οι παθητικοι και ^{full of expressions} φραστικοι κατα το πλειστον αυταις χαιρουσι το- 32
7 ποι. οτι μεντοι και η χρησις των τροπων, ωσπερ ταλλα παντα
καλα εν λογοις, προαγωγον αιει προς το αμετρον δηλον ηδη, καν
εγω μη λεγω. επι γαρ τούτοις και τον Πλατωνα ουχ ηκιστα δια-
5 ^{ambrosius}συρουσι, πολλακις ωσπερ υπο βακχειας τινος των λογων εις ακρα-
τους και απηνεις μεταφορας και εις αλληγορικον στομφον εκφερο-
μενον. ου γαρ ραδιον επινοειν, φησιν οτι πολιν εινα δει δεικν
κρατηρος κεκραμενην, ου μαινομενος μεν οινος εγκεχυμενος ζει, κο-
10 ^{omitted}λαζομενος δε υπο νηφοντος ετερου θεου, καλην κοινωνιαν λαβων
αγαθον πομα και μετριον απεργαζεται. νηφοντα γαρ, φασι, θεον
το υδωρ λεγειν, κολασιν δε την κρασιν, ποιητου τινος τω οντι ουχι
8 νηφοντος εστι. τοις τοιουτοις ελαττωμασιν επιχειρων + ομως αυτο
Κεκιλιος εν τοις υπερ Λυσίου συγγραμμασιν απεθαρρησε τω παντι
Λυσιαν αμεινω Πλατωνος αποφηνασθαι, δυσι παθεσι χρησημενος
15 ^{ambrosius}ακριτοις: φιλων γαρ τον Λυσιαν ως ουδ' αυτος αυτον, ομως μαλ-
λον μισει [τω παντι] Πλατωνα η Λυσιαν φιλει. πλην ουτος μεν
υπο φιλονεικias ουδε τα θεματα ομολογουμενα, καθαπερ ωθη*.
ως γαρ αναμαρτητον και καθαρον τον ρητορα προφερει πολλαχη
20 ^{ambrosius}διημαρτημενου του Πλατωνος: το δ' ην αρα ουχι τοιουτον, ουδε ολι-

33 Φερε δη, λαβωμεν τω οντι καθαρον τινα συγγραφεα και 199r
ανεγκλητον. αρ' ουκ αξιον εστι διαπορησαι περι αυτου τουτου κα- KΘ
θολικως, ποτερον ποτε κρειττον εν ποιημασι και λογοις μεγεθος επ'
(ενιοις διημαρτημενοις, η το συμμετρον μεν εν τοις κατορθωμασιν
25 υγιες δε παντη και αδιαπτωτον; και ετι νη Δία, ποτερον ποτε αι
πλειους αρεται το πρωτειον εν λογοις η αι μειζους δικαίως αν φε-
ροιντο; εστι γαρ ταυτ' οικεια τοις περι υψους σκεμματα και επι-

2 και ταλλα Weiskius | παντα τα καλα Spengelius | 3 προαγωγον Vau-
cherus | αιει P | 7 ενοειν codd. Platonis | δεi om. P | 8 κεκραμενην P σ add.
p | ου] αντι του οπου in marg. P | εκκεχυμενος P | ζη P ζει p | 9 δ' υπο P |
11 τα* P | 12 ελαττωμασι P v add. p | επιχειρων Vaucherus | ωμως Morus ωμό-
τατα Ruhnkenius ομοίως και αυτος Weiskius ομοίως αυτου Blassius d. griech.
beredsamk. p. 192 | αυτο κεκιλιος P αυτο και ο κεκιλιος p αυτο και ο Καικιλιος
Robortellus ομως αυτουθεν ο Manutius ο μισοπλατων Καικιλιος Reiskius ελί-
γοις αυτικα Καικιλιος Kayserus n. iahrb. LXX p. 293 | 13 τω παντι del.
Vaucherus | 16 τω παντι del. Reiskius | 17 θεματα* Robortellus | θεματα τί-
θησιν Reiskius | post ωθη lacunam indicavit Spengelius | παριστησι add. Kay-
serus n. iahrb. LXX p. 293 | 20 δειν Robortellus δεi. ει δε και ην, φερε Kay-
serus n. iahrb. LXX p. 293 | 23 επ' Kayserus n. iahrb. LXX p. 294: εν P |
24 διημαρτημενον Manutius | 27 σκεμματα Reiskius

7 PLATO LEGG. VI p. 773C

33 κρίσεως ἐξ ἅπαντος δεόμενα. ἐγὼ δ' οἶδα μὲν, ὡς αἱ ὑπερμεγέθεις 2
 φύσεις ἤκιστα καθαραί· τὸ γὰρ ἐν παντὶ ἀκριβὲς κίνδυνος μικρότη- 2
 τος, ἐν δὲ τοῖς μεγέθεσιν, ὥσπερ ἐν τοῖς ἄγαν πλούτοις, εἶναί τι 2
 χρὴ καὶ παρολιγωρούμενον· μήποτε δὲ τοῦτο καὶ ἀναγκαῖον ἦ, τὸ 2
 τὰς μὲν ταπεινάς καὶ μέσας φύσεις διὰ τὸ μηδαμῆ παρακινδυνεύ- 5
 ειν μηδὲ ἐφίεσθαι τῶν ἄκρων ἀναμαρτήτους ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ 5
 ἀσφαλεστέρας διαμένειν, τὰ δὲ μεγάλα ἐπισφαλῆ δι' αὐτὸ γίνεσθαι 5
 τὸ μέγεθος. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ ἐκεῖνο ἀγνοῶ τὸ δεύτερον, ὅτι φύσει 3
 πάντα τὰ ἀνθρώπεια ἀπὸ τοῦ χείρονος αἰεὶ μᾶλλον ἐπιγινώσκειται 3
 καὶ τῶν μὲν ἀμαρτημάτων ἀνεξάλειπτος ἢ μνήμη παραμένει, τῶν 10
 καλῶν δὲ ταχέως ἀπορρεῖ. παρατεθειμένος δ' οὐκ ὀλίγα καὶ αὐ- 4
 τὸς ἀμαρτήματα καὶ Ὀμήρου καὶ τῶν ἄλλων, ὅσοι μέγιστοι, καὶ 4
 ἤκιστα τοῖς πταίσμασιν ἀρεσκόμενος, ὅμως δὲ οὐχ ἀμαρτήματα 4
 μᾶλλον αὐτὰ ἐκούσια καλῶν ἢ παροράματα δι' ἀμέλειαν εἰκῆ που 4
 καὶ ὡς ἐτύχεν ὑπὸ μεγαλοφυΐας ἀνεπιστάτως παρενηνεγμένα, οὐ- 15
 199ν. δὲν | ἦττον οἶμαι τὰς μείζονας ἀρετάς, εἰ καὶ μὴ ἐν πᾶσι διομαλί-
 ζοιεν, τὴν τοῦ πρωτείου ψῆφον μᾶλλον αἰεὶ φέρεσθαι, κἂν εἰ μη-
 δενὸς ἑτέρου, τῆς μεγαλοφροσύνης αὐτῆς ἕνεκα. ἐπέτιοιγε καὶ
 ἄπτωτος ὁ Ἀπολλώνιος ἐν τοῖς Ἀργοναύταις [ποιητῆς] κἂν τοῖς βου-
 κολικοῖς πλὴν ὀλίγων τῶν ἔξωθεν. ὁ Θεόκριτος ἐπιτυχέστατος· ἄρ' 20
 οὐχ Ὀμηρος ἂν μᾶλλον [ἢ Ἀπολλώνιος] ἐθέλοις γενέσθαι; τί δέ; 5
 Ἐρατοσθένης ἐν τῇ Ἠριγόνῃ — διὰ πάντων γὰρ ἀμώμητον τὸ ποιη-
 μάτιον — Ἀρχιλόχου πολλὰ καὶ ἀνοικονομήτα παρασύροντος † κα-
 κείνης τῆς ἐκβολῆς τοῦ δαιμονίου πνεύματος, ἣν ὑπὸ νόμον τάξαι
 δύσκολον, ἄρα δὴ μείζων ποιητῆς; τί δ'; ἐν μέλεσι μᾶλλον ἂν 25

1 δεόμενα* P | 2 **γὰρ P τὸ add. p τῷ γὰρ — ἀκριβεῖ G. S. A. class. jour. III, 5 p. 89 | κίνδυνος Manutius: κίνδυνοις P κινδυνεύει Toupius | 3 ὥσπερ P σ add. p | 4 τούτου P | ἢ P ἢ p | 5 ἢ μέσας Faber | 7 τὸ δὲ P | 8 ἐκεῖνου P | τὸ δεύτερον del. Morus | 9 αἰεὶ P | 14 δι' ἀμέλειαν del. Weiskius | 15 ὡς ἐτύχεν del. Weiskius | 16 ἀρετάς Petra: αἰτίας P | 17 αἰεὶ P | μηδενὸς Spengelius: μὴ δι' ἐνὸς P μὴ δι' ἑτέρου τινὸς Morus | 19 Ἀπολλώνιος ἐν τοῖς Spengelius: ἀπολλωνιοῖς P σ superscr. i p | ὁ τῶν Ἀργοναύτων ποιητῆς Manutius ὁ τοῦς Ἀργοναύτας ποιήσας Toupius | κἂν — ἐπιτυχέστατος del. Toupius, alieno loco posita et mutilata in fine censet Hardionus mém. de l'acad. des inscr. V p. 202 sqq. | βουκολικοῖς P | 20 ἄρ' οὐχ Pearceius: ἄρ' οὐν P | 21 ἢ Ἀπολλώνιος del. Spengelius | Ὀμηρος et Ἀπολλώνιος transp. Toupius | ἄρ' οὐν Θεόκριτος ἂν μᾶλλον ἢ Ἀπολλώνιος ἐθέλοις γενέσθαι ἢ Ὀμηρος Tollius | ἄρ' οὐν ἢ Ὀμηρος Θεόκριτος ἂν μᾶλλον Schurzfleischius | Ὀμήρου ἂν μᾶλλον Θεόκριτος ἢ Ἀπολλώνιος Vaucherus | 23 Ἀρχιλόχου Manutius: Ἀρχιλόχον P | παρασύροντος Manutius: παρασύροντας P | 24 καὶ κινούτος ἐξ ἐκεῖνης Weiskius f. κατακινήσει Schurzfleischius | κακείνη — πνεύματος ὁρμή, ἣν Robortellus κακείνη τῇ ἐκβολῇ Toupius emend. in Suid. II p. 92 | 25 μέλεσι P

οι κατ' εναυχον κειμενα

Πλάτωνος ἑπιπένησι καὶ ἑπιπένησι
55

εἶναι Βακχυλίδης ἔλοιο ἢ Πίνδαρος, καὶ ἐν τραγωδία Ἴων ὁ Χίος ἢ 33
τὴν Δία Σοφοκλῆς; ἐπεὶ οἱ μὲν ἀδιάπτωτοι καὶ ἐν τῷ γλαφυρῷ

next
in the exact style

made in
marg

πάντη κεκαλλιγραφημένοι, ὁ δὲ Πίνδαρος καὶ ὁ Σοφοκλῆς ὅτε μὲν
οἶον πάντα ἐπιφλέγουσι τῇ φορᾷ, σβέννυνται δ' ἀλόγως πολλάκις

with εἶπε all
hopeless
already for P. families

5 καὶ πίπτουσι ἀτυχέστατα. ἢ οὐδεὶς ἂν εὖ φρονῶν ἐνός δράματος,
τοῦ Οἰδίοδος, εἰς ταῦτο συνθεῖς τὰ Ἴωνος πάντ' ἀντιτιμῆσαιτο

with 00

34 ἐξῆς. Τεῖ δ' ἀριθμῶ, μὴ τῷ μεγέθει κρίνοιτο τὰ κατορθώματα, οὐ-
τως ἂν καὶ Ἐπερίδης τῷ παντὶ πρόεχοι Δημοσθένους. ἔστι γὰρ

unprofessional

corrig
marg

10 κρος ἐν πᾶσιν, ὡς ὁ πένταθλος, ὥστε τῶν μὲν πρωτείων [ἐν ἅπασιν]
τῶν ἄλλων ἀγωνιστῶν λείπεσθαι, πρωτεύειν δὲ τῶν ἰδιωτῶν. ὁ μὲν
γε Ἐπερίδης πρὸς τῷ πάντα ἐξω γε τῆς συνθέσεως μιμῆσθαι τὰ 200 γ.

you a above
with the help of
language
- it is a plain
meaning
reading
classical
marg

δημοσθένεια κατορθώματα καὶ τὰς λυσιακάς ἐκ περιττοῦ περιείλη-
φεν ἀρετὰς τε καὶ χάριτας. καὶ γὰρ λαλεῖ μετὰ ἀφελείας, ἔνθα

delimit
marg

15 χρή, καὶ οὐ πάντα ἐξῆς καὶ μονοτόνως ὡς ὁ Δημοσθένης λέγει, τό-
τε ἠθικὸν ἔχει [μετὰ γλυκύτητος ἠδὺ] λιτῶς ἐφηδυνόμενον· ἀφα-

τοῖ τε περὶ αὐτὸν εἰσιν ἀστεῖσμοι, μυκτῆρ πολιτικώτατος, εὐγένεια,
τὸ κατὰ τὰς εἰρωνείας εὐπάλαιστρον, σκώματα οὐκ ἄμουσα οὐδ'

delimit

a well known defect in iusical text

3 κεκαλλιγραφημένοι P corr. P | 4 σβέννυνται τ' Seagerus class. journ.
XXIII, 46 p. 321 | 6 Ἴωνος πάντ' Spengelius: πάντ' om. P | Ἴωνος ἅπαντα Tou-
pius | 7 ἐξ ἴσης Tollius | μεγέθει Pearceius: ἀληθεῖ P | 8 περὶ ὑπερίδου in marg. P |
9 ὑπακρως ο superscr. P | 10 ὡς γε Manutius | 11 τῶν ἄλλων ἀγωνιστῶν del.
Kayserus heidelb. jahrb. 1853 p. 642 | λείπεται, πρωτεύει Manutius | 13 παρεί-
ληφεν Morus | 14 λαλεῖ μετὰ Tollius: λαλεύματα P τὰ σχήματα μετ' Reiskius
μαλακίζεται Manutius ἀπλοῖζεται Vaucherus | 15 λέγει Manutius: λέγεται P |
16 ἠδὺ del. Weiskius | μετὰ γλυκύτητος ἠδὺ del. Morus | λιτῶς ἐφηδυνόμενον del.
Tollius | aut μετὰ λιτότητος ἠδὺ aut λιτῶς ἐφηδυνόμενον Reiskius | 17 ἀστεῖσμοί P
ἀστεῖσμοί P | ἐμμέλεια Ruhnkenius ἐμμέλεια G. S. A. class. journ. III, 5 p. 69
num εὐτέλεια? | 18 εὐπάλαιστρον p eraso P | σκώματα P σκώματα p

in the original
class.

9 PLATO ERAST. p. 135D ἄρ' ἐνοῶ, ἔφην, οἷον λέγεις τὸν φιλό-
σοφον ἄνδρα; δοκεῖς γὰρ μοι λέγειν οἷον ἐν τῇ ἀγωνίᾳ εἰσὶν οἱ πένταθλοι
πρὸς τοὺς δρομέας ἢ τοὺς παλαιστάς, καὶ γὰρ ἐκεῖνοι τούτων μὲν λεί-
πονται κατὰ τὰ τούτων ἄθλα καὶ δευτέροί εἰσι πρὸς τούτους, τῶν δὲ
ἄλλων ἀθλητῶν πρῶτοι καὶ νικῶσιν αὐτούς; τάχ' ἂν ἴσως τοιοῦτόν τι
λέγοις καὶ τὸ φιλοσοφεῖν ἀπεργάζεσθαι τοὺς ἐπιτηδευόντας τοῦτο τὸ ἐπι-
τηδεύμα τῶν μὲν πρώτων εἰς ζῆνεσιν περὶ τὰς τέχνας ἐλλείπεσθαι, τὰ
δευτερεῖα δ' ἔχοντας τῶν ἄλλων περιεῖναι καὶ οὕτως γίνεσθαι περὶ πάντα
ὑπακρόν τινα ἄνδρα τὸν πεφιλοσοφηκότα. | 14 PHOTIUS BIBL. 262
p. 484 Καικίλιος δὲ ἀμαρτάνει εὐρετικὸν μὲν τὸν ἄνδρα (Λυσίαν)
εἶπερ ἄλλον τινὰ συνομολογῶν, οἰκονομῆσαι δὲ τὰ εὐρεθέντα οὐχ οὕτως
ικανόν· καὶ γὰρ κὰν τούτῳ τῷ μέρει τῆς ἀρετῆς τοῦ λόγου οὐδενὸς
ὄραται φαυλότερος.

L. 2. 1. transl. επιδεικτικῶν καὶ ἐπιεικῶν ἡ δὲ μὲν ἴσως

diffuse in accounts legends, & eminent in reality, in fact (i.e. in nature)
 naturalism.

M. head

56

μυθολογῶν ἐπιεικῶν ἡ δὲ μὲν ἴσως
li chm h + mockery

34 ἀνάγωγα κατὰ τοὺς ἄττικοὺς ἐκεῖνους, ἀλλ' ἐπιεικῆμενα, διασυρμός
τε ἐπιδέξιος καὶ πολὺ τὸ κωμικὸν καὶ μετὰ παιδιᾶς εὐστόχου
κέντρον, ἀμίμητον δὲ (εἰπεῖν) τὸ ἐν πᾶσι τούτοις ἐπαφρόδιτον· οἰκτι-
σασθαί τε προσφυσέστατος, ἔτι δὲ μυθολογῆσαι κεχυμένους καὶ ἐν
ὕγρῳ πνεύματι διεξοδεῦσαι ἔτι εὐκαμπῆς ἄκρως, ὥσπερ ἄμέλει τὰ
μὲν περὶ τὴν Λητῶ ποιητικώτερα, τὸν δ' ἐπιτάφιον ἐπιδεικτικῶς, ὡς
οὐκ οἶδ' εἴ τις ἄλλος, διέθετο. ὁ δὲ Δημοσθένης ἀνηθοποιῶτος ἀδιά-
χυτος, ἥκιστα ὑγρὸς ἢ ἐπιδεικτικός, ἀπάντων ἐξῆς τῶν προειρημέ-
νων κατὰ τὸ πλεόν ἄμοιρος, ἔνθα μὲν γελοῖος εἶναι βιάζεται καὶ
ἀστεῖος, οὐ γέλωτα κινεῖ μᾶλλον ἢ καταγελάται, ὅταν δὲ ἐγγίξει
θέλη τῷ ἐπίχαρις εἶναι, τότε πλεόν ἀφίσταται. τό γέ τοι περὶ
Φρύνης ἢ Ἀθηνογένους λογίδιον ἐπιχειρήσας γράφειν ἔτι μᾶλλον ἂν
Ἐπερίδην συνέστησεν. ἀλλ' ἐπειδήπερ, οἶμαι, τὰ μὲν θατέρου καλά,
καὶ εἰ πολλά, ὅμως ἀμεγέθη† καρδίῃ νήφοντος ἀργὰ καὶ τὸν ἀκρο-
ατὴν ἡρεμεῖν ἐᾶντα — οὐδεὶς γοῦν Ἐπερίδην ἀναγινώσκων φοβεῖ-

1 ἀλλὰ κατὰ Tollius Ruhnkenius | ἄττικους κώμους Kayserus heid. p. 642 num κωμικῶν? | ἀλλ' del. Tollius Ruhnkenius | ἐπιεικῆ Ruhnkenius ἐπιχειρησάμενα Weiskius εὐσχήμονα Kayserus | 2 παιδείας P παι-
διᾶς p | 5 γέματι Seguerius not. d'un manusc. p. 44 (not. et extr. XIV, 2 p. 194) | ἄκρως Manutius: ἄκρος P | 8 ὑγρὸς P | 9 μὲν Finckhiius n. iahrb. LXIX p. 638: μέντοι P | 11 ἐπίχαρις Toupius: ἐπιχαρῆς P | τόγε-συνέστησεν del. Dudithius apud Langbainium | 12 Φρύνης Schurzfleischius: φρυγίης P | 14 ἀμεγέθη del. Schurzfleischius | καρδίᾳ Toupius | ἀμεγέθη καρδίῃ νήφοντος ἔργα Pearcius | καὶ καρδίᾳ οἷα νήφοντος Reiskius | ἀργὰ del. Vaucherus | 15 ὑπερῶν P ὑπερίδην P ἀναγινώσκων Pσ add. p

6. MENANDER DE ID. I, 6 (III p. 219w.) ἔννοιαί τῶν εἰσὶ σε-
μναὶ μάλιστα μὲν αἱ περὶ θεῶν ὡς περὶ θεῶν λεγόμεναι —. πολλὰς ἂν
εὐροῖς τοιαύτας ἐννοίας παρὰ τῷ Πλάτῳ —, παρὰ μέντοι τοῖς ῥητορσιν
ἥκιστα. ἐπεὶ καὶ τὰ ἐν ὀηλιακῷ Ἐπερίδου ποιητικῶς μᾶλλον καὶ μυθι-
κῶς εἴρηται. MAXIMUS PLANUDES v p. 481w. βουλόμενος γὰρ (Ἐπε-
ρίδης) ἐξ ἀρχαίου δεῖξαι τοῖς Ἀθηναίοις τὰ ἐν Δήλῳ ἱερά προσήκοντα
πολλῶν κέχρηται τῷ μύθῳ. ANONYMI RHET. I p. 439 SP. ποιεῖ τε ἡδο-
νὴν ἐνίοτε καὶ ἀρχαιολογία παραληφθεῖσα εὐκαίρως, ὡς παρ' Ἐπερίδῃ ὁ
τῆς Λητοῦς μῦθος. | 11 ANONYMI RHET. I p. 455 SP. ἀσεβείας κρι-
νομένη Φρύνη· καὶ γὰρ ἐκώμασεν ἐν Λυκείῳ, καινὸν εἰσῆγαγε θεῶν καὶ
βιάσους ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν συνήγαγεν. ATHEN. XIII p. 590E ὁ δὲ
Ἐπερίδης συναγορεύων τῇ Φρύνῃ, ὡς οὐδὲν ἤνυδ' λέγων, — παραγαγὼν
αὐτὴν εἰς τοῦ μφανῆς καὶ περιρρήξας τοὺς χιτωνίσκους γυμνά τε τὰ
στέρνα ποιήσας τοὺς ἐπιλογικούς οἴκτους ἐκ τῆς ὄψεως αὐτῆς ἐπερρητό-
ρευσε δεισιδαιμονῆσαι τ' ἐποίησε τοὺς δικαστὰς καὶ τὴν ὑποφῆτην καὶ
ζάκωρον Ἀφροδίτης ἐλέω χρησαμένους μὴ ἀποκτεῖναι. QUINTILIANUS
X, 5, 2 vertere graeca in latinum Messallae placuit, — adeo ut etiam
cum illa Hyperidis (oratione) pro Phryne difficillima Romanis subti-
litate contenderet.

Plat. de Symm. p. 253 F τὸ γὰρ εἰ τῇ καρδίᾳ τῶν νήφοντος
εἰπὲν ἡ μάλιστα ἐστὶ τῶν μελιόμοις, ὡς οἱ περὶ τοῦ ζήσαντος
φασιν.

ἡ δὲ μὲν ἴσως
καὶ τὸν ἀκρο-
ατὴν ἡρεμεῖν ἐᾶντα

Demetrius

κατακλινα, 57, K highest form, an and in line with continuation

ται —, ὃ δὲ ἐνθεν ἐλὼν τοῦ μεγαλοφυστάτου καὶ ἐπὶ ἄκρον ἀρε-
 τὰς συντετελεσμένας, ὑψηγορίας τόνον, ἔμφυχα πάθη, περιουσίαν
 ἀγχινοίαν τάχος, ἐνθα δὴ κίριον, τὴν ἅπασιν ἀπρόσιτον δεινότητα
 καὶ δύναμιν, ἐπειδὴ ταῦτα, φημί, ὡς θεόπεμπτα [δεινὰ] δωρήματα
 5 — οὐ γὰρ εἰπεῖν θεμιτὸν ἀνθρώπινα — ἀθρόα ἐς ἑαυτὸν ἔσπασε,
 διὰ τοῦτο οἷς ἔχει καλοῖς ἅπαντας αἰεὶ νικᾷ καὶ ὑπὲρ ὧν οὐκ ἔχει,
 καὶ ὡσπερὶ καταβροντᾷ καὶ καταφλέγει τοὺς ἀπὸ αἰῶνος ῥήτορας·
 καὶ θάττον ἂν τις κεραυνοῖς φερομένοις ἀντανοῖζαι τὰ ὄμματα δύ-
 35 ναίτο ἢ ἀντοφθαλμῆσαι τοῖς ἐπαλλήλοις ἐκείνου πάθει· ἐπὶ
 10 μέντοι τοῦ Πλάτωνος καὶ ἄλλη τίς ἐστίν, ὡς ἔφην, διαφορά. οὐ
 γὰρ μεγέθει τῶν ἀρετῶν, ἀλλὰ καὶ τῷ πλήθει πολὺ λειπόμενος
 αὐτοῦ Λυσίας ὅμως πλεῖον ἔτι τοῖς ἀμαρτίμασι περιττεύει ἢ ταῖς
 ἀρεταῖς λείπεται.

34 *highly polished*
μαρτυρημένη
200r.

εναντιν ὑποκειμένη

αφροσύνη

εναντιν ἑσθλοῦ

αφροσύνη
Κυριότερη ἢ ἡ ἐξέλιξη

εμφάνει

ὁ μέγ. Ρ. Ρ. ῥητῆ)

2 Τί ποτ' οὖν εἶδον οἱ ἰσόθεοι ἐκείνου καὶ τῶν μεγίστων ἐπορεξά-
 15 μνοι τῆς συγγραφῆς, τῆς δ' ἐν ἅπασιν ἀκριβείας ὑπερφρονήσαντες;
 πρὸς πολλοῖς ἄλλοις ἐκείνο, ὅτι ἡ φύσις οὐ ταπεινὸν ἡμᾶς ζῶν
 οὐδ' ἀγεννὲς ἔκρινε τὸν βίον καὶ εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον ἐπά-
 γουσα, θεατὰς τινὰς τῶν ἄθλων αὐτῆς ἐσομένους καὶ φιλοτιμοτά-
 20 παντὸς αἰεὶ τοῦ μεγάλου καὶ ὡς πρὸς ἡμᾶς δαιμονιώτερου. διόπερ

ὡς κατὰ τιμὴν ἐκείνου

*ὅλην
μέ*

ἐπιπλήρη

ἐπιπλήρη

1 ἐνθεν λαβὼν Robertellus ἐνθα μὲν Spengelius | τὸ μεγαλοφυστάτον Peircius
 τὸν τοῦ μεγαλοφυστάτου Morus | τὰς μεγαλοφυστάτας Bastius app. ep. crit.
 p. 11 | τὰ μεγαλοφυστάτα καὶ — συντετελεσμένα Reiskius | 3 ἐνθα δὲ Spengelius |
 4 τινὰ Manutius | 5 αὐτὸν P ἐ add. p | 6 καλοῖς P | ἔχει ὡσπερὶ Faber | ἔχει
 ἐπαρκοῦσιν Kayserus n. iahrb. LXX p. 293 | ἅπαντας αἰεὶ νικᾷ del. Vaucherus |
 7 καταφλέγει Manutius: καταφέγγη P λ superscr. p | πάντας τοὺς Tollius | num
 τοὺς ἀπταίστους? | 10 καὶ Λυσίου Morus | 12 αὐτοῦ Λυσίας Spengelius: ἀπουσίας P
 ὁ Λυσίας Manutius | ὅμως Toupius: ὁ μὲν P ὅθεν Schurzfleischius ὅς γε vel ὅς καὶ
 Morus τοῦ μὲν Toupius | 15 ἐκ ἅπασιν P n add. p | 16 ἡμᾶς del. Peircius | 17
 ἐκκρίνει P ἔκτισε Seagerus class. journ. XXIII, 46 p. 322 | βίον ἡμᾶς Peircius |
 εἰσάγουσα Reiskius | 18 ἄθλων Reiskius: ὄλων P | 20 παντὸς καλοῦ καὶ μεγάλου
 Faber | δαιμονιώτερον Morus

17 IAMBLICH. v. ΡΥΤΗ. 58 εἰκέναι γὰρ ἔφη (Πυθαγόρας) τὴν
 εἰς τὸν βίον τῶν ἀνθρώπων φύσιν τῷ ἐπὶ τὰς πανηγύρεις ἀπαντῶντι
 ὁμίλῳ. ὡς γὰρ ἐκεῖσε παντοδαποὶ φοιτῶντες ἄνθρωποι ἄλλος κατ' ἄλλου
 χρειᾶν ἀφικνεῖται, ὁ μὲν χρηματισμοῦ τε καὶ κέρδους χάριν ἀπεμπολῆσαι
 τὸν φόρτον ἐπειγόμενος, ὁ δὲ δόξης ἕνεκα ἐπιδειξόμενος ἥκει τὴν ῥώμην
 τοῦ σώματος· ἔστι δὲ καὶ τρίτον εἶδος καὶ τό γε ἐλευθερώτατον συν-
 αλιζομένων τύπων θέας ἕνεκα καὶ δημιουργημάτων καλῶν καὶ ἀρετῆς
 ἔργων καὶ λόγων, ὧν αἱ ἐπιδείξεις εἰώθεσαν ἐν ταῖς πανηγύρεσι γίνεσθαι·
 οὕτω δὴ καὶ τῷ βίῳ παντοδαποὺς ἀνθρώπους ταῖς σπουδαῖς εἰς ταῦτο
 συναθροίζεσθαι. cf. HERACLIDES PONTICUS APUD CICERONEM TUSC.
 v, 3, 8sq.

ὁ βιοικὴ ἢ φύσις αἰ ταπεινῆς, ἐπὶ ἀγεννὲς ἐπέκρινε τὸν βίον
κατὰ τὴν ἀριστερὰν P. τ. α. ἀθλοῦ καὶ τ. β. α. ἕκαστος ἀσχετῶν κατὰ τὴν
ἀσχετῶν λέγει, ἀπὸ κτλ. ἐν ἀποδείξει κατὰ τὴν ἀριστερὰν P. τ. α.

35 τῇ θεωρίᾳ καὶ διανοίᾳ τῆς ἀνθρωπίνης ἐπιβολῆς οὐδ' ὁ σύμπας
κόσμος ἀρκεῖ, ἀλλὰ καὶ τοὺς τοῦ περιέχοντος πολλάκις ὄρους ἐκβαί-
201^r. ρουσιν αἱ | ἐπίνοιαι, καὶ εἴ τις περιβλέψαιτο ἐν κύκλῳ τὸν βίον,
ὅσω πλέον ἔχει τὸ ^{ἐπινοιαίως} περιττόν ἐν πᾶσι καὶ μέγα καὶ καλόν, ταχέως
εἴσεται, πρὸς ἃ γεγονάμεν. ἔνθεν φυσικῶς πως ἀγόμενοι μὰ Δί' 5
οὐ τὰ μικρὰ βεῖθρα θαυμάζομεν, εἰ καὶ διαυγῆ καὶ χρήσιμα, 4
ἀλλὰ τὸν Νεῖλον καὶ Ἰστρον ἢ Ῥῆνον, πολὺ δ' ἔτι μᾶλλον τὸν
ὠκεανόν· οὐδέ γε τὸ ὑφ' ἡμῶν τουτὶ φλογίον ἀνακαίόμενον, ἐπεὶ κα-
θαρὸν σώζει τὸ φέγγος, ἐκπληττόμεθα τῶν οὐρανίων μᾶλλον, καί-
τοι πολλάκις ἐπισκοτούμενων, οὐδὲ τῶν τῆς Αἴτνης κρατήρων ἀξιο- 10
θαυμαστότερον νομίζομεν, ἧς αἱ ἀναχθαὶ πέτρους τε ἐκ βυθοῦ καὶ
ὄλους ὄχθους ἀναφέρουσι καὶ ποταμοὺς ἐνίοτε γηγενοῦς ἐκείνου καὶ
αὐτονόμου προχέουσι πυρός. ἀλλ' ἐπὶ τῶν τοιούτων ἀπάντων
ἐκεῖν' ἂν εἴποιμεν, ὡς εὐπόριστον μὲν ἀνθρώποις τὸ χρεῖωδες ἢ καὶ
ἀναγκαῖον, θαυμαστὸν δ' ὅμως αἰεὶ τὸ παράδοξον. οὐκοῦν ἐπὶ γε 15
τῶν ἐν λόγοις μεγαλοφυῶν, ἐφ' ὧν οὐκέτι ἐξω τῆς χρείας καὶ 36
ὠφελείας πίπτει τὸ μέγεθος, προσήκει συνθερεῖν αὐτόθεν, ὅτι τοῦ
ἀναμαρτήτου πολὺ ἀφεστῶτες οἱ τηλικούτοι ὅμως πάντες εἰσὶν
ἐπάνω τοῦ θνητοῦ· καὶ τὰ μὲν ἄλλα τοὺς ἀφωμένους ἀνθρώπους
ἐλέγχει, τὸ δ' ὕψος ἐγγὺς αἶρει μεγαλοφροσύνης θεοῦ· καὶ τὸ μὲν 20
ἄπταιστον οὐ ψέγεται, τὸ μέγα δὲ καὶ θαυμάζεται. τί χρῆ πρὸς 2
τούτοις ἔτι λέγειν, ὡς ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ἕκαστος ἅπαντα τὰ σφάλ-
ματα ἐνὶ ἐξωνεῖται πολλάκις ὕψει καὶ κατορθώματι, καὶ τὸ κυριώτατον,
201^v. ὡς, εἴ γε ἐκλέξας | τὰ Ὀμήρου, τὰ Δημοσθένους, τὰ Πλάτωνος, τῶν
ἄλλων ὅσοι δὴ μέγιστοι παραπτώματα πάντα ὁμόσε συναθροίσειεν, 25

1 διανοίας — ἐπιβολῆ Ruhnkenius | 2 ἐκβαίνουσι P | 4 ὡς Faber | ὡς τὸ
περιττόν Vaucherus | τὸ μέγα τοῦ καλοῦ Tollius | 5 γεγονάμεν P | 6 εἰ Faber: ἢ P | 8 εἴπερ Tollius | 12 θεοῦ ἐνίοτε Faber | γηγενοῦς Marklandus
ad Lys. p. 577: τοῦ γένους P | τοῦ γένους ἐκείνου del. Faber | 13 αὐτονόμου Wyt-
tenbachius bibl. crit. III p. 38: αὐτοῦ μόνου P αὐτόχθονος Ruhnkenius αὐτὸ
μόνον Vaucherus | 15 δ' ὅλως ἐστὶ τὸ Faber | αἰεὶ P | ἐπὶ P ἐπὶ P | 16 οὐ δὴτ'
ἔσω τῆς Dacerius | 17 προσήκει P | 18 πάντως Tollius παντός Peircius τῷ
παντὶ aut σπάντες Weiskius | 23 ὕψους κατορθώματι καὶ τὸ καιριώτατον Kayse-
rus n. iahrb. LXX p. 295 | 24 εἴ τις Manutius

24 DIONYSIUS HALIC. EP. AD POMP. 2 p. 765R. οὐδὲν οὖν
διαφερόμεθα πρὸς ἀλλήλους· σύ τε γὰρ ὁμολογεῖς ἀναγκαῖον εἶναι τὸν
ἐπιβαλλόμενον μεγάλοις καὶ σφάλλεσθαι ποτε, ἐγὼ τέ φημι τῆς ὑψηλῆς
καὶ μεγαλοπρεποῦς καὶ παρακεκινδυνευμένης φράσεως ἐφιέμενον Πλάτωνα
μὴ περὶ πάντα τὰ μέρη κατορθοῦν, πολλοστὴν μὲντοι μοῖραν ἔχειν τῶν κα-
τορθουμένων τὰ διαμαρτανούμενα ὑπ' αὐτοῦ.

- ελάχιστον ἂν τι, μᾶλλον δ' οὐδὲ πολλοστημόριον ἂν εὐρεθείη τῶν 36
 ἐκείνοις τοῖς ἥρωσι πάντη κατορθουμένων. διὰ ταῦθ' ὁ πᾶς αὐτοῖς
 αἰὼν καὶ βίος, οὐ δυνάμενος ὑπὸ τοῦ φθόνου παρανοίας ἀλῶναι,
 φέρων ἀπέδωκεν τὰ νικητήρια καὶ ἄχρι νῦν ἀναφαίρετα φυλάττει
 5 καὶ ἔοικε τηρήσειν,
 3 ἔστ' ἂν ὕδωρ τε ρέη καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλη.
 πρὸς μέντοι γε τὸν γράφοντα, ὡς ὁ κολοσσὸς ὁ ἡμαρτημένος οὐ
 κρείττων ἢ ὁ Πολυκλείτου δορυφόρος, ^{καὶ} παρακίεται πρὸς πολλοῖς εἰ-
 10 πεῖν, ὅτι ἐπὶ μὲν τέχνης θαυμάζεται τὸ ἀκριβέστατον, ἐπὶ δὲ τῶν
 φυσικῶν ἔργων τὸ μέγεθος, φύσει δὲ λογικὸν ὁ ἄνθρωπος· καπὶ μὲν
 ἀνδριάντων ζητεῖται τὸ ὅμοιον ἀνθρώπῳ, ἐπὶ δὲ τοῦ λόγου τὸ ὑπερ-
 4 αἶρον, ὡς ἔφην, τὰ ἀνθρώπινα. προσήκει δ' ὅμως — ἀνακάμπει
 γὰρ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἡμῖν τοῦ ὑπομνήματος ἢ παραίνεσις — ἐπειδὴ
 τὸ μὲν ἀδιάπτωτον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τέχνης ἐστὶ κατόρθωμα, τὸ δ'
 15 ἐν ὑπεροχῇ πλὴν οὐχ ὁμότονον, μεγαλοφυΐας, βοήθημα τῇ φύσει
 πάντη πορίζεσθαι τὴν τέχνην· ἢ γὰρ ἀλληλουχία τούτων ἴσως γέ-
 νοιτ' ἂν τὸ τέλειον. τσαῦτα ἦν ἀναγκαῖον ὑπὲρ τῶν προτεθέντων
 ἐπικρῖναι σκεμμάτων· χαιρέτω δ' ἕκαστος οἷς ἤδεται.
 37 Ταῖς δὲ μεταφοραῖς γειννῶσιν — ἐπανιτέον γὰρ — αἱ πα-
 20 ραβολαὶ καὶ εἰκόνες, ἐκείνη μόνον παραλλάττουσαι * *

- 38 * * στοι καὶ αἱ τοιαῦται· εἰ μὴ τὸν ἐγκέφαλον ἐν ταῖς 202r.
 πτέρναις καταπεπατημένον φορεῖτε. ^{εἰ μὴ} διόπερ εἰδέναι χρὴ τὸ μέχρι

1 πολοστημόριον P λ add. p | 11 ἐπὶ δὲ λόγων Tollius | 15 ὑπεροχῇ πολλῇ
 πλὴν Tourpius | 16 πάντη Tollius: παντί P | τῇ γὰρ ἀλληλουχία Tollius | 20
 ἐκείνη P ἐκείνη p | desunt duo folia in P | 23 ἀπι]στοι B. G. Weiskius de
 orat. de Halon. Demosth. vind. p. 23 καταγέλα]στοι Reiskius Dobreeus adv.
 I p. 566

6 PLATO PHAEDR. p. 264c τοῦ ἐπιγράμματος —, ὃ Μίδα τῷ
 Φρυγί φασί τινες ἐπιγεγράφθαι

χαλκῇ πάρθενος εἰμί Μίδα δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι.
 ὄφρ' ἂν ὕδωρ τε νάη καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλη,
 αὐτοῦ τῆδε μένουσά πολυκλαύτου ἐπὶ τύμβου,
 ἀγγελέω παριοῦσι Μίδας ὅτι τῆδε τέθαπται. |

8 PLINIUS XXXIV, 55 Polyclitus Sicyonius — doryphorum viriliter
 puerum fecit, quem et (Müllerus, et quem codd.) canona artifices
 vocant, liniamenta artis ex eo petentes veluti a lege quadam, solus-
 que hominum artem ipsam fecisse artis opere iudicatur. | 22 OR.
 DE HALONESO 45 εἴπερ ὑμεῖς τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς κροτάφοις καὶ μὴ

38 ποῦ παροριστέον ἕκαστον· τὸ γὰρ ἐνίοτε περαιτέρω προεκπίπτει ἀναι-
 ρεῖ τὴν ὑπερβολὴν καὶ τὰ τοιαῦτα ὑπερτείνόμενα χαλαῖται, ἔσθ'
 ὅτε δὲ καὶ εἰς ὑπεναντιώσεις ἀντιπερίστανται. ὁ γοῦν Ἴσοκράτης οὐκ
 οἶδ' ὅπως παιδὸς πρᾶγμα ἔπαθεν, διὰ τὴν τοῦ πάντα αὐξητικῶς
 ἐθέλειν λέγειν φιλοτιμίαν. ἔστι μὲν γὰρ ὑπόθεσις αὐτῷ τοῦ πανη-
 γυρικοῦ λόγου, ὡς ἡ Ἀθηναίων πόλις ταῖς εἰς τοὺς Ἑλληνας εὐεργε-
 σίαις ὑπερβάλλει τὴν Λακεδαιμονίων, ὁ δ' εὐθύς ἐν τῇ εἰσβολῇ
 ταῦτα τίθησιν· ἔπειθ' οἱ λόγοι τοσαύτην ἔχουσι δύναμιν, ὥσθ' οἷον
 τ' εἶναι καὶ τὰ μεγάλα ταπεινὰ ποιῆσαι καὶ τοῖς μικροῖς περιθεῖναι
 μέγεθος καὶ τὰ παλαιὰ καινῶς εἰπεῖν καὶ περὶ τῶν νεωστὶ γεγενη-
 μένων ἀρχαίως διελθεῖν. οἰκοῦν, φῆσει τις, Ἴσοκράτης, οὕτως μέλ-
 λεις καὶ τὰ περὶ Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων ἐναλλάττειν; σχε-
 δὸν γὰρ τὸ τῶν λόγων ἐγκώμιον ἀπιστίας τῆς καθ' αὐτοῦ τοῖς
 ἀκούουσι παράγγελμα καὶ προοίμιον ἐξέθηκεν. μήποτ' οὖν ἀρισται
 τῶν ὑπερβολῶν, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν σχημάτων προείπομεν, αἰ αὐτὸ
 τοῦτο διαλανθάνουσαι, ὅτι εἰσὶν ὑπερβολαί. γίνεται δὲ τὸ τοιούδε,
 ἐπειδὴν ὑπὸ ἐκπαθείας μεγέθει τινὶ συνεκφωνῶνται περιστάσεως,
 ὅπερ ὁ Θουκυδίδης ἐπὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ φθειρομένων ποιεῖ. οἷ τε
 202v. γὰρ Σιρακούσιοι φησὶν ἐπικαταβάντες τοὺς ἐν τῷ ποταμῷ μά-
 λιστα ἔσφαζον, καὶ τὸ ὕδωρ εὐθύς διέφθαρτο· ἀλλ' οὐδὲν ἦσσαν
 ἐπίνετο ὁμοῦ τῷ πηλῷ ἡματωμένον καὶ τοῖς πολλοῖς ἔτι ἦν περιμά-
 χητον· αἶμα καὶ πηλὸν πινόμενα ὁμῶς εἶναι περιμάχητα ἔτι ποιεῖ
 πιστὸν ἢ τοῦ πάθους ὑπεροχὴ καὶ περίστασις. καὶ τὸ Ἡροδότειον
 ἐπὶ τῶν ἐν Θερμοπύλαις ὁμοιον. ἐν τούτῳ φησὶν ἀλεξομένους μα-
 χαίρησιν, ὅσοις αὐτῶν ἔτι ἐτύγχανον περιούσαι, καὶ χερσὶ καὶ στό-

1 προιστέον Seagerus class. Journ. XIII, 46 p. 322 | ἐνίοτε del. Vaucherus, post ἀναιρεῖ aut ὑπερβολὴν pos. Weiskius | 5 ἐθέλειν del. Morus | 7 Λακεδαιμονίων Robortellus: λακεδαιμονίαν P | 8 τοιαύτην ἔχουσι τὴν φύσιν codd. Isocratis | 9 εἶναι περὶ τῶν αὐτῶν πολλαχῶς ἐξηγήσασθαι καὶ τὰ τε codd. Isocratis | 10 μέγεθος περιθεῖναι codd. Isocratis | τὰ τε — διελθεῖν — εἰπεῖν codd. Isocratis | 11 φῆσει Tollius Coraes ad Isocr. II p. 329: φησὶ P | 12 ἐναλλάττειν P λ add. p | 14 παράγγελμα Faber | 17 καὶ μεγέθει Kayserus n. Jahrb. LXX p. 295 | 18 οἷ τε Πελοποννήσιοι codd. Thucydides | 21 τε ὁμοῦ — καὶ περιμάχητον ἦν τοῖς πολλοῖς codd. Thucydides | 23 Ἡροδότειον P | 24 τούτῳ σφέας τῷ χώρῳ codd. Herodoti | 25 τοῖσι αὐτῶν ἐτύγχανον ἔτι περιούσαι codd. Herodoti

ἐν ταῖς πτέρναις καταπεπατημένον φορεῖτε. LIBANIUS ARG. 2 καὶ μὴν καὶ τὸ ἐπὶ τῷ τέλει ῥῆθὲν οὐ μικρὸν μαρτύριον τοῦ νόθου εἶναι τὸν λόγον εἶπερ — φορεῖτε. ὁ μὲν γὰρ Δημοσθένης εἴωθε παρρησία χρῆσθαι, τοῦτο δὲ ὕβρις ἐστὶ καὶ λαιδορία μέτρον οὐκ ἔχουσα. | 8 ISOCRATES PANEG. 8 | 17 THUCYDIDES VII, 84 | 24 HERODOTUS VII, 225

μασι κατέχωσαν οἱ βάρβαροι. ἐνταῦθ', οἷόν ἐστι τὸ καὶ στόμασι 38
μάχεσθαι πρὸς ὀπλισμένους, καὶ ὁποῖόν τι τὸ κατακεχώσθαι βέλε-
σιν, ἐρεῖς. πλὴν ὅμως ἔχει πίστιν· οὐ γὰρ τὸ πρᾶγμα ἔνεκα τῆς
ὑπερβολῆς παραλαμβάνεσθαι δοκεῖ, ἢ ὑπερβολὴ δ' εὐλόγως γεννᾶ-
5 σθαι πρὸς τοῦ πράγματος. ἔστι γάρ, ὡς οὐ διαλείπω λέγων, παν-
τὸς τολμήματος λεκτικοῦ λύσις καὶ πανάκειά τις τὰ ἐγγυὲς ἐκστά-
σεως ἔργα καὶ πάθη· ὅθεν καὶ τὰ κωμικὰ καίτοιγ' εἰς ἀπιστίαν
ἐκπίπτοντα πιθανὰ διὰ τὸ γελοῖον·

ἀγρὸν ἔσχ' ἐλάττω γῆν ἔχοντ' ἐπιστολῆς
10 καὶ γὰρ ὁ γέλωσ πάθος ἐν ἡδονῇ. αἱ δ' ὑπερβολαὶ καθάπερ ἐπὶ
τὸ μείζον, οὕτως καὶ ἐπὶ τοῦλαττον, ἐπειδὴ κοινὸν ἀμφοῖν ἢ ἐπίτα-
σις· καὶ πῶς ὁ διασυρμὸς ταπεινότητός ἐστιν αὐξήσις.

39 Ἡ πέμπτη μοῖρα τῶν συντελευσῶν εἰς τὸ ὕψος, ὧν [γε] ἐν
ἀρχῇ προὔθεμεβα, ἔθ' ἡμῖν λείπεται, κράτιστε, ἢ διὰ τῶν λόγων
15 αὐτῇ ποιὰ σύνθεσις. ὑπὲρ ἧς ἐν δυσὶν ἀποχρώντως ἀποδεδωκότες
συντάγμασιν, ὅσα γε τῆς θεωρίας | ἦν ἡμῖν ἐφικτά, τοσοῦτον ἐξ 203 r.
ἀνάγκης προσθείμεν ἂν εἰς τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν, ὡς οὐ μόνον ἐστὶ
πειθοῦς καὶ ἡδονῆς ἢ ἀρμονία φυσικὸν ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ μεγα-
2 ληγορίας καὶ πάθους θαυμαστόν τι ὄργανον. οὐ γὰρ αὐλὸς μὲν

1 κατέχωσαν codd. Herodoti: κατίσχυσαν P | βάρβαροι βάλλοντες codd.
Herodoti | 2 ὀπλισμένους P σ add. p | 3 ὅμως Schurzfleischius: ὁμοίς P |
4 εὐλόγως Robortellus: εὐλόγους P | 6 ἴασις Faber | πανάκτα P πανάκεια p |
ἐκστάσεως Portus: ἐξετάσεως P | 9 ἔσχ' Portus: ἔσχα P | ἔχοντ' ἐπιστολῆς Val-
ckenauerius ad Theocr. Adon. p. 256: ἔχον γὰρ στολῆς P | ἔχοντ' ἀό ἐπιστο-
λῆς Schurzfleischius | λακωνικῆς add. Valckenauerius | ἀγρὸς ἐσχ' ἐλάττω γῆν
ἐπιστολῆς λακωνικῆς Casaubonus ad Strab. p. 24 ἔσχε γὰρ ἐλάττω γῆν σκυτάλης
λακωνικῆς Faber ἀγρὸν ἔσχ' ἐλάττω πιστολῆς λακωνικῆς Tollius Meinekius
fr. com. V p. CCCXCH | 13 γέ del. Spengelius | 14 κράτιστε* P ἢ κρά-
τιστε Robortellus | καὶ κράτιστη ἢ Δία τῶν ὀνομάτων αὐτῶν ποιὰ Courierius ad
Xenoph. hipp. p. 81 | ἢ — σύνθεσις del. Morus | διὰ del. Pearceius | 15 ἧς P |
σημ. περὶ συνθέσεως ἔγραψε Διονύσιος in marg. P | 16 γε διὰ τῆς Faber γε ἐκ τῆς
Tollius | 18 ἀνθρώποις ἐνέργημα Manutius | μεγαληγορίας Tollius: μετ' ἐλευθε-
ρίας P | 19 αὐλὸς μόνον Manutius | ὁ μὲν γὰρ αὐλὸς Reiskius

9 STRABO I p. 36 εἰσὶ τινες ὑπερβολαὶ ἐπὶ ὑπερβολαῖς, ὡς τὸ —
ἐλάττω δ' ἔχειν γῆν τὸν ἀγρὸν ἐπιστολῆς λακωνικῆς. | 18 QUINTILIANUS
IX, 4, 9 ideo eruditissimo cuique persuasum est valere eam (compo-
sitionem) quam plurimum non ad delectationem modo, sed ad motum
quoque animorum. primum, quia nihil intrare potest in affectum,
quod in aure velut quodam vestibulo statim offendit, deinde, quod
natura ducimur ad modos. neque enim aliter eveniret, ut illi (leg.
nudi) quoque organorum soni, quamquam verba non exprimunt, in
alios tamen atque alios motus ducerent auditorem.

39 ἐντίθησιν τινὰ πάθη τοῖς ἀκρωμένοις καὶ οἶον ἔκφρονας καὶ κορυ-
 βαντιασμοῦ πλήρεις ἀποτελεῖ, καὶ βάσιν ἐνδούς τινὰ ῥυθμοῦ πρὸς
 ταύτην ἀναγκάζει βαίνειν ἐν ῥυθμῷ καὶ συνεξομοιοῦσθαι τῷ μέλει
 τὸν ἀκροατὴν, κὰν ἄμουσος ἢ παντάπασι, καὶ νῆ Δία φθόγγοι κι-
 θάρας, οὐδὲν ἀπλῶς σημαίνοντες, ταῖς τῶν ἤχων μεταβολαῖς καὶ 5
 τῇ πρὸς ἀλλήλους κρούσει καὶ μίξει τῆς συμφωνίας θαυμαστὸν
 ἐπάγουσι πολλάκις, ὡς ἐπίστασαι, θέλγητρον — καίτοι ταῦτα εἰ- 3
 δῶλα καὶ μιμήματα νόθα ἐστὶ πειθοῦς, οὐχὶ τῆς ἀνθρωπείας φύ-
 σεως, ὡς ἔφην, ἐνεργήματα γνήσια —, οὐκ οἴομεθα δ' ἄρα τὴν
 σύνθεσιν, ἀρμονίαν τινὰ οὖσαν λόγων ἀνθρώποις ἔμφυτον καὶ τῆς 10
 ψυχῆς αὐτῆς, οὐχὶ τῆς ἀκοῆς μόνης ἐφαπτομένην, ποικίλας κινου-
 σαν ἰδέας ὀνομάτων νοήσεων πραγμάτων κάλλους εὐμελείας, πάν-
 των ἡμῖν ἐντρόφων καὶ συγγενῶν, καὶ ἅμα τῇ μίξει καὶ πολυμορ-
 φία τῶν ἑαυτῆς φθόγγων τὸ παρεστῶς τῷ λέγοντι πάθος εἰς τὰς
 ψυχὰς τῶν πέλας παρεισάγουσαν καὶ εἰς μετουσίαν αὐτοῦ τοὺς 15
 ἀκούοντας ἀεὶ καθιστᾶσαν, τῇ τε τῶν λέξεων ἐποικοδομήσει τὰ με-
 γέθη συναρμόζουσαν, δι' αὐτῶν τούτων κηλεῖν τε ὁμοῦ καὶ πρὸς
 203v. ὄγκον τε καὶ ἀξίωμα καὶ ὕψος καὶ πᾶν, ὃ ἐν αὐτῇ περιλαμβάνει,
 ἡμᾶς ἐκάσποτε συνδιατιθέσθαι, παντοίως ἡμῶν τῆς διανοίας ἐπικρα-
 τοῦσαν; ἀλλ' εἴη ἂν μανία τὸ περὶ τῶν οὕτως ὁμολογουμένων 20
 διαπορεῖν· ἀποχρῶσα γὰρ ἢ πείρα πίστις. Ἰὺψηλὸν γέ που δοκεῖ 4
 νόημα, καὶ ἐστὶ τῷ ὄντι θαυμάσιον, ὃ τῷ ψήφισματι ὁ Δημοσθέν-
 ης ἐπιφέρει· τοῦτο τὸ ψήφισμα τὸν τότε τῇ πόλει περιστάντα κίν-

1 ἐντίθησιν Faber: ἐπιτίθησιν P | ἀκρομένοις P ἀκρωμένοις P | 2 ῥυθμοῦ del. Valckenaerius diatr. Eurip. p. 208 εὐρυθμον Ruhnkenius apud Valckenaerium | 3 ἀναγκάζει Manutius: ἀναγκάσει P | ἐν ρυθμῷ del. Morus | 4 ἄμουσος ἢ Boivinus: ἄλλους ὅση P | ἄλλως τε καὶ ἐπεὶ νῆ Δία οἱ φθόγγοι τῆς κιθάρας Faber | 5 σημαίνοντες P σημαῖον ταῖς P τες superscr. p | 6 κράσει v. d. apud Pearceium | 7 ὡς ἐπίστασαι Faber: ὡς ἐπίστασιν P ἐπ' ἐπίστασιν Weiskius | ταῦτα Morus: ταῦτα τὰ P τὰ τοιαῦτα Manutius | 9 οἴομεθα Reiskius | 10 λόγων post σύνθεσιν ponit Vaucherus | ἔμφυτον Bakius ad Apsin. rhet. p. 201: ἐμφύτοις P ἐμφύτως p ἐμφύτων Manutius | 11 ἐφαπτομένην Faber: ἐφαπτομένων P | 14 τῶν ἐν αὐτοῖς Petra | 17 καὶ δι' αὐτῶν Faber | κηλεῖν Robortellus: καλεῖν P | 18 περιλαμβάνειν Faber | 19 ἡμᾶς Faber: καὶ ἡμᾶς P | post ἐπικρατοῦσαν plene distinxit Bakius | 20 εἴη ἂν μανία Spengelius: εἰ καὶ μανία P ἐστὶ καὶ μανία Pearceius εἴη γε μανία Morus εἴη καὶ μανία vel μανίας Toupius εἴη καὶ μανία Manutius | 21 που δοκεῖ Reiskius: τοῦ δοκεῖν P τῷ δοκεῖν Toupius τοῦ δοκεῖ Finckhiius ztschr. f. alterth. wiss. 1838 p. 197 | 23 τότε codd. Demosthenis: τότε ἐν P

4 EURIPIDES STHENEBOEA (666) ποιητὴν δ' ἄρα

Ἔρωσ διδάσκει, κὰν ἄμουσος ἢ τὸ πρῖν.

23 DEMOSTHENES DE COR. 188

κατά τὴν ἀρχαίαν ἀποδοχὴν

1) Χρόνος καθ' ἑαυτὸν οὐκ ἔστιν ἀποδοχὴ, ὡς περὶ = 0000 [ΛΒ.]

δυνον παρελθεῖν ἐποίησεν ὡς περὶ νέφος· ἀλλ' αὐτῆς τῆς διανοίας οὐκ ἔλαττον τῆ ἀρμονία πεφώνηται. ὅλον τε γὰρ ἐπὶ τῶν δακτυλικῶν εἴρηται ῥυθμῶν· εὐγενέστατοι δ' οὗτοι καὶ μεγεθοποιοί — διὸ καὶ τὸ ἠρῶν ὧν ἴσμεν κάλλιστον μέτρον συνιστάσι —, τό τε * ἐπέιτοιγε ἐκ τῆς ἰδίας αὐτὸ χῶρας μεταβάτες ὅποι δὴ ἐθέλεις 5 'τοῦτο τὸ ψήφισμα, ὡς περὶ νέφος, ἐποίησε τὸν τότε κίνδυνον παρελθεῖν', ἢ νῆ Δία μίαν ἀπόκοψον συλλαβὴν μόνον ἐποίησε παρελθεῖν ὡς νέφος, καὶ εἴση, πόσον ἡ ἀρμονία τῷ ὕψει συνηχεῖ. αὐτὸ γὰρ τὸ ὡς περὶ νέφος ἐπὶ μακροῦ τοῦ πρώτου ῥυθμοῦ βέβηκε, τέτρασι 10 καταμετρομένου χρόνοις· ἐξαιρεθείσης δὲ τῆς μιᾶς συλλαβῆς ὡς νέφος εὐθὺς ἀκρωτηριάζει ἢ συγκοπῇ τὸ μέγεθος. ὡς ἔμπαλιν, εἰάν ἐπεκτείνης 'παρελθεῖν ἐποίησεν, ὡς περὶ νέφος', τὸ αὐτὸ σημαίνει, οὐ τὸ αὐτὸ δὲ ἔτι προσπίπτει· ὅτι τῷ μήκει τῶν ἀκρων χρόνων συνεκλύεται καὶ διαχαλαῖται τὸ ὕψος τὸ ἀπότομον. *ἀποψη*

40 Ἐν δὲ τοῖς μάλιστα μεγεθοποιοεῖ τὰ λεγόμενα, καθάπερ τὰ 16 σώματα ἢ τῶν μελῶν ἐπισύνθεσις, ὧν ἐν μὲν οὐδὲν τμηθὲν ἀφ' ἑτέρου καθ' ἑαυτὸ ἀξιόλογον ἔχει, πάντα δὲ μετ' ἀλλήλων ἐκπληροῖ τέλειον σύστημα, οὕτως τὰ μεγάλα, σκεδασθέντα μὲν ἀπ' ἀλλή- 20 λων ἄλλο ἄλλοσ', ἅμα ἑαυτοῖς συνδιαφορεῖ καὶ τὸ ὕψος, σωματοποιούμενα δὲ τῆ κοινωρία καὶ ἔτι δεσμῷ τῆς ἀρμονίας περικλειόμενα αὐτῷ τῷ κύκλῳ φωνήεντα γίνεται· καὶ σχεδὸν ἐν ταῖς περιόδοις 2 ἔρανός ἐστι πλῆθους τὰ μεγέθη. ἀλλὰ μὴν ὅτι γε πολλοὶ καὶ συγγραφῶν καὶ ποιητῶν οὐκ ὄντες ὑψηλοὶ φύσει, μήποτε δὲ καὶ ἀμεγέβεις, ὅμως κοινοῖς καὶ δημῳδέσι τοῖς ἰνόμασι καὶ οὐδὲν ἐπαγομέ- 25 νοις περιττὸν ὡς τὰ πολλὰ συγχρώμενοι διὰ μόνου τοῦ συνθεῖναι καὶ ἀρμόσαι ταῦτα [δ' ὅμως] ὄγκον καὶ διάστημα καὶ τὸ μὴ ταπεινὰ δοκεῖν εἶναι περιεβάλλοντο, καθάπερ ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ Φί-

39
A. ex. p. 100
finest

Start with a
? imp. 100
11 ?
100
-yon P

is disordered

ἀποψη

ἀποψη, αὐτὸν

reality of the will
perhaps

not in the
the dictum

? θεμαῖς
ἀποψη
A 39 3 π. 100
ἀποψη
οὐκ ἔστι
τὰ μετ' ἑ
300 100

1 ἀλλὰ τὸ τῆς Morus | 2 ἐκπεφώνηται Reiskius | 4 τότε** ἐπέιτοιγε Peircius ὡς περὶ νέφος add. Peircius τό τε om. Manutius | τὸ 'τότε ἐν τῇ πόλει' ἄγε Schurzfleischius | 5 αὐτὸ Faber | ἐθέλεις Faber | 10 καταμετρομένου Tollius: καταμετρούμενον P | 11 ἀκρωτηριάσεις αὐτὸ ἀκρωτηριάζεται Tollius | ἢ συγκοπῇ Reiskius: τῇ συγκοπῇ P τῇ συγκοπῇ Robortellus del. Weiskius | 12 ὡς περὶ Tollius: ὡς περὶ P ὡς περὶ Faber | 12 αὐτὸ μὲν σημαίνει Tollius | τὸ* P | 14 τοῦ ὕψους Tollius τὸ ὕψους ἀπότομον Faber | 16 ἐπισύνθεσις Vaucherus | οὐδὲν Robortellus οὐδὲν τι Schurzfleischius | τμηθὲν ἀφ' ἑτέρου del. Vaucherus | 17 τι ἀξιόλογον Manutius | 18 μᾶλα P μάλᾳ in marg. τὰ μεγάλα P μέλη Peircius del. Tollius | 19 ἄλλο ἄλλοσ' Spengelius: ἄλλοσ' P ἄλλη superscr. p ἄλλο ἄλλη Manutius | κόμψως Reiskius | 20 ἔτι τῷ Manutius | 22 γε Tollius: τε P | 26 δ' del. Spengelius | ὅμως del. Faber | ταπεινὰ Tollius | 27 Φίλισκος Dacerius

1) Πλάσις: further the general outline of the composition (i.e. of the tragedy)

40 λιστος, Ἀριστοφάνης ἔν τισιν, ἐν τοῖς πλείστοις Εὐριπίδης, ἱκανῶς ἡμῖν δεδήλωται. μετὰ γέ τοι τὴν τεκνοκτονίαν Ἑρακλῆς φησι

non fur non (H).

γέμω κακῶν δὴ κούκέτ' ἔσθ' ὅποι τεθῆ.

composition & κ. α. φ. α. α. κ. α. φ. α. α. κ. α. φ. α. α.

σφόδρα δημῶδες τὸ λεγόμενον, ἀλλὰ γέγονεν ὑψηλὸν τῇ πλάσει ἀναλογοῦν· εἰ δ' ἄλλως αὐτὸ συναρμόσεις, φανήσεται σοι, διότι τῆς 5 συνθέσεως ποιητῆς ὁ Εὐριπίδης μᾶλλον ἔστιν ἢ τοῦ νοῦ. ἐπὶ δὲ τῆς 4 συρομένης ὑπὸ τοῦ ταύρου Δίρκης

εἰ δέ που τύχοι

πέριξ ἐλίξας, εἴλκε** ὁμοῦ λαβῶν

γυναῖκα πέτραν δρυῶν μεταλλάσσων αἰεί 10

ἔστι μὲν γενναῖον καὶ τὸ λῆμμα, ἀδρότερον δὲ γέγονε τῶ τὴν ἀρμονίαν μὴ κατεσπεῦσθαι, μηδ' οἶον ἐν ἀποκυλίσματι φέρεσθαι, ἀλλὰ στηριγμούς τε ἔχειν πρὸς ἀλλήλα τὰ ὀνόματα καὶ ἐξερείσματα τῶν 204ν χρόνων πρὸς ἐδραῖον διαβεβηκότα μέγεθος.

metrical supports with ref. to composition of 204ν & 205ν

Μικροποιῶν δ' οὐδὲν ῥύτως ἐν τοῖς ὑψηλοῖς, ὡς ῥυθμὸς κεκλα- 15 σμένος λόγου καὶ σεσοβημένους, οἶον δὴ πυρρίχιοι καὶ τροχαῖοι καὶ 41 διχόρειοι, τέλειον εἰς ὄρχηστικὸν συνεκπίπτοντες. εὐθύς γὰρ πάντα φαίνεται τὰ κατάρυθμα κομφὰ καὶ μικροχαρῆ καὶ ἀπαθέστατα διὰ τῆς ὁμοειδεῖας ἐπιπολάζοντα· καὶ ἔτι τούτων τὸ χεῖριστον ὅτι, 2 ὥσπερ τὰ ὠδάρια τοὺς ἀκροατὰς ἀπὸ τοῦ πράγματος ἀφέλκει καὶ 20 ἐφ' αὐτὰ βιάζεται, οὕτως καὶ τὰ κατερρυθμισμένα τῶν λεγομένων οὐ τὸ τοῦ λόγου πάθος ἐνδίδωσι τοῖς ἀκούουσι, τὸ δὲ τοῦ ῥυθμοῦ, ὡς ἐνίοτε προειδόμενος καταλήξει αὐτοὺς ὑποκρούειν τοῖς λέγουσι καὶ φθάνοντας ὡς ἐν χορῶ τινι προαποδιδόναι τὴν βᾶ- 25 σιν. ὁμοίως δὲ ἀμεγέθη καὶ τὰ λίαν συγκείμενα καὶ εἰς μικρὰ καὶ 3 βραχυσύλλαβα συγκεκομμένα καὶ ὡσανεὶ γόμοις τισὶν ἐπαλλήλοις 3 κατ' ἐγκοπὰς καὶ σκληρότητας ἐπισυνδεδεμένα.

from the same source

1 Ἀριστοφάνης ἔν τισίν τε ἐν δὲ Faber | 3 καὶ εὐκέτ' P | 5 ἀνάλογον Morus ἀνάλογον Ruhnkenius τῇ ἀνάλογον πλάσει Kayserus n. iahrb. LXX p. 295 | συναρμόσεις P συναρμόσεις P | ὅτι διὰ τῆς Pearceius | 6 ἐπὶ Manutius: ἐπὶ P | 8 που τύχοι — εἴλκε Tollius | εἴλκε πάνθ Bergkuis | 9 ἐλίξας ταῦρος εἴλκε Valckenaerius diatr. p. 66 | 10 γυναῖκα Vngerus parad. theb. p. 83 | 11 λῆμμα Rorbortellus: λῆμα P | 12 ἐν Toupius: μὲν P | 15 μικροποιῶν P μικροποιῶν P μικροποιεῖ Kayserus n. iahrb. LXX p. 295 | 16 λόγου Faber: λόγῳ P ὅλως Ruhnkenius λόγων Pearceius τόνῳ Reiskius λόγῳ del. Vaucherus | 17 διχόρειοι*** P διχόρειοι P | ὄρχηστικὸν P ὄρχηστικὸν P | 19 ὁμοειδεῖας P | ὅτι Manutius: ὅπως P | 21 ἐφ' αὐτὰ Petra: ἐπ' αὐτὰ P | 22 ῥυθμοῦ P θ add. p | 24 χορῶ P | 25 συνηγμένα Kayserus n. iahrb. LXX p. 295 | 27 σκληρότητας P σκληρότητας P

1) P *gives* τὰ παρ' ἀκ. μήκος ἀνακαλούμενα. ἀνακαλούμενα. τῆς πόλις τ
 τὰ παρ' ἀκ. μήκος ἀνακαλούμενα. I mean such as are let out
 or τὰ παρ' ἀκ. μήκος εἰς τὴν ἀνακαλούμενα
 65 [ΛΒ}

*Ἐτι γε μὴν ὕψους μειωτικὸν καὶ ἢ ἄγαν τῆς φράσεως συ- 42
 κοπή· πηροῖ γὰρ τὸ μέγεθος, ὅταν εἰς λίαν συναίρηται βραχύ·
 ἀκουέσθω δὲ νῦν οὐ τὰ δέοντως συνεστραμμένα, ἀλλ' ὅσα ἀντικρυσ
 μικρὰ καὶ κατακεκερματισμένα· συγκοπή μὲν γὰρ κολουεῖ τὸν νοῦν,
 5 συντομία δ' ἐπευθύνει. δῆλον δ' ὡς ἔμπαιλιν τὰ ἐκτάδην ἀποψύ-
 χεται παρ' ἀκαιρον μήκος ἀναχαλῶμενα. //
 43 Δεινὴ δ' αἰσχύνας τὰ μεγέθη καὶ ἡ μικρότης τῶν ὀνομάτων.
 παρὰ γοῦν τῷ Ἡροδότῳ κατὰ μὲν τὰ λήμματα δαιμονίως ὁ χει-205Γ.
 μῶν πέφρασαι, τινὰ δὲ νῆ Δία περιέχει τῆς ὕλης ἀδοξότερα· καὶ
 10 τοῦτο μὲν ἴσως 'ζεσάσης δὲ τῆς θαλάσσης', ὡς τὸ ζεσάσης πολὺ
 τὸ ὕψος περισπᾶ διὰ τὸ κακόστομον· ἄλλο 'ἀνεμος' φησὶν 'ἐκό-
 πασε'· καὶ τοὺς περὶ τὸ ναυάγιον δρασσαμένους ἐξεδέχετο 'τέλος
 ἄχαρι'. ἄσεμνον γὰρ τὸ κοπάσαι ἰδιωτικόν, τὸ δ' ἄχαρι ἐστὶ τηλι-
 2 κούτου πάθους ἀνοίκειον. ὁμοίως καὶ ὁ Θεόπομπος ὑπερφυῶς σκευά-
 15 σας τὴν τοῦ Πέρσου κατάβασιν ἐπ' Αἴγυπτον ὀνοματίοις τισὶ τὰ
 ὅλα διέβαλεν. 'ποία γὰρ πόλις ἢ ποῖον ἔθνος τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν
 οὐκ ἐπροσβέυετο πρὸς βασιλέα; τί δὲ τῶν ἐκ τῆς γῆς γεννωμένων
 ἢ τῶν κατὰ τέχνην ἐπιτελουμένων καλῶν ἢ τιμίων οὐκ ἐκομίσθη
 20 δῶρον ὡς αὐτόν; οὐ πολλαὶ μὲν καὶ πολυτελεῖς στρωμαὶ καὶ χλα-
 νίδες — τὰ μὲν ἀλουργῆ, τὰ δὲ ποικιλτά, τὰ δὲ λευκά — πολλαὶ δὲ

6
 μπειν
 τῶ
 43
 content
 μπειν
 κείνη

break up into
 fairly fine
 let out

exalt, unconfined
 dutch
 in mind
 chung H.
 common
 find out
 mean words

2 πηροῖ Manutius: πληροῖ P | 3 οὐ τὰ Spengelius: μὴ τὰ αὐ P μὴ τὰ Ma-
 nutius | 4 κολουεῖ Faber: κωλύει P κωλύει Robortellus | 5 ἐπευθύνει Petra: ἐπ'
 εὐθὺ P κ' ἐπ' εὐθὺ Manutius ἄγει add. H. Stephanus | ἀποψύχεται Valckenaerius
 apud Ruhnkenium: ἀπόψυχα τὰ P ἀπόψυχα ἄτε Tourpius | 6 παρ' Pear-
 cius: γὰρ P εἰς Ruhnkenius | ἀναχαλῶμενα Faber: ἀνακαλούμενα P ἀναλῶμενα
 Reiskius | ἄψυχα γὰρ διὰ μήκος ἀπειρον ἀνακαλῶμενα Faber ἀπίψυχα γὰρ τὰ
 ἀκαιρον μήκος ἀνακαλῶμενα Spengelius | τὰ — ἀνακαλούμενα del. Vaucherus |
 7 αἰσχύνας P | 8 λήματα Nolteius ztschr. f. alterth. wiss. 1854 p. 448 | 9 νῆ
 Δία Manutius: γῆδια P | καὶ τοῦτο — ἄλλο del. Morus | 11 ἐκόπασε codd. He-
 rodoti: ἐκόπασε P | 12 βρασσομένους Manutius ἐκβρασσομένους Tourpius ἀρασσο-
 μένους Valckenaerius anim. ad Ammon. p. 259sq. | τοὺς — ἐξεδέχετο del. Val-
 ckenaerius ad Herodot. VIII, 113 | 13 ἄχαρι ἐστὶ scripsi: ἀχαριστὶ P ἀχάριστον
 Robortellus | 14 κατασκευάσας Tollius | 17 γεννωμένων P γεννωμένων P | 18 τιμίων
 Manutius: τιμῶν P | ἐκομίσθη P σ add. p | 19 στρωμαὶ P στρωμαὶ P | 20 ἀλουρ-
 γεῖς vel τὰ δὲ ποικιλταὶ τὰ δὲ λευκαὶ Manutius

10 HERODOTUS VII, 188 ἄμα δὲ ὄρθρω, ἐξ αἰθρίας τε καὶ νημερίας
 τῆς θαλάσσης ζεσάσης, ἐπέπεσε σφί χειμῶν τε μέγας καὶ πολλὸς ἀνε-
 μος ἀπηλιώτης. — — αἱ δὲ (νέες) ἐς Μελίβοιαν πόλιν, αἱ δὲ ἐς Κασθα-
 ναίην ἐξεβράσσοντο. — — 191 καταεἰδόντες γοῆσι τῷ ἀνέμῳ οἱ μάγοι —
 ἔπαυσαν τετάρτη ἡμέρῃ, ἢ ἄλλως κως αὐτὸς ἐθέλων ἐκόπασε. | 12 HE-
 RODOTUS VIII, 13 καὶ τὸ τέλος σφί ἐγένετο ἄχαρι· ὡς γὰρ δὴ πλώ-
 ονσι αὐτοῖσι χειμῶν τε καὶ τὸ ὕδωρ ἐπεγίνετο, — — ἐξέπιπτον πρὸς
 τὰς πέτρας.

1/ *making a point out of it*

43 σκηναὶ χρυσαὶ κατεσκευασμέναι πᾶσι τοῖς χρησίμοις, πολλαὶ δὲ
 καὶ ξυστίδες καὶ κλῖναι πολυτελεῖς; ἔτι δὲ καὶ κοῖλος ἄργυρος καὶ
 χρυσὸς ἀπειργασμένος καὶ ἐκπώματα καὶ κρατῆρες, ὧν τοὺς μὲν
 λιθοκολλήτους, τοὺς δ' ἄλλως ἀκριβῶς καὶ πολυτελῶς εἶδες ἂν ἐκ-
 πεπονημένους. πρὸς δὲ τούτοις ἀναρίθμητοι μὲν ὄπλων μυριάδες
 τῶν μὲν ἐλληνικῶν, τῶν δὲ βαρβαρικῶν, ὑπερβάλλοντα δὲ τὸ πλῆ-
 θος ὑποζύγια καὶ πρὸς κατακοπὴν ἱερεῖα σιτευτά, καὶ πολλοὶ μὲν
 ἀρτυμάτων μέδιμοι, πολλοὶ δὲ θύλακοι καὶ σάκκοι καὶ χάρται
 205r. βιβλίων καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων χρησίμων· | τοσαῦτα δὲ κρέα
 τεταριχευμένα παντοδαπῶν ἱερείων, ὡς σωροὺς αὐτῶν γενέσθαι τηλι-
 10 κούτους, ὥστε τοὺς προσιόντας πέρρωθεν ὑπολαμβάνειν ὄχθους εἶναι
 καὶ λόφους ἀντωθουμένους· ἐκ τῶν ὑψηλοτέρων εἰς τὰ ταπεινότερα
 ἀποδιδράσκει, δέον ποιήσασθαι τὴν αὐξήσιν ἔμπαλιν· ἀλλὰ τῇ θου-
 3 μαστῇ τῆς ὅλης παρασκευῆς ἀγγελία παραμίξας τοὺς θυλάκους
 καὶ τὰ ἀρτύματα καὶ τὰ σακκία μαγειρεῖν τινὰ φαντασίαν ἐποίη-
 15 σεν· ὥσπερ γὰρ εἴ τις ἐπ' αὐτῶν ἐκείνων τῶν προκοσμημάτων με-
 ταξὺ τῶν χρυσίων καὶ λιθοκολλήτων κρατῆρων καὶ ἀργύρου κοίλου
 σκηνῶν τε ὀλοχούσων καὶ ἐκπωμάτων φέρων μέσα ἔθηκε θυλάκια
 καὶ σακκία, ἀπρεπὲς ἂν ἦν τῇ προσόψει τὸ ἔργον· οὕτω καὶ τῆς
 ἐρμηνείας τὰ τοιαῦτα ὀνόματα αἵσχη καὶ οἰονεὶ στίγματα καθίστα-
 20 ται παρὰ καιρὸν ἐγκαταταττόμενα. παρέκειτο δ' ὡς ὀλοσχερῶς
 4 ἐπελθεῖν καὶ ὡς ὄχθους λέγει συμβεβλήσθαι καὶ περὶ τῆς ἄλλης
 παρασκευῆς, οὕτως ἀμάξας εἰπεῖν καὶ καμήλους καὶ πλῆθος ὑπο-

1 χρυσαὶ post ξυστίδες ponit Nolteius ztschr. f. alterth. wiss. 1854
 p. 448 | κατασκευασμέναι P | 4 λιθοκολλήτους P | λιθοκολλήτους P | ἄλλως scripsi:
 ἄλλους P | 5 ὄψων Dobreeus adv. I p. 566 | 7 σιτευτά Canterus nov. lectt.
 II, 25: εἰς ταῦτα P εἰς ταῦτά Spengelius | 8 δὲ codd. Athenaei: δ' οἱ P δ'
 αὐ Μοργς | θύλακες Ruhnkenius | σάκκοι P σάκκοι χαρτῶν καὶ Pearcius | καὶ
 χόστου καὶ Reiskius | χύτραι βολβῶν Tourpius | 9 τοσαῦτα Robortellus: ται-
 αῦτα P | 12 ἀνωθουμένους Manutius ἀνορθουμένους Faber συνωθουμένους Tourpius |
 13 ἀμα Pearcius ἀλλὰ καὶ Tourpius | 14 ἀπαγγελία Tourpius | 15 μαγειρίου P
 μαγειρίου P | 16 τῶν λαμπρῶν κοσμημάτων Kayserus n. jahrb. LXX p. 295 |
 17 χρυσῶν aut μεταξὺ τῶν λιθοκολλήτων κρατῆρων καὶ χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ Spen-
 gelius | 20 ἐρμηνείας P ἐρμηνείας P | 22 ὡς Spengelius: οὗς P | κρεῶν ὄχθους
 Spengelius | 23 ἀμάξας Tourpius Reiskius: ἀλλάξας P | καὶ καμήλους Tou-
 pius: καμήλους P

7 ATHENAEUS II p. 67F καὶ Θεόπομπος δὲ φησι 'πολλοὶ μὲν
 ἀρτυμάτων, πολλοὶ δὲ σάκκοι καὶ θύλακοι βιβλίων καὶ τῶν ἄλλων ἀπάν-
 των τῶν χρησίμων πρὸς τὸν βίον'. IV p. 145A Θεόπομπος ἐν τῇ τεσ-
 σαρεσκαϊοεκάτῃ τῶν φιλιππικῶν 'ὅταν' φησὶ 'ὁ βασιλεὺς εἰς τινὰς ἀφί-
 κηται τῶν ἀρχομένων —, ἐκάσταις τῶν πόλεων κατὰ τὸ μέγεθος ὥσπερ
 ὁ φόρος καὶ τὸ δεῖπνον ἐκ παλαιοῦ τεταγμένον ἐστὴν'.

6/4 of state
 followed by none

lustib
 line 4

Βικτ Μαις
 καὶ τῶν ἄλ.
 λιθ. ἀπ. ἔργ.
 ἡ τῶν ποδῶν
 δε.

1/ take R. cit. of
 12)

μηκίαι
 ἡφορμα
 οὗς P

αὐτοῦ
 εἰσὶ κτε

3
 15
 20
 4

ζυγίων, φορταγωγούντων πάντα τὰ πρὸς τρυφήν καὶ ἀπόλαυσιν τρα- 43
 πεζῶν χορηγήματα, ἢ σωρούς ὀνομάσαι παντοίων σπερμάτων καὶ
 τῶν ἄπερ διαφέρει πρὸς ὀψοποιίας καὶ ἡδυπαθείας ἢ εἴπερ πάντως
 ἐβούλετο αὐτάρκη οὕτως θεῖναι, καὶ ὅσα τραπεζοκόμων εἰπεῖν καὶ
 5 ὀψοποιῶν ἡδύσματα. οὐ γὰρ δεῖ καταντᾶν ἐν ταῖς ὕψεσιν εἰς ῥυ-
 5 παρά καὶ ἐξυβρισμένα, | ἀν μὴ σφόδρα ὑπό τινος ἀνάγκης συνδιω-206r.
 κώμεθα, ἀλλὰ τῶν πραγμάτων πρόποι ἀν καὶ τὰς φωνὰς ἔχειν
 ἀξίας καὶ μιμεῖσθαι τὴν δημιουργήσασαν φύσιν τὸν ἄνθρωπον, ἥτις
 ἐν ἡμῖν τὰ μέρη τὰ ἀπόρρητα οὐκ ἔθηκεν ἐν προσώπῳ οὐδὲ τὰ τοῦ
 10 παντὸς ὄγκου περιηθήματα, ἀπεκρύψατο δὲ ὡς ἐνῆν καὶ κατὰ τὸν
 Ξενοφῶντα τοὺς τούτων ὅτι πορρωτάτω ὀχετοὺς ἀπέστρεψεν, οὐδαμῆ
 καταισχύνασα τὸ τοῦ ὄλου ζῶου κάλλος.
 6 Ἄλλὰ γὰρ οὐκ ἐπ' εἶδους ἐπέιγχει τὰ μικροποιὰ διαριθμεῖν.
 προὔποδεδειγμένων γὰρ τῶν ὅσα εὐγενεῖς καὶ ὑψηλοὺς ἐργάζεται τοὺς
 15 λόγους, δῆλον ὡς τὰ ἐναντία τούτων ταπεινοὺς ποιήσει κατὰ τὸ πλεῖ-
 στον καὶ ἀσχήμονας.
 44 Ἐκεῖνο μέντοι λοιπὸν ἔνεκα τῆς σῆς χρηστομαθείας οὐκ ὀκνή-
 σομεν ἐτι προσθεῖναι διασαφῆσαι, Τερεντιανὲ φίλτατε, ὑπερ ἐζήτησέ
 τις τῶν φιλοσόφων πρὸς ἐμὲ ἔναγχος, 'θαῦμά μ' ἔχει', λέγων ὡς
 20 ἀμέλει καὶ ἑτέρους πολλοὺς, πῶς ποτε κατὰ τὸν ἡμέτερον αἰῶνα
 πιθαναὶ μὲν ἐπ' ἄκρον καὶ πολιτικά, δριμεῖαι τε καὶ ἐντρεχεῖς, καὶ
 μάλιστα πρὸς ἡδονὰς λόγων εὐφοροὶ, ὑψηλαὶ δὲ λίαν καὶ ὑπερμε-
 γέθει, πλὴν εἰ μὴ τι σπάνιον, οὐκέτι γίνονται φύσεις. τσαύτη
 2 λόγων κοσμική τις ἐπέχει τὸν βίον ἀφορία. ἢ νῆ Δί' ἔφη 'πιστευ-
 25 τέον ἐκεῖνῳ τῷ θρυλουμένῳ, ὡς ἡ δημοκρατία τῶν μεγάλων ἀγαθῶ

2 ταριχευμάτων Tollius | 3 ὀψοποιίας καὶ del. Schurzfleischius | μᾶλλον ἢ
 πάντα ὡς Manutius | μὴ εἴπερ Weiskius f. | πάντως Spengelius: πάντα ὡς P
 πάντα ὅσα Tourpius παντοίως Spengelius | εἴπερ πάντως ἐβούλετο αὐτὰ ἐξῆς οὕτως
 Reiskius | 5 εἰς ῥυπαρὰ Manutius: ***** παρά P *παρὰ Robortellus | 8 ἀξίαν
 P ἀξίας p | δημιουργήσασαν P δημιουργήσασαν P | 9 ἐμ P ἐν P | 10 περιηθή-
 ματα Pearcius: περιήθηματα P περιτώματα Manutius περιψήματα Reiskius |
 11 τούτων codd. Xenophontis: τῶν P | 12 καταισχύνασα P σ add. p | 13 οὐδὲν
 Nolteius ztschr. f. alterth. wiss. 1854 p. 448 | ἐπ' εἶδους Tollius: ἐπιδούς P |
 18 ἐτι προσθεῖναι Nolteius ztschr. f. alterth. wiss. 1854 p. 464: ἐπιπροσθεῖναι P |
 διασαφῆσαι del. Spengelius καὶ διασαφῆσαι Robortellus | 19 πρὸς ἐμὲ ἔναγχος
 Cobetus nov. lectt. p. 645: προσἔναγχος P προὔναγχος Valckenaerius ad Eurip.
 Phoen. 204 | 22 λογικῶν Hemsterhusius ad Luciani dial. sel. p. 71 λογίων
 Vaucherus | δὲ Manutius: τε P | 24 ἢ Morus

10 XENOPHON MEM. I, 4, 6 ἐπεὶ δὲ τὰ ἀποχωροῦντα δυσχερῆ,
 ἀποστρέφαι τοὺς τούτων ὀχετοὺς ἢ δυνατὸν προσωτάτω τῶν αἰσθήσεων.

44 τῆς μόνῃ σχεδὸν καὶ συνήκμασαν οἱ περὶ λόγους δεινοὶ καὶ
 σιναπέθανον; θρέψαι τε γὰρ φασὶν ἰκανὴ τὰ φρονήματα τῶν μεγα-
 206v. λοφρόνων ἢ ἐλευθερία καὶ | ἐπελπίται[†] καὶ ἅμα διελθεῖν τὸ πρόθυμον
 τῆς πρὸς ἀλλήλους ἔριδος καὶ τῆς περὶ τὰ πρωτεῖα φιλοτιμίας. ἔτι 3
 γε μὴν διὰ τὰ προκείμενα ἐν ταῖς πολιτείαις ἔπαθλα ἐκάστοτε τὰ 5
 ψυχικὰ προτερήματα τῶν ῥητόρων μελετώμενα ἀκονᾶται καὶ οἷον
 ἐκτρίβεται καὶ τοῖς πράγμασι κατὰ τὸ εἶκός ἐλεύθερα συνεκλάμπει.
 οἱ δὲ νῦν εὐόικαμεν' ἔφη 'παιδομαθεῖς εἶναι δουλείας δικαίας, τοῖς αὐτῆς
 ἔθεσι καὶ ἐπιτηδεύμασιν ἐξ ἀπαλῶν ἔτι φρονημάτων μόνον οὐκ ἐνε-
 σπαργανωμένοι καὶ ἄγευστοι καλλίστου καὶ γονιμωτάτου λόγων 10
 νάματος — τὴν ἐλευθερίαν' ἔφη 'λέγω —, διόπερ οὐδὲν ὅτι μὴ
 κόλακες ἐκβαίνομεν μεγαλοφυεῖς. διὰ τοῦτο τὰς μὲν ἄλλας ἔξεις 4
 καὶ εἰς οἰκέτας πίπτειν ἔφασκεν, δοῦλον δὲ μηδένα γίνεσθαι ῥήτορα.
 εὐθύς γὰρ ἀναζεῖ τὸ ἀπαρρησίαστον καὶ οἷον ἔμφρουρον ὑπὸ συνη-
 15 θείας αἰεὶ κεκονδυλισμένον. 'ἡμισυ γὰρ τ' ἀρετῆς' κατὰ τὸν Ὅμη-
 ρον 'ἀποαίνυται δούλιον ἡμᾶρ'. ὥσπερ οὖν — εἴ γε' φησὶ 'τοῦτο 5
 πιστόν [ἔστιν] ἀκούω — τὰ γλωττόκομα, ἐν οἷς οἱ πυγμαῖοι, κα-
 λούμενοι δὲ νᾶνοι, τρέφονται, οὐ μόνον κωλύει τῶν ἐγκεκλεισμένων
 τὰς αὐξήσεις, ἀλλὰ καὶ συνάροι διὰ τὸν περικείμενον τοῖς σώμασι
 δεσμόν· οὕτως ἅπασαν δουλείαν, καὶ ἢ δικαιοσύνην, ψυχῆς γλωτ- 20
 τόκομον καὶ κοινὸν ἂν τις ἀποφάνηται δεσμοωτήριον'. ἐγὼ μέντοι γε 6
 ὑπολαμβάνων 'ράδιον,' ἔφην 'ὦ βέλτιστε, καὶ ἴδιον ἀνθρώπου τὸ
 καταμήμεφσθαι τὰ αἰεὶ παρόντα· ὄρα δέ, μή ποτε οὐχ ἢ τῆς οἰκου-

2 φασιν Tourius: φησὶν P | 3 ἐφελκύσαι Manutius | διελθεῖν Manutius δια-
 θεῖν Pearceius διεγειρεῖν Morus διενεργεῖν Kayserus n. iahrb. LXX p. 295 | 5 ἐκά-
 στοτε Robortellus: ἐκαστόστε P | 7 πράγμασι P γ add. p | 8 αὐτοῖς P αὐτῆς p |
 10 γονιμωτάτου P | 14 ἀναζεῖν Weiskius ἀνασειράζει Reiskius | ἐμφρουρεῖν aut
 κολοῦον ἐμφρουροῦνθ' Wakefieldus silva crit. V p. 121 | 16 δούλιον P ei su-
 perscr. p | 17 ἔστιν del. Pearceius | δ ἀκούω Pearceius | γλωττοκομεῖα Scaliger
 ad Propert. p. 247 (284) | ἐ* οἷς P γ add. p | 18 δὲ om. Scaliger | νᾶνοι Ma-
 nutius: νᾶοι P δὲ νᾶνοι om. Robortellus | οἱ πρὶν πυγμαῖοι καλούμενοι, νῦν δὲ
 Reiskius | 19 συνάγει Scaliger συναγει Ruhnkenius | σώμασι Scaliger: στό-
 μασι P | 20 ἀπλῶς ἂν πᾶσαν Courierius ad Xenoph. hipp. p. 81 | 21 ἂν Spenge-
 gelius: δὴ P | ἀποφάνητο P ai superscr. p | ἀπεφάνητο Spengelius sine ἂν |
 22 ὑπολαμβάνων Tollius: ὑπολαμβάνω P | ἔφην Faber: ἔφη P | 23 κ* * * * * P
 καταμήμεφε p | αἰεὶ τὰ Tollius | μή ποτε οὐχ ἢ Spengelius: μή πο* * * * * P |
 τῆς add. in ras. p

5 PLATO REP. IV p. 434 E καὶ τάχ' ἂν παρ' ἄλληλα σκοποῦντες
 καὶ τρίβοντες ὥσπερ ἐκ πυρῶν ἐκλάμψαι ποιήταιμεν τὴν δικαιοσύνην. |
 8 PLATO TIM. p. 75 E τὸ δὲ λόγων νᾶμα ἔξω ῥέον καὶ ὑπηρετοῦν φρο-
 νήσει κάλλιστον καὶ ἄριστον πάντων νημάτων. | 11 HOMERUS OD. p. 322
 ἡμισυ γὰρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυται εὐρύοπα Ζεὺς ἄνερος, εὐτ' ἂν μιν κατὰ
 δούλιον ἡμᾶρ ἔλησιν.

μὲν καὶ ἡμεῖς

καὶ, βεβαί

συναρῶν καὶ
 (καὶ)

μένης εἰρήνη διαφθείρει τὰς μεγάλας φύσεις, πολὺ δὲ μᾶλλον ὁ 44
 κατέχων ἡμῶν τὰς ἐπιθυμίας ἀπερίοριστος οὗτος πόλεμος καὶ νῆ 207 γ.
 Δία πρὸς τούτῳ τὰ φρεσυῶντα τὸν νῦν βίον καὶ κατ' ἄκρας ἄγοντα
 καὶ φέροντα ταυτὶ πάθη. ἡ γὰρ φιλοχρηματία, πρὸς ἣν ἅπαντες
 5 ἀπλήστως ἤδη νοσοῦμεν, καὶ ἡ φιληδονία δουλαγωγῶσι, μᾶλλον
 δέ, ὡς ἂν εἴποι τις; καταβυθίζουσιν αὐτάνδρους ἤδη τοὺς βίους. *the first part of
 the sentence is in P
 the second part is in
 the margin of P*
 7 φιλαργυρία μὲν νόσημα μικροποιῶν, φιληδονία δ' ἀγενέστατον. οὐ
 δὴ ἔχω λογιζόμενος εὐρεῖν, ὡς οἶόν τε πλοῦτον ἀόριστον ἐκτιμήσαν-
 τας, τὸ δ' ἀληθέστερον εἰπεῖν, ἐκθειάσαντας, τὰ συμφύη τούτῳ κακὰ
 10 εἰς τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐπεισιόντα μὴ παραδέχασθαι. ἀκολουθεῖ γὰρ
 τῷ ἀμέτρῳ πλούτῳ καὶ ἀκολάστῳ συνημμένη καὶ ἴσα, φασί, βαί-
 νουσα πολυτέλεια, καὶ ἅμα ἀνοίγοντος ἐκείνου τῶν πόλεων καὶ οἴ-
 κων τὰς εἰσόδους [εἰς ἅς] ἐμβαίνει καὶ συνοικίζεται. χρονίσαντα δὲ
 ταῦτα ἐν τοῖς βίοις νεοττοποιεῖται κατὰ τοὺς σοφούς καὶ ταχέως
 15 γενόμενα περὶ τεκνοποιῶν ἀλαζόνοιαν τε γεννώσι καὶ τύφον καὶ
 τρυφήν οὐ νόθα ἑαυτῶν γεννήματα, ἀλλὰ καὶ πάνυ γνήσια. εἰάν
 δὲ καὶ τούτους τις τοῦ πλούτου τοὺς ἐγγόνους εἰς ἡλικίαν ἐλθεῖν
 εἰσὴν, ταχέως δεσπότης ταῖς ψυχαῖς ἐντίκτουςιν ἀπαραιτήτους, ὕβριν
 8 καὶ παρανομίαν καὶ ἀναισχυντίαν. ταῦτα γὰρ οὕτως ἀνάγκη γί-
 20 νεσθαι, καὶ μηκέτι τοὺς ἀνθρώπους ἀναβλέπειν μηδ' ἕτερα φήμης
 εἶναι τινα λόγον, ἀλλὰ τοιούτων ἐν κύκλῳ τελεσιουργεῖσθαι κατ'
 ὀλίγον τὴν τῶν βίων | διαφθοράν, φθίνειν δὲ καὶ καταμαραίνεισθαι 207 γ.
 τὰ ψυχικὰ μεγέθη καὶ ἄζηλα γίνεσθαι, ἡνίκα τὰ θνητὰ ἑαυτῶν

2 πλοῦτος G. S. A. class. journ. III, 5 p. 69 | 3 φρονοῦντα Robortellus |
 κατὰ κάσα Manutius κατὰ κάρτα Faber | 5 δουλαγωγῶσι P δουλαγωγῶσι P |
 7 μὲν γὰρ vel μὲν γε aut μικροποιῶν ὡς Spengelius | ἀγενέστατον P | 9 ἀληθέ-
 στερον P ἀληθέστερον P | 12 καὶ ἅμα Pearcius: καὶ ἄλλα P καὶ μαλακία Tollius
 del. Toupius | οἶκον P οἶκον P | 13 εἰς αὐτὰ Weiskius f. | ἅς εὐθὺς ἐμβαίνει
 Courierius ad Xenoph. hipp. p. 81 | εἰσόδους συνεμβαίνει Nolteius ztschr. f. alterth.
 wiss. 1854 p. 464 | συνοικίζεται, χρονίσαντα δὴ ταῦτα Spengelius | 15 ἀλαζό-
 νοιαν τε Is. Vossius Reiskius: ἀνάλεγον ἐν ἀντι in marg. γο. ἐναντι P ἐντι P πλειο-
 νεξίαν Ruhnkenius ἀναλογοῦν ἑαυτοῖς Faber ἀνάλογον ἀντι Morus | γεννώσι P σι
 superscr. p | 17 τούτους Tollius: τούτου P | ἡλικίας Manutius | 20 μηδὲ πέρα
 Manutius μηδὲ παρὰ Schurzfleischius μηδὲ περὶ Toupius | μηδ' ὑστεροφημίας
 Ruhnkenius Reiskius

11 HAPROCRATION ἴσα βαίνων Πυθοκλεῖ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ'
 Αἰσχίνου (de cor. 314) ἀντὶ τοῦ συνῶν αἰεὶ καὶ μὴδὲ βραχὺ ἀφιστά-
 μενος. καὶ ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου ἀ' φησί (63) 'Ἀριστολοχῶ τῷ τρα-
 πεζίτῃ ἴσα βαίνων ἐβάδιζε'. Μένανδρος παρ' αὐτὸν ἴσα βαίνουσι' ἑταῖρε
 πολυτελής'. | 15 PLATO REP. IX p. 573 E ἄρα οὖν ἀνάγκη μὲν τὰς
 ἐπιθυμίας βοᾶν πυκνάς τε καὶ σφοδράς ἐννεοττευμένας;

44 μέρη κἀνόητα ἐκθαυμάζοιεν, παρέντες αὖξιν τάθνατα. οὐ γὰρ ἐπὶ 9
 κρίσει μὲν τις δεκασθεὶς οὐκ ἂν ἔτι τῶν δικαίων καὶ καλῶν ἐλευ-
 θερος καὶ ὑγιῆς ἂν κριτὴς γένοιτο· ἀνάγκη γὰρ τῷ δωροδόκῳ τὰ
 οἰκεῖα μὲν φαίνεσθαι καλὰ καὶ δίκαια, ** ὅπου δὲ ἡμῶν ἐκάστου
 τοὺς ὅλους ἤδη βίους δεκασμοὶ βραβεύουσι καὶ ἀλλοτρίων θῆραι θα- 5
 νάτων καὶ ἐνέδραι διαθηκῶν, τὸ δ' ἐκ τοῦ παντὸς κερδαίνειν ὠνού-
 μεθα τῆς ψυχῆς, ἕκαστος πρὸς τῆς ** ἠνδραποδισμένοι, ἄρα δὴ ἐν
 τῇ τοσαύτῃ λοιμικῇ τοῦ βίου διαφθορᾷ δοκοῦμεν ἔτι ἐλεύθερόν τινα
 κριτὴν τῶν μεγάλων ἢ δικηόντων πρὸς τὸν αἰῶνα κἀδέκαστον ἀπο-
 λελεῖφθαι καὶ μὴ καταρχαιρεσιάζεσθαι πρὸς τῆς τοῦ πλεονεκτεῖν 10
 ἐπιθυμίας; ἀλλὰ μήποτε τοιούτοις, οἰοί περ ἔσμεν ἡμεῖς, ἄμεινον 10
 ἄρχεσθαι ἢ ἐλευθέρους εἶναι· ἐπεὶ τοίγε ἀφειθεῖσαι τὸ σύνολον, ὡς ἐξ
 εἰρκτῆς [ἄφεται], κατὰ τῶν πλησίων αἰ πλεονεξίαι καὶ ἐπικλύσειαν
 τοῖς κακοῖς τὴν οἰκουμένην. ὅλως δὲ δαπανῶν ἔφην εἶναι τῶν νῦν 11
 γεννωμένων φύσεων τὴν ῥαθυμίαν, ἣ πλὴν ὀλίγων πάντες ἐγκατα- 15
 βιοῦμεν, οὐκ ἄλλως πονουῦντες ἢ ἀναλαμβάνοντες εἰ μὴ ἐπαίνου καὶ
 ἡδονῆς ἕνεκα, ἀλλὰ μὴ τῆς ζήλου καὶ τιμῆς ἀξίας ποτὲ ὠφελείας.
 κράτιστον εἰκῆ ταῦτ' εἶναι, ἐπὶ δὲ τὰ συνεχῆ χωρεῖν· ἦν δὲ ταῦτα 12
 τὰ πάθη, περὶ ὧν [ἐν ἰδίῳ προηγουμένως ὑπεσχόμεθα γράψειν ὑπο-
 μνήματι, ὃ τὴν τε τοῦ ἄλλου λόγου καὶ αὐτοῦ τοῦ ὕψους μοῖραν 20
 ἐπεχόντων, ὡς ἡμῖν ****

ως, δεσποικη

κενικη κωδικη

1 κἀνόητα Toupius: καπανητα P κἀνόητα Manutius τὰ ὀνητὰ Schurzfleischius καὶ γ' ἀνόητα Pearcius | τάθνατα Pearcius: τὰσάνατα P | καὶ γὰρ Faber | ἐπικρίσει P ἐπικρίνει Is. Vossius | 2 δεκασθεὶς Manutius: δικασθεὶς P | ἂν del. Faber | ἔτι Morus: ἐπὶ P | 3 τὸ P τῷ p | τὰ οἰκεῖα μὴ Portus τὰ δίκαια μὴ Faber τὰ οἰκεῖα μόνον Morus | 4 lacunam indicavit Spengelius | 7 πρὸς ἑαυτοῦ Faber πρὸς τῆς ἑαυτοῦ ἡδονῆς Toupius πρὸς τῆς ἑαυτοῦ ἠνδραποδίας Courierius ad Xenoph. hipp. p. 81 πρὸς τῆς τρυφῆς Kayserus n. jahrb. LXX p. 295 | προσἠνδραποδισμένοι Nolteius ztschr. f. alterth. wiss. 1854 p. 464 | huc transfert Ruhnkenius πρὸς — ἐπιθυμίας | 9 μεγάλων ἢ μεγάλων ἢ P μεγάλων ἢ κάλων ἢ Spengelius | αἰῶνα Portus: ἀγῶνα P | κἀδέκαστον Tollius: καθέκαστον P | 10 μὴ Manutius: μοι P | 11 τοῖς τοιούτοις Robortellus τοῖς Spengelius | 12 ἀφειθεῖσαι Ruhnkenius ἀφειθεῖσαι τὸ σύνολον et κατὰ τῶν πλησίων del. Vaucherius | 13 ἄφεται del. Tollius Marklandus ad Max. Tyr. 33, 5 p. 711 | πλησίων P πλησίον P | ἐπικλύσειαν Marklandus Sallierius mém. de l'acad. V p. 125 Reiskius Cobetus Ἑσμ. λογ. I p. 218: ἐπικαύσειαν P | 14 δαπάνου Tollius διὰ παντός Spengelius δ' ἀφανῶν Nolteius ztschr. f. alterth. wiss. 1854 p. 464 | 15 ἦ Manutius: οἱ P οἱ Robortellus | 16 ἀναλίσκοντες Reiskius | 16 πλούτου Toupius | 18 δ' εἰκῆ Manutius δ' εἰῆ Faber δ' εἰῆ καὶ Toupius δ' εἰσε Schurzfleischius | 19 ἐν ἰδίῳ — ἡμῖν add. p | ἡμῖν δοκεῖ Robortellus

18 EURIPIDES ELECTRA 379 κράτιστον εἰκῆ ταῦτ' εἶναι ἀφειμένα.

TESTIMONIA DE DIONYSIIS ATQUE LONGINO.

SUIDAS Διονύσιος Ἀλεξάνδρου Ἀλικαρνασεύς, ῥήτωρ καὶ παντοίως λόγιος· γέγονε δὲ ἐπὶ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ, πρόγονος τοῦ ἐπὶ Ἀδριανῶ γεγονότος ἀττικιστοῦ.

PHOTIUS BIBLIOTH. COD. 152. Περιείχεται δὲ τῷ τεύχει καὶ
 5 Αἰλίου Διονυσίου Ἀλικαρνασεύς ἀττικῶν ὀνομάτων τῆς πρώτης ἐκδόσεως λόγοι πέντε, ἀπὸ τοῦ ᾱ μέχρι τοῦ ω̄ τὰς ἀττικὰς λέξεις κατὰ στοιχεῖον ἀναγράφοντες· Σκύμνω δὲ τὸ σύνταγμα προσφωνεῖ. χρησιμώτατος δ' ὁ πόνος οὗτος τοῖς τε ἀττικίζειν ἔχουσι φροντίδα καὶ τοῖς τῶν ἀττικῶν συγγράμμασιν ἐνομιλεῖν προαιρου-
 10 μένοις. ὅσαι τε γὰρ ἐπιχωριάζουσι λέξεις τοῖς Ἀθηναίοις περὶ τε τὰς ἐορτὰς καὶ τὰς δίκας ἐντεῦθεν ἔστιν ἐκμαθεῖν· καὶ εἴ τι ἄλλο ἰδιότροπως αὐτοῖς λέγεται, οὐ χαλεπὸν εὐρεῖν, μάλιστα εἴ τις μὴ τοὺς τῆς πρώτης ἐκδόσεως μόνον τόμους διερευνῶη ἀλλὰ καὶ τῆς δευτέρας ἐκδόσεως, καὶ αὐτοὺς πέντε τόμους ὄντας καὶ ἀπὸ τοῦ ᾱ
 15 μέχρι τοῦ ω̄ τὰς ἀττικὰς λέξεις περιέχοντας, ὅσαι γε τῇ προτέρᾳ

2 παντοῖος λόγοις Bernhardyus. libri, quos Dionysius praeter antiquitates romanas scripsisse verisimile est, sunt τέχνη, περὶ συνθέσεως ὀνομάτων (de Demosth. 49 p. 110 R. 50 p. 1111), περὶ τῶν ἀρχαίων (ἀττικῶν) ῥητόρων (ep. ad Pomp. 2 p. 758 ad Amm. II, 1. p. 789 de Din. I p. 929), περὶ Δημοσθένους (de Demosth. 571 p. 1127. de Din. 11 p. 656. 13 p. 666), περὶ Λυσίου (de Lys. 14 p. 485), περὶ Ἰσοκράτους (Phot. bibl. c. 488), περὶ Ἀνδοκίδου (arg. Andoc. 3), περὶ Δεινάρχου (de Din. I p. 629), ἐπιστολαὶ πρὸς Ἀμμαῖον α' β', πρὸς Πομπήιον, περὶ μιμνήσεως (ep. ad Pomp. 3 p. 766), περὶ σχημάτων (Quint. IX, 3, 89), περὶ Θουκυδίδου (ep. ad Amm. II, 1 p. 789), περὶ τῆς πολιτικῆς φιλοσοφίας (de Thuc. 2 p. 814), περὶ Πλάτωνος καὶ Δημοσθένους (? de Dem. 32 p. 1057), περὶ ἐκλογῆς ὀνομάτων (de comp. verb. 1 p. 6 de Thuc. 22 p. 862) | 3 DIONYSIUS HALICARNASSENSIS ANTIQ. I, 7 ἐγὼ καταπλεύσας εἰς Ἰταλίαν ἄμα τῷ καταλυθῆναι τὸν ἐμφύλιον πόλεμον ὑπὸ τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος ἐβδόμης καὶ ἐγδοηκοστῆς καὶ ἑκατοστῆς ὀλυμπιάδος μεσοῦσης, καὶ τὸν ἐξ ἐκείνου χρόνον ἐτῶν δύο καὶ εἰκοσι μέχρι τοῦ παρόντος γενομένου ἐν Ῥώμῃ διατριψάς, διάλεκτόν τε τὴν Ῥωμαϊκὴν ἐκμαθὼν καὶ γραμμάτων τῶν ἐπιχωρίων λαβὼν ἐπιστήμην, ἐν παντὶ τούτῳ τῷ χρόνῳ τὰ συντείνοντα πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην διετέλουν πραγματευόμενος — 8 ὁ δὲ συντάξας εἰμὶ Διονύσιος Ἀλεξάνδρου Ἀλικαρνασεύς. | 5 ATHENAEUS VI p. 255 c Διονύσιος ὁ τοῦ Τρύφωνος ἐν τῷ δεκάτῳ περὶ ὀνομάτων. cf. A. de Velsen Tryphonis fragm. p. 2 BOISSONADII ANECD. I p. 413 Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασεύς ἐν τῷ περὶ χρήσεως ἀττικῶν ὀνομάτων. — p. 111 ἐν τῷ περὶ λέξεων Διονυσίου. | 7 EUSTATHIUS AD HOM. IL. A p. 228, 38 Αἴλιος Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασεύς ἐν οἷς γράφει πρὸς Σκύμνον.

ὡς συμπεριελήφθησαν ἢ περιελήφθησαν μὲν, μαρτυρίαις δὲ ταῖς οὖσαις οὐκ ἐβεβαιώθησαν· ἐν γὰρ τῇ δευτέρᾳ ἐκδόσει πλατύτερόν τε καὶ ἀφθονώτερον αἱ μαρτυρίαι παρατίθενται. ὧν εἴ τις τὰς δύο πραγματείας εἰς ἓν συναγαγεῖν σύνταγμα βουλευθείη, χρησιμώτερόν τε τὸ φιλοτέχνημα ἐπιδείξει καὶ μετὰ ῥαστώνης ἐκτελέσει.

5

SUIDAS Διονύσιος Ἀλικαρνασεύς, γεγονώς ἐπὶ Ἀδριανοῦ Καίσαρος, σοφιστής. καὶ μουσικός κληθεὶς διὰ τὸ πλείστον ἀσκηθῆναι τὰ τῆς μουσικῆς, ἔγραψε δὲ ῥυθμικῶν ὑπομνημάτων βιβλία κδ', μουσικῆς ἱστορίας βιβλία λς'. ἐν δὲ τούτοις αὐλητῶν καὶ κιθαρῶδων καὶ ποιητῶν παντοίων μέμνηται. μουσικῆς παιδείας ἢ διατριβῶν βιβλία κβ'. τίνα μουσικῶς εἴρηται ἐν τῇ Πλάτωνος πολιτεία, βιβλία ε'.

10

STRABO XIII p. 625 Περγαμηνοὶ — καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ ῥήτωρ, ὁ τὰς τέχνας συγγράφας καὶ τὴν ἀπολλοδώρειον αἴρεσιν παραγαγών. — μαθητὴν δ' ἔσχεν ἀξιόλογον Διονύσιον τὸν ἐπικληθέντα ἀττικόν, πολίτην αὐτοῦ· καὶ γὰρ σοφιστής ἦν ἱκανὸς καὶ συγγραφεὺς καὶ λογογράφος. QUINTILIANUS III, 1, 18 sed Apollodori praecepta magis ex discipulis cognoscas, quorum diligentissimus in tradendo latine fuit C. Valgius, graece Atticus.

20

SUIDAS Διονύσιος Ἀλεξανδρεύς, ὁ Γλαύκου υἱός, γραμματικός, ὅστις ἀπὸ Νέρωνος συνῆν καὶ τοῖς μέχρι Τραϊανοῦ, καὶ τῶν βιβλιοθηκῶν πρῶστη, καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν καὶ πρεσβειῶν ἐγένετο καὶ ἀποκριμάτων. ἦν δὲ καὶ διδάσκαλος Παρθενίου τοῦ

5 cf. Meieri opp. II p. 63sq. Cobetus mnemos. X p. 50sq. Naberus Phot. I p. 24sq. Linckius de Aelio Dionysio Halicarnassensi lexicī attici conditore. Regim. 1865. Rindfleischius de Pausaniae et Aelii Dionysii lexicis rhetoricis. Regim. 1866. | SCHOL. ARISTOPH. PLVT. 322 περὶ τοῦ ἐν τῇ συνηθείᾳ χαίρειν τοῦ τε ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς γέγραπται Διονυσίῳ μονόβιβλον. | 8 PORPHYRIUS IN PTOLEM. HARM. p. 219 Διονύσιος ὁ μουσικός ἐν τῇ πρώτῃ περὶ ὁμοιοτήτων. p. 267 Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασεύς p. 269. 270 | 9 cf. O. Schneiderus de Callimachi operum tabula quae extat apud Suidam p. 14sq. C. Wachsmuthius symb. philolog. bonn. p. 145sq. | 24 ATHENAEUS DEIPNOSOPH. XI, 467c Παρθέσιος ὁ τοῦ Διονυσίου ἐν πρώτῃ περὶ τῶν παρὰ τοῖς ἱστορικοῖς λέξεων ζητουμένων. xv p. 640D. — ANTHOLOG. PALAT. VII, 377 ERYCII

Εἰ καὶ ὑπὸ χθονὶ κεῖται, ὅμως ἔτι καὶ κατὰ πίσσαν
τοῦ μιαραγλώσσου χεύατε Παρθενίου,
οὐνεκα Πιερίδεσσιν ἐνήμεσε μυρία κείνα
φλέγματα καὶ μυσσῶν ἀπλυσίην ἐλέγων.
ἤλασε καὶ μανίης ἐπὶ δὴ τόσον, ὥστ' ἀγορευῆσαι
πλήρον Ὀδυσσεῖν καὶ βᾶτον Ἰλιάδα.
τοιγὰρ ὑπὸ ζοφίαισιν Ἐρινύσιν ἄμμεσον ἦπται
Κωκυτοῦ, κλοιῶ λαίμον ἀπαγχόμενος.

• γραμματικοῦ, μαθητῆς δὲ Χαιρήμονος τοῦ φιλοσόφου, ὃν καὶ διεδέξατο ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

SUIDAS Λογγίνος ὁ Κάσσιος, φιλόσοφος, διδάσκαλος Πορφυρίου τοῦ φιλοσόφου, πολυμαθῆς καὶ κριτικὸς γενόμενος. ἦν δὲ ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ Καίσαρος καὶ ἀνηρέθη ὑπ' αὐτοῦ ὡς σύμπνους 5 Ζηνοβία τῇ Ὀδηνάθου γυναικί. ἔγραψε περὶ τοῦ κατὰ Φειδίου, (Μειδίου Langbainius ad Longin. p. 3 Μηδίου Tourpius ad Longin. p. 252), ἀπορήματα ὁμηρικά, εἰ φιλόσοφος Ὅμηρος, προβλήματα Ὀμήρου καὶ λύσεις ἐν βιβλίοις β', τίνα παρὰ τὰς ἱστορίας 10 οἱ γραμματικοὶ ὡς ἱστορικὰ ἐξηγοῦνται, περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ πολλὰ σημαίνουσῶν λέξεων δ', ἀττικῶν λέξεων ἐκδόσεις β', εἰσὶ δὲ κατὰ στοιχεῖον, λέξεις Ἀντιμάχου καὶ Ἡρακλέωνος, καὶ ἄλλα πολλά.

PHOTIUS BIBL. 265 p. 1470. ἐπὶ Κλαυδίου δὲ Λογγίνος ἦκ- 15 μαζε. GEORGIUS SYNCHELLUS CHRON. p. 384. ἐφ' οὗ (Αὐρηλιανοῦ)

2 SUIDAS. Ἀλέξανδρος Αἰγαῖος, φιλόσοφος περιπατητικῆς, διδάσκαλος Νέωνος τοῦ βασιλέως ἅμα Χαιρήμονι τῷ φιλοσόφῳ. PORPHYRIUS APUD EUSEBIUM HIST. ECCL. VI, 19, 3 (NICEPHORUS HIST. ECCL. XIII, 5 SUIDAS Ὀριγένης) ἐχρῆτο δὲ (Ὀριγένης) καὶ Χαιρήμονος τοῦ στωικοῦ Κορνούτου τε τοῖς βιβλίοις. BEKKERI ANECD. p. 515, 15 καὶ φησι Χαιρήμων ὁ στωικός, ὡς κατὰ τι εἴησαν ἂν σύνδεσμοι. ORIGENES C. CELS. I p. 45 ἀνέγνωμεν δ' ἐν τῷ περὶ κομητῶν Χαιρήμονος τοῦ στωικοῦ συγγράμματι, τίνα τρόπον ἐστ' ὅτε καὶ ἐπὶ χρηστοῖς ἐσομένοις κομητῆι ἀνέτειλαν, καὶ ἐκτίθεται τὴν περὶ τούτων ἱστορίαν. PORPHYRIUS DE ABSTIN. IV, 6 τὰ γοῦν κατὰ τοὺς αἰγυπτίους ἱερέας Χαιρήμων ὁ στωικός ἀφηγούμενος, οὗς καὶ φιλοσόφους ὑφειλήφθαί φησι παρ' Αἰγυπτίοις, ἐξηγεῖται. Cf. Hieronymus Adv. Iovian. II, 14. — PORPHYRIUS APUD EUSEBIUM PRAEPAR. EVANGEL. V, 10 τὸ γὰρ λέγειν, ὅτι τὸν οὐρανὸν προσταράξει, καὶ τὰ κρυπτά τῆς Ἰσίδος ἐκφανεῖ, καὶ τὸ ἐν Ἀβύδῳ ἀπόρρητον δείξει, καὶ τὴν βᾶσιν στήσει, καὶ τὰ μέλη τοῦ Ὀσιρίδος διασκεδάσει τὸ Τυφῶνι, τίνα οὐχ ὑπερβολὴν ἐμπληξίας μὲν τῶ ἀπειλοῦντι, ἃ μῆτε εἶδε μῆτε δύναται, καταλείπει, ταπεινότητά δὲ τοῖς δεδοκόσιν οὕτω κενὸν φόβον καὶ πλάσματα, ὡς κομιδῇ παῖδες ἀνόητοι; καίτοι καὶ Χαιρήμων ὁ ἱερογραμματεὺς ἀναγράφει ταῦτα, ὡς καὶ παρ' Αἰγυπτίοις ἠυλούμενα. IOSEPHUS CONTRA APION. I, 32 μετὰ τούτων ἐξετάσαι βούλομαι Χαιρήμονα. καὶ γὰρ αὐτὸς αἰγυπτιακὴν φάσκων ἱστορίαν συγγράφειν, καὶ προσθεῖς ταῦτ' ὄνομα τοῦ βασιλέως, ὅπερ ὁ Μανθεῶς, Ἀμένωφιν, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ῥαμέσσην, φησίν... SUIDAS Χαιρήμων κωμικός. — — καὶ ἕτερος Χαιρήμων γράψας ἱερογλυφικά. IO. TZETZES SCHOL. AD EXEG. IN ILIADEN p. 146 Χαιρήμων δὲ ὁ ἱερογραμματεὺς ἔλην βιβλὸν περὶ τῶν τοιούτων (αἰθιοπικῶν) γραμμάτων συντάξεν. EXEG. IN ILIADEN p. 123 οἱ γὰρ Αἰθίοπες στοιχεῖα γραμμάτων οὐκ ἔχουσι, ἀλλ' ἀντ' αὐτῶν ζῶα παντοῖα καὶ μέλη τούτων καὶ μόρια· βουλόμενοι γὰρ οἱ ἀρχαιότεροι τῶν ἱερογραμματέων τὸν περὶ θεῶν φυσικὸν λόγον κρύπτειν, δι' ἀλληγορικῶν καὶ συμβόλων τοιούτων καὶ γραμμάτων τοῖς ἰδίους τέκνοις αὐτὰ παρεδίδουν, ὡς ὁ ἱερογραμματεὺς Χαιρήμων φησί. cf. Sam. Birchius transact. of the roy. soc. of litt. n. s. III. — STRABO XVII p. 806 παρηκολούθει δὲ τις ἐξ Ἀλεξανδρείας ἀναπλέοντι εἰς τὴν Αἴγυπτον Αἰλίῳ Γάλλῳ τῷ ἡγεμόνι Χαιρήμων τὸν ὄνομα προσποιούμενος τοιαύτην τινὰ ἐπιστήμην, γελῶμενος δὲ τὸ πλέον ὡς ἀλαζῶν καὶ ἰδιώτης. | 14 BIBL. COISL. p. 597 ὅσοι περὶ ἐθνικῶν Ὀρίων Θεβαῖος, Μητροδωρος Φιλόξενος, Λογγίνος. — PORPHYRIUS VITA PLOTINI 14 Λογγίνος περὶ ἀρχῶν.

φασὶ Φιλόστρατον τὸν Ἀθηναῖον ἱστοριογράφον καὶ Λογγίνον ἀκ-
μάσαι. SUIDAS. Φρόντων Ἐμισσηνὸς ῥήτωρ, γεγονὼς ἐπὶ Σεουήρου
τοῦ βασιλέως ἐν Ῥώμῃ. ἐν δὲ Ἀθήναις ἀντεπαίδευσεν Φιλοστράτῳ
τῷ πρώτῳ καὶ Ἀψίνῃ τῷ Γαδαρεῖ. ἐτελεύτησεν δὲ ἐν Ἀθήναις,
περὶ ἕξ ἔτη γεγονὼς καὶ τῆς ἀδελφῆς Φροντωνίδος παῖδα ὄντα Λογ- 5
γίνον τὸν κριτικὸν κατέλιπε κληρονόμον. ἔγραψε δὲ συχνούς
λόγους.

FLAVIUS VOPISCUS AURELIAN. 30 grave inter eos, qui caesi
sunt, de Longino philosopho fuisse perhibetur, quo illa ma-
gistro usa esse ad graecas litteras dicitur, quem quidem Au- 10
relianus idcirco dicitur occidisse, quod superbior illa epistula
ipsius diceretur dictata consilio, quamvis syro esset sermone
contexta. ZOSIMUS I, 56 ἐπεὶ δὲ αἰτίας ἔλεγεν (Ζηνοβία) ἑαυτὴν
ἔξαιρούσα, πολλοὺς τε ἄλλους ἤγεν εἰς μέσον, ὡς παραγαγόντας
οἶα γυναῖκα. ἐν οἷς καὶ Λογγίνος ἦν, οὗ συγγράμματά ἐστι μέγα 15
τοῖς παιδείας μεταποιοιμένοις ὄφελος φέροντα. ὥπερ ἐφ' οἷς κα-
τηγορεῖτο ἐλεγχομένῳ, παραχρῆμα ὁ βασιλεὺς θανάτου ζημίαν
ἐπέθηκεν, ἣν οὕτω γενναίως ἠνεγκεν ὁ Λογγίνος, ὥστε καὶ τοὺς
σχετλιάζοντας ἐπὶ τῷ πάθει παραμυθεῖσθαι καὶ ἄλλων δὲ, Ζηνο-
βίας κατειπούσης, κολάσειν ὑπαχθέντων. 20

EUNAPIUS PORPHYR. Πορφυρίῳ Τύρος μὲν ἦν πατὴρ — —
καὶ πατέρες δὲ οὐκ ἄσημοι. τυχὼν δὲ τῆς προσηκούσης παιδείας,
ἀνά τε ἔδραμε τοσοῦτον καὶ ἐπέδωκεν, ὡς Λογγίνου μὲν ἦν ἀκρο-
ατῆς καὶ ἐκόσμηε τὸν διδάσκαλον ἐντὸς ὀλίγου χρόνου. Λογγίνος
δὲ κατὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον βιβλιοθήκη τις ἦν ἔμφυχος καὶ περι- 25
πατοῦν μουσεῖον, καὶ κρίνειν γε τοὺς παλαιοὺς ἐπετέτακτο, καθάπερ
πρὸ ἐκείνου πολλοὶ τινες ἕτεροι καὶ ὁ ἐκ Καρίας Διονύσιος πάντων
ἀριθνητότερος. — παρ' ἐκείνῳ δὴ τὴν ἄκραν ἐπαιδεύετο παιδείαν,
γραμματικῆς τε εἰς ἄκρον ἀπάσης, ὥσπερ ἐκεῖνος, ἀφικόμενος καὶ

— 17 Λογγίνος προσφωνῶν τὰ περὶ ὁμοῦ Κλεοδάμῳ τε καὶ Πορφυρίῳ. — 20
ἐπιγράφεται τὸ βιβλίον Λογγίνου πρὸς Πλωτῖνον καὶ Γεντιλιανὸν Ἀμέλιον περὶ
τέλους. — LONGINUS APUD PORPHYRIUM VITA PLOTINI 20 τῷ μὲν Γεντι-
λιανῷ περὶ τῆς κατὰ Πλάτωνα δικαιοσύνης ἀντιπόντες, τοῦ δὲ Πλωτίνου τὸ
περὶ τῶν ἰδεῶν ἐπισκεψόμενοι, τὸν — Βασιλέα τὸν Τύριον, — (ὁς Πλωτῖνον) ἐπε-
χείρησε διὰ συγγράμματος ἀποδείξαι βελτίῳ δόξαν περὶ τῶν ἰδεῶν τῆς ἡμῶν ἀρε-
σκούσης ἔχοντα, μετρίως ἀντιγραφῆ διελέγξαι δοκοῦμεν, ὥσπερ καὶ τῆ πρὸς Ἀμέλιον
ἐπιστολῇ, μέγεθος μὲν ἔχουσα συγγράμματος, ἀποκρινομένη δὲ πρὸς — ἐπιστολὴν
περὶ τοῦ τρόπου τῆς Πλωτίνου φιλοσοφίας. — EUSEBIUS PRAEP. EVANG.
XV, 21 Λογγίνου — πρὸς τὴν τῶν στωικῶν περὶ ψυχῆς δόξαν ἀντίρρησις. —
LIBANIUS EPP. 998 Ὀδαινάθου τὸν λόγον — Λογγίνου δὲ ὁ λόγος — ἐγὼ
μὲν ἀπαιτῶ.

ρήτορικῆς (πλὴν ὅσον οὐκ ἐπ' ἐκείνην ἔνευσε), φιλοσοφίας τε πᾶν εἶδος ἐκματτόμενος. ἦν γὰρ ὁ Λογγίνος μακρῶ τῶν τότε ἀνδρῶν τὰ πάντα ἄριστος, καὶ τῶν βιβλίων τε αὐτοῦ πολὺ πλῆθος φέρεται καὶ τὸ φερόμενον θαυμάζεται. καὶ εἴ τις κατέγνω τινὸς τῶν πα-
 5 λαιῶν, οὐ τὸ δοξασθὲν ἐκράτει πρότερον, ἀλλ' ἡ Λογγίνου πάντως ἐκράτει κρίσις.

PROCLUS IN PLATONIS TIMAEUM p. 19B Λογγίνος μὲν ἐν τούτοις ὠραΐζεσθαι τὸν Πλάτωνα φησι, διὰ τῶν παραβολῶν καὶ τῆς τῶν ὀνομάτων χάριτος καλλωπίσαντα τὸν λόγον, ἐνδεικνύμενος
 10 εἰς τινὰς πλατωνικούς αὐτοφύη τὴν ἐρμηνείαν ταύτην, ἀλλ' οὐκ ἐκ τέχνης πεπορισμένην τῷ φιλοσόφῳ λέγοντας· εἶναι μὲν γὰρ τὴν ἐκλογὴν τῶν ὀνομάτων πεφροντισμένην τῷ Πλάτῳ, καὶ οὐ κατὰ τὸ ἐπιτυχὸν ἕκαστα λαμβάνειν αὐτόν· ἀλλὰ τοῦτο μὲν εἶποι ἂν τις ἀπὸ τῆς κοινῆς τῆς τότε καὶ συνήθους ἐρμηνείας ἤκειν καὶ εἰς
 15 αὐτόν, πολλὴν δὲ αὐτὸν ποιεῖσθαι καὶ τῆς συνήθους (συνθήκης Leopardus mus. rhen. 1835 III p. 12) προμήθειαν· θᾶπτον γὰρ ἂν τὰς ἀτόμους Ἐπικούρου συνεκθούσας ποιῆσαι κόσμον ἢ ὀνόματα ὡς ἔτυχε συγκείμενα καὶ ῥήματα λόγον κατωρθωμένον. Πλάτωνα δὲ ἐν μὲν τῇ χρήσει τῶν ὀνομάτων ἠτιάσαντό τινες ὡς μεταφοραῖς
 20 (κατακόρως add. Ruhnkenius de Longino 6) χρώμενον, περὶ δὲ τὴν συνθήκην ἅπαντες θαυμάζουσιν. ἀλλ' ὅμως οὐδὲ ἐκ ταύτης μόνον ἂν τις λάβοι τὴν περὶ τὴν ἐρμηνείαν αὐτοῦ φροντίδα, ἀλλὰ ἐκ τῶν τοιούτων ἐπιτηδεύσεων, οἷαν ἐν τούτοις ἐπιδείκνυται· οὐ γὰρ ἀπλῶς λέγει ὁ Σωκράτης ὃ ποθεῖ γενέσθαι αὐτῷ παρὰ τῶν ἀμφὶ
 25 Τίμαιον, ἀλλ' ὠραΐζομένῳ πως ἔοικε καὶ ψυχαγωγοῦντι τὸν ἀκροατήν· προσέειπε δὲ δή τι τοιῶδε τὸ πάθος, οἷον εἴ τις ζῶα καλὰ θεασάμενος εἴτε ὑπὸ γραφῆς εἰργασμένα καὶ τὰ ἐξῆς. — p. 21B.
 Ὁ Λογγίνος τὴν λέξιν θεωρεῖν οὐκ ἀπαξιῶν ἐκεῖνο μὲν τὸ κῶλον, ἐν ᾧ φησὶ τὸ δὲ τῶν σοφιστῶν φοβοῦμαι, μή πως ἄτε πλανητὸν
 30 ὃν ἀρχομένου φησὶν εἶναι διὰ σεμνότητος ἔφεςιν τὴν φράσιν ἐξαλλάττειν, τὸ δὲ ἐξῆς ὅσα ἂν οἶά τε ἐν πολέμῳ καὶ μάχαις πράττοντος καὶ τὰ ἐχόμενα διαστρέφοντος εἶναι τὴν φράσιν ἀπὸ τοῦ κατὰ φύσιν, τὸ δὲ τρίτον τὸ καταλέλειπται δὴ τὸ τῆς ὑμετέρας ἔξεως γένος παντελῶς ἀλλόκοτον εἶναι. μηδὲν γὰρ ἀπεικέναι τοῦ βίη
 35 Ἡρακλείη καὶ ἱερῇ ἰς Τηλεμάχοιο καὶ ὅσα τοιαῦτα. — p. 26C Λογγίνος μὲν ἠπόρει, τί ποτε βούλεται τῷ Πλάτῳ τούτου τοῦ διηγήματος ἡ παράθεσις· οὔτε γὰρ ὡς διαναπαύων τοὺς ἀκροατὰς οὔτε ὡς δεόμενος αὐτοῦ πεποιήται τὴν μνήμην· καὶ ἔλυνεν,

ὡς ᾤετο, λέγων, ὅτι πρὸ τῆς φυσιολογίας παρέλαβεν αὐτὸ ψυχαγωγῶν τὸν ἀκροατὴν καὶ τὸ τῆς ἐρμηνείας ἐκείνης αὐχμηρὸν προθεραπεύων διὰ τῆς τούτου παραβέσεως. — p. 27b Λογγίνος μὲν ἐν τούτοις ἐπισημαίνεται πάλιν, ὅτι φροντίζει καὶ ἰνομάτων ὥρας καὶ ποικιλίας ὁ Πλάτων, ἀπαγγέλλων ἄλλως τὰ αὐτὰ· τὸ μὲν 5 γὰρ ἔργον ἀρχαῖον ἐκάλεσε, τὸν δὲ λόγον παλαιὸν, τὸν δὲ ἄνδρα οὐ νέον, καίτοι ταῦτον διὰ πάντων σημαίνων καὶ δυνάμενος πάντα ὡσαύτως προσειπεῖν. οὗτος μὲν οὖν φιλόλογος, ὥσπερ Πλωτῖνον εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ λέγεται, καὶ οὐ φιλόσοφος. — OLYMPIODORUS IN PLAT. PHAED. p. 83 ὡς Λογγίνος τὰ ἐκτὸς πάντα 10 χρήματα καλεῖ.

PHOTIUS BIBLIOTH. 265 φασὶ δὲ τὸν Δημοσθένην δ' καὶ κ' γεγονότα ἔτη τὸν περὶ τῶν ἀτελειῶν ἦτοι τὸν πρὸς Λεπτίνην φιλοπονήσασθαι λόγον, οὗ τὸ προοίμιον Λογγίνος μὲν ὁ κριτικὸς ἀγωνιστικὸν νομίζει. 15

SOPATER PROLEG. IN ARISTID. p. 3 ἤδη μὲν Λογγίνος καὶ πάντες οἱ κριτικοὶ πολλὰ προειρήκασιν, ὡς γόνιμος, ὡς ἐνθυμηματικὸς τυγχάνει (Ἀριστείδης) καὶ βίαιος καὶ καθόλου τὸν Δημοσθένην μιμούμενος.

IOANNES SICULUS IN HERMOGEN. ID. I, 12 (VI p. 93 w.) μᾶλλον δ' ἐφ' ἐνὸς Μενελάου τοῦ ποιητοῦ τοῦτο κατίδοι τις ἂν, 20 δυσκολίαν φύσεως φιλοπονία μεταβαλόντος εἰς τὸ ἀκριβές τε καὶ ἄμωμον, ὡς φησι καὶ Λογγίνος, διὸ εἴ τις ἐρρωμένου τύχη τοῦ σώματος καὶ σπουδὴν κατάλληλον ἐπιδείξειεν, εἰκὸς τι κτήσασθαι, οὐ μὴν ἅπαντες. 25

SCHOL. HERMOG. ID. I, 6, 31 (VII p. 963 w.) φησὶ δὲ Λογγίνος ἐν καί τῶν φιλολόγων ὁμιλιῶν περὶ λέξεως στομφώδους. — SCHOL. HERMOG. ID. I, 1, 13 (VI p. 95 w.) εὐρίσκεται γὰρ εἰκότως Λογγίνος, ὡς οἱ φιλόλογοι δεικνύουσιν, ἄριστος ἐπιμερίσαι λόγων ἰδέας, δημιουργῆσαι δὲ τοιούτους ἥκιστα. — SCHOL. ARI- 30 STID. III p. 315 σημείωσαι ὅτι εἶπε κατορθώματα. φασὶ δὲ μὴ λέγεσθαι τὴν λέξιν. λέγει δὲ ὁ Λογγίνος ἐν τρίτῃ φιλολόγων ὅτι εὔρηται πολλαχῶς.

MAXIMUS PLANUDES IN HERMOG. ID. I (V p. 451 w.). καὶ δὴ Λογγίνος ὁ φιλόλογος ἐν τῇ ῥητορικῇ τέχνῃ μόνος τῆς λέξεως

8 IORPHYRIUS VITA PLOTINI 14 ἀναγνωσθέντος δὲ αὐτῷ (Πλωτίνῳ) τοῦ τε περὶ ἀρχῶν Λογγίνου καὶ (del. Ruhnkenius de Longino δ) τοῦ φιλαρχαίου 'φιλόλογος μὲν ἔφη ὁ Λογγίνος, φιλόσοφος δὲ οὐδαμῶς'.

εἶναι λέγει τὰ σχήματα αὐταῖς λέξεσι φάσκων οὕτως ὅσα σχήματα τῶν ἐνοιοῶν ὠνόμασται, οἷον προδιόρθωσις ἐπιδιόρθωσις ἀποσιώπησις παράλειψις εἰρωνεία ἠθοποιΐα, ἅπαντα ταῦτα οὐ μοι δοκοῦσι δικαίως σχήματα καλεῖσθαι, ἀλλ' ἐνοιοὶ καὶ ἐνθυμήματα
 5 καὶ λογισμοὶ τοῦ πιθανοῦ χάριν καὶ πίστεως εἶδη· τὰ μὲν γὰρ προσιμίων ἔχει δύναμιν, ἐπιδιόρθωσις τε καὶ προδιόρθωσις, ἡ δὲ παράλειψις τὸ ἀξιοπίστον ἐνδείκνυται, καὶ μέρη ἂν εἴη τῆς παθητικῆς τε καὶ ἠθικῆς ἀποδείξεως, τῇ τῆς ὑποκρίσεως ἀρετῇ πρέποντα.

exstant commentarii in Hephaestionem reliquiae.

Aetna's craters p. 58
 ἤρωσ used of Homer Demosthenes Plato 'warlike'.

NOMINA SCRIPTORVM.

- Αἰσχύλος (Lycurg.) 34, 20
 (Orithya) 12, 7
 (Sept. 42) 34, 11
 Ἀμμώνιος 31, 11
 Ἀμφικράτης 13, 3. 15, 8
 Ἀνακρέων 48, 23
 Ἀπολλώνιος ἐν τοῖς Ἀργοναύταις 54, 19
 Ἄρατος (phaen. 287) 44, 22
 (phaen. 299) 27, 17
 Ἀριστεύς ὁ τὰ ἀριμάσπεια ποιήσας 27, 2
 Ἀριστοτέλης (περὶ ποιητικῆς) 50, 2
 Ἀριστοφάνης 64, 1
 Ἀρχίλοχος 28, 6; 31, 8; 54, 23
 Βακχυλίδης 55, 1
 Γοργίας ὁ Λεοντῖνος 12, 19
 Δημοσθένης 29, 23. 24. 25; 30, 4; 31, 24; 32, 4; 42, 14; 55, 8.
 15; 56, 7; 58, 24
 (c. Aristocr. 113) 11, 13
 (c. Aristog. I, 27) 45, 26
 (de cor. 18) 44, 2
 (de cor. 169) 28, 7
 (de cor. 188) 62, 22
 (de cor. 208) 36, 14; 37, 20; 38, 20
 (de cor. 296) 49, 15, 17
 (in Mid. 72) 40, 11. 21
 (phil. I, 10) 39, 5
 (phil. I, 44) 39, 10
 (c. Timocrat. 208) 35, 16
 or. de Halonn. 45 59, 21
 Ἐκαταῖος 45, 23
 Ἐρατοσθένης ἐν τῇ Ἡριγόνῃ 54, 22
 Εὐπόλις (Demis) 37, 10. 17
 Εὐριπίδης 34, 9. 19
 (Antiopa) 64, 8
 (Bacch. 726) 34, 24
 (Hercul. Fur. 1245) 64, 1. 6
 (Iphig. Taur. 291) 33, 10. 11. 13
 (Orest. 241) 33, 6
 (Orest. 264) 35, 10
 (Phaeth.) 33, 21
 Ζωῖλος 24, 5
 Ἠγησίας 13, 3
 Ἡρόδοτος 31, 7; 39, 24
 (I, 105) 47, 11
 (II, 29) 44, 24
 (V, 18) 15, 21
 (VI, 11) 41, 28; 42, 4

- Ἡρόδοτος (VI, 21) 44, 3
 (VI, 75) 49, 8
 (VII, 181) 49, 10
 (VII, 188) 65, 8
 (VII, 191) 65, 11
 (VII, 225) 60, 23
 (VIII, 13) 65, 13
- Ἡσίοδος (opp. 14) 31, 19
 (scut. 267) 19, 16
- Θεόδωρος 13, 19
 Θεόκριτος ἐν τοῖς βουκολικοῖς 54, 20
 Θεόπομπος 48, 22. 65, 14
 Θεόφραστος 50, 2
 Θουκυδίδης 31, 25; 42, 13; 44, 16
 (VII, 84) 60, 18
- Ἰσοκράτειοι, οἱ 41, 3
 Ἰσοκράτης (paneg. 8) 60, 3
- Ἴων ὁ Χῖος 55, 1. 6
- Καλλισθένης 12, 21
- Κεκίλιος περὶ ὕψους 9, 1. 9. 12; 14, 13; 18, 3. 18; 49, 1. 13
 ἐν τοῖς ὑπὲρ Λυσίου συγγράμμασιν 53, 13
- Κικέρων 29, 23. 25. 27
- Κλείταρχος 13, 1
- Λυσίας 53, 14. 16; 55, 14; 57, 12
- Μάτρις 13, 3
- Μωύσης ὁ τῶν Ἰουδαίων θεσμοθέτης (genes. I, 3) 22, 4
- Ὅμηρος 21, 5; 22, 8. 20; 23, 14; 24, 1; 27, 1; 31, 17. 24; 32,
 4; 53, 12; 54, 12, 21; 58, 24
 (Il. A, 225) 15, 12
 (Il. Δ, 442) 19, 15
 (Il. E, 85) 45, 6
 (Il. E, 770) 20, 1
 (Il. N, 18) 21, 14
 (Il. N, 19) 21. 16
 (Il. N, 27) 22, 1
 (Il. O, 346) 45, 12. 16
 (Il. O, 605) 22, 22
 (Il. O, 624) 27, 11. 20
 (Il. O, 697) 44, 20
 (Il. P, 645) 22, 12
 (Il. T, 60) 21, 15
 (Il. T, 61) 20, 12
 (Il. T, 170) 33, 18
 (Il. Φ, 388) 20, 10
 (Od. γ, 809) 23, 7
 (Od. δ, 68) 46, 10
 (Od. ι, 182) 23, 24
 (Od. κ, 17) 24, 4
 (Od. κ, 237) 24, 5
 (Od. κ, 251) 40, 4

- Ὅμηρος (Od. λ, 314) 18, 9
 (Od. λ, 543) 19, 3
 (Od. μ, 62) 24, 6
 (Od. μ, 447) 24, 7
 (Od. ρ, 322) 68, 15
 (Od. χ, 79) 24, 7
- Πίνδαρος 55, 1. 3.
- Πλάτων 15, 15; 30, 22; 31, 9. 24. 53, 4. 14. 16. 19; 57, 10; 58, 24.
 (de legg. V p. 741 C) 15, 17
 (de legg. VI p. 773 C) 53, 7
 (de legg. VI p. 778 D) 15, 20
 ἐν τοῖς νόμοις (de legg. VII p. 801 B) 47, 15
 (Menex. p. 236 D) 46, 25
 (Menex. p. 245 D) 43, 19
 (Phaedr. p. 264 C) 59, 6
 ἐν τῇ πολιτείᾳ (rep. I p. 344 D) 30, 7
 (rep. X p. 586 A) 30, 14
 (Theaetet. p. 144 B) 30, 11
 (Tim. p. 65 C) 51, 3
 (Tim. p. 69 D) 50, 17; 51, 2
 (Tim. p. 72 D) 52, 6
 (Tim. p. 74 A) 51, 1
 (Tim. p. 74 B) 52, 8
 (Tim. p. 74 D) 52, 8
 (Tim. p. 77 C) 52, 10
 (Tim. p. 78 E) 52, 10
 (Tim. p. 79 E) 52, 9
 (Tim. p. 85 E) 52, 13
- Σαπφώ 24, 21
- Σιμωνίδης 35, 2
- Σοφοκλῆς 13, 2; 55, 3. 6
 (Oed. R. 1403) 43, 8
 (Oed. Col. 1586) 34, 25
 (Polyxen.) 34, 27
- Στησίχορος 31, 8
- Τίμαιος 14, 7. 13. 20; 15, 13
- Ξενοφῶν (Ages. 2, 12) 40, 2
 (Cyrop. I, 5, 12) 47, 5
 (Cyrop. VII, 1, 37) 44, 13
 (hist. graec. IV, 3, 19) 40, 2
 ἐν τῇ τῶν Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ (de rep. Lac. 3, 5) 15, 5. 14.
 (memor. I, 4, 5) 50, 15
 (memor. I, 4, 6) 67, 11
- Ὑπερίδης 35, 22; 55, 8. 12. 56, 6. 12. 15.
- Φίλιστος 63, 27.
- incertus 13, 8; 43, 3. 18; 53, 5. 7; 58, 14; 61, 9; 67, 19
- scriptor ἐν τοῖς περὶ συνθέσεως συντάγμασιν 61, 15
 ἐν τοῖς περὶ Ξενοφώντος 17, 19
 ἐτέρωθι 19, 1

